

శ్రీరస్తు

శ్రీమదాంగ్ర మీహేభారతీము

ఆదిపర్వము - చతుర్థాశ్వాసము

శ్రీలలనాస్తున ఘటిత వి , శాలోరష్టుల! వివేకచతురానన! వా
ణీ లీలాస్పద! విలస ! చ్ఛాచుక్యాస్ప్రయ పయోధి సంపూర్ణశరీ!

1

ప్రతిపదార్థం: ఈపదంలోని విశేషాలు రాజరాజనరేంద్రుడి సంబోధనలు. శ్రీలలనా, స్తున, ఘటిత, విశాల, ఉర్నోస్తుల= లజ్జై (రాజ్యలజ్జై) అనే కాంతయొక్క మచాలచే చేర్చబడిన విపులమైన వఢ్ఱఃప్రదేశం కలవాడా! వివేక, చతురానన= జ్ఞానంలో నాల్గుమొగాలుకల బ్రహ్మో! (చతుర+అనన అనిమాడా చెప్పవచ్చును; అప్పుడు జ్ఞానంతో నెగ్గగల ముఖం కలవాడా అని అర్థం); వాణి, లీలా+అస్పద= సరస్వతీ విలాసాలకు నెలవైనవాడా!; విలసత్తో+చాచుక్యా+అస్పదు, పయోధి, సంపూర్ణ, శరీ= ప్రకాశించే చాచుక్యవంశం అనే సముద్రానికి నిండుజాచిల్లి ఐనవాడా!; రాజరాజనరేంద్రుడా!

తాత్పర్యం: లజ్జై అనే కాంతయొక్కస్తునాలతో కూడిన విపులమైన వక్షన్స్ఫలం కలవాడా! వివేకంలో బ్రహ్మవంటివాడా! సరస్వతీవిలాసాలకు పట్టుకొమ్మ అయినవాడా! (కావ్యగీతప్రియా!) ప్రకాశించే చాచుక్యవంశం అనే సముద్రానికి నిండుచంద్రుడా! రాజరాజనరేంద్రుడా!

విశేషం: అలం: రూపకం. ‘నా విష్ణుః సృథిపీపతిః’ అనే సూక్తాని అమసంచి రాజు విష్ణుంశతో కూడి ఉంటాడు. అప్పుడు అతడిని లజ్జై ఆలింగనం చేసికొంటుంది అని భావన. సంబోధనల కైన విశేషాల అర్థాలు వేటికవే ప్రత్యేకంగా ఉంటాయి. కానీ ఇక్కడ ‘వివేక చతురానన, వాణిలీలాస్పద’ అనే రెండు విశేషాలు మాత్రం పరస్పరం సమస్యయపడుతూ ఉండటం విశేషం. (బ్రహ్మ లక్ష్మణమున్న రాజరాజు సరస్వతికి ఆశయుడయ్యాడనే భావం కుదురుతున్నది. విలసత్తో+చాచుక్యా= విలసచ్ఛాచుక్యా. జ్ఞానంసంధి.

పూరుపంశక్రమము (సం.1-90-11) (1-89-4)

- v. అక్షాధకుండు శౌనకాబిమహాముసులకుం జ్ఞేష్ఠా : నట్లు యయాతికిఁ బుత్సుం దయిన పూరుండు సకల మహిరాజ్యంబు సేయుచు వంశకర్త యయిన వానికిఁ గొసల్య యసుదానికి జనమేజయుండు పుట్టీ రాజై యశ్వమేధత్తయంబుజేసే ప్రభ్రాతి నొండె: నాజనమేజయుసకు ననంత యసుదానికిబ్రాచిస్వంతుఁడు పుట్టీ పొరాక్తమంబున సుదయాచల పర్వంతంబు ప్రాగ్నిగ్నేజయుంబు సేసి ప్రాచిస్వంతుఁడు నాఁ బరణి: నట్లే ప్రాచిస్వంతుఁడుకు నత్తకి యసుదానికి సంయాతి పుట్టే: వానికి వరాంగియసుదానికి నహంయాతి పుట్టే: వానికిం గృతపీర్యపుత్రుయైన భాసుమతికి సార్వభౌముండు పుట్టే: వానికిఁ గేకయ రాజపుత్రుయైన సునందకు జయతేసుండు పుట్టే: వానికి వైదిల్చి యైన సుత్రవసకు నవాచిసుండు పుట్టే: నయ్యవాచీసుసకు విద్ధరాజపుత్రుయైన మర్యాదకు నలపలండు పుట్టే: వానికి నాంగి యసుదానికి మహిభౌముండు పుట్టే: నా మహిభౌముసకుం బ్రసేనజిత్పుత్రుయైన సుపుష్టకు నయుతానీకుండు పుట్టే: వానికిం బృథుత్రవసుని పుత్రు

యైన కామకు నక్రోధసుండు పుట్టే; వానికిం గాళంగి యైన కరంభ యసుదానికి దేవాతిథి పుట్టే; వానికి వైదేహి యయిన మర్యాదకు బుచ్చికుండు పుట్టే; వానికి నాంగియైన సుదేవ యసుదానికి బుట్టుండు పుట్టే; బుట్టునకుఁ దక్కకపుత్తి యయిన జ్ఞాలయసుదానికి మతినారుండు పుట్టే.

2

ప్రతిపదార్థం: ఆ+కథకుండు= భారతకథను చెప్పేవా డైన సాతి; శాసక+అది, మహాత్+మునులకున్= శాసకుడు మొదలైన గౌప్యమునులకు; చెప్పేన్= చెప్పాడు; అట్లు=(వెనుకచెప్పిన)అవిధంగా; యయాతికిన్= యయాతి మహారాజుకు; పుత్రుండు+అయిన= రుమారుడు అయిన; పూరుండు= పూరుడు; సకల, మహి, రాజ్యంబు+చేయుచున్= సమస్త మైన భూమియొక్క పరిపాలనం చేస్తూ; వంశ, కర్త, అయిన= వంశానికి తసదైన వర్తనంవలన ఒక ప్రత్యేక గౌరవాన్ని కలిగించి, తన తరువాతి వంశజలలు తనసేరుతో పిలువబడే మర్యాదను స్ఫైంచే వాడిని వంశకర్త అంటారు. అటువంటివాడు కాగా; వానికిన్= ఆ పూరుసునున్నా; కౌసల్య, అనుదానికిన్= కౌసల్య అనే పేరు కల వనితకున్నా; జనమేజయుండు; పుట్టే; రాజు+ఇ= ప్రభువులయి; అశ్వమేధత్రయంబున్+చేసి= అశ్వమేధయాగాలు మూడింటిని చేసి; ప్రభ్యాతిన్+ఒందెన్= ప్రసద్ధి పొందాడు; ఆ, జనమేజయునకున్; అనంత, అనుదానికిన్; ప్రాచిస్వంతుండు; పుట్టే; పరాక్రమంబున్న= కౌర్యంతో; ఉదయ+అచల, పర్యంతంబు= సూర్యుడు ఉదయంచే తూర్పుదిక్కుండవరు; ప్రాక్, దిక్, విజయంబు+చేసి= తూర్పుదిక్కును జయించి; ప్రాచిస్వంతుఁడు, నాన్= తూర్పుదిక్కును రాజు అని; పరగెన్= ప్రసిద్ధిపొందాడు; అట్టి, ప్రాచిస్వంతునకున్; అశ్వికీ, అను, దానికిన్, సంయాతి, పుట్టే; వానికిన్= ఆ సంయాతికిన్ని; వరాంగి, అను, దానికిన్, అహంయాతి, పుట్టేన్; వానికిన్= ఆ అహంయాతికిన్ని; కృతవీర్యపుత్రి; అయిన= కృతవీర్యానియొక్క కూతు రయిన భాసుమతికిన్= భాసుమతికిన్ని; సార్వభోముండు; పుట్టేన్; వానికిన్= ఆ సార్వభోముడికి; కేకయ, రాజుపుత్రి, అయిన= కేకయరాజుకు కూతురయిన; సునందకున్; జయత్సేనుండు; పుట్టేన్; వానికిన్= ఆ జయత్సేనును; వైదర్భి, అయిన= విదర్భారాజుము కూతురైన; సుత్రపసు; అవాచీనుండు; పుట్టేన్; ఆ+అవాచీనునకున్; విదర్భ, రాజుపుత్రి, అయిన= విదర్భదేశరాజుకు కూతురయిన; మర్యాదకున్= మర్యాద అనేపేరు కల వనితకు; అరిహుండు, పుట్టేన్; వానికిన్= ఆ అరిహానకు; అరంగి, అనుదానికిని; మహాభోముండు; పుట్టేన్; ఆ, మహాభోమునకున్; ప్రసేనజిత్, పుత్రి, అయిన= ప్రసేనజిత్తుని పుత్రిక అయిన; సుపుష్టుకున్; ఆయుతాసీరుండు; పుట్టేన్; వానికిన్= ఆ అయుతాసీకునకున్నా; పృథుళశవసని, పుత్రిక అయిన; సుపుష్టుకున్; ఆయుతాసీరుండు; పుట్టేన్; వానికిన్= ఆ ఆయుతాసీమనకున్నా; పృథుళశవసని, పుత్రి, అయిన= పృథుళశవసని కూతురయిన; కాసుకున్; అక్రోధమండు; పుట్టేన్; వానికిన్= అక్రోధనడికి; కాథింగి, అయిన= కథింగదేశపురాజు కూతు రయిన; కరంభ, అను, దానికిని; దేవాతిథి, పుట్టేన్; వానికిన్= ఆ దేవాతిథికిని; వైదేహి, అయిన= వైదేహారాజుయొక్క కూతురైన; మర్యాదకున్; బుచ్చికుండు; పుట్టేన్; వానికిన్= ఆ బుచ్చికునకును; అంగి+అయిన= అంగరాజుకు కూతురైన; సుదేవ, అనుదానికిన్; బుట్టుండు, పుట్టేన్; బుట్టునకున్; తడ్డకపుత్రి, అయిన= తడ్డకునియొక్క కూతురైన; జ్ఞాల, అనుదానికిని; మతినారుండు; పుట్టే.

తాత్పర్యం: స్పష్టం

K. ఇమ్ముగ సరస్వతీ తీ, రమ్మునఁ బండ్రెండు వత్సరమ్ములు విధిమా

ర్దమ్మున సద్గుణసముదా, య మైసుగగ్గ జేసి సత్తయాగము నిష్ఠున్.

3

ప్రతిపదార్థం: ఇమ్ముగన్= ఇంపుగా; సరస్వతీ, తీరమ్మునవ్= సరస్వతీనది ఒడ్డున; పండ్రెండు, వత్సరమ్ములు= పదిరెండు (12) సంవత్సరాలు; విధి, మార్గమ్మునవ్= శాప్రప్రద్రత్తితో; సత్త+గుణ, సముదాయమ్ము= మంచిగుణాల సమూహము; ఎసగఁగ్నున్= అతిశయించగా; నిష్ఠున్= ఎక్కువ శ్రద్ధతో; సత్తయాగమున్= సత్తయాగాన్ని; చేసెన్= ఆచరించాడు.

తాత్పర్యం: మతినారుండు సరస్వతీనదిబడ్డున పన్నెండుసంవత్సరాలు సత్తయాగాన్ని విధివిధానంగానూ, సద్గుణసమూహాలు అతిశయించేటట్లుగానూ ఎక్కువశ్రద్ధతో ప్రీతితో చేశాడు.

విశేషం: 13 మొదలు 100 రోజులవరకూ కొనసాగే యాగాన్ని సత్రయాగమంటారు.

క. అతనికి సరస్వతీనది , మతి నమరక్త యయి వాని మానుగఁ దనసుకుం
బతిఁ జేసికొనియే ధర్మ , స్తోతి: నయ్యరువురకుఁ ద్రుసుడు భీరుఁడు పుట్టెన్.

4

ప్రతిపదార్థం: అతనికిన్= మతినారుని యందు (సప్తమికి మారుగా పష్టిఖిభ్రత్తి); సరస్వతీనది; మతిన్= మనస్సులో; అనురక్త+అయి= అనురాగం కలదై; వానిన్= ఆ మతినారుని; మానుగన్= ఒప్పుగా; తనకున్= తనకు; పతిన్= భర్తగా; ధర్మస్తోతిన్= ధర్మమార్గాను; చేసికొనియెన్= చేసికొను. (వరించి పెండ్లుడింది); ఆ+ఇరువురకున్= సరస్వతికీ, మతినారునికీ; భీరుఁడు= ఛైర్యవంతుడైన; త్రసుడు= త్రసుడుఅనేవాడు; పుట్టెన్= జన్మించాడు.

తాత్పర్యం: మతినారునియందు సరస్వతీనదికి మనస్సులో అనురాగం కలుగగా, ఆమె అతడిని ధర్మమార్గంలో తనభర్తగా చేసికొన్నది. వారిద్దరికీ త్రసుడు అనేవాడు పుట్టాడు.

వ. ఆ త్రసునకుఁ గాళించి యసుదానికి నిలిసుండు పుట్టే: వానికి రథంతలి యను దానికి దుష్యంతుండు పుట్టే:
బుట్టే యసుసాధారణశక్తియుక్తం దై.

5

ప్రతిపదార్థం: ఆ, త్రసునకున్= ఆ త్రసు డనే రాజుకున్నా; కాళింది, అనుదానికిన్= కాళింది అనేవేరు కల వనితమన్నా; ఇలిసుండు; పుట్టెన్; వానికిన్= ఆ ఇలిసునకు; రథంతరి, అనుదానికిన్= రథంతరి అనే ప్రీకిస్తి; దుష్యంతుండు, పుట్టెన్= జన్మించాడు; పుట్టే; అవస్య; సాధారణ, శక్తి, యుత్తురండు+ఐ= ఇతరులకు సాధారణంకాని (అధికమైన) సామర్థ్యం కూడినవాడై.

తాత్పర్యం: ఆ త్రసునికి కాళింది అనే భార్యాయందు ఇలిసుడు అనేవాడు పుట్టాడు. ఆ ఇలిసుడికి రథంతరి అనేదానియందు దుష్యంతుడు జన్మించాడు. ఆ దుష్యంతుడు ఇతరులకు సాధారణంకాని (అధికమైన) సామర్థ్యం కూడినవాడై.

క. బాలహారణములఁ బట్టెడు , లీలను విషమాటవి చలిత కేసరి శా
ర్మూలేభ శరభములఁ దన , బాలత్వమునంద యెగిచి పట్టుచు మతియున్.

6

ప్రతిపదార్థం: బాల, హరిణములన్= లేడిపిల్లలను; పట్టెడు, లీలను= పట్టుకొనేవిధంగా; విషమ+అటవి, చలిత= తిరగటానికి వీలుకాని (దుర్గమమైన) అడవులందు తిరుగుతున్నట్టి; కేసరి= సింహాలను; శార్మూల= పులులను; ఇథ= ఏనుగులను; శరభములన్= మీగండ్లమ్మగాలను; తన, బాలత్వమునందున్+అ= తనచిన్నతనంలోనే; యెగిచి, పట్టుచున్= వెంటాడి పట్టుకొంటూ; మతియున్= ఇంకనూ.

తాత్పర్యం: ఆ దుష్యంతుడు తన చిన్నతనంలోనే లేడిపిల్లలను పట్టుకొనేవిధంగా దుర్గమ మైన అడవుల్లో తిరుగాడే సింహాలను, పులులను, ఏనుగులను, శరభమ్మగాలను వెంటాడి పట్టుకొంటూ, ఇంకా, (తరువాతి పద్యంతో అన్వయం.)

విశేషం: అలం: ఉపను. శరభానికి ఎనిమిది కాళ్లుంటా యనీ, అది సింహాంకంటే బలవత్తర మైన దనీ అంటారు.

క. ఉర్ధ్వరుహ నివహముతోఁ , బర్మతములు వెతెకి యొందు పర్వతములపైఁ
బర్మగ వైచుచు యోవన , గర్భంబున నొప్పె నుల్వఁ గడు నథికుం దై.

7

ప్రతిపదార్థం: ఉర్మిరుహ, నివహముతోన్= వృక్షాల సమూహంతోపాటుగా; పర్వతములు+పెట్టికి= పర్వతాలను పెకలించి; ఒండు, పర్వతములమైన్= వేరుపర్వతాలమీద; పర్వగన్, మైచుచున్= పడవేస్తూ; ఉర్మిన్= భూమియందు; యౌవన, గర్వంబునన్= యౌవనం వలని గర్వంతో; కడున్+అధికుండు+హ= మిక్కిలి గొప్ప వాడయి; ఒప్పెన్= అతిశయించాడు.

తాత్పర్యం: వృక్షాలసమూహంతోపాటుగా పర్వతాలను పెకలించి వేరే పర్వతాలమై పడవేస్తూ, యౌవనగర్వంతో భూలోకంలో మిక్కిలి గొప్పవా డయి అతిశయించాడు.

విశేషం: పర్వతములు+పెట్టికి= 'ప' కు 'వ' ఆదేశం; పర్వతములు వెట్టికి; గసడదవాదేశం.

దుష్యంతుడు వేట కరుగుట (సం. 1-63-1)

శా. ఆ దుష్యంతుడు దనంతసత్యుడు సమస్తశాంతమాతంగ మ
ర్యాదాలంకృత మైన భూవలయ మాత్సాయత్త మై యుండగా
నాదిత్యాంశు సమీర దుర్గమ మహార్ణవ దేశాశతీ
నాదిక్షత్త చరిత నేతె నజతుండై బాహువీర్యంబునన్.

8

ప్రతిపదార్థం: అనంత, సత్యుడు= అంతులేని బలం కలిగిన; ఆ, దుష్యంతుడు= అంతటిదుష్యంతుడు; సమస్త, ఆశా+అంత, మాతంగ, మర్యాదా+అలంకృతము+ఖన= అన్నిదిక్కు లయ్యుక్క చివరలందలి ఏనుగులయ్యుక్క హద్దుతో అలంకరింపబడింది అయిన; భూవలయము= భూమండలం; ఆత్మ+ఆయత్తము+ఖ, ఉండగాన్= తనకు ఆధీనం కాగా; ఆదిత్య+అంశ, సమీర, దుర్గమ, మహాత్, ఉగ్ర, అరణ్య, దేశ+ఆశిలోన్= సూర్యుడి కిరణాలకుమ్మా, గాలికిన్నీ ప్రవేశింప శక్యంగాని మిక్కిలి భయంకర మైన అడవిప్రాంతాల సమూహంతో; ఆది, క్షత్రి, చరిత్రన్= తోలుతటి మనుషు మొదలైన రాజుల చరిత్రవంటి చరిత్రతో; బాహువీర్యంబునన్= భుజాలయ్యుక్క బలంతో; అజితుండు+ఖ= ఓడనివాడై; ఏలెన్= పరిపాలించాడు.

తాత్పర్యం: అనంతమైన బలం కలిగిన ఆ దుష్యంతుడు అన్ని దిక్కులచివరలలో గల యేసుగులు (అష్టదిగ్జాలు) సరిహద్దుగా ఒప్పిన భూమండలం తనకు ఆధీనమై ఉండగా సూర్యికిరణాలకుమ్మా వాయువుకుమ్మా ప్రవేశింపరాశ్ట్రి భయంకరాలైన అడవిప్రదేశాలతోపాటుగా పూర్వరాజులవర్తనంవంటి వర్ధనంతో, భుజబలంతో, ఓడనివాడై భూమిని పరిపాలించాడు.

విశేషం: భూమిని ఎనిమిది దిక్కులందు ఎనిమిది ఏనుగులు మోస్తూ ఉంటా యని చెప్పుతారు. ఆ అష్టదిగ్జాలు హద్దుగా గల భూమి అంటే సర్వభూమిని అని అర్థం. దుష్యంతుని విశాలమైన రాజ్యంలో దుర్గమరణ్యాలు, తపోవనాలు ఎక్కువగా ఉన్నా యని సూచన. ఇవి భావికథలో దుష్యంతుడు వేటకు పోవటనికి, శమంతలను చూచి వివాహం చేసికొనటానికి అనుష్టగా ఉన్నవి. ఇటువంటిభావికభార్థసూచన నన్నయు వస్తుధ్వనికి నిదర్శనం. ‘అనంతసత్యుడు’ అంటే అనంతుడి(అదిశేషుడి) బలంవంటి బలం కలవాడనికూడ అర్థం చెప్పవచ్చును. భూభారం నహించే సందర్భం కనుక ఇదికూడ సమంజసంగా ఉంటుంది. ఓజోగుణభూయిష్టమైన ప్రసాదగుణం ఉదాత్తులిభావవర్షనలో సముచితంగా ప్రయోగింపబడింది.

క. ఆతని రాజ్యంబున ను, లీఫలము ప్రజాసమృద్ధి వెలసి రుజాశీ
కాతంక క్షయ శంకా, పేతం బై ధర్షచరితు బెరుగుచు నుండెన్.

9

ప్రతిపదార్థం: అతని రాజ్యంబున్న= ఆ దుష్యంతుని పరిపాలనలో; ఉర్మీతలము= భూతలం; ప్రజాసమృద్ధిన్= జనులయొక్క అభివృద్ధితో; వెలసి= ప్రసిద్ధిపాంది; రుజా, శోక, ఆతంక, క్షుయ, శంక+అపేతంబు+ఖ= రోగాలు, దుఃఖాలు, విష్ణులు, నష్టాలు, అనుమానాలు లేనిదై; ధర్మ, చరితన్= ధర్మమైన పర్వతంతో; పెరుగుచున్+ఉండెన్= అభ్యదయాన్ని పొందుతూ ఉన్నది.

తాత్పర్యం: దుష్యంతుడి పరిపాలనంలో దేశం ప్రజలఅభివృద్ధితో ప్రసిద్ధిచెంది రోగాలూ, దుఃఖాలూ, విష్ణులూ, నష్టాలూ, అనుమానాలూ ఏమీ లేనిదై ధర్మమైన ప్రవర్తనంతో సాగుతూ ఉన్నది.

విశేషం: దుష్యంతుడు ప్రజలకు ధర్మవర్తన మైన పొలనము అందించటంవలన వారికి ఎటువంటి అరిష్టాలు కలుగుండా అభ్యదయాలు కలుగుతూ ఉన్నాయని తాత్పర్యం. మూలంలో ఆరు శోకాలలో ఉన్న భావాన్ని 'రుజా..... అపేతంబై' అన్న సమాసంలో కుదించి చెప్పాడు నన్నయ. భావికథలో ప్రజాపవాదభీతివలన శకుంతలాభరతులను భార్యాపుత్రులనుగా నిండుసభలో పేర్కొసకపోవటానికి తగిన భిత్తికను నన్నయ కథాకథనంలో సమకూర్చడు.

వ. అమ్మహిపతి యొక్కనాయు మృగయావినీదాటి యయి యాచిత్యహాయంబులకంటే వడిగల హాయంబులు పూనిన రథం బెక్కి యాజ్ఞానేయతురంగారూఢు లైన యాశ్వికులు పరివేష్టించి రాగ ననంతకుంతశక్తిచాప కృపాణపొణ లయిన వీరభటసహస్రంబులతో⁴ జని వనంబులోని మృగంబులం జుట్టుముట్టి. **10**

ప్రతిపదార్థం: ఆ+మ్మహిపతి= భూమికి నాథు డైన ఆ దుష్యంతుడు; ఒక్కనాయు= ఒకరోజన; మృగయా, వినోద+అర్థ, అయి= వేటయందలి అనందాన్ని కోరిసవాడై; ఆదిత్య, హాయంబులకంటన్= సూర్యుడియొక్క గుట్టలకంటి; వడి+కల= వేగం కలిగిన; హాయంబులు, పూనిన= గుర్రాలను కట్టిన; రథంబు+ఎక్కి= రథాన్ని ఎక్కి; ఆజానేయ, తురంగ+అరూఢులు+ అయిన= మేలిజాతి గుర్రాలను ఎక్కువట్టిపొ రైన; ఆశ్విములు= రోతులు; పరివేష్టించి, రాగన్= చుట్టూ చేరి వస్తూఉండగా; అనంత, కుంత, శక్తి, చాప, కృపాణ, పొణలు+అయిన= అనేకాలైన ఈటెలు, చిల్లకోలలు (అయుధవిశేషాలు), విండ్లు, కత్తులు చేతులలో కలవారైన; వీర, భట, సహస్రంబులోన్= వీరాలైన అనేక యోధులతో; చని= వెళ్లి; వనంబులోని= అడవిలోని; మృగంబులన్= జంతువులను; చుట్టుముట్టి= నలువైపుల క్రమ్మకొని దాడిచేసి.

తాత్పర్యం: ఆ దుష్యంతుడు ఒకనాడు వేటాడి వేడుక పడదామన్న కోరికతో సూర్యుడి గుర్రాలకంట వేగంగల గుర్రాలను కట్టిన రథాన్ని ఎక్కి, మేలిరకం గుర్రాలపై ఎక్కిన ఆశ్విములు తన చుట్టూ చేరి అనుసరిస్తూ ఉండగా ఈటెలు, చిల్లకోలలు, విండ్లు, కత్తులు మొదలైన ఆయుధాలను ధరించిన వీరభటులు అనేకులు వెంటరాగా, ముందుకు సాగి, వనంలోని మృగాలను నలువైపుల చుట్టుముట్టి దాడిచేసి. (తరువాతి పద్యంతో అన్వయం.)

క. కలయిగ నార్యుల బొబ్బలి, యులిపున నవ్విపిన మను మహాదధి బెలుచం గలఁచెను దుష్యంత మహో, బల మందరనగము సత్యభయజననం ఔ. **11**

ప్రతిపదార్థం: కలయిగన్= వనమంతా వ్యాపించగా; ఆర్యులన్= మానవుల అరపులయుా, బొబ్బలన్= జంతువుల అరపులయుా; ఉలివునన్= ధ్వనితో; ఆ+చినము+అను, మహాత్+ఉదధిన్= ఆ అరణ్యమనే పెద్ద సముద్రాన్ని; దుష్యంత, మహాత్+బల, మందర, నగము= దుష్యంతుడినేన అనే మందరపర్వతం; సత్య, భయ, జననంబు+ఖ= ప్రోణలకు భయాన్ని కలిగించే దై; పెలుచన్= ఆటోపంతో; కలఁచెను= కలతపెట్టింది.

తాత్పర్యం: ఆ వనమంతా వ్యాపించగా భట్టులూ, జంతువులూ చేసే కేకలూ అరుపులూ కలిసిన చప్పుడుతో ఆ అరణ్య మనే మహాసముద్రాన్ని దుష్యంతుడిసేన అనే మందరపర్వతం (కవ్యపుకొండ) ప్రాణులకు భయంకలిగేటట్లు కలతపెట్టింది.

విశేషం: అలం: రూపకం. అరణ్యమనే సముద్రాన్ని మథించగా దుష్యంతుడికి శకుంతల అనే లక్ష్మీ లభిస్తుం దనే సూచన ఇందులో ఉన్నది.

క. సరభస పరిచరిత మహా | శరభ బ్యాపలపు వరాహ శార్యాల మద
బ్యారదాబి ప్రకర భయం | కరవనమధ్యమున నృపతి గడ్డఁ గడిమిమెయిన్.

12

ప్రతిపదార్థం: సరభస= తొట్టుపాటుతో కూడికొన్న వేగంతో; పరిచరిత= తిరుగుతున్న; మహాత్+శరభ= గొప్పవైన శరభమృగాలున్నా; ద్విప, రిపు= (ఏనుగులమ శత్రువులైన) సింహాలున్నా; వరాహ= పందులున్నా; శార్యాల= పెద్దపులులున్నా; మద, ద్విరద+ఆది= మదించిన ఏనుగులు మొదలైన వానిమొక్క; ప్రకర= సమూహాలచేత; భయంకర= భయాన్ని కలిగించే; వన, మధ్యమునన్= అరణ్యముయొక్క నడిమిప్రాంతంలో; నృపతి= రాజు, దుష్యంతుడు; కడ్డన్= మిక్కిలి; కడిమిమెయిన్= పరాక్రమంతో.

తాత్పర్యం: తొందరగా తిరుగుతున్న మహాశరభాలు, సింహాలు, పందులు, పెద్దపులులు, మదపుటేనుగులు మొదలైన జంతుసమాహాలతో భయంకరమైన ఆ అరణ్యమధ్యప్రాంతంలో దుష్యంతుడు మిక్కిలి పరాక్రమంతో.

విశేషం: 10వ వచనం సుండి వేటవర్షం జరుగుతున్నది. రాజు పైస్యూర్లో అడవిలో ప్రవేశించి, మృగాలను చుట్టుపుట్టి, అరుపులతో, బొబ్బలతో వేసి, వాటిని భయపెట్టి అరణ్యమధ్యభాగానికి వచ్చేటట్లు చేశాడు. వనమధ్యభాగంలో రాజు వేటచేశాడు. అత్యంత సహజసుందరంగా వేటవర్షం సాగుతున్నది. మిత్రాతవచనాలకూ, యథార్థవర్షాలకూ స్తుతులకూ నన్నయ ప్రసిద్ధి.

క. ఓసలిలి పఱచు మృగములు | నేసియు, డాసిన మృగముల నెగచి భుజాసిన్
ప్రేసియు, జంపెను మృగయా, వ్యాసక్తి నపారఫోరవన్యమృగాళిన్.

13

ప్రతిపదార్థం: ఓసలిలి= తప్పించుకొని; పఱచు= పారిపోవు; మృగములన్= జంతువులను; ఏసియున్= కొట్టియున్నా; డాసిన, మృగములన్= దగ్గరకు వచ్చిన జంతువులను; ఎగిచి= తరిమి, కుప్పించి; భుజ+ఆసిన్= చేతిలోని కత్తితో; ప్రేసియున్= కొట్టియు, నరికియున్నా; మృగయా, వ్యాసక్తిన్= వేటయందలి వేడుకతో; అపార, ఫోర, వస్య, మృగ+ఆళిన్= అంతులేని కూరాలైన అడవికి చెందిన జంతువుల సమూహాల్చి; చంపెను= చంపాడు.

తాత్పర్యం: తప్పించుకొని పారిపోయే జంతువులను కొట్టియున్నా, సమీపానికి వచ్చినవాటిని తరిమి, కుప్పించి నరికియున్నా దుష్యంతుడు వేటలోని వేడుకతో అపారక్రూరవనజంతువులను సంహరించాడు.

వ. ఇట్లు పెక్కుమృగంబుల నెగిచి చంపుచు మతియు, జంపెడువేడుక నతి దూరంబున కలిగిన, నాతని రథవేగంబు ననుగమింపనోపక యథిక క్షుత్ప్రాపాసాపరవశు లయి పదాతు లయ్యియి ప్రదేశంబుల

విత్రమించి; రంత దుష్యంతుండు కతిపయామాత్య పురోహితసహితుం ఘై కొండొకనేల యిలగి, ముందట నొక్క పుణ్యసంబింబింబున వివిధసురజు కుసుమఫల భారవిసత్తు తరులతాగుల్లు పరిశోభితం బయిన యొక్కథసంబు గని.

14

ప్రతిపదార్థం: ఇట్లు= ఈవిధంగా; పెర్కు, మృగంబులన్= అనేక జంతువులను; ఎగిచి, చంపుచున్= తరిమి చంపుతూ; మటియున్= ఇంకను; చంపెడు, వేడుకన్= వేటచేయాలన్న ఆస్తితో; అతిదూరంబునకున్= మిక్కిలి దూరానికి; అరిగిన్= వెళ్గా; అతని, రథ, వేగంబున్= దుష్యంతునియొక్క రథంయొక్క వేగాప్పి; అనుగమింప్న+బిపక= అనుసరించటానికి సమర్థులు కాక; అధిక, ద్సుద్, పిపాసా, పరవపులు+అయి= ఎక్కువగా ఆకటిచేతను, ద్సుపక్చేతను, అదుపుతప్పినవారై; పదాతులు= నేలమై నిలబడి యుద్ధం చేసే సైనికులు; ఆ+అయి, ప్రదేశంబులన్= ఆయా ప్రాంతాలలో; విశ్రమించిరి= విశ్రాంతి తీసికొన్నారు; అంతన్= ఆ సమయంలో; దుష్యంతుండు; కతిపయ+అమాత్య, పురోహిత, సహాతుండు+ఇం= కొందరుమంతులతో, మంచిచెడులను తెలిపే బ్రాహ్మణులతో కూడినవాడై; కొండు+బక, నేల, అరిగి= వేటాక ప్రదేశానికి చేరి; ముందటన్= ఎదురుగా; ఒక్క, పుణ్య, నది, తీరంబునక్= ఒక పవిత్ర మైన నదియొక్క ఒడ్డున; వివిధ, సురభి, కుసుమ, ఫల, భార, వినమ్రు, తరు, లతా, గుల్మ, పరిశోభితంబు+అయిన= రకరకా లయిన వాసనలు కలిగిన పూపులయొక్క పండ్చయొక్క బరువుచే వంగిన చెట్లు, తీగలు, పొదలతో అలంకరింపబడిన; ఒక్క, వనంబు+కని= ఒక వనాన్ని చూచి.

తాత్పర్యం: ఆవిధంగా దుష్యంతుడు అనేకమృగాలను తరిమి చంపుతూ, ఇంకా వేటాడే వేడుకతో చాలదారం వెళ్గా, ఆతడి రథవేగానికి కాలిబంట్లు తట్టుకోలేక, అనుసరించే ఓపికను కోల్పోయి, ఆకలిదస్పులతో అదుపుతప్పి ఆ యా ప్రదేశాలలో విశ్రాంతి తీసికొన్నారు. ఆ సమయంలో దుష్యంతుడు కొందరు మంతులతో, పురోహితులతో కలిసి వేరాక ప్రదేశానికి చేరి, ఎదురుగా ఒక పవిత్రమైన నదిబడ్డున పలురకాల వాసనలు గల పూలతోనూ, పండ్చభారంతోనూ వంగిన చెట్లతో, తీగలతో, పొదలతో అందమైన ఒక వనాన్ని చూచాడు.

విశేషం: దుష్యంతుడు వేటాడినది పూర్వార్థి సోకని దుర్దమారణ్యం. రానికి సమీపంలో ఉన్నది మాలిని అనే పుణ్యానది. ఆ నదికి ఆవలి ఒడ్డుపై ఉన్నది తపోవనరం. ఇటు అరణ్యానికి అటు తపోవనానికి నడుమ పుణ్యానది. ప్రకృతిపర్మణం పరమరమణీయం.

కణ్వాశ్రమ వర్ణన (సం. 1-64-3)

క. అమరపతి భాండపమునకు, రమణము షైత్రవము చైత్రరథమునకు సమా నముగా బీనిని భూభా, గమునము రచియించే నొక్క కమలజుఁడు దయన్.

15

ప్రతిపదార్థం: కమలజుఁడు= తామరపూపునందు పుట్టినవాడైన బ్రహ్మా; దయన్= కనికరంతో; దీనిని= ఈవనాన్ని; అమర, పతి, భాండపమునకున్= దేవతలకు ప్రభుమైన ఇంద్రుడి (ఉద్యానవనమైన) భాండవానికి; రమణము= ఒప్పిదమైన గుణంలో; షైత్రవము, చైత్రరథమునకున్= కుబేరుడియొక్క (ఉద్యానవనమైన) షైత్రరథానికి; సమానముగాన్= సరిసమానంగా, తుల్యంగా; భూ, భాగమునను= ఈ భూభాండంలో; రచియించేన+బక్కు= నిర్మించాడు కాబోలు.

తాత్పర్యం: ఈవనాన్ని ఇంద్రుడి ఉద్యానవనమైన భాండవానికి, కుబేరుని ఉద్యానవనమైన షైత్రరథానికి అందంలో సమానంగా ఉండేటట్లు భూతలంమీద బ్రహ్మా దయతో నిర్మించాడు కాబోలు!

విశేషం: అలం: ఉత్సైక్ష. వనదర్శనంచేతనే అద్భుతభావావిష్టుడైనాడు దుష్యంతుడు. అందులో ప్రవేశిస్తే మరికొన్ని అద్భుతాలను చూడబోతున్నాడనీ, అనుభవించబోతున్నాడనీ అలంకారకృతవస్తుధ్వని. అద్భుతభావవ్యంజకంగా ఫలోత్సైక్షను నన్నయ నిష్పణంగా ప్రయోగించాడు.

వ. అని దాని రమణీయభావంబుఁ బొగడుచుఁ జనుదెంచి యష్టవంబు సొచ్చునప్పుడు

16

ప్రతిపదార్థం: అని= అవిధంగా; దాని= ఆవసంయొక్క; రమణీయ, భావంబున్= అందమైన విధానాన్ని; పొగడుచున్= మెచ్చుకొంటూ; చనుదెంచి= వచ్చి; ఆ+వసంబు, చొచ్చునప్పుడు= ఆవసంలో ప్రవేశించేటప్పుడు (గసడదవాదేశం).

తాత్పర్యం: ఆవిధంగా దుష్యంతుడు ఆ వనసొందర్యాన్ని మెచ్చుకొంటూ వచ్చి ఆ వసంలో ప్రవేశించే సమయంలో (తరువాతి పద్యంతో అన్వయం.)

చ. అతిరుచిరాగతుం డయిన యాతనికిన్ హృదయప్రమోద మాతతముగ నవ్వనంబున లతాలలనల్ మృదులానిలాపవర్తిత కుసుమాక్షతావచ్చలు సేసలు వెట్టినయిట్టేరెల సంపత దళినీనినాదమృదుభాషల చీపన లొప్ప నిచ్చుచున్.

17

ప్రతిపదార్థం: అతిరుచిర+ఆగతుండు+అయిన= మిక్కిలి ఒప్పిద మైన ఆగమం, కలవాడైన; (ఆగమంచే ఆగమనం - భావేక్షః:- సు+ఆగతము= స్వాగతం కలవాడు అని భావం); ఆతనికిన్= ఆ దుష్యంతుడికి; హృదయ, ప్రమోదము= మనస్సులోని ఆహ్లాదం; ఆతతముగన్= అధికమయేటట్లుగా; ఆ+వసంబున= ఆ వసంలోని; లతాలలనల్= తీగ లనెడి వనితలు; సంపతత్, అళినీ, నినాద, మృదుభాషలన్= అటూ ఇటూ తీరుగుతున్న ఆడుతుమైదల రుంకారాలు (ధ్వనులు) అనే మెత్తనిమాటలతో; దీవసలు= ఆశీస్సులను, శుభాకాండ్జలను; ఒప్పన్= తగినవిధంగా; ఇచ్చుచున్= ఇస్తూ; మృదుల+ అనిల+అపవర్తిత, కుసుమ+అష్టత+అపచులు= మెల్లని(మెత్తని) గాలులచేత రాల్పబడిన పూపు లనెడి అష్టతల సమాపోన్ని సేసలు, పెట్టిన, అట్టిరు+బరి= తలంబ్రాలుగా పోసినవా రైనారు-లేదా-ఆశీపురస్పరంగా అష్టతలు చల్లినవారైనారు.

తాత్పర్యం: మిక్కిలి సముచితంగా వచ్చిన ఆ దుష్యంతుడికి మనస్సులోని ఆహ్లాదం అధికమయేటట్లుగా ఆ వసంలోని లతలనే వనితలు అటూ ఇటూ ఎగురుతున్న ఆడుతుమైదల రుంకారధ్వనులనెడి మెత్తనిమాటలతో తగిన విధంగా ఆశీస్సులను ఇస్తూ మెల్లనిగాలులచేత రాల్పబడిన పూపు లనెడి అష్టతలసమాపోన్ని తలంబ్రాలుగా చల్లినట్లు భాసించారు.

విశేషం: అలం: రూపకం, ఉత్సైక్ష, సముచితంగా ప్రవేశించిన రాజకు సముచితమైన స్వాగతం లభించినట్లు నన్నయ వర్ణించాడు. లతాలలనలు కల్యాణాగీతాలతో పుష్పాష్టతలను తలంబ్రాలు పోసినట్లు మీదచల్లారని చేసిన ఈవర్షనం దుష్యంతుడికి జరుగబోయే కల్యాణాన్ని సూచిస్తున్నది. భావికధార్థవ్యంజకమైన ఈపద్యం నన్నయగారి ప్రసన్నకథాకలితార్థయుక్తికి రుచిరార్థసూక్తికి చక్కని ఉరాహారణం. పద్యరచనలో అష్టరరమ్యత ప్రసాదమితితమైన మాధుర్యగుణాన్ని పోషిస్తూ శృంగారవ్యంజకంగా, ఆస్వాదయోగ్యంగా అమరింది. సవర్ణదీర్ఘకూరాల సంయోజనం పద్యానికి గీతికామాధుర్యాన్ని కలిగిస్తున్నది. నన్నయకవితాలక్షణాలన్నీ అమరిన అందమైన పద్య మిది.

v. మతీయము.

18

తాత్పర్యం: ఇంకను. (తరువాతి పద్యంతో అన్వయం.)

క. కాఱడవి బఱచు మృగముల , సూటడకం ఛిగిచి డస్సియున్నతని త్రమం
బాణిగ నెడు బరితాపము , చీఱిగ బైపిచె నన్నదీపవసంబుల్.

19

ప్రతిపదార్థం: కాఱడవిన్= దట్టమైన అడవిలో; పఱచు, మృగములన్= పరుగెత్తే జంతువులను; ఛిఱడకన్= విరామంలేకుండా; తిగిచి= చంపి, వేటాడి; డస్సి, ఉన్న, అతని= అలసియున్న ఆ దుష్యంతుడియొక్క; శ్రవంబు+ఆఱిగన్= బడలిక తొలగేటట్లు; ఎడన్= మనస్సులోని; పరితాపము, తీఱిగన్= తాపం తీరేటట్లుగా; ఆ+నది, పవనంబుల్= ఆ నదియొక్కగాలులు; పై, వీచన్= దుష్యంతునిమీద ప్రసరించెను.

తాత్పర్యం: దట్టమైన అడవిలో పరుగెత్తే మృగాలను విరామం లేకండ వెంటాడి వేటాడటంచేత అలసియున్న దుష్యంతుడి బడలిక తీరేటట్లు, మనసులోని తాపం తొలగేటట్లు ఆ నదిమీదనుండి వచ్చే చల్లనిగాలులు అతనిపై వీచాయి.

మానిని. ఏచి తనర్లో తలిల్లిన క్రోపుల నిష్టుగు రావుల, జీంపములం
బూచిన మంచియశోకములన్, సురపాశ్వలం, బొస్సుల, గేంగెనులం,
గాచి బెడంగుగఁ బండిన యాసహకారములం, గదళీతతులం
జాచుచు, వీసుల కింపెసఁగన్ విశుచున్ సుకకోకిల సుస్వరముల్.

20

ప్రతిపదార్థం: ఏచి= విజుంభించి (పొడవుగా); తనర్చి= ప్రకాశించి పెరిగి; తలిర్పిన= చిగురులువేసిన; క్రోపులన్= ఎర్గోరంటచెట్లుచే; ఇమ్మగు= పొగైపైన; తాపులన్= తాపులను; జొంపములన్= గుబురులుగా; పూచిన= పూలు పూసిన; మంచి, అశోకములన్= అనుమైన అశోకవ్యక్తాలను; సురపాశ్వలన్= సురపాశ్వ వ్యక్తాలను; పొస్సులన్= పొస్సుచెట్లను; గేంగులన్= మొగలిచెట్లను; కాచి= కాయలుకాసి; బెడంగుగన్= బాగుగా; పండిన= పండియున్న; ఆ సహకారములన్= ఆ తీయమామిడిచెట్లను; కదళి, తతులన్= అరటిచెట్ల సమూహాలను; చూచుచున్= చూస్తూ; వీసులకున్= చెప్పులకు; ఇంపు+ఎసఁగన్= ప్రీతికలిగేటట్లుగా; పుక, కోకిల, సుస్వరముల్= చిలుకలపలుకులు, కోకిలపాటలు (సుస్వరాలు); వినుచున్= వింటూ.

తాత్పర్యం: పొడవుగా పెరిగి చిగురించిన ఎర్గోరంటచెట్లుచే అంద మైన తాపులనూ, గుబురులుగా పూలు పూసిన మంచిఅశోకవ్యక్తాలనూ, సురపాశ్వలనూ, పొస్సులనూ, మొగలిపొదలనూ, చక్కగా కాయలు కాసి పండిన అందమైన తీయమామిడిచెట్లనూ, అరటిచెట్లగుంపులనూ చూస్తూ చిలుకలపలుకులను, కోకిలలమధురస్వరాలను చెపులకు పండువుగా వింటూ- (మీది పద్యంతో అన్వయం).

విశేషం: అలం: రూపకం, మానినీపుత్రుంలోని ప్రతిచరణంలోనూ 7 భగాణాలపై ఒక గురువు ఉంటుంది. 1-13-19 అష్టరాలకు ఒక యతి చొప్పున మూడు యతిస్థానాలుంటాయి. నన్నయ మాత్రం 13వ అష్టరానికి మాత్రమే యతిమైత్రిని పాటించాడు. తెలుగులో ఆ, ఈఱనేవర్రాలు ప్రసిద్ధినీ, విశేషాన్ని, మహాత్మాన్ని, నీర్దేశాన్ని సూచిస్తుంటాయి.

కవిరాజవిరాజితము.

చని చని ముందట నాజ్య హవిర్భృత సారభ ధూమలతాతతులం
బెనగెన త్రూకుల కొమ్ములమీద నపేతలతాంతము లైనను బా
యని మధుప్రకరంబులఁ జాచి జనాధిపుఁ దంత నెఱింగే దపో
వన మిచి యల్లిదె బిష్టమునీంధ్రనివాసము డానగు నంచు నెదన్.

21

ప్రతిపదార్థం: చని, చని= వెళ్లివెళ్లి; ముందటన్= ఎదురుగా; ఆజ్య, హవిః, ధృత, సారభ, ధూమలతా, తతులన్= యజ్ఞాలలో హోమం చేసే హవి స్పృయిన నేతివాసనచేత ధరింపబడిన వాసనలు కల పాగలను కలిగిన (పాగచూరిన) తీగలయొక్క సమూహాలతో; పెనగిన= అల్లుకొనిపోయిన; ప్రూరుల, కొమ్ముల, మీదన్= చెట్లుయొక్క కొమ్ములపై; అసేత, లతాంతములు+వనను= తోలగిన పూవులు కలిగిన వైనా (పూవులులేని వైనా అనిభావం); పాయని= (చెట్లను) విడిచిపెట్టని; మధుప, ప్రకరంబులన్= తుమ్మెదలయొక్క గుంపులను; చూచి; జన+అధిపుడు= ప్రజలకు ప్రభువైన ఆ దుష్యంతుడు; అంతన్= అపుడు; ఇది= శశఫ్రదేశం; తపోన్+వనము= (బుమలు) తపస్య చేసుకొనటానికి అనువైన అడవి; అల్ల+అదె= ఆ కనపడేదే (సమీపవాచకం); దివ్య, ముని+ఇంద్రు, నివాసము= మహిమాన్యితులైన ముములలో (ఇంద్రునివంటివాడు) శేషుడైన వాడియొక్క ఉండేచోటు; తాను+అగున్, అంచున్= అయిఉండవచ్చునని; ఎదన్= మనస్సులో; ఎటింగెన్= తెలిసికొన్నాడు.

తాత్పర్యం: ఆవిధంగా చాలదూరం వెళ్లి ఎదురుగా యజ్ఞహవిస్ములైన నేతులవాసనలుగల పాగలతో చూరిన తీగలతో అల్లుకొని ఉన్న చెట్లకొమ్ములమీద పూవులు లేకున్నప్పటికీ విడిచివెళ్ళమండా ఉన్న తుమ్మెదగుంపులను చూచి, ఆ ప్రాంతం తపోవన మనిస్సి, దగ్గరలో ఉన్నది దివ్యమునీంద్రుడియొక్క నివాస మనిస్సి అపుడు దుష్యంతుడు మనసులో తెలిసికొన్నాడు.

విశేషం: కవిరాజవిరాజితంలోని ప్రతిచరణంలోనూ 1 నగణం, 6 జగణాలూ, 1 వగణం వరుసగా ఉంటాయి. 1, 8, 14, 20 అక్షరాలు యతిస్థానాలు. (ప్రాసనియమం ఉన్నది. నస్యయ మాత్రం 14వ అక్షరంతో మాత్రమే యతిస్థైత్రిని పాటించి ఒక యతికే ప్రాధాన్య మిచ్చాడు. మానిసీవృత్తపాదంలోని మొదటి గురువును రెండు లఘువులుగా మారిస్తే కవిరాజవిరాజిత మౌతుంది. మానిసి, కవిరాజవిరాజితాలు రెండుస్త్రు జంటగా కుదిరి శకుంతలాదుష్యంతుల భావికల్యాణ సమాగమాన్యి. సూచిస్తున్నవి. వనాలకంటే, ఉద్యానవనాలకంటే తపోవనానికి ఉండే విలక్షణాత్మాన్సి నస్యయ ఈవర్ణనంలో చిత్రించాడు. కొమ్ములకు తీగలు అల్లుకోవటం, ఆటిగలపూలమీద తుమ్మెదలుప్రాలటం సామాన్యవనాలస్యభావం. కాని, తపోవనంలో, పూలు, పూలవాసన లేకపోయినా అతలు హవిస్ములపాగవలన కలిగిన వాసనతో తుమ్మెదలను అమితంగా ఆకర్షిస్తున్నాయి. నాగరకజీవితంలోని విలాసగ్యహస్థధర్మంకంటే ఆశ్రమంలోని నియమసహితగ్యహస్థధర్మంలోని గాఢత్వాన్ని నస్యయ వ్యంజింపచేస్తున్నాడు. హవిస్ములవాసన అక్కడిప్రీల (శకుంతలాదుల) పాతిప్రత్యస్యభావస్యంజకం.

v. శిట్లు హృదయసుఖావహాం బగుచున్న యవ్యనంబులో నలగి యలగి యనవరత మహాబ్యజ పర్యమానవేదర్ధుసులను, నవిధీన్సు హూయమానాగ్ని హంత్రసైషాహంపుంబులను, ననేకమునిగణప్రసీత పచన విషయ విభాగ వినిర్భయన్యాయనివుఁ విద్వత్ప్రభాసంభాషణఫలోపుంబులను, బ్రతిపక్ష దుర్మిథేద ప్రమాణ విచార్యమాణ వేదార్థ మీమాంసక గోప్త్వివాద నాదంబులనుండ్జేసి ప్రోయుచు, యజ్ఞప్రయోగప్రసీను లయిన యాజ్ఞకులకును విహితానుష్టానానక్కలయిన యనుష్టాతలకును నథికతపశినిరతు లయిన

మహాతపాఠశ్లోనులకును నివాసం బయిన పుణ్యస్తాతీరంబును దద్దయు రమ్యం బయి గంగాతీరంబును నరనారాయణస్తానుంబునుంబీలే జగత్ప్రావసుం బైన కణ్ణమహాముని యాత్రమంబు గని యందు. 22

ప్రతిపదార్థం: ఇట్లు= ఈచిధంగా; హృదయ, సుఖ+అపహంబు+అగుచున్+ఉన్న= మనస్సుకు హోయిని కలిగిస్తూ ఉన్న; ఆ+వనంబులోన్+అరిగి= ఆ వనంలోకివెళ్లి; అనవరత, మహాత్, ద్విజ, పర్వతమాన, వేద, ధ్యములను= ఎల్లప్పుడు గొప్ప బ్రాహ్మణులచేత చదువబడుతున్న వేదాలయొక్క స్వరసాదాలను; అవిచ్ఛిన్న, హరాయమాన+అగ్నిహోత్ర, స్వాహా, శబ్దంబులను= ఎడతెగకుండ హోమం చేయబడుతున్న అగ్నిహోత్రానికి చెందిన స్వాహా అనే శబ్దము; అనేక, మునిగణ, ప్రణీత, వచన, విషయ, విభాగ, వినిష్టయ, న్యాయ, నిపుణ, విద్యత్, సభా, సంభాషణ, ఘోషంబులను= పెర్ముమంది మునుల సమూహాలచేత రచింపబడిన వాక్యతాత్పర్యాలను విభజించి అర్థనిర్ణయం చేసే న్యాయశాస్త్రానిపుటు లైన పండితులయొక్క సభలలో జరిగే సంభాషణల సమ్మానము; ప్రతిపక్ష, దుర్మిథేద, ప్రమాణ, విచార్యమాణ, వేద+అర్థ, మీమాంసక, గోప్త్వివాదనాదంబులనున్+చేసి= ప్రతిపక్షం (ఎదురువాడం) చేసేవారికి చిక్కువిడదీయరాని ప్రమాణాల (ఉపపత్తుల)తో ఆలోచింపజేస్తూ ఉన్న వేదతాత్పర్యం గల మీమాంసకులయొక్క చర్చలలోని వాదప్రతివాదాల ధ్యములచేత; మ్రోయుచున్= సమ్మానించే యజ్ఞ, ప్రయోగ, ప్రవీణులు+అయిన= యజ్ఞము నిర్వహించటంలో నిపుణులైన; యజ్ఞికులము= యజ్ఞం చేయించే బుత్సిర్కులమును; విహిత+అమష్టాన+అసర్కులు+అయిన= వేదశాస్త్రాలలో చెప్పబడిన యోగ్య మైన తపోజ్పాదు లైన ఆచరణయోగ్యా లైనపాటిని అమసరించటంలో అస్త్రి కలవారు ఐన; అస్త్రాతలము= కర్మనిష్ఠలమును; అధిక, తపః, నిరతులు+అయిన= గొప్పానైన తపస్సుచేయటంలో ఆస్త్రికలవారు ఐన; తపన్+ధనులమును= తపస్సే ధనంగా గలవారి (తపస్సుల)కిని; నివాసంబు+అయిన= నివసించే ప్రదేశమైన; పుణ్యస్తా తీరంబున్న= పవిత్రమైన నదియొక్క ఒడ్డున; తద్దయున్, రమ్యంబు+అయి= మిక్కిలి సుందరమై; గంగా, తీరంబున్న= గంగానది ఒడ్డున; సర, నారాయణ, స్తోనంబున్న, పోత్తున్= ప్రాచీనములైన నరనారాయణులయొక్క నివాసప్థలంవలె; జగత్పావనంబు+ఐన= లోకాలము పవిత్రం చేసే; కణ్ణ, మహాత్, ముని, ఆశమంబున్+కని= కణ్ణమహార్షియొక్క ఆశమాన్ని చూచి.

తాత్పర్యం: ఆ విధంగా దుష్యంతుడు హృదయానికి ఆహ్లాదం కలిగించే ఆ వనంలో ప్రవేశించి వెళ్లివెళ్లి, నిరంతరం పదుక్కమంగా పరింపబడుతున్న ఉత్సమవిప్రుల వేదనాచాలచేత, నిరంతరాయంగా అగ్నిలో వేల్యబడుతున్న హవిస్సులకు సంబంధించిన స్వాహాశబ్దాలచేత, అనేక మునులు ప్రతిపాదించిన వాక్యాలలోని (చేసిన నిర్వచనాలలోని) విషయము విభజించి అర్థనిర్ణయం చేసే న్యాయశాస్త్రానిపుటులైన పండితులసభలలో జరిగే సంభాషణల ఘోషంతో, ప్రతిపక్షం చేసేవారికి చిక్కువిడదీయరాని ప్రమాణాలతో వేదార్థవిచారణ చేసే మీమాంసకుల చర్చలలోని వాదిప్రతివాదాలవలన కలిగే సమ్మాన చేతనూ శబ్దిస్తూ యజ్ఞము నిర్వహించటంలో నిపుణులైన బుత్సిర్కులకు, వేదవిహితాలైన కర్మలను అసురించే నిష్పాపరులకు, మహాతపోధనులకు నివాస ప్రదేశమై, గంగానదితీరంలోఉన్న నరనారాయణులు నివసించేప్రదేశంవలె పుణ్యస్తాతీరంలో సుందరంగా శోభిల్లుతూ లోకాన్ని పవిత్రం చేస్తాన్ని కణ్ణమహాముని ఆశమాన్ని చూచి. (తరువాతి పద్మంతో అన్వయం.)

విశేషం: ఆర్షధర్మానికి ఆలవాలమైన బుష్ణ్యమంబు సాగే నిత్యకార్యక్రమాలను సన్మయ ఇందులో నిపుణంగా సూచించాడు. తపోవనంలో దుష్యంతుడు ప్రవేశించి ముందుకు సాగుతూ క్రమంగా వ్యక్తలతాది ప్రకృతి సంపదనూ, యజ్ఞయాగాది క్రతువులు నిర్వహిస్తూ వేదశాస్త్రాధ్యయనాలు సాగిస్తున్న మునుల సమూహాలమూ దర్శించాడు. వనంలోని అంతర్మాగాలలో ప్రవేశించి తర్వాత క్రమంగా కణ్ణమహార్షియొక్క శాంతగుణంచేత ప్రభావితమైన ఆశమచీవితం గోచరిస్తుంది. సన్మయ లోకజ్ఞతకు ఇది నిదర్శనం.

- సి.** శ్రవణసుఖంబుగా సామగానంబులు; చదివెడు శుకముల చదువు దగిలి
కదలక వినుచుండు కరులయుఁ గలకర, శితలచ్ఛాయుఁ దచ్ఛికరాంబు
కణముల చల్లనిగా ద్వాసపడి దానిఁ, జెంది సుఖం బున్న సింహములయు,
భూసురప్రవరులు భూతబలుల్ తెచ్చి, పెట్టు నీవారాన్న పిండతతులు
- తే.** గడగి భక్తింప నొక్కటుఁ గలిసియాడు; చున్న యెలుకలుఁ జల్లుల యొండు సహజ
షైలవర్గంబులయు సహావాస మపుడు; సూచి మునిశక్తి కెంతయుఁ జీడ్య మంది. **23**

ప్రతిపదార్థం: శ్రవణ, సుఖంబు, కాన్= చెప్పులకు పండుగుగా; సామగానంబులు= సామవేదాన్ని సస్వరంగా పాడటాలను;
చదివెడు= యథాతథంగా పలుకుతూన్న; శుకముల= చిలుకలయొక్క; చదువు= పాండిత్యమందు, చదివేపద్ధతియందు;
తవిలి= ఇష్టపడి; ఆసక్తిచెంది; కదలక, వినుచున్న, కరులయున్= కదలకుండా తన్నయత్వంతో వింటున్న ఏనుగులయొక్కయు;
కరి, కర, శితల, ఛాయన్= ఏనుగుల తొండాలయొక్క చల్లని నీడలో; తద్+శికర+అబు, కణముల= ఆ తొండాలవలని
నీటితుంపురులయొక్క; చల్లని, గాడ్పు+ఆసపడి= చల్లనిగాలిని కోరుకొని; దానిన్+చెంది= ఆ చల్లగాలిని పాంది; సుఖంబు+ఉన్న),
సింహములయున్= హాయిగా ఉన్న సింహాలయొక్కయు; భూసుర, ప్రవరులు= బ్రాహ్మణాశేషులు; భూత, బలుల్= పద్మలు,
జంతువుల వంటి జీవులకు ఆపోరంగా; తెచ్చిపెట్టు= తీసికొనివచ్చి వివిధప్రదేశాలలో ఉంచే; నీవార+అన్న, పిండతతులున్=
నివ్వరిధాన్యంతో వండిన అన్నపుముద్దల సమూహాలను; కడగి= పూని; భక్తింపన్= తినటానికి; ఒక్కటన్= ఒకచోట; కలిసి,
అడుచున్, ఉన్న= కలసిమెలని తిరుగుతున్న; ఎలుకలున్, పిల్లల= ఎలుకలయొక్క, పిల్లలయొక్క; ఒండు, సహజ, వైరి,
వర్గంబులయున్= పరస్పరం సహజంగా వైరం గల జాతులయినపుటికీన్ని; సహావాసము= కలిసిఉండే స్వభావాన్ని, సాహచర్యాన్ని,
మైత్రిని; అప్పడు, చూచి= ఆ సమయంలో కసుగొని; మునిశక్తిన్= మునియొక్క మహిమకు; ఎంతయున్= ఎంతగానో;
(అపీతంగా); చోద్యము+అంది= ఆశ్చర్యపడి.

తాత్పర్యం: చెవులపండువుగా చిలుకలు సామవేదాన్ని సస్వరంగా పాడే పద్ధతులలో ఆసక్తిపాంది తన్నయత్వంతో
కదలకుండా వింటున్న ఏనుగులూ, ఏనుగులతొండాల చల్లని నీడలలో వాటి నీటితుంపురుల చల్లనిగాలిపై ఆశపడి
దాన్ని పాంది సుఖంగా ఉన్న సింహాలూ, బ్రాహ్మణాశేషులు భూతబలులు తెచ్చి వివిధప్రదేశాలలో నీవారధాన్యపు
అన్నపీండాలను ఉంచగా వాటిని తినాలని వేగిరపడుతూ ఒకచోట కలిసిమెలని తిరుగుతున్న ఎలుకలూ పిల్లలూ,
అని తమతమ మధ్య పరస్పరం సహజంగా ఉన్న వైరిస్వభావం గల వర్గాలైనపుటికీ కలిసిమెలని మనలే వాటి
స్నేహప్రపూత్రిని చూచి మునిమహిమకు ఎంతగానో ఆశ్చర్యపడి.

విశేషం: ప్రకృతిపురుషుల పరస్పరప్రభావాన్ని వర్ణించటం ఉత్తమకావ్యకథ. శమ దమ సమన్వితుడు, కరుణాహృదయుడు,
సమచిత్తుడు అయిన కణ్వమహర్షి తమ మహిమను తపోవన జీవులపై వేసి వాటిమధ్య వైరుద్ధ్యం లేని సహాయిన శాంత
ప్రవృత్తిని కలిగించాడు. కణ్వముని మాహాత్మ్యాన్ని ఆశ్రమప్రకృతివర్ణనంద్వారా వ్యంజింపజేస్తున్న ఈపద్యం ధ్వనికావ్యరచనను
చక్కని ఉదాహరణాం. శకుంతలాదుష్యంతుల జీవితంలో విరుద్ధభావాలకు సంఘర్షణ ఏర్పడగా ప్రసాదించేది కణ్వమహర్షి
సహసరమైంది.

- వ.** ‘ఇక్కాళ్యపుం ఘైన కణ్వమహిమనీంద్రునకు నమస్కరించి వచ్చేది; నా వచ్చునంతకు నందఱు నిచ్చేటన
యండునబి’ యని. **24**

ప్రతిపదార్థం: ఈ+కాశ్యపుండు+ఐన= కశ్యపుని వంశానికి చెందిన ఈ; కణ్ణ, మహాత్+మునీంద్రునకున్= కణ్ణుడనే గొపు మునిశేష్మునకు; నమస్కరించి, వచ్చేదన్= ప్రైక్షివస్తాను; నా, వచ్చి, అంతకున్= నేను (తిరిగి) వచ్చేంతవరకున్నా; అందఱున్= మీరందరుకూడ; ఈ+చోటన్+అ= ఈప్రదేశంలోనే; ఉండునది= ఉండవలెను; అని= అని పలికి.

తాత్పర్యం: ‘కశ్యపప్రజాపతి వంశజడైన ఈ కణ్ణమహాన్ని దర్శించి నమస్కరించి తిరిగివస్తాను. నేను వచ్చేంతవరకు మీరందరూ ఇక్కడే ఉండండి’ అని పలికి. (తరువాతి పద్యంతో అన్వయం.)

చ. వలయు నమాత్ములం దగీనవారల నుండఁగఁ బంచి ధారుణీ
తలపిభుఁ డొక్కరుండ చని తస్విఁ బయోజదశాయత్క్షి సం
కుల మిశితాళిసీల పలకుంచిత కోములకుంతలన్ శకుం
తల యను కస్యకం గనియే దస్తునిపల్లభు మంచిరంబునన్.

25

ప్రతిపదార్థం: వలయు+అమాత్యులన్= (ఖుష్మాజిమాలను దర్శించేటప్పుడు రాజువెంట) ఉండదగిన, అత్యవసరమైన మంత్రులను; తగినవారలన్= యోగ్యులను, సమర్థులను; ఉండగన్, పంచి= అక్కడే ఉండటానికి ఆజ్ఞాపించి; ధారుణీతల, విభుండు= రాజులున దుష్యంతుడు; ఒక్కరుండు+అ= ఒక్కడే(ఒంటరిగానే); చని= వెళ్ళి; తన్నిన్= సస్నాని శరీరం కలదానిని; పయోజ, దళ+అయత+అక్షిన్= తామరపూలరేకుల వలె విశాలమైన కస్యులు కలదానిని; సంకుల, మిచిత+అళి, సీల, పరికుంచిత, కోముల, కుంతలన్= దట్టంగా కూడిఁడన్న తుమ్మెదుల వలె సల్లనై మిక్కిలి వంకరలైన సుమమారాలైన ముంగురులను కలిగినదానిని; శకుంతల+అను, కస్యకన్= శకుంతల అనే పేరుగల కస్యను; తద్ది+మునివల్లభు, మందిరంబునన్= ఆమునిశేష్ముడైన కణ్ణుడియొక్క నివాసంలో; కనియెన్= చూచాడు.

తాత్పర్యం: తనవెంట వస్తున్న ముఖ్యులైన మంత్రులను, అమచరులను అక్కడే ఉండేటట్లు నియమించి దుష్యంతుడు ఒంటరిగానే వెళ్ళి, మునిశేష్ముడైన కణ్ణుడి నివాసంలో సస్నాని మేను కలిగినది, తామరపూలరేకులవంటి విశాలమైన కస్యులు కలది, ఒత్తుగా గుమికూడిన తుమ్మెదవలె సల్లగా వంకరలైన మెత్తని ముంగురులు కలది, అయిన శకుంతల అనే కస్యను చూచాడు.

విశేషం: అలం: ఉపమ, వృత్తమప్రాసం. ఈ పద్యరచనలో ‘ల’ అనే అక్షరం తరచుగా వినిపించి శకుంతల సౌందర్య లావాయాలను ధ్వనింపజేస్తున్నది. ఇది సస్నాను రచనలోని అక్షరరమ్యత. కణ్ణుడిని దర్శింపవచ్చిన దుష్యంతుడు ఆశ్రమంలో మునికింబులు శకుంతలను చూచినట్లు వర్ణింపటం విశేషం, శకుంతల మధురమూర్తిని వర్ణింపటంలో సస్నాను మాధుర్యగుణం పోషించాడు.

వ. అదియును ననంతవిలాసంబున జయంతుండ పోని దుష్యంతు నెఱింగి, యతిసంభ్రమంబున నాసనార్థ్య పాధ్యాది విధులం బూజించి, కుశలం బడిగి యున్న నక్షత్రకం జూచి దుష్యంతుం డి ట్లనియే. 26

ప్రతిపదార్థం: అదియునున్= ఆ శకుంతలకూడ; అనంత, విలాసంబునన్= అపారమైన శరీరసహజపోవభావాలతో; జయంతుండు+అ, పోని= జయంతుడివలెనేఉన్న; దుష్యంతున్+ఎఱింగి= దుష్యంతుడిని తెలిసికొని; అతి, సంభ్రమంబునన్= మిక్కిలి (అదరగొరవాలతోకూడుకొన్న) తొట్టుపాటుతో; ఆసన+అర్ధు, పార్శ్వ+అది, విధులన్= కూర్చుండటానికి ఆసనం. త్రాగటానికి నీరు, కాణ్ణకడుగుకొనటానికి నీరు, ఇప్పటం మొదలైన అతిథిసత్కార విధానాలచేత; పూజించి= గౌరవించి;

కుశలంబు+అడిగి, ఉన్నన్= క్షేమాన్ని తెలిసికొని ఉండగా; ఆ+కన్యకన్= ఆ శకుంతలను; చూచి; దుష్యంతుడు; ఇట్లు+అనియెన్= ఈవిధంగా పలికాడు.

తాత్పర్యం: శకుంతలకూడా అపారసహజశరీరపోవభావాలు కలిగి, ఇంద్రుడికుమారుడైన జయంతుడితో పోల్చగిన సౌందర్యంతో ఉన్న దుష్యంతుడిని తెలిసికొని, ఆదరగొరవాలతో కూడుకొన్న తొట్రుపాటుతో ఆసనం, అర్థం, పాద్యం మొదలైన అతిథి సపర్యలను చేసి పూజించి, క్షేమాదులను తెలిసికొని ఉండగా, ఆ కన్యను చూచి దుష్యంతుడు ఈవిధంగా అన్నాడు.

విశేషం: అలం: ఉపమ.

ఉ. ‘క్రచ్ఛట వేట వచ్చి యట కణ్వమహామునిఁ జూచి పోవగా
వచ్చితి; మొండుఁ బోయిరొకొ వా?’ రనినన్ విని యాలతాంగి’ వా
లచ్ఛటినుండి యాక్షణము యేగేల కానకుఁ బంధుదేరే; మీ
పచ్చ టెఱింగిరేని జనవల్లభ! వారును పత్త లింతకున్.

27

ప్రతిపదార్థం: [క్రచ్ఛటన్= సవిలాసంగా, వినోదంగా; వేట, వచ్చి= వేటకొరకు వచ్చి; ఇట్లు= ఈ ఆశ్రమంలో; కణ్వ, మహాత్+మునిన్= కణ్వుడనే గౌప్యమునిని; చూచి, పోవగాన్= దర్శించి పోవటానికి; వచ్చితిమి= వచ్చాము (ఈబహువచనం స్వీయగొరవవాచకం); వారు= కణ్వమహార్షి (ఇక్కడి బహువచనంకూడ గౌరవవాచకం); ఎందున్+పోయిరి+బకో= ఎక్కడికి వెళ్లినారో కదా!; అనినన్= అని అడుగగా; విని; ఆ, లతా+అంగి= తీగవతె శరీరంగల ఆ శకుంతల; వారు= ఆ కణ్వమహార్షి; ఇచ్ఛటినుండి= ఈ ఆశ్రమంనండి; ఈ క్షణము+అ= ఇప్పుడే; కాసమన్= అడవికి; పండ్లు తేరన్= పండ్లను తేవటానికి; ఏగిరి= వెళ్లారు; మీ, వచ్చుట= మీరాకను; ఎఱింగిరి+ఏని= తెలిసికొన్నచో; జనవల్లభ= ఓరాజా!; వారును= ఆ కణ్వమహార్షికూడ; ఇంతకున్= ఈలోపుననే; పత్తరు= పస్తారు.

తాత్పర్యం: ‘వినోదంగా వేటకు వచ్చి, కణ్వమహామునిని దర్శించుకొని పోదా మని ఇక్కడకు వచ్చాను. వారు ఎక్కడికి పోయినారో కదా?’ అని దుష్యంతుడు అడుగగా, లతాంగి అయిన శకుంతల ఇ ట్లుస్తుది: ‘వారు ఇక్కడినుండి ఇంతకుముందే (ఈక్షణమే) పండ్లు తేవటానికి అడవిలోకి వెళ్లారు. మీరాక వారికి తెలిస్తే, ఓరాజా! వారుకూడ ఇప్పుడే తిరిగివస్తారు’. (శకుంతల మాటలు తరువాయి వచనంలో కొనసాగుతున్నాయి.)

వ. ‘వారు పచ్చనంతకు నొక్కముహార్థం బుండునబి’ యనిన విని యక్కోములి వినయంబునకు మృదుమధురవచనంబులకు సంతసిభి, దానిం గస్యకగా నెతీంగి మనోజరాజులక్షీయుంబోని దాని సర్వలక్షణ లక్షీతంబు లయిన సర్వావయవంబులుం జూచి సంచలితహృదయుం ఘై ‘నీ వెష్టల కూతుర? విట్టి రూపలావణ్ణవిలాసవిబ్రమగుణసుందరి విందుల కేల వచ్చి?’ తని యడిగిన నబి యి ట్లనియే. 28

ప్రతిపదార్థం: వారు, వచ్చు, అంతకున్= వారు తిరిగి వచ్చేవరకు; ఒక్క, ముహార్థంబు= ఒక్కక్షణం (కొంచెంసేపు లేదా రెండు గడియల కాలం); ఉండునరి= వేచియుండండి; అనినన్, విని= అని శకుంతల పలుకగా దుష్యంతుడు విని; ఆ, కోమలి, వినయంబునకున్= ఆ (మృదులస్యభావ లైన) శకుంతల అణకువకూ; మృదు, మధుర, వచనంబులకున్= మెత్తని,

తీయని మాటలకూ; సంతసిల్లి= సంతోషపడి; దానిన్= ఆ శకుంతలను; కన్యక, కాన్= వివాహం కాని వనితగా; ఎఱీంగి= తెలిసికొని; మనోజ, రాజ్య, లక్ష్మియున్+పోని= మన్మథునియొక్క రాజ్యలక్ష్మివలెణ్ణు; దాని= ఆశకుంతలయొక్క; సర్వ, లక్ష్మణ, లక్ష్మితంబులు+అయిన= అన్ని మంచి లక్ష్మణాలు కలిగిన, సాముద్రిక చిహ్నాలు కల; సర్వ+అవయవంబులున్= శరీరాలవయవాల నన్నింటిని; చూచి; సంచలిత, హృదయుండు+పి= చలించిన మనస్సు కలవాడై(కోరిక కలవాడై అనిభావం); నీవు, ఎవ్వరి, కూతురవు= నీవు ఎవరియొక్క మమారైవు?; ఇట్టి, రూప, లావణ్య, విలాస, విభ్రమ, గుణ, సుందరివి= ఇంతటి అపూర్వమైన ఆకారం, మేని నిగిని, సహజసుందర హోవభావాలు, చేష్టలు అనే గుణాలచేత అందగతై తైన నీవు; ఇందులకున్= ఇక్కడికి, ఈ ఆశ్రమానికి; ఏలి= ఏకారణంవలన; వచ్చితి(వి)= వచ్చావు? అని; అడిగినన్, అది= ఆ శకుంతల; ఇట్లు+అనియొన్= ఈ విధంగా పలికింది.

తాత్పర్యం: ‘కణ్యమహాముని వనంనుండి తిరిగివచ్చేవరకు కొంతసేపు వేచి ఉండండి’ - అని పలికిన ఆ శకుంతల వినయగుణానికి, మెత్తని తియ్యని పలుకులకూ సంతోషించి, ఆమెను కన్యగా తెలిసికొని, మన్మథుని రాజ్యలక్ష్మివలె శుభలక్ష్మణాలన్నింటితో కూడుకొన్న శరీరావయవాలు గల ఆమె సాందర్భాన్ని చూచి స్పందించిన మనస్సుతో నీవు ఎవ్వరి కుమారితవు? ఇటువంటి అపూర్వ రూపాన్ని లావణ్యాన్ని సహజ శరీరపోవభావ గుణాలు గల సుందరివి ఈ ఆశ్రమానికి ఏకారణంవలన వచ్చావు?’ అని అడుగగా ఆమె ఇట్లూ పలికింది.

విశేషం: అలం: తొలిచూపులోనే శకుంతలాదుష్యంతులకు అభిలాష కలిగింది. అనంతవిలాసంతో జయంతుడివలెనున్న అతని అందం ఆమెను ఆక్రమించింది; ఆమె వర్తనం సాందర్భం మన్మథరాజ్యలక్ష్మివలె ఉన్న ఆమె రూపవైభవం అతడిని ఆకట్టుకొన్నాయి. ఆశ్రమంలో కంటే రాజసాధంలో ఉండడగిన సుందరిగా ఆమెను భావించి ఆస్తికితో ఆమెనుగురించి అడిగాడు దుష్యంతుడు.

శకుంతల దుష్యంతునకు దనజన్మకుమం బెఱీంగించుట (సం. 1-65-14)

క. ‘జగతీవల్లభ! యే ను, త్యగణిత ధర్మస్ఫురూపు దని జనములు దన్ బోగడగగ జగదారాధ్యం, దగు కణ్యమహామునీంద్రునాత్జు’ ననినన్.

29

ప్రతిపదార్థం: జగతీ, వల్లభ= లోకానికి నాభుడైన బీరాజా!; ఏను= నేను; అతి+అగణిత, ధర్మ, స్వరూపఁడు+అని= మిక్కిలి గొప్పదయిన ధర్మముయొక్క రూపం వంటివాడు అని; జనములు= లోకములు; తన్= తనను (కణ్యడిని); పాగడగన్= మెచ్చుంటూ ఉండగా; జగత్, ఆరాధ్యండు+అగు= లోకాలచేత పూజింపదగినవాడు అయిన, కణ్య, మహాత్+ముని+ఇంద్రు, ఆత్మజన్= కణ్యాదుతానేపేరుగల గొప్పమునిశ్రేష్ఠియొక్క కుమారితను; అనినన్= అనగా.

తాత్పర్యం: ‘ఓ ప్రభువా! అపోరమైన ధర్మమే రూపం దాల్చినవాడని ప్రజలు తనను ప్రశంసిస్తూ ఉండగా లోకపూజ్యాడై ఉన్న కణ్యమహామునీంద్రుడి కూతురిని నేను’ అని అనగా. (తరువాతి పద్యంతో అన్వయం.)

చ. ‘ఇది మునికణ్ణ యేని మతి యేలూకొ యాలవితాంగియందు నా ప్రాందయము దిద్దుయం దవిలె; నిష్పలు కింకను నమ్మనేర న య్యుదు; విజితేంద్రియం దగుగగ నిష్పున్నిఁ బాయక విందు’ నంచుఁ దా నిభి కలరూ పెటుంగ నవనీపతి యుత్సుకుఁ దయ్యు నాత్జులోన్.

30

ప్రతిపదార్థం: ‘ఇది= ఈకన్యక (శకుంతల); ముని, కన్య, ఏని= మునియెక్క కూతురైనట్లయితే; మతి= ఈవిధంగా అని భావం; ఏల+బకో= ఏకారణంచేతనో; ఈ, లలిత+లంగి, అందున్= ఈకోమలిషై; నాహృదయము= నామనస్సు; తద్దయున్= బాగా(గాధంగా); తవిలెన్= లగ్గుమైనది; ఈ, పలుకు= (ఈమె చెప్పిన) ఈమాటను; ఇంకను, నమ్మనేరను+అయ్యెదన్= ఇప్పటికీన్ని నమ్మజొలక ఉన్నాను; ఈ+మునీన్= ఈకణ్ణమునిని; విజిత+ఇంద్రియుండు+అనగన్= జయింపబడిన ఇంద్రియాలు కలవాడని లోకులు అనగా (అనగా అవివాతుడై బ్రహ్మచర్యవతంలో ఉన్న డని విన్నాను అనిభావం); పాయక= ఎల్లప్పుడూ; విందున్= వింటాను; అంచున్= అని తలుస్తూ; తాన్= తాను స్వయంగా; ఇది= ఈవిషయాన్ని (ద్వీతీయకు మారుగా ప్రథమ); కల, రూపు+ఎఱుంగన్= ఉన్నది ఉన్నట్లుగా తెలిసికొనటానికి; అవీ, పతి= రాజు (దుష్యంతుడు); ఆత్మలోన్= మనస్సులో; ఉత్సుకుడు+అయ్యెన్= ఆసక్తు దైనాడు.

తాత్పర్యం: ‘ఈ శకుంతల మునికన్యయే అయినట్లయితే ఈకోమలిషై నామనస్సు విందుకు గాధంగా లగ్గుమైనది?’ నే నీమేమాటను నమ్మజొలకుండా ఉన్నాను. ఈ కణ్ణముని ఇంద్రియాలను జయించినవా డని ఎప్పుడూ వింటా ఉంటాను’ అని భావిస్తూ ‘ఈమె మాటలలోని యాథార్థ్యాన్ని ఉన్నది ఉన్నట్లు తెలుసుకోవా’ లని మనస్సులో దుష్యంతుడు ఆసక్తిని పొందాడు.

విశేషం: దుష్యంతుడు క్షత్రియుడు. అతడి హృదయం శకుంతలయందు లగ్గుమైనది. ఆమేషో తాను మునికన్య నని చెప్పింది. ఆమె నిజంగా మునికన్యయే అయితే అతని అంతఃకరణం ఆమేయుందు ఆసక్తిని పొందేది కాదు. తన అంతఃకరణం ధర్మబద్ధమైనదని దుష్యంతుడికి గాఢమైన విశ్వాసం. అది అతడి ఉత్తమసంస్కూరానికి గుర్తు. మూలభారతంలో తన సంశయాన్ని దుష్యంతుడు సూటిగా శకుంతలతో చెప్పినట్లున్నది. దానిని నన్నయు దుష్యంతుడి ఆత్మగతంగా మార్చాడు. ఈ కల్పనంమీద కాళిదాసు రచించిన అభిజ్ఞానశాకుంతల నాటకంలోని “అసంశయం క్షత్రపరిగ్రహశ్శమా, యదార్య మస్య మభిలాషి మే మనసః” “సతాం హా సందేహపదేశు వస్తుము, ప్రమాణమంతఃకరణప్రవత్తయః” అనే శ్లోకపాదాల ప్రభావం కనబడుతున్నది. తన మనస్సు ఆమెషై లగ్గుమైనది కాబట్టి ఆమె క్షత్రియపరిగ్రహయోగ్యమైనదనిన్ని, దానికి దుష్యంతుడి అంతఃకరణమే సాక్షి అనిన్ని భావం.

వ. ఇట్లు దుష్యంతుం దా శకుంతలజస్తుం బెఱుంగ వేడి వెండియు దాని కి ట్లనియె.

31

ప్రతిపదార్థం: ఇట్లు= ఈవిధంగా; దుష్యంతుండు; ఆ+శకుంతల జన్మించు= ఆ శకుంతలయెక్క పుట్టుకనుగురించి; ఎఱుంగన్, వేడి, తెలిసికొనగోరి; వెండియున్= మరియు; దానికిన్= శకుంతలతో; ఇట్లు+అనియెన్= ఈవిధంగా అన్నాడు.

తాత్పర్యం: దుష్యంతుడు ఆవిధంగా ఆ శకుంతలపుట్టుకనుగురించి తెలిసికొనగోరి శకుంతలతో మరల ఈవిధంగా అన్నాడు.

తే. ఉత్తమాశ్రమనిష్ఠితుఁ దూర్ధ్వరేతుఁ, దైన కణ్ణమహిముని యనఘుచరితుఁ;

దట్టిముని కెట్లు గూతుర వైతి? చీని, నాకు నెఱుగంగఁ జెప్పము నలిననేతు!

32

ప్రతిపదార్థం: నలిన, నేతు= పద్మాలవంటి కన్నలు కలదానా!; ఉత్తమ+ఆశమ, నిష్ఠితుడు= ఉత్తమమైన ఆశమమైన సన్మానంలో నిష్ఠ కలిగినవాడున్నా; డౌర్ధ్వ, రేతుడు= అధఃపతనం లేని రేతస్సు కలవాడు (ఇంద్రియనిగ్రహం కలవాడు) న్నా; ఐన; కణ్ణ, మహాముని; అనము, చరితుడు= కశంకంలేని చరిత్రకలవాడు; అట్టి= అటువంటి; మునికిన్; ఎట్లు= ఏవిధంగా; కూతురపు+పతి(ని)= కుమార్తె వైనాపు; దినిన్= ఈవిషయాన్ని; నాకున్= (దుష్యంతుడికి); ఎఱుంగన్+చెప్పము= తెలియజెప్పము.

తాత్పర్యం: పద్మనేత్ర వైన ఓశమంతలా! చతుర్యిధాశ్రమాలలో ఉత్తమ మైన సన్మాపాశ్రమాన్ని నిష్టతో పాటించిన వాడూ, ఇందియనిగ్రహం కలవాడూ అయిన కణ్వమహార్షి కళంకంలేని చరిత్రకలవాడు. అటువంటి ఆ మునికి నీ వెట్లా కూతుర వైనావు? ఆ సంగతి నాను తెలియజ్ఞము.

వ. అని యడిగిన నారాజునకు శకుంతల యి ట్లనియే.

33

ప్రతిపదార్థం: అని, అడిగినన్= ఆ విధంగా అడుగగా; ఆ, రాజునరున్= ఆ రాజైన దుష్యంతుడికి; శకుంతల; ఇట్లు, అనియెన్= ఈవిధంగా అన్నది.

తాత్పర్యం: దుష్యంతుడు ఆవిధంగా అడుగగా శకుంతల ఈవిధంగా అన్నది.

క. ‘ఇక్కములాట్లి శకుంతల, యెక్కడియటి? టీని జస్త మెఖిధి?’ మని త మొయ్క మునినాథుఁ డడిగిని, నిక్కాశ్వపు లభ్యి జైపై రేసు విసంగ్.

34

ప్రతిపదార్థం: ఒక్కముని, నాథుడు= ఒక మునిత్రేష్టుడు; ఈ+కమల+అట్లి= పద్మలవంటి కన్నలు కల ఈ; శకుంతల; ఎక్కడి+అది= ఎక్కడినుండి వచ్చింది; దీని, జన్మము= ఈ శకుంతలయుక్క పుట్టుక; ఏ+విధము= ఎటువంటిది? అని; తమ్మున్= తమను (కణ్వమహార్షిని); అడిగినన్= అడుగగా; ఈ+కాశ్వపులు= కణ్వపవంశానికి చెందిన ఈ కాశ్వపులవారు; ఏను; వినంగన్= నేను వినేటట్లుగా; అర్థిన్= ప్రీతితో (సంస్కృతంలో ఈ అర్థం లేదు); చెప్పిరి= చెప్పారు (బహువచనం గౌరవసూచకం).

తాత్పర్యం: ఒకమునిత్రేష్టుడు ఒకసారి కణ్వలవారిని ఈవిధంగా అడిగారు - “పద్మలవంటి కన్నలు గల ఈ శకుంతల ఎక్కడినుండి వచ్చింది? దీని పుట్టుపూర్వోత్తరా లేమిటి?” అని. అప్పుడు కణ్వపవారు నేనుకూడా వినేటట్లు ఈవిధంగా ప్రీతితో చెప్పారు.

వ. ‘నాజన్మప్రకారంబు మాయయ్ యమ్మునికిం జైపైనవిధంబు చెప్పేదఱజ్తుగించివిను’ మని యాదుష్యంతునకు శకుంతల యి ట్లనియే.

35

ప్రతిపదార్థం: మా+అయ్= మాతండ్రి (కణ్వమహార్షి); నా, జన్మ, ప్రకారంబున్= నా పుట్టుక వృత్తాంతాన్ని; ఆ+మునికిన్, చెప్పిన, విధంబు, చెప్పేదన్= ఆ మునితో చెప్పిన పద్ధతిగానే విస్మిస్తారు; చిత్తగించి= మనసుపెట్టి; వినుము+అని; శకుంతల; ఆ దుష్యంతునరున్; ఇట్లు; అనియెన్.

తాత్పర్యం: ‘మా తండ్రిగారైన కణ్వమహార్షి నా జన్మవృత్తాంతాన్ని ఆ మునికి చెప్పిన పద్ధతిగా నీకు విస్మిస్తాను. మనసుపెట్టి విను’ మని శకుంతల దుష్యంతుడితో ఈవిధంగా అన్నది.

విశేషం: కణ్వుడు శకుంతలకు అమెవృత్తాంతాన్ని ఎన్నడూ అమెతో స్వయంగా చెప్పకపోవటం ఒకవిశేషం. ఒక మునితో చెప్పవలసివచ్చినప్పుడు ఆమెకూడా వినేటట్లు చెప్పేటం ఔచిత్యం. ఇప్పుడు శకుంతల తనజన్మవృత్తాంతాన్ని తానే చెప్పుకొంటున్నట్లు కాకుండా కణ్వుడు మునికి చెప్పినట్లుగా చెప్పేటం పరమాచిత్యం. ఈ పద్ధతి వలన శకుంతల జన్మవృత్తాంతానికి ప్రామాణికత కలుగుతుంది. కణ్వపాత్ర రంగంమీద లేని లోపం తీరుతుంది. ఇది నస్యయ ప్రసన్నకథాకలితార్థయుక్తి.

సీ. అనముఁడు రాజల్సియై తపశ్చక్తిమై | బ్రహ్మల్సిభావంబుఁ బడసియున్న
సన్మునీశ్శరుఁడు విశ్వామిత్తుఁ డతిష్ఠోరు | తపము సేయుచునున్నుఁ దత్తపమున
కెంతయు వెఱచి దేవేశ్శరుఁ డప్పరో | గణములలో నగ్రగ్ంణ్య దైన
దాని మేనక యను ధవచాక్షీఁ జలిచి 'పి | శ్వామిత్తుపాలికిఁ జని తథీయ

అ. షోరతపము చెఱిచి కోమలి! నా దైన ! దేవరాజ్యమహిముఁ దివిల సీవు
గావు' మనిన నదియుఁ గడు భయంపడి యను | రేశ్శరునకు మొక్కియిట్టు లనియె.

36

ప్రతిపదార్థం: అనముఁడు= కశంకంలేనివాడు; రాజ+బుషి+ః= రాజర్షి ః; (తపస్సాధనలో రాజర్షి కావటం ఒకస్తాయి; బ్రహ్మర్షి కావటం దాని పైస్తాయి, విశ్వామిత్తుడు రాజవంశంలో పుట్టి తపస్సుచేసి రాజర్షి అయినాడు); తపనీ+శక్తి, మైనీ= తపస్సుయైముక్క బలంతో; బ్రహ్మ+బుషి, భావంబునీ= బ్రహ్మర్షి అనే స్త్రితిని (ఇది తపస్సాధనలో మిక్కెలి గొప్పది); పడసి, ఉన్ను= పొందిన్ను; సత్త+ముని+శశ్శరుఁడు= ఉత్తములైన మునులలో గొప్పవాడైని; విశ్వామిత్తుఁడు; అతి, ఘోర, తపము= మిక్కెలి భయంకరమైన తపస్సును; చేయుచునీ+ఉన్నునీ= చేసుకూండగా; తద్ద+తపమునకునీ= ఆ మహార్షియైముక్క తపస్సురు; ఎంతయునీ, వెఱచి= మిక్కెలి భయపడి; దేవ+శశ్శరుఁడు, దేవతలకు రాజైన ఇంద్రుడు; అప్సరనీ+గణములలోనీ= అప్సరసలయైముక్క సమూహాలలో; అగ్ర, గణ్య, ఇన, దానినీ= మొదట లేక్కింపదగిన దైన దానిని ((శ్రేష్ఠరాలిని)); మేనక, అను, ధవళ+అణ్ణీనీ= మేనక అనే పేరుగల తెల్లని కన్నులు కలదానిని; పిలిచి; కోమలి!= ముచుస్యభాషురాలా!; విశ్వామిత్తుపాలికినీ= విశ్వామిత్తుడి దగ్గరకు; చని= వెళ్లి; తదీయ, ఘోర, తపము= అతనియైముక్క భయంకరమైన తపస్సును; చెత్తిచి= పాడుచేసి; నా+అది+ఖన= నాకు చెందిన; దేవ, రాజ్య, మహిమనీ= దేవతల రాజ్య మైన స్వర్గంయైముక్క గొప్పతనాన్ని; తివిరి= ప్రయత్నించి; సీవు; కావుము= కాపాడుము; అనిసన్= అని చెప్పగా; అదియునీ= ఆ మేనకకూడ; కడున్, భయము, పడి= మిక్కెలి భయపడి; అమర+శశ్శరుఁడునకునీ= దేవతల ప్రభు మైన ఇంక్రూడికి; మొక్కె= నమస్కరించి; ఇట్టులు+అనియునీ= శా విధంగా అన్నది.

తాత్పర్యం: రాజర్షియై తపశ్చక్తితో బ్రహ్మర్షి భావాన్ని పొందియున్న పుణ్యశుద్ధుడు, మునిశేషుడు అయిన విశ్వామిత్తుడు అత్యంతభయంకర మైన తపస్సు చేసుకూ ఉండగా, ఆ తపస్సుకు మిక్కెలి భయపడి దేవేంద్రుడు అప్పరోగణాలలో ఉత్తమురా లైన మేనకను పిలిపించి, 'చికోమలి! సీవు ఆ విశ్వామిత్తుడి దగ్గరకు పోయి అతని భయంకర తపస్సును ఏ యత్తుంతో నైనా భగ్సుంచేసి నా స్వర్గరాజ్య గౌరవాన్ని సీవు రక్షించాలి' అని పల్గుగా, మేనక అందుకు భయపడి ఇంద్రుడికి మొక్కె శావిధంగా అవ్వది.

చ. వహజభవప్రభావుఁ డగువాని వసిష్ట సపత్నుశోక మ
స్వననిధిలోన ముంచిన యవాతింతసత్పుఁడు నిన్నుఁ దొట్టి యా
యనిమిషు లెల్లవానికి భయంపడుచుండుడు రణ్ణియుగ్రంకో
పసుకడ కిష్టు దేగు మని పాడియె యప్పని నమ్ముఁ బంపగన్.

37

ప్రతిపదార్థం: వసజభవ, ప్రభావుడు+అగువానినీ= బ్రహ్మయైక్క మహాత్మం వంటి మహాత్మం కలిగిన; వసిష్టునీ= వసిష్ట మహామునిని; అపత్యశోకము+అన్, వననిధిలోననీ= సంతాసం (వనిపోవటం) వలని దుఃఖ మనే సముద్రంలో; ముంచిన= మునిగేటట్లు చేసిన; అవారిత, సత్పుఁడు= అడ్డులేని గొప్పతనం కలవాడు (విశ్వామిత్తుడు); నిన్నునీ+తొట్టి= నిన్ను మొదలుకొని;

ఈ, అనిమిషులు, ఎల్లన్= ఈ దేవతలందరున్నా; వానికిన్= ఆ విశ్వామిత్రుడికి; భయము+పడుచున్+ఉండుచురు= భయపడుతూ ఉంటారు; అట్టి, ఉగ్ర, కోపను, కడున్= అటువంటి భయంకరమైన కోపంగలవాడైన విశ్వామిత్రుడి వద్దకు; ఇప్పుడు= ఈ పరిస్థితిలో; ఏగుము+అని= వెళ్ళమని; ఈ+పనిన్= ఈకార్యంలో; నన్నన్, పంపగన్= నన్న పంపటం; పాడి+ఎ= ధర్మమా? (ధర్మం కాదని భావం).

తాత్పర్యం: బ్రహ్మమహిమ వంటి మహిమ గల వసిష్ఠుడిని పైతం పుత్రుశోకసాగరంలో ముంచినవాడు ఆ అనివార్యతేజస్సి విశ్వామిత్రుడు. నీవు మొదలుకొని దేవతలందరూ ఆ మహార్షి అంటే భయపడుతూ ఉంటారు. అట్టి భయంకర కోపస్వభావుడి పాలికి ఈ పనిమీద ఇప్పుడు నన్న పామ్మని చెప్పటం న్యాయం కాదు.

విశేషం: అలం: రూపకం. వసిష్ఠ మహార్షి బ్రహ్మమహాత్మం వంటి మహాత్మం కలవాడని చెప్పటం; విశ్వామిత్రుడిని ఉగ్రకోపనడు (రుద్రునివంటి కోపంకలవాడు) అనటం విశేషం. నూరుగురు పుత్రులు చనిపోవటంపలన కలిగే పుత్రుశోకం సముద్రం వంటిదని రూపకం చేయటం సార్థకం. బ్రహ్మనే సముద్రంలో ముంచగలిగిన వాడికి దేవతలు ఒక్కలెక్కయా అని వ్యంగ్యం. దేవేంద్రాదులే భయపడుతూ ఉండగా కోపలికి ఆపని అసాధ్యమని భావం. ఉగ్రకోపనని ఉగ్రత తరువాతి పద్యంలో వర్ణింపబడుతున్నది.

ఉ. అమ్ముని యిష్టి చూచుడును నాక్షణమాత్రన గోత్రధారుణీ

ద్రుమ్ములు ప్రయ్య, నయ్యసుము దక్కుగ నుంబుధు లింకు, మూడులు

కమ్ములు బిల్లిరం బిరుగు, గాడ్పి చలింపగ నోడు, నుగ్గతం

బమ్మినయిష్టీ కోపపరుపాలికి భామలు వోవ నోడరే.

38

ప్రతిపదార్థం: ఆ+ముని= ఆమహార్షి (విశ్వామిత్రుడు); అల్లి, చూచుడును= కోపించి చూచిన వెంటనే; ఆ+క్షణమాత్రన్+అ= ఆ క్షణంలోపలే; గోత్ర, ధారుణీద్రమ్ములు= స్తుతులపర్వతాలు; ద్రయ్యన్= బ్రద్దలొతాయి; ఆ+ఇసుము, తక్కుగన్= ఇసుక (మాత్రమే) మిగిలేటట్లుగా; అంబుధులు= సముద్రాలు; ఇంకున్= ఇంకిపోతాయి; మూడు, లోకమ్ములు= స్వర్గమర్యాపాతాళాలు అనే మూడు లోకాలు; దిల్లిర్న్= దిరదిర, గిరగిర; తిరుగున్= తిరుగును; గాడ్పి= వాయువు, గాలి; చలింపగన్= కదలటానికి, పిచేటందుకు; ఓడున్= జంకుతుంది; ఉగ్రత్ని= తీవ్రమైన కోపభావంతో; పమ్మిన+అట్టి= అతిశయించినట్టి; కోపపరు, పాలికిన్= కోపస్వభావం కలవాడి యొద్దకు; భామలు= స్త్రీలు; పోవన్+ఓడరు+ఎ= వెళ్ళటానికి జంకరా? (జంకుతా రని భావం).

తాత్పర్యం: ఆ విశ్వామిత్రుమని కోపించి చూస్తే ఆ క్షణంలోనే కులపర్వతాలన్నీ బ్రద్దలొతాయి; అడుగున ఉన్న ఇసుకమాత్రమే మిగిలేటట్లు సముద్రాలన్నీ పూర్తిగా ఇంకిపోతాయి; మూడులోకాలూ గిరగిరా చక్రంవలె తిరిగిపోతాయి; గాలి కదలటానికికూడా జంకుతుంది. ఉగ్రస్వభావంతో అతిశయించే ఆ కోపపరుడి సమీపానికి భామలు పోవటానికి భయపడరా?

విశేషం: కులపర్వతాలు: మహేంద్రము, మలయము, సహ్యము, శుక్రమంతము, గంధమాదనము, వింధ్యము, పారియాత్రము సప్తసముద్రములు: లవణసముద్రము, ఇష్టసముద్రము, సురాసముద్రము, సర్పిస్సముద్రము, రఘిసముద్రము, జీర్ణసముద్రము, జలసముద్రము.

వ. ‘అయినను నానేర్చువిధంబున నమ్మునివరుచిత్తంబు మెత్తన చిత్తజాయత్తంబగునట్లుగాఁ జేసెద’ నని వాసవు వీడ్కొని మేనక తనకు మందమలయానిలంబు దీడుగాఁ జనుదెంచి, హిమవత్పర్వతప్రదేశంబునం దపంబుసేయుచున్న విశ్వామిత్రు తపోవనంబు సాత్రెంచిన.

39

ప్రతిపదార్థం: అయినను= అయినప్పటికీ; నా, నేర్చు, విధంబును= నేను నేర్చిన పద్ధతిలో; ఆ+మునివరు, చిత్తంబు= ఆ మునిశ్రేష్టుని మనస్సు; మెత్తన= తిన్నగా, లలితంగా; చిత్తజ+ఆయత్తంబు+అగునట్లు+కాన్= మన్మథునికి స్వాధీనమయ్యటట్లుగా; చేసెదను+అని= చేస్తాను అనిచెప్పి; వాసవున్= దేవేంద్రుడిని; వీడ్కొని; మేనక; తనకున్= (మేనకు); మంద, మలయ+అనీలంబు= మలయపర్వతంమీదనుండి పీచే మెల్లని చల్లగాలి; తోడుగున్= వెంట రాగా; సాయపడగా; చనుదెంచి= వచ్చి; హిమవత్, పర్వత, ప్రదేశంబున్= హిమవత్పర్వతప్రాంతంలో; తపంబు, చేయుచున్= తపస్సుచేస్తాడన్న; విశ్వామిత్రు= విశ్వామిత్రుడియొక్క; తపోవనంబు= తపస్సుకొరకైన అరణ్యాన్ని; చాత్రెంచిన్= ప్రవేశించగా.

తాత్పర్యం: ‘అయినప్పటికి నేను నేర్చిన విధంగా (నాశక్తికాలది) ఆ మునిశ్రేష్టుని మనస్సును తిన్నగా మన్మథుడికి స్వాధీనమయ్యటట్లుచేస్తాను’- అని చెప్పి దేవేంద్రుడిని వీడ్కొని మేనక చల్లని పిల్లగాలి వెంటరాగా బయలుదేరి వెళ్లి హిమవత్పర్వతప్రాంతంలో తపస్సు చేసికొంటూ ఉన్న విశ్వామిత్రుడి తపోవనంలో ప్రవేశించగా. (తరువాతి పద్యంతో అన్వయం.)

క. చల్లని ద్ధక్షిణ మారుత , మల్లన వీతెంచే దగిలి యా లలనా ధ ముల్ల కుసుమాంగరాగస , ముల్లసునుగంభి యగుచు మునివరుమీదన్.

40

ప్రతిపదార్థం: చల్లని, ద్ధక్షిణ, మారుతము= చల్లగా ఉండే మలయమారుతం; అల్లన్= మెల్లగా; ఆ, లలనా, ధమ్మల్ల, కుసుమ+అంగరాగ, సముల్లసన, సుగంభి, అగుచున్= ఆ వనిత (మేనక) యొక్క కొస్పులోని పూలవలనను, మైపూత వలనను అతిశయించిన మంచివాసన కలది ఔతూ; మునివరుమీదన్= మునిశ్రేష్టుడైన విశ్వామిత్రుడిమీద; తగిలి= విడువకుండా; వీతెంచేన్= ప్రసరించింది.

తాత్పర్యం: ద్ధక్షిణదిక్కుసుండి పీచే చల్లని మలయమారుతం ఆ మేనక కొస్పులోని పూలవాసనలచేతను, ఆమెమైపూతల సుగంధాలచేతను అమితంగా పరిమళిస్తూ ఆ మునిశ్రేష్టు డైన విశ్వామిత్రుడి మేనిపై విడువకుండా పీచింది.

విశేషం: పద్యంలోని ద్విరుక్త లకారప్రాస గాలి మెల్లగా పీచే లక్ష్మణాన్ని అశ్వరరమ్యంగా సూచిస్తున్నది. ‘మునివర’ లోని ‘వర’ శబ్దం మేనక ఇష్టసిద్ధిని స్ఫురింపజేస్తున్నది.

వ. అంత.

41

ప్రతిపదార్థం: సుగమం.

తాత్పర్యం: ఆపైన (తరువాతి పద్యంతో అన్వయం.)

చ. అనిమిషకాంతయున్ నవలతాంత విభూషణ లీల నల్లన ల్లన వనకేశ లాలన విలాసగతిం జనుదెంచి ముందటం

**గనియె మహామునిప్రవరుఁ గౌశికుఁ గౌశిక చిత్తభీతి సం
జనన మహాతప్పశ్రేణ సంయతచిత్తు నిరస్తుచిత్తజున్.**

42

ప్రతిపదార్థం: అనిమిషకాంతయున్= దేవవనిత ఐన మేనకయు; నవ, లతాంత, విభూషణ, లీలన్= క్రొత్తవైన పూల అలంకారాల విలాసంతో; అల్లనవ్+అల్లనవ్= మెల్లమెల్లగా; వనకేళి, లాలస, విలాస, గతిన్= వనంలో విహారించే కోరికతో జైన కులుకునడకతో; చనుదెంచి= వచ్చి; ముందటన్= ఎట్టయెదుట; మహాత్+ముని, ప్రవరున్= గొప్పమునులలో శేషుడిని; కౌశిక, చిత్త, భీతి, సంజనన, మహాత్+తప్స్+పరణ, సంయత, చిత్తున్= ఇంద్రుడి మనస్సులో భయం పుట్టించే గొప్పవైన తపస్సు చేయటంలో నియతిగల మనస్సు కలవాడిని; నిరస్తు, చిత్తజున్= తిరస్కరింపబడిన మన్మథుడిని కలిగినవాడిని; కౌశికున్= కుశికవంశానికి చెందిన విశ్వామిత్రుడిని; కనియెన్= చూచింది.

తాత్పర్యం: దేవకాంత అయిన మేనక క్రొత్తవైన పూల అలంకారాల విలాసంతో, మెల్లమెల్లగా వనంలో విహారించే కోరికతో కులుకుతూ నడుస్తూ వచ్చి తనముందట మహామునులలో శేషుడూ, ఇంద్రుడిమనస్సులో భయంపుట్టించే గొప్పతపస్సు చేయటంలో నియతమైన మనస్సు కలవాడూ, మన్మథభావాన్ని జయించినవాడూ అయిన విశ్వామిత్రుడిని చూచింది.

విశేషం: రెప్పపాటు లేకుండా విశ్వామిత్రుడిని చూడటంవలన మేనకకు అనిమిషత్తుం సార్థక మైన దని చమత్కారం. కౌశిక శబ్దాన్ని విశ్వామిత్రపరంగానూ, ఇంద్రపరంగానూ వాడటం విశేషం.

క. అంబుజలోచన గని విను | యంబున నమ్మునికి ప్రొక్కి యమురాగముతో
దం బుష్టాపచయ వ్యా | జంబున విహారించుచుండె సఖులుం డాసున్.

43

ప్రతిపదార్థం: అంబుజలోచన= పద్మాలవంటి కన్నులు గల మేనక; కని= విశ్వామిత్రుడిని చూచి; ఆ+మునికిన్; వినయంబునన్= అణమవతో; ప్రొక్కి= నమస్కరించి; అనురాగముతోడన్= ప్రీతితో; పుష్ప+అపచయ, వ్యాంబునన్= పూలుకోసికొనటం అనే నెపంతో; సఖులున్, తాసున్= చెలికత్తెలూ తానూ కలసి; విహారించుచున్+ఉండన్= విహారం చేస్తూ ఉన్నది.

తాత్పర్యం: పద్మనేత అయిన మేనక వినయంతో విశ్వామిత్రుడికి నమస్కరించి, ప్రీతితో పూలుకోసే నెపంతో చెలికత్తెలతో కలసి తానూ విహారిస్తూ ఉన్నది.

విశేషం: అంబుజలోచన అని వ్యాంచటంలోనూ, బిందుపూర్వక సరళాక్షర ప్రాసలోనూ, నాదాక్షరాల, బిందుపూర్వక వర్ణాలప్రయోగంలోనూ నన్నయ అడ్జరమ్యంగా అనురాగభావాన్ని ధ్వనింపజేశడు.

చ. అలసత యొప్పగాఁ దరుశి యమ్మునిప్లబ్మప్రోల నుస్తు స
మ్ముజిత సుగంధబంధురసమీరవశంబునఁ దూలి బాల పై
వలు వెడలన్ బయల్పుడియె వ్లబుకుచంబులుఁ గక్కయుగ్నమున్
లలితక్కశీధరంబుఁ దరజతివళీయుత రీమురాజియున్.

44

ప్రతిపదార్థం: తరుణి= యువతి(మేనక); అలసత, ఒప్పగాన్= అలసభావం తోపగా; ఆ+ముని, వల్లభు, ప్రోలన్= ఆ బుమిలేష్టుడి (విశ్వామిత్రుని) ముందట; ఉన్నన్= ఉండగా; సంమిళిత, సుగంధ, బంధుర, సమీర, వశంబునన్= మిళితమైన

మంచి వాసనగల ఒప్పిదమైన గాలివలన; బాల, పైవలువ= కోమలి పైవైటు; తూలి= ఒరిగి; ఎడలన్= తొలగిపోగా; నల్ల, కుచంబులున్= పెద్దవైన చన్నులున్నా; కళ్ళ, యుగ్మమున్= బాహుమూలల (చంకల) జంటయున్నా; లలిత, కృష+ఉదరంబున్= కోమలమైన సన్నని పొట్టయున్నా (నడుమున్నా); తరశ, త్రి, వశీయుత, రోమ, రాజియున్= మెరుస్తున్న కడుపుమీది మూడుమడతలతో కూడిన నూగారున్నా; బయల్, పడియెన్= బయటపడినవి.

తాత్పర్యం: మేనక అలసభావం తోపగా ఆ బుమిషైల్సేమ్స్డి ముందట ఉండగా, మంచివాసనతో కూడికొన్న గాలివలన కోమలి పైటు ఒరిగి తొలగిపోయింది. అప్పుడు ఆమె పెద్దవైన వక్కోజాలూ, కోమలమైన సన్నని నడుమూ, మెరినే కడుపుమీది మూడు మడతలతోకూడిన నూగారూ బయటపడ్డాయి.

విశేషం: మేనక శరీరాంగ సాందర్భాన్ని వర్ణించే ఈపద్యరచనలో మాధుర్య మనే శబ్దగుణం పోషించి సన్నయ చౌచిత్యాన్ని పాటించాడు. ఆమె పైటును తొలగించిన గాలిని వర్ణించిన సమాసం మిగిలినవాటికంటే పొడుగ్గా ఉండటం శిల్పసుందరం. పైటు తొలగినప్పుడు ప్రీశరిరంలో కనపడే మన్మథస్తాఫాలను మాత్రమే వర్ణించటం రసవిభావస్థాప్రతికి ఉధీపకం. అంతస్తాలను, అనునాసికాలను, బిందుపూర్వకవర్ధాలను వాడి మేనక సాందర్భమధుర్యాన్ని అక్షరరమ్యంగా సన్నయ అభివర్ణించాడు.

క. అందుఁ దనండ్రప్పి నాటుపుఁ , గందర్ప నిశాత సాయకంబులు పెలుచన్

దెందముఁ గాడిన ధృతి సెడి , కంచి మునీంద్రుండు డానుఁ గవయం బివిరెన్.

45

ప్రతిపదార్థం: ముని+ఇంద్రుండు = మునిషైల్స్మ్యదు, విశ్వమిత్రుడు; అందున్= పైటు తొలగిన ఆమె అందంలో; తనద్రప్పి= తనయొక్క చూపు; నాటుడున్= తగులుకొనగా; కందర్ప, నిశాత, సాయకంబులు= మన్మథుని వాడిల్మైన బాణాలు; పెలుచన్= అధికంగా; దెందమున్= చ్యాదయ్యాన్; కాడినున్= నాటగా; ధృతి+చెడి= నిబ్బరాన్ని (నిగ్రహాన్); కోల్పోయి; కంది= (విరహంచేత) తపించి; డానిన్= ఆమెను (మేనకను); కవయన్, తివిరెన్= కూడటానికి పూనుకొన్నాడు.

తాత్పర్యం: విశ్వమిత్రుడు తనద్రప్పి పైటు తొలగిన మేనకమేనిసాందర్యంలో చిక్కుకోవటంచేత, మన్మథుడు వేసిన వాడిబాణాలు మిక్కుటంగా తనహృదయంలో నాటగా, నిగ్రహాన్ని కోల్పోయి వలపుతాపంతో మేనకపొందుకొరకు పూనుకొన్నాడు.

వ. మేనకయు విశ్వమిత్రు నిష్పంబునకుం దగిన కామోపభోగంబులం బెట్టకాలంబు రమియించిన నయ్యద్దులకు నిక్కస్తుక పుట్టిన, దీని మాలిని యసు నొక్కయేటి పులినతలంబునం పుట్టి మేనక దేవలోకంబునకుం జనియే; విశ్వమిత్రుండును దపాతవనంబునకుం జనియే; నంత నమ్ముని ప్రభావంబున.

46

ప్రతిపదార్థం: మేనకయున్= మేనకకూడ; విశ్వమిత్రు+ఇష్టంబునకున్= విశ్వమిత్రుడియొక్క కోర్కెకు; తగిన= ఉచితమైన; కామ+ఉపభోగంబులన్= మన్మథుప్రీడలచేత; పెద్దకాలంబు= చాలకాలం; రమియించిన్= త్రీడించగా; ఆ+ఇద్దఱున్= ఆ ఇరువురికి; ఈ+కన్యక= ఈ ఆడపిల్ల(శకుంతల); పుట్టినున్= పుట్టగా; దీనిన్= దీనిని (ఈశిషువును); మాలిని, అను+బక్క, యేటి, పులిన, తలంబునన్, పెట్టి= మాలిని అనే పేరు గల నదియొక్క ఇసుకతిన్నెపై ఉంచి; మేనక; దేవలోకంబునకున్= స్వర్గానికి; చనియెన్= వెళ్లింది; విశ్వమిత్రుండును; తపస్+వనంబునకున్= తపస్సు చేసికొనే అడవికి; చనియెన్= వెళ్ళాడు; అంతన్= ఆ మీద; ఆ+ముని, ప్రభావంబునకున్= ఆ విశ్వమిత్రబుపియొక్క మహిమవలన.

తాత్పర్యం: మేనకకూడా విశ్వామిత్రుడి కోర్కెలు తగినట్లు మన్మథక్రీడలతో చాలకాలం భోగించగా వారిద్దరికి ఈకన్యపుట్టింది. మేనక ఈ బిడ్డను మాలినిసదీతీరాన ఒక ఇసుకతినైమీద ఉంచి తాను దేవలోకానికి వెళ్లిపోయింది. ఆ విశ్వామిత్రుడుకూడా తపోవనానికి వెళ్లాడు. ఆ తరువాత ఆ మునిప్రభావంతో. (తరువాతి పద్యంతో అన్వయం.)

విశేషం: మూలభారతంలో శకుంతలను (శిశువుగా ఉన్నప్పుడు) పశ్చలు తమకు తాము రక్షించినట్లు ఉండగా, నన్నయు ఆ రక్షణం మునిప్రభావంలన కలిగిం దని అమూలకమైన హేతువును చూపించాడు. మునిమహిమను ప్రకటించే ఈ కల్పన సందర్భానికితం.

అ. చెలగి లేవ నేడ్చు చిఱుతుకదానిఁ ర్తి | వ్యాధఫలోరమ్మగము లశనబుథ్థి | బట్టకుండఁ జెట్టుపలఁ గపివ రక్షించు | కొని శకుంతతతులు గూడియుండె.

47

ప్రతిపదార్థం: చెలగి= పూని, ప్రయత్నించి; లేవన్= లేవటానికై; ఏడ్చు= ఏచ్చే; చిఱుతుకదానిన్= చిట్టిపాప అయినదానిని; క్రవ్యాద, ఘోర, మృగములు= రాక్షసులూ, త్రూరమ్మగాలూ; అశన, బుద్దిన్= తినాలనే కోర్కెతో; పట్టకుండన్= నోటకరవరుండ; చెట్టుపలన్= రెక్కలను; కప్పి= కమ్మి; రక్షించుకొని= కావాలని ఆప్యాయింగా కాపాడి; శకుంత, తతులు= పశ్చలగుంపులు; కూడి, ఉండెన్= గుంపుగా కలసిఉన్నాయి.

తాత్పర్యం: చిట్టిపాపగా ఉన్న పసిగందు పైకిలేవటానికి చేతకాక ఏడుస్తూ ఉంటే ఆ అరుపు విని రాక్షసులూ, త్రూరమ్మగాలూ తినాలనే కోర్కెతో నోటకరచుకొనిపోకుండా పశ్చలగుంపులు తమ రెక్కలతో ఆబిడ్డను రక్షించుకొంటూ గుమికూడిఉన్నాయి.

విశేషం: ‘రక్షించుకొని’ అనే ఆత్మనేపదార్థ క్రియతో పశ్చ లా బాలపై ప్రదర్శించిన వాత్సల్యాతిశయాన్ని నన్నయు సూచించాడు.

వ. అంత నేము శిష్యగణంబులతోడ సమిత్యసుము ఫలాహారణార్థం బక్కడకుం జని, యమ్మాలినీ పులినతలంబున శకుంతరక్షిత యై యున్న కూఁతు నత్యంతకాంతిమతి నవసీతలంబున కపతలించిన తరుణ శశిరేఖ యుంబోని దాని నెత్తుకొని వచ్చి, శకుంతరక్షిత యగుటఁ జేసి శకుంతల యను నామం జడి కరంబు గారవంబునం బెనిచితిమి.

48

ప్రతిపదార్థం: అంతన్= ఆ సమయంలో; ఏము= మేము (ఏను అనిచేస్తే గౌరవబహువచనం ఏము); శిష్యగణంబులతోడన్= శిష్యుల సమూహాలతో; సమిత్, కుసుమ, ఫల+ఆహారణ+అర్థంబు= సమిధలు, పూలు, పండ్లు, తేవటానికై; ఆ+కడకున్= ఆ ప్రదేశానికి; చని= వెళ్లి; ఆ+మాలినీపులినతలంబువన్= ఆ మాలిని అనే పేరుగల నదియొక్క ఇసుకతినై ఔన్ ; శకుంత, రక్షిత+బ= పశ్చలచేత రక్షింపబడినది బ; ఉన్న; కూఁతున్= ఆ ఆడుశిశువును; అత్యంత, కాంతి, మతిన్= అపారమైన వెలుగుతోకూడిఉన్నదానిని; అప్పి, తలంబునకున్+అవతరించిన్= నేలమీదికి దిగివచ్చిన; తరుణ, శశిరేఖయున్+పోని దానిన్= క్రొత్తదైన చంద్రకశను పోలిఉన్నదాన్ని; ఎత్తుకొని, వచ్చి= తీసికొని వచ్చి; శకుంత, రక్షిత, అగుటన్, చేసి= పశ్చలచేత కాపాడబడినది కావటం చేత; శకుంతల, అను, నామంబు+ఇడి= శకుంతల అనే పేరుపెట్టి; కరంబు= మిక్కిలి; గారవంబువన్= మమకారంతో, ముద్దుగా; పెనిచితిమి= పెంచాము.

తాత్పర్యం: ఆ సమయంలో మేము శిష్యగణాలతో సమిధలు, పూలు, పండ్లు తెచ్చుకొనటానికి అక్కడికి వెళ్లాము. మాలినీ నదీతీరంలోని ఒక ఇసుకతినైమీద పశ్చలచేత రక్షింపబడియున్న ఈ అమ్మాయి మిక్కిలి కాంతితో ప్రకాశిస్తూ నేలమీదకు దిగివచ్చిన క్రొత్తచంద్రేఖవలె ఉండగా ఎత్తుకొని వచ్చాము. శకుంతలచేత రక్షింపబడింది కాబట్టి ఆ బాలకు శకుంతల అనే పేరుపెట్టి కడు గారాబంగా పెంచాము.

మధురాక్షర.

**తసర జనకుండు నన్నప్రదాతయును భయత్తాత
యును ననగ నింతులకు ముఖ్య రాగిన గురువులు; వీర
లసఫు! యుపనేత మఱియు నిరంతరాధ్యాపకుండు
ననగఁ బురుషున కియేపు రహయంబును గురువులు.**

49

ప్రతిపదార్థం: తసర్= ఒప్పారగా; జనకుండున్= జన్మ నిచ్చిన తండ్రియున్నా; అన్న, ప్రదాతయును= అన్నంపెట్టి పోషించి ప్రాణం నిలిపిన అన్నదాతయున్నా; భయ, త్రాతయున్= భయంనుండి కాపాడేవాడున్నా; అనగన్= అని; ఇంతులకున్= స్త్రీలకు; ఒగిన్= వరుసగా; వీరులు= వీళ్ళు (పైనవేర్సౌస్ప్రారు); ముఖ్యరున్= ముగ్గురూ; గురువులు= తండ్రులు; అనఫు!= ఓ పాపరహితుడైన మునీ!; పురుషునకున్= మగవాడికి; మఱియున్= పైముగ్గరేకాక ఇంకను; ఉపనేత= ఉపనయనం చేసినవాడూ; నిరంతర+అధ్యాపకుండున్= ఎల్లప్పుడు వేదాలను పారంగాచేప్పావాడూ; ఈ+ఏపురున్= మొత్తం ఈ అయిదుగురు; అనయంబును= ఎల్లప్పుడూ; గురువులు= తండ్రులు.

తాత్పర్యం: స్త్రీలకు తండ్రులుగా కన్నవాడినీ, అన్నం పెట్టినవాడినీ, భయంనుండి రక్షించినవాడినీ మొత్తం వరుసగా ముగ్గురిని చెప్పుతారు; ఓ పుణ్యాత్ముడైన మహర్షీ! పురుషులకు ఈ ముగ్గురేకాక ఉంకను; ఉపనేత= ఉపనయనం చేసినవాడినీ, వేదాలు చెప్పినవాడినీ కలిపి మొత్తం అయిదుగురిని ఎల్లప్పుడూ తండ్రులుగా పరిగణిస్తారు.

విశేషం: మూలంలో - ‘శరీరకృత్, ప్రాణాదాతా, యస్య చాన్నాని భుంజతే’ | క్రమేణైతే త్రయోత్తుక్తాః పితరో ధర్మదర్శనే” - అని స్త్రీలకు గురువులు ముగ్గురే అని చెప్పుబడి ఉండగా నస్సయ పురుషులకు అయిదుగురు గురువు లని విశేషించి పేర్కొన్నాడు. మధురాక్షర చరణంలో క్రమంగా 1 సూర్యగణం, 3 ఇంద్రగణాలు, 1 చంద్రగణం ఉంటాయి. నాల్గవగణం మొదటి అష్టరంతో యతి పైత్రి. ప్రాసనియమం ఉన్నది.

వ. ‘అనం బరదిన శాస్త్రాంబున నేము బీనికి భయత్తాతల మగుటంజేసి గురుల; మిదియును మాచే నభిపర్ణత యగుటం జేసి మాకు హృదయానందని యైన కూతు’ రని కణ్ణమహిమును లమ్మునికిం జెప్పిన విధం బంతయు సపిస్తరంబుగా శకుంతల చెప్పిన విని దుష్పంతుం డాత్సుగతంబున.

50

ప్రతిపదార్థం: అనన్+పరగిన= ఈ విధంగా లోకప్రసిద్ధిచెందిన; శాప్రత్త+అర్థాంబునన్= శాప్రత్తమాణంచేత; ఏము= మేము (కణ్ణుడు); దీనికిన్= శకుంతలకు; భయత్తాతలము+అగుటన్+చేసి= భయాన్ని తొలగించినవారం కావటంచేత; గురులము= తండ్రులం (బహువచనం ఆత్మగౌరవ సూచకం); ఇదియును= ఈ శకుంతలకూడా; మాచే, అభివర్ణిత, అగుటన్+చేసి= మాచేత పెంచబడింది కాబట్టి; మాకున్, హృదయ+అనందని+ఐన, కూతురు= మాకు మనసుకు అనందాన్ని కలిగించే కూతురు; అని= ఈవిధంగా; కణ్ణమహాత్+మునులు; ఆ+మునికిన్; చెప్పిన, విధంబు+అంతయున్; సపిస్తరంబుగాన్=

ఏవరంగా; శకుంతల; చెప్పినన్; విని; దుష్యంతుండు; ఆత్మగతంబునన్= తనలో తాను స్వగతంగా (రాబోయే పద్యంలోవలె అనుకొన్నాడు).

తాత్పర్యం: 'ప్రసిద్ధ మైన ఈ శాస్త్రప్రమాణంచేత మేము శకుంతలకు భయత్రాతలం కావటంచేత గురువులం. ఈమెకూడా మాచేత పెంచబడి ఉండటంచేత మాకు మనసు కెక్కిన కూతురు' - అని కణ్వమహాముని ఆ మునికి చెప్పిన విధమంతా ఏవరంగా శకుంతల చెప్పగా విని దుష్యంతుండు తనలోతాను - (ఈవిధంగా అనుకొన్నాడు). (తరువాతి పద్యంతో అన్వయం.)

దుష్యంతుండు శకుంతలను వివాహంబు సేసికొను గోరుట (సం. 1-67-1)

చ. ఇది మునినాథ కన్య యని యొంతయు నిఃస్పృహవృత్తి నుస్సునా
ప్ర్యాదయము రాజుపుత్రి నని యిక్కమలాళ్ళి నిజాభిజాత్య సం
పద నెఱిగేంచినన్ మదనబాణపరంపర కిష్టి డుండ నా
స్పద మయి సంచలించే నజపాత వికంపిత పంకజాక్షతిన్.

51

ప్రతిపదార్థం: ఇది= ఆమె (శకుంతల); మునినాథ, కన్య, అని= మునికేష్టుడి కూతు రని; ఎంతయున్= మిక్కిలి; నిన్+స్పృహవృత్తిన్= నిరాశతో; ఉన్న; నా హృదయము= (దుష్యంతుడి మనస్సు); ఈ+కమల+అణ్ణి= పద్మాలవంటి కన్నులుకల ఈ శకుంతల; రాజుపుత్రిన్, అని= జ్ఞతియుడి కూతురును అని; నిజ+అభిజాత్య, సంపదన్= తనయొక్క వంశైభవాన్ని; ఎత్తి గించినన్= తెలుపగా; ఇప్పుడు; మదన, బాణ, పరంపరకున్= మన్మథునియొక్క బాణాల వరుసు; ఉండన్, అస్పదము+అయి= నెల్లై, వశైపై; అళిపాత, వికంపిత, పంకజ+అక్షతిన్= తుమ్మెదలు వాలటంచేత చలించినపద్యంవలె; సంచలించెన్= కంపించింది.

తాత్పర్యం: శకుంతల మునికన్య యేమో అని మిక్కిలి నిరాశతో ఉన్న నా హృదయం ఈ పద్మాళ్ళి తాను రాజుపుత్రిని తన వంశోన్నత్యాన్ని తెలుపటంచేత మన్మథుబాణపరంపరకు వశైపై తుమ్మెదలు వాలటంచేత కంపించిన పద్యంవలె చలించింది. (అని దుష్యంతుండు తనలో అనుకొన్నాడు).

విశేషం: అలం: ఉపమ: "ఇది మునికన్యయేని"..... అనే పద్యం, "ఇది మునినాథకన్యయని"..... అన్న ఈ పద్యం - ఈ రెండున్నా నన్నయు ఈకథకు పెట్టిన రెండు వన్నెలు. దుష్యంతుడి ఉత్తమచిత్తవృత్తికి ఉదాహరణలు. కాళిదాసుడి అభిజ్ఞానశాకుంతల నాటకంలోని "భవ హృదయ సాభిలాషణ సంప్రతి సందేహ నిర్మయోజాతః" ఇత్యాది వాక్యాలు ఈ కథాసంవిధాన కల్పనలో నన్నయు తోడ్పడి ఉంటాయి. "సతాం హి సందేహ పదేమ వస్తుమ ప్రమాణ మంతఃకరణప్రవృత్తయః" అనే శ్లోకతాత్పర్యాన్ని ఈపద్యబాణం ధ్వనింపచేయున్నది. దశవిధమన్నదావశ్మలలో మూడవదైన సంకల్పం ఇందులో సూచింపబడుతున్నది. పై రెండు పద్మాలూ చంపకమాలలే. అంటే వృత్తేక్యం పాటింపబడిందన్నమాట. రెండుపద్మాల ఎత్తుగడలూ సమానమే. ఇటువంటి వృత్తు గితిసామ్యాలు ఛండశ్చిల్పపంబంధి విశేషాలు. ఇవికూడా వస్తురస భావాలను ధ్వనింపజ్ఞాన్యాలు. మొదటిపద్యంలో నాయకుడి హృదయంలో ఏర్పడిన శంక రెండపద్యంలో నివృత్తమై రతిభావద్వికి ఏర్పడిన అడ్డంకి తొలగి రసస్థితికి చేరే వికాసం ఏర్పడింది. అందువలన ఈరెండుపద్మాలు నాయకగతమైన స్థాయి పోషణలో రెండు బలమైన బిందువులు. కవిసప్రమాట విష్ణునాథ సత్యనారాయణగా రీ పద్యధ్వయ సన్నివేశ ప్రాశస్త్రాన్ని ఇట్లా పేర్కొన్నారు- "రెండుస్వగతములును సదృశతమము లైన చంపకము లందే నిబంధింపబడినవి. మొదటిదానియందు దునిగిపోవచ్చిన దుష్యంతునిరతి రెండపదానియం

దతుకుకొని కొసలు సాగినది. శకుంతలా దుష్యంతుల ప్రణయకలాపమున కడ్డగా జోచ్చుకొనివచ్చిన మేనకావిశ్వామిత్రుల శ్యంగారవృత్తాంతమున మభయకూలములందును నిల్చి యిం రెండుపద్యములు అవాంతర కథాప్రవాహాసేతునిబంధన ప్రయోజకములగు రెండు మహాస్తంభములవలె నున్నవి. ఇది ఛందస్నాధనముచే సాధింపబడిన కథాశిల్పము” (నన్నయగారి ప్రసన్నకథాకలితార్థయ్యక్తి - పు. 162)

వ. అనుచు మదనాతురుం డయి దుష్యంతుండు దనయం దక్కిములియసురాగం బుపలళ్ళించి యి ట్లనియె. 52

ప్రతిపదార్థం: అనుచున్= అని తనలో తాను అనుకొంటూ; మదన+ఆతురుండు+అయి= మన్మథుడిచేత బాధింపబడినవాడై (కోరికను ఆపుకోలేనివాడై); దుష్యంతుండు; తనయందున్; ఆ+కోమలి, యనురాగంబు+ఉపలళ్ళించి= ఆ శకుంతలయొక్క ప్రీతిని గమనించి); ఇట్లు+అనియెన్= ఈవిధంగా పలికాడు.

తాత్పర్యం: ఆ విధంగా తనలో తాను అనుకొంటూ మనుసులో మన్మథపరమైన భావాలు ఒత్తిడిచేయగా శకుంతల తనపై వలపుగొన్నట్లు గమనించి దుష్యంతుడు ఈవిధంగా పలికాడు.

క. ఈ వల్మూలాజిసములకు , నీ వస్త్యఫలాశనముల కీ విటపకుటీ

రావాసములకు నుచితమే , నీ విలసిత రూపకాంతి నిర్దూలగుణముల్. 53

ప్రతిపదార్థం: నీ, విలసిత, రూప, కాంతి, నిర్వుల, గుణముల్= నీ (శకుంతల) యొక్క (ప్రకాశితాలైన) అందమైన ఆకారము, దాని కాంతి, మచ్చలేని గుణాలు (అనేవి); ఈ వల్మూల+ఆజిసములమున్= ఈ నారచీరలకుస్నా; ఈ, వస్త్యఫల+ఆశనములమున్= ఈ ఆడవికి సంబంధించిన పండ్ల ఆహారాలకూ; ఈ, విటప, మట్రీ+ఆవాసములమున్= ఈ పర్మశాల నివాసాలకూ; ఉచితమే?= యోగ్యమైనదా? కాదని భావం.

తాత్పర్యం: నీ అందమైనరూపం, నీ మేనిప్రకాశం మచ్చలేని నీగుణాలు అనేవి ఈ నారచీరలు కట్టటానికి, అడవిపండ్లు తింటూ ఉండటానికి, ఈ ఆకుటిండ్లలో (పర్మశాలలలో) నిపసించటానికి తగినవి కావు.

విశేషం: అందమైన రూపం నారచీరలు కట్టటం ఉచితం కాదు; మేనికాంతి అడవిపండ్లు తినటంవలన వాడిసోతుంది కాబట్టి అనుచితం. నిర్వులగుణాలు గల ఆమె మంచులు పొదిగిన గ్యాపలలో ఉండదగింది కాబట్టి ఆశ్రమాలలో ఉండటం ఉచితం కాదని భావం. తన అభీలాషము అనుకూలంగా ఆమెఅందం ఆశ్రమజీవితానికి అనుకూలం కాదని ప్రభోధించాడు (ప్రశంసించాడు) దుష్యంతుడు.

ఉ. ఈ మునిషట్లే నుండు టీటి యేల కరం బసురాగ మొప్పుగా

భామిని! నాకు భార్య వయి భాసురలీల నశేషరాజ్య ల

క్షీ మహానీయ సాఖ్యముల మేలుగ నుండు మనిందితేందుపా

దాములతుంగపార్శ్వముల పోలిపిారణ్ణయ కుట్టిముంబులన్. 54

ప్రతిపదార్థం: భామిని!= ఓ శకుంతలా; ఈ, ముని, పల్లెన్= ఈ మునులయొక్క పల్లెలో; ఉండట. ఇది ఏల?= ఈవిధంగా ఉండటం ఎందుకు?; కరంబు= మిక్కిలి; అనురాగము, ఒప్పగాన్= వలపు అందగించగా; నాకున్= (రుష్యంతునికి); భార్యాపు+అయి= ఇల్లాలివై; భాసుర, లీలన్= ప్రకాశించే షైభవంతో; అశేష రాజ్య, లష్ణీ, మహానీయ, సాఖ్యములన్= అపారమైన

రాజ్యసంపదవలని గొప్పమైన సుఖాలనూ; అనిందిత+ఇందు, పాద+అమల, తుంగ, హర్షములన్= మచ్చలేని చంద్రకిరణాలవలె తెల్లని ఎత్తెన మేడలయొక్క; హరి, హిరణ్యమితు, కుటీమంబులన్= అందమైన బంగారపు కట్టడాల పైభాగాలలో, మేలుగన్= ఇంపుగా, శుభంగా; అందుము= అందుకొమ్ము, అనుభవింపుము.

తాత్పర్యం: ఓ శకుంతలా! మును లుండే ఈపల్లెలో ఈవిధంగా ఉండటం ఎందుకు? మిక్కిలివలపు అందగించగా నాకు భార్యపు కమ్ము; ప్రకాశించే వైభవంతో అపారమైన రాజ్యసంపదవలన కలిగే సుఖాలను, మచ్చలేని చంద్రకిరణాలవలె తెల్లగానుండే ఎత్తెనమేడలలో అందమైన బంగారు కట్టడాల పైభాగాలలో మేలుగా అనుభవించుము.

విశేషం: పద్యం చిస్సుచిస్సు పదాలతో మొదలై సమాసాలతో ముగుస్తుస్తుట్లు సాగిన రచన శకుంతల అప్పటి దైవ్యాంతి నుండి పెంటి అయిన తరువాత క్రమంగా పొందే ఉన్నతస్తితిని స్ఫురింపచేస్తున్నట్లు దుష్యంతుడు పలికిన పద్ధతిని నన్నయ స్ఫురింపచేశాడు.

సీ. ‘బ్రాహ్మంబు దైవంబు బరఁగ నార్థంబుఁ బ్రా | జాపత్యమును రాక్షసంబు నాను
రంబు గాంధర్వంబు రమణి బైశాచంబు | నము నెనిమిది వివాహములయందుఁ
గడుఁ బ్రిశస్తములు సతీకృత్త వంశులకు గాం | ధర్మ రాక్షసములు ధిర్భయుక్తి;
సీకును నాకును నెమ్మి బరస్పర | ప్రేమంబు గాముండు పెంపఁదిదగుఁ’

అ. గాన యెడయుఁ జేయుగా నేల? గాంధర్వ | విధి వివాహ మగుట వినవె యుక్త’
మనిశ లజ్జ జేసే యశస్త పదశన యై, యాలతాంగి యిట్టు లనియుఁ బతికి.

55

ప్రతిపదార్థం: బ్రాహ్మంబు= సదాచారంగల వరుడిని వప్రోదులవేత అలంకరించి పూజించి చేసే కన్యాదానం; దైవంబున్= జ్యోతిష్పోమం మొదలైన యజ్ఞాలు ప్రారంభించేటపుడు యథావిధిగా ఆ యజ్ఞవిధిని నడిపిన బుత్తిజూడిని అలంకరించి చేసే వివాహం; పరఁగన్= ఒప్పగా; ఆర్పంబున్= ధర్మార్థరం వరుడినుండి గోమిధునాన్ని తీసికొని కన్య నిచ్చి యథావిధిగా చేసే వివాహం; ప్రాజాపత్యమును= వరుడిచేత నేను ఇతర ఆశ్రమలను వేటిని స్వీకరించకుండ గృహస్తాశ్రమంలోనే ఉండి ధర్మాన్ని ఆచరిస్తాను’ అని ప్రతిజ్ఞ చేయించి కన్యాదానం చేయటం; రాక్షసంబున్= కన్యను బలాత్మారంగా తీసికొని వచ్చి చేసికొనే వివాహం; ఆసురంబు= కన్యయొక్క తల్లిదండ్రులకూ, కన్యకూ యథాశక్తిద్రవ్య మిచ్చి యథిచ్చగా చేసికొనే వివాహం; గాంధర్వంబు= నధూవరులు పరస్పరం ప్రేమించుకొని చేసికొనే వివాహం; పైశంబున్= నిద్రిస్తూ కాని, త్రాగి మైమరచి కాని శీలాన్ని రక్షించుకొనటంలో పరాకుగా ఉన్న వనితను సంభోగేచ్చతో రహస్యంగా ఎత్తుకొనిపోయి చేసికొనే వివాహం; అను= అని చెప్పబడే; రమణున్= ఒస్సారు; ఎనిమిది, వివాహముల, అందున్= ఎనిమిది రకాల పెంటింట్లలో; సత్త, త్సత్తవంశ్యులమున్= ముంచి క్షత్రియ నంశంలో పుట్టినవారికి; గాంధర్వ, రాక్షసములు= గాంధర్వవివాహమున్నా, రాక్షస వివాహమున్నా; ధర్మాన్ని ధర్మంతో కూడికొని ఉండటంచేత; కడున్, ప్రశస్తములు= ఎంతో మేలైనవి; సీకును, నాకును= సీకూ నాకూ (శకుంతలకూ, దుష్యంతుడికీ); నెమ్మిన్= ప్రీతితో; కాముండు= మన్మథుడు; పరస్పర, ప్రేమంబు= ఒకరిపై మరొకరికి అనురాగాన్ని; పెంప్స్+తొడగన్= ఎక్కువ చేస్తున్నాడు; కాన= కాబట్టి; ఎడయున్+చేయగాన్+ఎల= అలస్యంచేయటం ఎందుకు; గాంధర్వవిధిన్= గాంధర్వవివాహపద్ధతిలో; వివాహము+అగుట= పెంటిచేసికొనటం; యుక్తము, వినవె= సమంజసం సుమా; అనిన్= అని పలుకగా; ఆ, లతాంగి= లతవంటి శరీరంకల ఆ శకుంతల; లజ్జన్, చేసి= సిగ్గుతో; అవసత, పదశన, ఏ= వంచిన మొగం కలిగినదై (తలవంచుకొని); పతికిన్= రాజుతో; ఇట్టులు+అనియెన్= ఈవిధంగా పలికింది.

తాత్పర్యం: 'బ్రాహ్మణం, దైవం, ఆర్షం, ప్రాజాపత్యం, రాక్షసం, ఆసురం, గాంధర్వం, పైశాచం - అనే ఎనిమిది రకాలైన వివాహాలలో ఉత్తమక్షత్తియవంశాలకు చెందినవారికి గాంధర్వ రాక్షసవివాహాలు ధర్మంతోకూడి ఉండటంచేత మేలైనవి. ఇప్పుడు మన్మథుడు నీకూ నాకూ ప్రేమను ప్రీతితో పరస్పరం పెంపాందింపజేస్తున్నాడు కాబట్టి ఆలస్యం చేయట మెందుకు? గాంధర్వవివాహపద్ధతిలో పెండ్లాడటం సమంజసం సుమా!' అని దుష్యంతుడు పలుకగా ఆశకుంతల సిగ్గుతో తల వంచుకొని రాజుతో ఈవిధంగా అన్నది.

విశేషం: అష్టవిధ వివాహాలలో మొదటి నాలుగున్నా బ్రాహ్మణులకు ఉచితమైనవి; గాంధర్వరాక్షసవివాహాలు క్షత్తియులకున్నా, ఆసురం వైశ్వశాధ్రులకున్నా యోగ్యమైనవి. పైశాచికం ఎవ్వరూ అనుసరించతగింది కాదు - అని శాస్త్రాలు చెప్పుతున్నాయి. భారతదేశమంతటా మనుస్కుతి ప్రామాణికంగా పరిగణింపబడుతుంది. దాని తరువాత గౌతమ, బోధాయన, ఆపస్తంబాదులు రచించిన ధర్మశాస్త్ర గ్రంథాలు ఆయాకాలాలలో ప్రచారంలోకి వచ్చాయి. భారతదేశంలోని ఆయాప్రాంతాలవారికి, ఆయావర్గాలవారికి అవికూడా ప్రామాణికాలుగా ఉన్నాయి. త్రిలింగదేశంలో సామవేదులు గౌతమ ధర్మసూత్రాలనూ, మిగిలినవారు ఆపస్తంబసూత్రాలనూ అనుసరిస్తారు. కవిత్రయంవారు ముగ్గురూ ఆపస్తంబసూత్రులు, మనుధర్మాలతో ఆపస్తంబధర్మసూత్రాలు ఎడుడ భేదిస్తాయి. ఆసందర్భాలలో సన్మయ మనుధర్మాప్రాంతాలను అనుసరించి, ఆపస్తంబసూత్రాలు భేదించేఅంశాలను ప్రత్యేకించి పేర్కొనుకుండా వదలటం గమనింపదగిన విషయం. రాజరాజనరేంద్రుడు 'మనుమార్గ' వర్తమడు కావటం, వ్యాసనిబద్ధమహారతార్థానికి విరుద్ధం కాకుండా రచింపవలె నని అయిన కోరటం దానికి కారణం కావచ్చ, దీనికి ఉదాహరణంగా అష్టవిధవివాహాల ప్రశంసన పేర్కొనువచ్చు మనుషు అష్టవిధవివాహాలు చెప్పాడు. వాటిలో ఆసురపైశాచాలు సర్వదా నిందించదగినవిగా పేర్కొన్నాడు. (మనుస్కుతి - 3- 21, 25). ఆపస్తంబుడు కేవలం ఆరింటినే చెప్పాడు. అవి - బ్రాహ్మం, దైవ, ఆర్ష, గాంధర్వ, ఆసుర, రాక్షసాలు. ఆపస్తంబుడు ప్రాజాపత్య, పైశాచాలను వదిలాడు. సన్మయ ఆపస్తంబసూత్రు డైనా అష్టవిధవివాహాలను పేర్కొన్నాడు. అయితే నింద్యాలను గురించి మాటలలేదు. కథలో ఆపసరం లేదు కాబట్టి వదలి ఉండవచ్చును.

తిక్కన ఆనుకొనిక పర్వంలో (2-226) బ్రాహ్మ, జ్ఞాత్ర, గాంధర్వ, రాక్షస, ఆసుర వివాహాలను అయిదింటిని పేర్కొన్నాడు. ఇందులో జ్ఞాత్రం క్రొత్తది. ఒకరినొకరు వలచినా రని తెలిసికొని పెద్దలు వధూవరులకు చేసే వివాహం జ్ఞాత్రం. ఇది సంస్కృత భారతంలోనే ప్రస్తావించబడి ఉన్నది (సం.మ.భా. ఆను.44.9) దాన్ని తిక్కన యథాతథంగా గ్రహించాడు. అయితే, రాక్షస ఆసుర వివాహాలు ధర్మధూషితా లని పేర్కొన్నాడు. వివిధ ధర్మాలలో వాదు ఏర్పడినప్పుడు మనుశాస్త్రమే ప్రమాణ మని భారతం ప్రతిపాదిస్తున్న దని దీనివలన తాత్పర్యం ఏర్పడుతున్నది.

K. కరుణానిరతులు ధర్మం స్వరూపు లింతకు మటీయజనకులు సనుదెం
తురు: వారు వచ్చి నీ కి, చ్ఛిరేని పాణిగ్రహణము సేయుము నన్నున్.

56

ప్రతిపదార్థం: కరుణా, నిరతులు= దయావరులున్నా; ధర్మస్వరూపులు= ధర్మమేరూపముతాల్చినవారున్నా; (అయిన); మదీయ, జనకులు= నాతండ్రిగారు; ఇంతకున్= ఇంతలోనే; చనుదెంతురు= వస్తారు; వారు= కణ్వమహార్షి; వచ్చి; నీకున్, ఇచ్చిరి+ఎని= నీకు భార్యగా ఇప్పటానికి అంగీకరిస్తే; నన్నున్= నన్ను; పాణిగ్రహణము, చేయుము= వివాహము చేసికొమ్ము.

తాత్పర్యం: దయావరులు, ధర్మమే మూర్తికట్టినవారు అయిన మాతండ్రి కణ్వమహార్షులు ఇంతలోనే వస్తారు. వారు వచ్చి నన్ను నీకు భార్యగా కన్యాదానం చేస్తే నన్ను నీవు పెండ్లాడుము.

క. అనిన దానికి దుష్టంతుం డి ట్లనియె.

57

ప్రతిపదార్థం: సుగమం.

తాత్పర్యం: అని శమంతల అనిన దానికి దుష్టంతుడు ఈవిధంగా పలికాడు.

తే. తనకు మతి తాన చుట్టంబు, తాన తనకు, గతియుఁ, ద స్నిచ్చుచోఁ దాన కర్త యనగ వనజనేత్త! గాంధర్వవివాహ మతి ర, హస్యమును నమంత్రకమును నగుచు నొప్పు,

58

ప్రతిపదార్థం: వనజనేత్త= పద్మాలవంటి కన్నులు కలదానా, శమంతలా; తనకున్, మతి, తాను+అ, చుట్టంబు= తనకు చుట్టులు మరెవురు లేకుండా తానే తనకు చుట్టం కావటం; తాన, తనకున్, గతియున్= తనకు తానే దిక్కుకావటం; తన్నున్ (తనను)+ఇచ్చుచోన్, తాన, కర్త, అనగన్= తనను తాను ఇచ్చుకొనేటప్పుడు కన్యాదానం చేసే కర్తకూడా తానే కావటం; అనగన్= అని ప్రసిద్ధి చెందిన; గాంధర్వ, వివాహము= గాంధర్వవివాహం; అతి, రహస్యమును= మిక్కిలి గోప్యమున్నా; అమంత్రకమును= మంత్రతంత్రాలు లేనిదిన్నీ; అగుచున్= బౌతూ; ఒప్పున్= ఒప్పారును.

తాత్పర్యం: ఓ కమలనేత్రా! తనకు తానే చుట్టం కావటం, తనకు తానే దిక్కు కావటం. తనను తాను ఇచ్చుకొంటున్నప్పుడు తానే కర్త కావటం అనే లక్షణాలతో ప్రసిద్ధి చెందిన గాంధర్వవివాహం మిక్కిలి గోప్యంగానూ, మంత్రతంత్రరహితంగానూ ఉంటుంది.

వ. అని దుష్టంతుండు గాంధర్వవివాహస్వరూపంబు చెప్పి శకుంతల నొడంబతీచిన నబి యి ట్లనియె. 59

ప్రతిపదార్థం: అని= అని చెప్పి; దుష్టంతుండు; గాంధర్వ, వివాహ, స్వరూపంబు= గాంధర్వవివాహం జరిగే పద్ధతి; చెప్పి= తెలిపి; శమంతలను, ఒడంబతీచినన్= శమంతలను ఆ వివాహసికి అంగీకరించేటట్లు చేయగా; అది= ఆ శమంతల; ఇట్లు+అనియెన్= ఈవిధంగా అన్నది.

తాత్పర్యం: ఔవిధంగా దుష్టంతుడు గాంధర్వ వివాహం ప్రవర్తిలే పద్ధతిని చెప్పి శకుంతలను ఒప్పించాడు. అప్పుడామే దుష్టంతుడితో ఈవిధంగా అన్నది.

చ. నరసుత! నీ ప్రసాదమున నా కుదయించిన నందనున్ మహీ గురుతర యోవరాజ్యమునకున్ దయతో నబిక్కు జేయగా వరము ప్రసన్నబుట్టి ననవద్యముగా దయసేయు నెమ్మితో: నిరుపమకీర్తి! యట్లయిన నీకును నాకును సంగమం బగున్.

60

ప్రతిపదార్థం: నరసుత!= ప్రజలచేత కీర్తింపబడినవాడా!; నీ, ప్రసాదమునన్= నీ దయవలన; నాకున్; ఉదయించిన= పుట్టిన; నందనున్= మహారుడిని; మహీ, గురుతర, యోవరాజ్యమునకున్= గొప్పదైనభూమికి యోవరాజ్యపదవియందు; అభిషిక్తున్, చేయగాన్= అభిషిక్తింపబడినవాడినిగా చేయటానికి; వరము= వరాన్ని; దయతోన్= దయతో; ప్రసన్నబుట్టిన్= నిండుమనసుతో; అనవద్యముగాన్= ఉదాత్తంగా, తిరుగులేకుండా; నెమ్మితోన్= ప్రీతితో; దయ, చేయు(ము)= ఇమ్ము; నిరుపమకీర్తి= సాటిలేని కీర్తికలవాడా!; ఇట్లు+అయినన్= నే నడిగినవిధంగా జరిగితే; నీకును, నాకును= నీకున్నా, నాకున్నా; సంగమంబు= కలయిక, పెంట్లి; అగున్= అగును.

తాత్పర్యం: కీర్తిమంతుడ వైన దుష్యంతుడా! నీ అనుగ్రహంవలన నాకు పుట్టిన ప్రతునను నీ విశాలసామ్రాజ్యానికి యోవరాజ్యపుదవిలో అభీషేకం చేసేవరాన్ని దయతోకూడిన నిండుమనసుతో ఉదాత్తంగా ప్రీతితో ఇమ్ము. సాటిలేని కీర్తికలవాడా! ఈవిధంగా అయితే నీకూ నాకూ వివాహ వౌతుంది.

విశేషం: ‘సరసుత’ అనే పదానికి ‘సరవర’ అనే పాతాంతరం ఉన్నది. (సరవర= నరులలో శ్రేష్ఠుడైనవాడా); ‘నిరుపమకీర్తి’ కి ‘నిరుపమదాన’ అనే పాతాంతరం ఉన్నది; ‘సాటిలేనిదానం చేసేవాడా!’ అనే సంబుద్ధి తా సడిగే వరాన్ని తప్పమండా ఈయటం అతని దానప్రపృత్తికి తగిన దనే భావం శకుంతల ప్రకటించిందనే అర్థం స్ఫురిస్తుంది. శకుంతల తల్లిదండ్రులవలన తనకు కలిగిన అన్యాయం తన సంతతికి జరుగుడ దని ముందే జాగ్రత్తపడి తన లోకజ్ఞతను ప్రదర్శించింది. నన్నయ రుచిరార్థసూక్తినిధి ఈపద్యం. ప్రతి పదం శకుంతల సౌమ్యాన్ని, గడుసరితనాన్ని విపుణంగా చాటుతున్నది. మాటలస్తే వాచ్యార్థంలో సంస్కృతి సౌగంధ్యంలో కూడి ఉన్నాయి. వాచ్యార్థసూక్తి తరువాత ప్రతీయమూన మయ్యే వ్యంగ్యార్థంద్వారా రుచిరంగా వెలుగొందే వైద్యుంగా వాటిలో గోచరిస్తుంది. నీ ప్రసాదమున - దయతో - వరము - ప్రసన్నబుద్ధి - అనే మాటలతో దుష్యంతుడిని కోరుతున్నప్పుడు శకుంతల సాజ్ఞాత్మక భగవంతుడిని అడుగుతున్నట్లు భక్తి వినయాలను ప్రదర్శించింది. నరసుత - నిరుపమ కీర్తి - అనవద్యముగా - అనే మాటలు వాడుతున్నప్పుడు లోకజ్ఞత ప్రకటించింది. ఇచ్చే వరం త్రికరణశుద్ధిగా తిరుగులేకుండా ప్రీతితో ఇవ్వాలని అడగటంలో నేర్చిరితనం ఉన్నది. మాటతప్పితే ప్రజలలో నిరుపమానంగా ఉన్న నీ కీర్తి మొక్కపోతుంది అని పోచ్చరించింది. ఇంతటి వ్యంగ్యాన్ని వస్తుధ్వనికి అంగంగా వాడుకొనటం నన్నయ నేర్చిరితనం. రాజు మరదాతురు డై సంగమాన్ని కోరుతున్నాడు. గాంధర్వవివాహం అనే ధర్మాన్ని చూపుతున్నాడు. ఆ తరువాత సంగతి మాటాడటం లేదు. శకుంతల తనకూ తన సంతతికి భద్రతకొరకు, దుష్యంతుడి అనురాగాన్ని పరీక్షించటంకొరకు ఈ వరం అడిగింది. ‘నీను నాకును సంగమంబగున్’ అనటంలో గాంధర్వవిధిని అంగికరించి, ఆతడి సంగమాన్ని మనసారాకోరుతున్నట్లు తెలిపింది. ఆమె మాటలలో ఎంతటి చౌరవ ఉన్నదో అంతటి చిగువుకూడ ఉండటం నన్నయ సంభాషణచనాచాతుర్యఫలం. రాజసభలో ఈ వరమే చర్చనీయాంశ వ్యాతుంది. కాబట్టి శకుంతలకథలో ఈపద్యం త్రాసులో ముల్లువంటిది. దుష్యంతుడు కణ్వమహార్షిదర్శనం చేసికొనకుండా నిష్పుమించటానికి, ఆ తరువాత శకుంతలను అంతః పురానికి పిలిపించుకొనకపోవటానికి కల గూడ వైన హేతువు ఆమె అడిగిన ఈవరమే. ఆమె పెద్దకోరిక కోరింది. అది పుత్రుడు పుట్టినప్పుడు ఫలిస్తుంది. పుత్రుడు పుట్టితే ఆమె తెలియవరచాలి. యోవరాజ్య విషయం ఆ తరువాతిమాట, ఇట్లా ఎన్నో సన్మివేశాలవరంపరతో ముందుకథ నడవాలి. శకుంతలా గతంగా ఉన్న స్వేయభద్రతావిషయకమైన శంకయే భావికథలో ఒక గండంగా పరిణామించబోవటం వస్తుధ్వని విశేషం. ప్రసాదము, ప్రసన్నబుద్ధి - అనే పదాలు నన్నయురచనలో ప్రధానంగా కనబడే ప్రసాదగుణాన్ని ప్రసర్షకథాకలి(వి)తార్థయుట్టినీ జ్ఞాప్తికి తెప్పిస్తున్నాయి.

వ. అనిన విని శకుంతల కెంతయు సంతోషంబుగా దాని కీర్తిన వరంజచ్చి, గాంధర్వవివాహంబును నఱ్మమతసుఖంబు లనుభవించి, యకోషులి విద్జ్ఞాని ‘నిష్మాగ్ దీండ్రోవిరా నస్తుప్తానవర్ధంబుఁ గణ్యమహాముని పాలికిం బుత్తెంచెద’ నని యూణడ నొడివి దుష్యంతుండు నిజపురంబునకుం జనియే; నిట శకుంతలయుఁ దశచేసినదాని మునివరుం డెత్తింగి యలిగెడునో యని వెఱచుచుండే; నంత నమ్మపోముని వనంబుననుండి కందమూలఫలంబులు గిని చనుదెంచి, లలితశ్వంగారభావంబున లజ్జావనతవదనయు నతిభితచిత్తయు నైయున్న కూతుంజూచి, తన దివ్యజ్ఞానంబున నంతన్యత్తాంతంబు నెత్తింగి, క్షత్రియులకు గాంధర్వవివాహంబు విభిచోబితంబ యని సంతసిభ్రమ శకుంతల కి ట్లనియే. 61

ప్రతిపదార్థం: అనినన్, విని= అని చెప్పగా విని; ఎంతయున్; సంతోషంబున్; శకుంతలకున్; దాని, కోరిన, వరంబు+ఇచ్చి= ఆమెకోరిన వరం ఇచ్చి (ప్రథమకు పట్టి); గాంధర్వ, వివాహంబున్వ్; అభిమత, సుఖంబులు= ఇష్టముఖాలు, (రత్నిసుఖాలు); అనుభవించి= పొంది; ఆ+కోమలిన్= ఆ శకుంతలను; వీడ్చౌని= వెళ్ళివస్తానని; నిన్నున్= నిన్ను (శకుంతలను); తోడ్చౌని, రాన్= తీసికొనిరావటానికి; అస్క్ర్ద, ప్రధాన, వర్ధంబున్= నా మంత్రులను; కణ్ణ, మహాత్+ముని, పాలికిన్= కణ్ణమహాముని దగ్గరకు; పుత్రైంచెదన్= పంపుతాను; అని= అనిచ్చిప్పి; ఊడివ్= సమాధానపదేటట్లు నచ్చజెప్పిప్పి; దుష్యంతుండు; నిజ, పురంబునకున్= తన రాజధానికి; చనియెన్= వెళ్ళాడు; ఇట= ఆశ్రమంలో; శకుంతలయున్= శకుంతలకూడ; తన, చేసిన, దానిన్= తానుచేసినపనిని; మునివరుండు= మునిచేష్ట్టుడైన కణ్ణుడు; ఎఱింగి= తెలిసికొని; అలిగడునో= కోపిస్తాడేమో; అని; వెఱచుచున్+ఉండెన్= భయపడుతూ ఉండింది; అంతన్= ఆ సమయంలో; ఆ+మహాత్+ముని= ఆ కణ్ణమహార్షి; వనంబునమండి= అడవినుండి; కందమూల, ఫలంబులు, కొని= కందగడ్లులు, పండ్లు తీసికొని; చనుదెంచి= వచ్చి; లలిత, శృంగార, భావంబున్= సున్నితమైన శృంగారహావభావాలతో; లజ్జా+అవసత, వదనయున్= సిగ్గుచేత వంచబడిన ముఖం కలిగినదియున్నా; అతి, భీత, చిత్తయున్= మిక్కులి భయపడిన హృదయం కలిగినదియున్నా; ఐ; ఉన్న; కూతున్, చూచి= కూతుని చూచి; తన, దివ్య, జ్ఞానంబున్= తనయొక్క దివ్యరష్టీతో; అంత, వృత్తాంతంబున్+ఎఱింగి= జరిగిన కథనంతటిని తెలిసికొని; క్షత్రియులకున్= రాజులు; గాంధర్వవివాహంబు; విధి, చోదితంబు+అ, అని= శాస్త్రసమ్ముతమే అని; సంతసిల్లి= సంతోషించి; శకుంతలకున్= శకుంతలతో ఇట్లు+అనియెన్.

తాత్పర్యం: శకుంతలమాటలు విని అమితసంతోషంతో ఆమె కోరిన వరొన్ని ఇచ్చి, గాంధర్వవివాహ మాడి, ఇష్టముఖాలను అనుభవించి, ఆకోమలిని వీడ్చౌని ‘నిన్ను వెంటబెట్టుకొని రావటానికి మంత్రులను కణ్ణమహాముని వద్దకు పంపుతానని ఆమెను సమాధానపరచి, ఒప్పించి, దుష్యంతుండు తన నగరానికి వెళ్లిపోయాడు. ఇక ఇక్కడ ఆశ్రమంలో శకుంతలకూడ తాను చేసిన పనిని కణ్ణమహార్షి తెలిసికొని కోపిస్తాడేమో అని భయపడుతూ ఉన్నది. అప్పుడు కణ్ణమహార్షికందమూలాలను, పండ్లను కోసికొని వనంనుండి తిరిగివచ్చి సున్నితమైన శృంగారహావభావాలతో సిగ్గుతో తలవంచుకొని భయపడుతూ ఉన్న తనకూతురు శకుంతలను చూచి దివ్యజ్ఞానంతో జరిగిన కథనంతా తెలిసికొన్నాడు. ‘క్షత్రియులకు గాంధర్వవివాహం శాస్త్రసమ్ముతమే’ అని సంతోషించి శకుంతలతో ఈవిధంగా అన్నాడు.

విశేషం: కణ్ణుడు కరుణానిరతు డనీ, ధర్మస్వరూపు డనీ శకుంతల చెప్పింది. ఆమెమాటలను ఆ మహార్షి తనవర్తనంద్వారా నిరూపించుకొన్నాడు.

భరతుని జననము. (సం.1-68-1)

**తే. తల్లి! నీకులగోత్త సాందర్భములకు, దగిన పత్తి గంటి: దానికిఁ దగగగ గర్జ
మయ్య; నీదు గర్జమున వాఁ డబ్బిలభువన, వహన మహానీయుఁ డగు చక్కనిల్ల సుమ్ము** 62

ప్రతిపదార్థం: తల్లి= అమ్మా! (తల్లిదండ్రులు కూతుళ్ళను అప్పాయంగా పిలిచే పిలుపు); నీ, రుల, గోత్త, సాందర్భములకున్= నీకులానికి, గోత్రానికి, అందానికి; తగిన= యోగ్యమైన; పతిన్= భర్తను; కంటి(వి)= పాందావు; దానికిన్, తగగన్= దానికి తగినట్లుగా; గర్భము+అయ్యెన్= నీకు గర్భమైనది; నీదు, గర్భమునవాడు= నీ గర్భంలో ఉన్నవాడు; అభిల, భువన, వహన, మహానీయుడు+అగు= సమస్తభామిని భరించ (పాలించ)గల గొప్పవాడైన; చక్రవర్తి సుమ్ము= చక్కవర్తి సుమ్మా!

తాత్పర్యం: అమ్మా! నీకులగోత్రాలకు అందవందాలకు తగిన భర్తలు నీవు పాందగలిగావు. దానికి తగినట్లుగా నీవు గర్భవతివికూడ అయినావు. నీగర్భంలో ఉన్నవాడు ఈసమస్త భూమిని పాలించగలిగిన మహాశీయు డయ్యే చక్రవర్తిసుమా!

విశేషం: కణ్ణమహార్షి భూత, భవిష్యత్, వర్తమానాలను దర్శించగల మహామాన్మితు డనీ, క్రాంతదర్శి అనీ ఈమాటలు స్వర్పింపజేస్తున్నాచి.

వ. ‘నీధర్థచలతంబునకు మెళ్ళితి, నీ కోలన వరం జిచ్ఛేద వేడు’ మనిశ శకుంతలయు ‘నాచిత్తం బెస్పుడు ధర్మమునంద తగిలియిండను, నాకుధ్వించెడు పుత్రుండు బీర్ఫాయురారోగ్రైష్టర్స్ బలసమున్ముతుండును వంశకర్తయుగాను లలయు’ ననిన నమ్మిషముని కరుణించి దాని కోలన వరం జిచ్ఛి, యథాకాలవిధుల గర్భసంస్థార రక్షణంబులు సేయించి యున్నంత, వర్షత్తయంబు సంపూర్ణం బైస, శకుంతలకు భరతుం దుదయించి కణ్ణవిర్మిత జాతకర్మాది క్రియాకలాపుం డయి పెరుగుచుంగ గరతలాలంకృతచక్రుండును, చక్రవర్తిలక్ష్మణలక్ష్మితుండును, సింహాసంహానసుండును, బీర్ఫభాషపండును, ననంతజవనశ్ర్వ సంపన్ముండును నై పరసుచు.

63

ప్రతిపదార్థం: నీ, ధర్మ, చరితంబునకున్= ధర్మబద్ధమైన నీ ప్రవర్తనకు; మెచ్చితిన్(నీ)= సంతోషించాను; నీ, కోరిన, వరంబు; ఇచ్చేదన్; వేడుము= కోరుకొమ్ము; అనిన్నన్= అనగా; శకుంతలయున్, నాచిత్తంబు= నామున్నస్సి; ఎప్పుడున్= అన్నివేళలా; ధర్మమునందున్+అ= ధర్మంలోనే; తగిలి, ఉండను= అస్తికి కలిగి ఉండేటట్లా; నామున్, ఉండ్వించెడు, పుత్రుండు= నాము పుట్టే కొడుకు; దీర్ఘ+అయున్+అరోగ్య+ఖస్యర్య, బల, సమన్వితుండును= దీర్ఘమైన ఆయుస్సుతోనూ, అరోగ్యంతోనూ, సంపదలతోనూ, బలంతోనూ కూడినవాడూ; వంశకర్తయున్= పుట్టిన సంశానికి కీర్తిప్రతిష్ఠలు కలిగించి తన తరువాతివారిని తనవంశజలుగా పేర్కొనేటట్లు చేసే ప్రముఖుడు వంశకర్త - అటువంటివాడుగానూ; కాన్, వలయున్, అనిన్నన్= కావలెనని కోరగా; ఆ+మహాముని= ఆ కణ్ణమహార్షి; కరుణించి= దయమాపి; దాని, కోరిన, వరంబు+ఇచ్చి= ఆమె కోరిన వరాన్ని ఇచ్చి; యథాకాల విధులన్= ఆయా సమయాలలో చేయదగిన శాస్త్రోక్త పద్ధతులతో; గర్భ, సంస్కార, రక్షణంబులు, చేయించి= త్రీగర్భము తాల్చినప్పుడూ, ఆ గర్భము పెరుగుతున్నప్పుడూ గర్భప్ప శిశువు రక్షణం కోసము చేసే విధులను చేయించి; ఉన్నంతన్= ఉండగా; వర్షత్తయంబు, సంపూర్ణంబు+ఖన్నన్= మూడేండ్లు నిండగా; శకుంతలకున్; భరతుండు; ఉండయించి= పుట్టి; కణ్ణ, నిర్వర్తిత, జాతకర్మ+అది, క్రియాకలాపుండు+అయి= కణ్ణనిచేత చేయించబడిన జాతకర్మ మొదలైన సంస్కారక్రియలతో కూడినవాడై; పెరుగుచున్= పెద్దవాడౌతూ; కర, తల+లలంకృత, చక్రుండును= ఆరచేతియందు అమరిన చక్రరేఖ అనే సాముద్రిక లక్షణం కలవాడున్నా; చక్రవర్తి, లక్షణ, లక్షీతుండును= చక్రవర్తి కాగలిగే లక్షణాలు శరీరంమీద సాముద్రికంగా కనబడుతున్నవాడూ; సింహా, సంహానమండును= సింహంయొక్క శరీరంపంటి శరీరం కలవాడున్నా; దీర్ఘభాషపండును= పాడ వైన చేతులు కలవాడున్నా; అనంత, జవ, సత్త్వ, సంపన్ముండును+ఖ= అపారమైన వేగాన్ని బలాన్ని కలవాడున్నా అయి; పరసుచున్= ఒప్పారుతూ.

తాత్పర్యం: ‘నీధర్మప్రవర్తనకు నేను మెచ్చాను. నీవు కోరిన వరం ఇస్తాను. వేడుకొమ్ము’ అని కణ్ణమహార్షి అనగానే శకుంతల ‘నా మనస్సుల్లప్పుడూ ధర్మంలోనే లగ్గుమై ఉండాలి’ అనీ, ‘నాకు పుట్టే కొడుకు దీర్ఘయువు, అరోగ్యం, ఖస్యర్యం, బలం కలిగి వంశకర్తగా ప్రసిద్ధికొల్చి’ అని కోరింది. అందుకు ఆ మహాముని కరుణించి శకుంతల

కోరిన వరాన్ని ఇచ్చి గర్భవతికి చేయవలసిన సంస్కార రక్షణ విధులను చేయించి ఉండగా, మూడేళ్ళు నిండిన తరువాత ఆమెకు భరతుడు జన్మించాడు. కణ్వమహార్షి అతనికి జాతకర్మాది క్రియాకలాపాలు జరిపించగా పెరుగుతున్నాడు. అరచేతిలో చక్రరేఖ కలవాడు, చక్రవర్తి, లక్ష్మణాలన్నీ ముద్రించుకొన్న మేను కలవాడు. సింహంవలె సర్వాంగముందరుడు, పాడుగైన చేతులు కలవాడు, అపారమైన వేగమూ, బలమూ కలవాడై భరతుడు విలసిల్లాడు.

విశేషం: భరతుడు పుట్టుకతోనే చక్రవర్తి కాదగిన సాముద్రిక చిహ్నాలు కలిగిఉన్నాడు. అరచేతిలో చక్రరేఖ రాజయోగాన్ని సూచిస్తుంది. “చక్రాసి చాప వజ్రాభా | రేఖాః రుర్యంతి భూపతిమ్” - అని సాముద్రికశాప్తం. చక్రం, ఖడ్గం, విల్లు, వజ్రాయుధం వంటి రేఖలు కలవాడు తప్పక రాజుతాడని శాప్తం.

మ. అమితోగ్రాటపిలోన్ గ్రుమ్మరు వరాహావ్యాక్షశార్యాల భు
ధ్వమదేభాదులఁ బట్టి తెచ్చి ఘనుఢై కణాపుత్రమోపాంత భు
జములం దోలిన కట్టుచుం బలిమిమై శాకుంతలుం దొప్పై వ
శ్వమదేభంబుల నెక్కుచుం దగిలి నానాషైశవక్రీడలన్.

64

ప్రతిపదార్థం: శాకుంతలుండు = శమంతలయ్యుక్క కుమారుడైన భరతుడు; బలిమిమైన్= బలంతో; అమిత+ఉగ్ర+అటవిలోన్= ఎంతో భయంకరమైన అడవిలో; క్రుమ్మరు= తిరుగాడు; వరాహ, వ్యాశ, శార్యాల, ఖడ్గ, మద+ఇభ, ఆదులన్= అడవిపందులను, పాములను, పులులను, ఖడ్గమృగాలను, మదపుటేనుగులను, మరి ఇతరమృగాలను; పట్టి, తెచ్చి= పట్టుకొని, తీసికొనివచ్చి; ఘనుఁడు+పా= ప్రముఖుడు+పా; కణ్వ+అశ్రమ+ఉపాంత+భూజములందున్= కణ్వనియ్యుక్క ఆశ్రమం య్యుక్క సమీపంలోనీ చెట్లకు; బిలిన్+అ= వరుసగా; కట్టుచున్= కట్టివేస్తూ; తగిలి= ఆసక్తితో; మద+ఇభంబులన్, ఎక్కుచున్= అడవికి సంబంధించిన మదించిన ఏనుగులపై ఎక్కి స్వారిచేస్తూ; నానా, శైశవ, క్రీడలన్= అనేకరకా లైన బాల్యక్రీడలతో; ఒప్పైన్= ఒప్పారెను.

తాత్పర్యం: భరతుడు అపారబలంతో అతిభయంకర మైన అడవులలో తిరుగాడే అడవిపందులను, పాములను, పులులను, ఖడ్గమృగాలను, మదించిన ఏనుగులను ఇంకా తదితరమృగాలను అవలీలగా పట్టి తెచ్చి ఘనికుడై ఆ ఆశ్రమ సమీపప్రాంతంలో ఉన్న చెట్లకు వరుసగా కట్టివేస్తూ ఆసక్తితో అడవిలో తిరిగే మదించిన ఏనుగులపై ఎక్కి స్వారిచేస్తూ తన బాల్యక్రీడలను అనేకవిధాలుగా ప్రదర్శిస్తూ ఉన్నాడు.

విశేషం: తండ్రి తైన దుష్యంతుడు పెద్దవా డైన తరువాత ప్రదర్శించిన బలాన్ని భరతుడు బాల్యంలోనే ప్రదర్శించాడు. శాకుంతలుండు అంటే శమంతలయ్యుక్కపుత్రుడని అర్థం. ప్రీభోదక్క అని ధక్కప్రత్యయాదులు వచ్చి శాకుంతలేయుడు అని కావలసింది. కానీ, ఉత్సర్థశాప్తంచేత మహాకవి ప్రవర్తింపచేశాడని వ్యాఖ్యాతలు పేర్కొన్నారు. ప్రసాదగుణమిత్రిత మైన ఓజోగుణరచన బాలపీరుడి పరాక్రమవర్షనంలో సహజంగా రాణించింది.

వ. ఇట్లు వసంబులోని సర్వసత్పంబులను దసమహశసత్పంబునం జేసి దమయించుచున్న యాతనిం జూచి యాశ్వర్యం బంచి యందులమునుల్లె నాతనికి సర్వదమునుం డను నామంబు జేసిలి; కణ్వమహశమునియు నక్కమూరు నుదార తేజీరూప విక్రమ గుణంబులకు సంతసిభ్రి ‘ఏ డఖీల భువన యౌపరాజ్యంబునకు సమర్థం డగు సమయం బరుగుదెంచే’ నని విచారించి యొక్కనాడు కూతున కి ట్లనియె.

65

ప్రతిపదార్థం: ఇట్లు= ఈవిధంగా; వనంబులోని= అరణ్యంలోని; సర్వసత్యంబులను= అన్నిమృగాలనూ; తన, మహాత్త్తు+సత్యంబునన్, చేసి= తనయొక్క గొప్పదైన బలంచేత; దమియంచుచున్+ఉన్నన్= అణచివేస్తూ (నశింపచేస్తూ) ఉండగా; అందుల, మునుల్లన్= అక్కడి మునులందరు; ఆతనిన్= భరతుడిని; చూచి; ఆశ్చర్యంబు+అంది= అబ్యురపడి; ఆతనికిన్= భరతుడిని; సర్వదమనుండు= అన్నింటిని అణచువాడు; అను, నామంబున్, చేసిరి= అనే ఆర్థం గల బిరుదనామం పెట్టారు; కణ్ణ, మహాత్తు+మునియును; ఆ+మురు+ఉదార, తేజ్సో, రూప, విక్రమ, గుణంబులకున్= ఆ బాలునియొక్క ఉత్తమ తేజస్సు (ప్రకాశం)కూ, ఆకారసౌష్ఠవానికి, పరాక్రమగుణాలకూ; సంతసిల్లి= సంతోషించి; ఏడు= ఈ భరతుడు; అఖిల, భువన, యోవరాజ్యంబునమన్= సమస్త రాజ్యానికి యోవరాజ్య పదవికి; సమర్థండు+అగు, సమయంబు= యోగ్యాడైన సమయం; అరుగుదెంచెను+అని= వచ్చింది అని; విచారించి= ఆలోచించి; ఒక్కానాడు= ఒకరోజున; కూతునకున్= పుత్రిక అయిన శకుంతలతో; ఇట్లు+అనియెన్= ఈవిధంగా అన్నాడు.

తాత్పర్యం: ఈవిధంగా అరణ్యంలోని అన్ని జంతువులనూ తన మహాబలంచేత అణచివేస్తున్న భరతుడిని చూచి ఆశ్చర్యపడి అక్కడి మునులందరూ అతడికి సర్వదమనుడు' (అన్నింటిని అణచివేసేవాడు) అనే సేరుపెట్టి పిలిచారు. కణ్ణమహామనికూడా ఆ బాలుడి ఉదాత్తతేజస్సును, రూపాన్నీ, పరాక్రమగుణాలనూ చూచి సంతసించి అతడు సమస్తరాజ్యానికి యువరాజుగా ఉండదగిన సమయం వచ్చిం దని భావించి ఒకనాడు కూతు రైన శకుంతలతో ఈవిధంగా అన్నాడు.

ఆ. ఎట్లోనొధ్యాలకును బుట్టిన యింధ్నసు, బెడ్డకాల మునికి తద్ద తగదు;

పతులకడన యునికి సతులకు ధర్మము; సతుల కేదుగడయ్యి బతుల చూచే.

66

ప్రతిపదార్థం: ఎట్టి, సాధ్యాలకును= ఎటువంటి ప్రతిపతలకైనను; పుట్టిన, ఇండ్లను= వారివారి పుట్టిండ్లలో; పెద్దకాలము+ఉనికి= చాలకాలం ఉండటం; తద్ద, తగదు= ఎంతమాత్రం (అత్యంతం) ఉచితం కాదు; సతులకున్= ఇల్లాళ్ళకు; పతుల, కడన్= భర్తలదగ్గరే; ఉనికి= ఉండటం; ధర్మము= ధర్మం, న్యాయం; సతులకున్= వివాహాతులకు; పతులు+అ= భర్తలే; ఏడు+కడయున్= ఏడురకాలైన రక్ష; (గురువు, తల్లి, తరడి, పురుషుడు, విద్య, దైవం, దాత - అనేవారు ఏడురకాలైన రక్షలు); చూచే= సుమా!

తాత్పర్యం: ఎటువంటి ప్రతిపతలకైనా పుట్టినిళ్ళలో ఎమ్ముచుకాలం ఉండటం ఎంతమాత్రం ఉచితం కాదు. ఇల్లాళ్ళకు భర్తలదగ్గర ఉండటమే ధర్మం. భార్యలకు భర్తలే సర్వరక్షకులు (ఏడుగడలు) సుమా!

విశేషం: నస్తయగారి సూక్తిభిత్వానికి ఈపద్యం ఒక చక్కని ఉదాహరణా.

కణ్ణమహాముని శకుంతలను దుష్యంతుపాలికిం బంపుట (సం. 1-68-10)

వ. 'కావున నీ విక్కమూరునిం దీదొన్ని నీపతిపాలికి నరుగు' మని మహాతపోధను లైన తన శిఘ్యలం గొందఱఁ దీదువంచిన, శకుంతలయు దొష్యంతిం దీదొన్ని దుష్యంతుపాలికి వచ్చి సకలసామంతమంత్రమంత్రపురోహిత ప్రధానపారజనపరిష్కరుండై యున్న యారాజుం గనుంగాని.

67

ప్రతిపదార్థం: కావున్= కాబట్టి; నీపు; ఈ+మురునిన్= ఈ బాలుడిని, లేదా, పుత్రుడిని; తోడొన్ని= వెంటతీసికొని; నీ, పతి, పాలికిన్= నీభర్త దగ్గరకు; అరుగుము= వెళ్ళము; అని; మహాతపోధనులు+పన= గొప్పదైన తపస్సే ధనంగా కలవారైన;

తన, శిష్యులన్; కొందరున్; తోడు, పంచినన్= తోడుగా వెంట పంపగా; శకుంతలయున్; దొష్యంతిన్= దుష్యంతుడి పుత్రుడైన భరతుడిని; తోడ్కైని= వెంటతీసికొని; దుష్యంతుపాలికిన్, వచ్చి= దుష్యంతుడివద్దకు వచ్చి; సకల, సామంత, మంత్రి, పురోహిత, ప్రధాన, పౌరజన, పరిష్యంతుండు+బ, ఉన్న= అందరు సామంతులు, మంత్రులు, పురోహితులు, సేనాపతులు, పురజనులచేత కూడినసభలో ఉన్నప్రాణైన; ఆ, రాజున్, కనుంగొని= ఆదుష్యంతుడిని చూచి.

తాత్పర్యం: ‘కాబట్టి నీ వీ కుమారుడిని తీసికొని నీభర్తవద్దకు పొమ్ము’ అని గొప్ప తపస్యలైన శిష్యులను కొందరిని తోడిచ్చి పంపగా శకుంతలకూడ భరతుడిని వెంటతీసికొని దుష్యంతుడి వద్దకు వచ్చి, సామంతులు, మంత్రులు, పురోహితులు, ప్రధానులు, పౌరజనులతో కూడి ఉన్నసభలో ఆ రాజును చూచి. (తరువాతి పద్యంతో అన్వయం.)

క. గురువాశ్రమంబును ము, న్నదుండుగ బతిపలన్ గనిన యనురాగము సా
దరణము ననుగ్రహంబును, గరుణయు సంబ్రమము నపుడు గానక యెడలోనే. **68**

ప్రతిపదార్థం: మున్న= పూర్వం; గురు, ఆశ్రమంబును= తండ్రిటైన కణ్వుడి ఆశ్రమంలో; అరుదుగ్న్= అపూర్వంగా; పతివలనన్= భర్తపై దుష్యంతుడిలో; కనిన= చూచిన; అనురాగమున్= వలపునూ; ఆదరణమున్= ఆప్యాయతయూ; అనుగ్రహంబును= అనుకూలతయూ; కరుణయున్= దయయు; సరిభ్రమమున్= తొట్టుపాటులో కూడిన ఆశ్రీయు; అపుడు; కానక= చూడక; ఎడలోన్= మనసులో.

తాత్పర్యం: పూర్వం తండ్రిఅశ్రమంలో అపూర్వంగా తనపతి తనపట్టుచూపిన వలపును, ఆదరాన్ని, దయనూ, ఆసక్తినీ అప్పుడు కానక హృదయంలో. (తరువాతి పద్యంతో అన్వయం.)

విశేషం: కణ్వాశ్రమంలో దుష్యంతుడు శకుంతలను గాంధర్వవివాహం చేసికొన్న ఘట్టంలో ఆ దుష్యంతుడి పాత్రలో పోషించిన భావక్రమాన్ని వ్యంగ్యంగా నన్నయ ఇక్కడ సూచించాడు. ఇది కథాకథనిల్పింలో ఒకభాగం. ఎన్నో యేళ్ళక్రితం జరిగిన ఆశ్రుమ్మాన్ని మధురస్ముతిగా సమీచించి శకుంతల. అది వమ్ము కావటంతో ఆమెహృదయం వికలమైపోయింది.

క. ఎఱుగ దొకా నన్ను; నెఱిగియు, నెఱుగని యట్టుండునొక్కా; యెడ దధ్వగుడున్
ముఱచెనొక్కా! ముగ్గు లభిపులు, ముఱవరె బహుకార్యభారమగ్గులు కారే. **69**

ప్రతిపదార్థం: నన్నున్; ఎఱుగడు+బక్క= నన్ను ఎఱుగడా?; ఎఱిగియున్, ఎఱుగని, అట్లు+ఉండును+బక్క= గుర్తించికూడ గుర్తించనట్లు ఉంటున్నాడో(నటిష్టున్నాడో) ఏమో; ఎడ, రస్య+అగుడున్= చూచిచాలకాలంకావటంచేత; ముఱచె నొక్క= మరచిపోయాడో ఏమో; అధిపులు= రాజులు; ముగ్గులు= మూడులు(మరపు ఏక్కువగా కలవారు అనిభావం); ముఱవరె= మరచిపోరా; బహు, కార్య, భార, మగ్గులు, కారే= పలు పనులబ్రత్తిడులలో మునిగిఉంటారుకదా!

తాత్పర్యం: ఇతడు నన్ను గుర్తించలేదా? గుర్తించికూడ గుర్తించనట్లు నటిస్తున్నాడా? చాలకాలం కావటంచేత మరచాడో ఏమో; రాజులు అనేకకార్యాలలో మునిగి ఉంటారు కదా! అందువలన వారికి మరపు వింతకాదు. ప్రభువులు మూడులు.

విశేషం: అలం: అర్థాంతరన్నాసం.

చ. తలయగ నాడు పచ్చినవిధం బెడఁ దప్పగ విడ నొక్కి చూ
డ్చులు విరసంబులై కరము క్రూరము లైన నిమిత్త మేమియో?
కలయగఁ బల్చలించి రుపకారులు నై రని నమ్మియుండగా
వలవదు బుద్ధిమంతులు నవప్రియు లైన ధరాధినాధులన్.

70

ప్రతిపదార్థం: తలయగన్= అలోచించగా; నాడు= పెండ్లినాడు; పల్చిన, విధంబు= మాటాడిన పద్ధతి; ఎడన్, తప్పగన్ వీడెము+బ్యూ= మనసుమారి వదలిపెట్టడా ఏమి?; చూడులు= చూపులు; విరసంబులు+బ= విముఖంగా; కరము, క్రూరములు= మిక్కెలి కరినాలు; ఐన, నిమిత్తము+ఏమియో= అయినకారణ మేమిటో?; నవ, ప్రియులు+బన= క్రొత్తదనస్నే ఎల్లప్పుడు ప్రేమించేవారైన; ధరా+అధినాధులన్= భూపతులను; కలయగన్= కలుపుగోలుతనంతో; పల్కించిరి= మాటాడా రనీ; ఉపకారులును+బరి+అని= మేలుచేసినవారైనారనీ; బుద్ధిమంతులు= తెలివిగలవారు; నమ్మి+ఉండగాన్, వలవదు= నమ్మిఉండకూడదు.

తాత్పర్యం: అలోచించగా, ఈరాజు పెండ్లినాడు పలికినపద్ధతిని మనసు మార్చుకొని వదలిపెట్టినాడా ఏమి? అతనిచూపులు నాయెడ విరసంగా, అత్యంత కరినంగా ఉన్నవి. కారణ మేమిటో? క్రొత్తక్రొత్తవాటినే ప్రేమించే రాజులను (క్రొత్తగా వారు కలిసినప్పుడు) కలుపుగోలుతనంతో పల్కించా రనీ, ఉపకారులై వ్యవహరించా రనీ బుద్ధిమంతులు వారిని నమ్మి ఉండరాదు.

విశేషం: అలం: అర్థంతరన్యాసం. శకుంతలవాటలలో పొలకులస్వభావాన్ని నన్నయ పరోక్షంగా అధిక్షేపించాడు.

వ. అని తలంచి చింతాక్రాంత యై శకుంతల పెండియు నాత్తగతంబున.

71

ప్రతిపదార్థం: సుగమం.

తాత్పర్యం: ఆ విధంగా భావించి దుఃఖించేత ఆవరింపబడిన హృదయంతో శకుంతల మనస్సులో ఇంకనూ ఇలా అనుకొన్నది.

క. మఱచినఁ దలహింపగ నగు:, నెఱుగని నాఁ డెల్లపాట నెఱింపి నగున్;
మఱి యెత్తిగి యెఱుగ నొల్లని:, కఱటిం దెలుపంగఁ గమలగర్భని వశమే.

72

ప్రతిపదార్థం: మఱచినన్= (ఎవరైనా ఒక అంశాన్ని నిజంగా) మరచిపోయినట్లుయితే; తలఁింపగన్+అగున్= జ్ఞాపికి తేనచ్చను; ఎఱుగనినాడు=(ఎవరైనా అసలు) తెలియనిస్తితిలో ఉన్నప్పుడు; ఎల్లపాటన్= అన్నివిధాలయత్తించి ఏదోపద్ధతిలో; ఎతే గింపన్+అగున్= తెలియచెప్పవచ్చును; మఱి= కాని; ఎతేగి= తెలిసికూడ; ఎఱుగన్+బల్లని= తెలియటానికి అంగికరించని, లేదా, తెలియనట్లు నటించే; కఱటిన్= మోసగాడికి; తెలుపంగన్= తెలియచెప్పటం; కమల, గర్భని, వశమే?= బ్రహ్మదేవుడి వశమా? కాదని భావం.

తాత్పర్యం: ఎవరైనా నిజంగా మరచిపోతే జ్ఞాపకం చేయవచ్చును; అసలు తెలియనప్పుడు ఏ పాటుపడి అయినా తెలియచెప్పవచ్చును. కాగా, తెలిసి కూడ తెలియని వాడివలె నటించే మోసగాడికి తెలియజేయటం బ్రహ్మతరంకూడా కాదు.

విశేషం: నన్నయ రుచిరాధసూక్తికి ఇది చక్కని నిదర్శనం. ఈసూక్తివినగానే భర్తుహరిసుభాషితాలలోని మూర్ఖపద్ధతిలో చెప్పబడిన ఈసుభాషితం స్ఫురిస్తుంది. “అజ్ఞసుభాషమారాధ్యస్సుకతరమారాధ్యతేవిశేషజ్ఞః, జ్ఞానలవదుర్విదగ్ధంబ్రహ్మినరం న రంజయతి”. దీనికి ఏమగు లక్ష్మణకవి అనుమాదం తెలుగునాట ప్రసిద్ధం. “తెలియని మనజుని సుఖముగా దెలుపం దగు సుఖతరముగా దెలుపగవమ్యున్ దెలియనివాసిం, దెలిసియుఁ, దెలియని నరుడెల్ప బ్రహ్మాదేవుని వశమే.”

వ. అయినను వచ్చి మిన్నక పోవంగాదు కావున నాపూర్వప్పత్తాంతంబెబ్ల నెఱింగించి యే నిక్షమారుం జాపుదు’ నని మనంబున నిశ్చయించి శకుంతల యా రాజున కి ట్లనియె. **73**

ప్రతిపదార్థం: అయినను= అయినప్పటికి; వచ్చి= ఇక్కడకు వచ్చి; మిన్నక= ఊరక; పోవున్+కాదు= తిరిగిపోవటం తగదు; కావున్= కాబట్టి; ఆ, పూర్వప్పత్తాంతంబు+ఎల్లన్= ఆ ముందు జరిగిన కథనంతా; ఎఱింగించి= తెలిపి, జ్ఞానకంచేసి; ఏమ= నేను(శకుంతల); ఈ+కుమారున్= ఈకొడుమను; మాపుదును+అని, మనంబునన్, నిశ్చయించి= చూపిస్తునని మనస్సులో నిర్ణయించుకొని; శకుంతల; ఆ, రాజునరున్= ఆ దుష్యంతుడికి; ఇట్లు+అనియెన్= ఈ విధంగా పలికింది.

తాత్పర్యం: ‘అయినప్పటికిని, ఇంతదూరం వచ్చి ఏమీ సాధించరుండా ఊరక తిరిగిపోవటం తగదు కాబట్టి, మునుపు జరిగిన కథనంతా జ్ఞానకంచేసి, నేను ఈ కుమారుడిని ఆడడికి చూపిస్తా’ నని మనస్సులో నిశ్చయించుకొని శకుంతల దుష్యంతుడితో ఈ విధంగా పలికింది.

క. జననాథ! వేట నెపమును, గొనకొని కణ్వాశ్రమమునుకున్ వచ్చి ముదం బున నందు నాకు నీయి, చ్ఛిన వరము దలంపవలయుఁ జిత్తములోనన్. **74**

ప్రతిపదార్థం: జననాథ= ప్రజలకు ప్రభువైన ఓ దుష్యంతుడా!; వేట, నెపమునన్= వేట అనే మిషతో; గొనకొని= స్వాని (కావాలని); కణ్వ+ఆశ్రమమునకున్, వచ్చి= కణ్వ మహార్షియైక్క ఆశ్రమానికి వచ్చి; అందున్= ఆ ఆశ్రమంలో; ముదంబునన్= సంతోషంతో; నాకున్= (శకుంతలకు); నీ, ఇచ్చిన, వరము= నీపు ఇచ్చిన వరాన్ని (ప్రథమకు షష్టి); చిత్తములోనన్= మనస్సులో; తలంపన్, వలయున్= జ్ఞానకం చేసికొనపలసింది.

తాత్పర్యం: ఓరాజా! వేట అనే మిషతో కావాలని సప్రయత్నంగా కణ్వమహాముని ఆశ్రమానికి వచ్చి, అక్కడ నీవు సంతోషంగా నాకు ఇచ్చిన వరాన్ని మనసులో జ్ఞానకం చేసికొమ్ము!

విశేషం: 60వ పద్యంలో శకుంతల అడుగగా దుష్యంతుడు ప్రసాదించిన వరం ప్రస్తావింపబడుతున్నది. శకుంతలాదుష్యంతుల నడుమ రహస్యంగా ఏర్పడిన ఒప్పంద మిది. అది విస్మరింపబడితే కథాకార్యమంతా భగ్సుపైపోయినట్టే. ఆ వరానికి సాక్షు లెవ్వరూ లేరు. శకుంతలాదుష్యంతులే దానికి సాక్షులు. అందులో దుష్యంతుడు విస్మరించినట్లు నటిస్తూ ఆ సత్యాన్ని అబద్ధంగా మార్పటానికి యత్నిస్తున్నాడు. అందుకే శకుంతలకు ఆవేదన.

క. బాలార్ఘటేజ్ఞఁ డగు నీ, బాలుడు నీకొడుకు వీనిఁ బోరవకుల రత్నాలంకారు నుదార గు, జాలయు యువరాజుఁ జేయు మజిపేకముతోన్. **75**

ప్రతిపదార్థం: బాల+అర్గు, టేజ్ఞఁడు+అగు= బాలా (ఉదుయించిన) సూర్యుని ప్రకాశంవంటి ప్రకాశం కలవాడైన; ఈ బాలుడు, ఈ చిరంజివి; నీ, కొడుకు= నీయొక్క కుమారుడు; పౌరవ, కుల, రత్న+అలంకారున్= పూరుమహారాజు వంశకర్తగా వెలసిన

ఈవంశానికి అలంకారమైన వాడూ; (అయిన); వీనిన్= ఈ భరతుడిని; అభిషేకముతోన్= రాజ్యాభిషేకంతో, యువరాజున్; చేయుము;

తాత్పర్యం: బాలసూర్యుడివలె వెలుగుతున్న ఈ బాలుడు నీ కొడుకు. పౌరవవంశానికి అలంకార మైనవాడూ, ఉత్తమగుణాలకు నెలవైనవాడూ అయిన ఇతడిని యువరాజుగా అభిషేకించుము.

విశేషం: 74, 75 పద్మాలలో శకుంతల మాటలేర్చిరితనాన్ని, ఔచిత్యాన్ని ప్రదర్శించింది. కణ్వాత్మమంలో సంగమానికి పూర్వం దుష్యంతుడు వరమిచ్చాడు. ఆ సంగతి జ్ఞాపకం చేసింది. ఆ మైన జరిగిన గాంధర్వవిధి వివాహాన్ని ప్రస్తావించకుండా, పుత్రోదయాన్ని అతనియోవరాజ్యాధికారాన్ని పేర్కొన్నది. నిండుసభలో మాటాడేటప్పుడు పాటింపవలసిన లోకజ్ఞతను శకుంతల పాటించింది. గాంధర్వవివాహవిషయం ధ్వనిమయం చేయటం నన్నయు రచనాతిల్పం.

దుష్యంతుడు శకుంతలను నిరాకరించుట (సం. 1-68-18)

వ. అనిన విని దుష్యంతుండు దానినంతయు నెఱింగియు నెఱుంగనివాడ పోతె ని ట్లనియె. 76

ప్రతిపదార్థం: సుగమం.

తాత్పర్యం: శకుంతల ఆవిధంగా అన్న మాటలు విని దుష్యంతుడు ఆ సంగతి అంతయు తెలిసికూడ తెలియనివాడి వలె ఈ విధంగా అన్నాడు.

క. ఏ నెఱుగ నిన్ను; నెక్కడి, డానస్తు? మిన్నకయ యసుచితంబులు పలుకం గా నేల? యరుగు మంచురు, పశను! యెందుండి వచ్చి తందులకు పడిన్. 77

ప్రతిపదార్థం: అంబురుహ+అసన!= పద్మంవంటి ముఖం కలదానా! (శకుంతలా!); ఏన్= నేను; నిన్నన్; ఎలుంగన్= ఎరుగను; ఎక్కడి, దానపు= ఎక్కడ పుట్టినదానపు? నీవు అసలు ఎవరపు?; ఎక్కడినుండి వచ్చినదానపు? అని మూడు అర్థాలు చెప్పచుచ్చును; మిన్నక+అయ= ఊరకయే; అనుచితంబులు= కూడనిమాటలు; పలుకంగాన్+ఏల= పలకటం ఎందుకు? (పలదు అని భావం); ఎందున్+ఉండి, వచ్చిత్తి(ఏ)= ఎక్కడినుండి వచ్చావో; అందులకున్= ఆ ప్రదేశానికి; నడిన్= వేగంగా; అరుగుము= వెళ్ళము.

తాత్పర్యం: పద్మముట్టి! నిన్ను నేను ఎరుగను; నీ వసలు ఎవరపు; ఊరకే ఒప్పని మాటలు మాటలాడుతా వెందుకు? ఎక్కడనుండి వచ్చావో అక్కడికి తిరిగివెళ్ళము.

వ. అనిన విని, వెల్లనై, వెళ్ళనూళ్లి, నిశ్శేషిత దైన్, కెందమ్మిరేకులవలనం దొరంగు జలకణంబులపోతే గోపారుపేత శయనంబుల భాష్టకణంబులు దొరంగం దలవాంచి, యారాజుం గట్టాక్షించుచు, హృదయసంతాపంబు దనకుం దాన యుపశమించుకొని, పెద్దయుం బ్రోఢ్మ చింతించి శకుంతల యా రాజున కి ట్లనియె. 78

ప్రతిపదార్థం: అనిన్= అని రాజు పల్గొ; విని; వెల్లన+ఏ= తెల్లబోయి; వెళ్లన్+ఊర్చి= వేడిగా నిట్టార్పు విడిచి; నిశ్శేషిత+ఏ= చేతలు లేనిదై, కాలుచేతులాడనిదై; కెంపు+తమ్మి రేకులవలన్, తొరంగు, జలకణంబుల, పోతేన్= ఎర్రతామరపూల

రేపులనుండి జారే నీటిచిందువుల వలె; కోప+అరుణిత, నయనంబుల్ను= కోపంచేత ఎర్రబారిన కన్ములనుండి; బాష్పకణంబులు= కన్నిటిచిందువులు; తొరంగన్= కారగా; తల, వాంచి= తలను వంచికొని; ఆ, రాజున్= ఆ దుష్యంతుడిని; కట్టాడ్చించుచున్= కనుకొసలలోనుండి చూస్తూ; హృదయ, సంతాపంబు= మనోవేదనను; తనచున్+తాను+అ= తనచుతానే, స్వయంగా; ఉపమించుకొని= తగించుకొని; పెద్దయున్+ప్రొద్దు= చాలసేపు; చింతించి= విచారించి; శమంతల; ఆ, రాజునరున్= ఆ దుష్యంతునికి; ఇట్లు; అనియెన్.

తాత్పర్యం: దుష్యంతుడిమాటలు విని శమంతల తెల్లబోయి, చేష్ట లుడిగి, ఎర్రతామరపూల రేపులపైనుండి జారుతున్న నీటిచిందువులవలె కోపంచేత ఎర్రబారిన కన్ములనుండి కన్నిటిచిందువులు కారుతూడండగా, తలవంచుకొని ఆ రాజును క్రీగంటిచూపులతో చూస్తూ మనోవేదనను తనకు తానే అణచుకొని, చాలసేపు విచారించి ఆ రాజుతో ఈ విధంగా పలికింది.

విశేషం: ఇక్కడ దుఃఖతీవతవలన కలిగే షైవర్షాం, స్తంభం, అశ్రుపాతం అనే సాత్మ్యకభావాలు శమంతలయందు సహజంగా వర్ణించబడినవి. బాష్పవర్షనంలోని ఉపమాలంకారం సార్థకం.

కుపిత రైన శకుంతల దుష్యంతునకు ధర్మపభోధ మొనరించుట. (సం. 1-68-22)

అ. ఏల యెఱుక లేని యితరుల యట్ల నీ, వెఱుగ తనుచుఁ బలిక దెబ్బిగి యెఱీగి:

యేన కాని చీని నెఱుగ లం దొరు లని, తప్పబలుక నగునె ధార్థికులకు!

79

ప్రతిపదార్థం: నీవు= నీవు (దుష్యంతడు); ఎత్తిగి= ఆన్నివిషయాలు బాగా తెలిసికూడ; ఎఱుగను+అనుచున్= (తెలిసినదానిని) తెలియదు, అంటూ; ఎఱుక, లేని; ఇతరులు+అ+అట్లు+అ= అజ్ఞానుల వలె ఎవరో మాటాడినట్లు; పలికెదు= మాట్లాడుతావు; ఇందున్= ఇక్కడ; దీనిని= ఈ విషయాన్ని, లేదా, ఈ శకుంతలను; ఏను+అ, కాని= నేను మాత్రమేకాని; ఒరులు= ఇంకొకరు; ఎఱుగరు+అని= తెలియరని; ధార్మికులక్ను= ధర్మాత్ములకు, ధర్మాత్ములైన పీచు (దుష్యంతునకు); తస్వన్, పలుకన్, అగును+ఎ= అబద్ధమాడవచ్చునా? (కూడదని భావం).

తాత్పర్యం: అన్నీ బాగా తెలిసికూడ నాకు తెలియదు అని ఎవరో తెలియని ఇతరులవలె ఎందుకు మాటాడుతావు? ఇక్కడ దీనిని నేనే కాని ఇతరు లైప్యరు ఎఱుగ రని (సాశ్చలు లేరని) ధర్మాత్ములైనవారు అబద్ధమాడవచ్చునా? (తగదని భావం).

విశేషం: అలం: అర్థాంతరన్యాసం. ‘తప్పబలుక నగునె ధార్మికులకు’ అనే వాక్యం సాధారణాలోకథర్మంగానూ, దుష్యంతుని పట్ల వర్తించే అధిక్షేపంగానూ గ్రహించవచ్చును.

చ. విమలయశోసిథి! పురుషప్రత్త మెఱుంగుచుసుండుఁ జావే వే

దములును బంచభూతములు ధర్మాను సంధ్యలు నంతరాత్మయున్

యముఁడును జంద్రసూర్యాలు నహంబును రాత్రియు న స్తుపశపదా

ర్థము లివి యండగా నరుఁడు దక్కిస్తనేర్స్తునే తన్న త్రుచ్చిలన్.

80

ప్రతిపదార్థం: విమలయళోనిధి!= నిర్వులమైన కీర్తికి నెలమైనవాడా!; వేదములును= వేదాలున్నా; పంచభూతములు= భూమి, సీరు, అగ్ని, వాయుపు, ఆకాశము - అనే అయిదు ప్రకృతులున్నా; ధర్మము= ధర్మమున్నా; సంధ్యలు= ఉదయసంధ్య, సాయంసంధ్య అనే రెండున్నా; అంతర్మా+అత్మయున్= హృదయమున్నా; యముఁడును= (మృత్యువునకు అధిదేవత ఐన) యముడూ; చంద్ర, సూర్యులు= చంద్రుడూ, సూర్యుడూ; అహంబును= పగలూ; రాత్రియున్= రాత్రియూ; అన్, మహాత్రీ+పదార్థములు= అనబడే మహాపదార్థాలు; పురుషవృత్తము= నరుని చరిత్రాన్ని (నరులు చేసే పనులను); ఎత్తంగుచున్+ఉండున్+చూపే= తెలిసికొంటూ ఉంటాయిసుమా!; ఇవి, ఉండగాన్= ఈఁ మహాపదార్థాలు ఉండగా; నరుడు= మానవుడు; తన్ను= తను తాను; మ్రుచ్చిలన్= దొంగిలింగా, వంచింగా; తక్కునన్ (తల+కొనన్), నేర్చునె= ఘూముకొనగలడా? (ఘూముకొనలేడని భావం). (మ్రుచ్చిలన్= వంచించుకొని; తక్కు+బననేర్చునె= వేరువిధంగా చేయపూనుకొనునా? అనికూడ చెప్పవచ్చును.)

తాత్పర్యం: నిర్వులమైన కీర్తికి నిధివంటివాడ మైన దుష్యంతుడా! వేదాలు, పంచభూతాలు, ధర్మం, ఉభయసంధ్యలు, హృదయం, యముడు, చంద్రసూర్యులు, పగలు, రాత్రి - అనే మహాపదార్థాలు నరులవర్తనాన్ని ఎప్పుడూ గమనిస్తూనే ఉంటాయిసుమా! ఆ మహాపదార్థాలు ఉండగా నరుడు తనంతట తాను వంచించుకోగలడా! (సత్యాన్ని రాచుకొనగలడా, లేదా, తాను చేసిన దానిని దాచుకొనగలడా?), (లేడని భావం).

విశేషం: ‘విమలయళోనిధి!’ అన్న సంబోధనం సార్థకం. అసలే ఆచ్ఛమైన కీర్తికలవాడవు ఇప్పుడు అసత్యమాడి నీ కీర్తికి మచ్చ తెచ్చుకోవదన్న పోచ్చురిక అందులో గమ్యం.

“ఆదిత్యచంద్రావనిలో నలశ్శ, ద్వౌర్యామి రాపో హృదయం యమశ్శ
అహాశ్శ రాత్రిశ్శ ఉంచే చ సంధ్యే, ధర్మశ్శ జానాతి నరస్య వృత్తమ్” - అనే మూలశ్శోకంలో లేని ‘వేదాలను’ మహాపదార్థాలలో మొదట చేర్చి నస్యయ వేదప్రామాణ్యాన్ని గౌరవించాడు. ‘పంచమవేదానికి’ సార్థకత కలిగించాడు. గాంధర్వవిధితో రహస్యంగా వివాహంచేసొని, నిండుకొలుపులో సాజ్ఞాదారాలు లేవని సాహసించాడు దుష్యంతుడు. సత్యాన్నికి, ధర్మాన్నికి, అంతేకాదు మనిషిచేనే ప్రతిపనికి, సంకల్పాన్నికి అతని అంతరాత్మయే అసలైన స్థాషి. అంతరాత్మయు చంపుకొంటే మనిషి తను తాను వంచించుకొన్నట్టే అపుతుందని ఈసూక్తిలోని రుచిరార్థం. శకుంతలాదుష్యంతుల కథలోని పరమార్థం. ఇది నస్యయసూక్తి మౌక్కికం.

క. నా యెత్తిగెసట్ల యున్నియు , నీ యుచ్చిన పరము ధారుశీపర! యెఱుగున్

నాయందుఁ దొంబియట్లుల , చేయు మసుగ్రహా: మహజ్ఞ సేయం దగునే!

81

ప్రతిపదార్థం: ధారుణీపర!= ఓరాజా!; నీ, ఇచ్చిన, పరము= నీవు నాను ఇచ్చిన ఆ వరాన్ని గురించి; నా, ఎత్తిగెన+అట్లు+అ= నాకు తెలిసిన విధంగానే; ఇన్నియున్= (ముందుపర్యంలో చెప్పిన) మహాపదార్థాలన్నీ; ఎత్తఁగున్= తెలియును; తొంటి+అట్లులు+అ= వెనుకటిపనే; నాయందుఁ= నాయెడల; అనుగ్రహము, చేయుము= దయను ప్రదర్శించుము, అనురాగాన్ని అందించుము; అవజ్ఞ, చేయన్, తగును+ఏ= అవమానించటం ఉచితమా? (కాదని భావం).

తాత్పర్యం: ఓ రాజా! నీ విచ్చిన వరాన్నిగురించి నా కెట్లూ తెలియునో ఆవిధంగానే వేదాలు మొదలైన మహాపదార్థాలకు కూడా తెలియును. కాబట్టి, నాపట్ల వెనుకటి వలెనే అనురాగాన్ని ప్రసాదించుము; నన్ను అవమానించటం తగునా? (తగదు).

క. సతియును గుణవతియుఁ బ్రజా! వతియు ననుప్రతయు సైన వనిత నవజ్ఞ
న్యాతధృష్టి జాచు నతి దు । ర్ఘతి కిహముం బరముఁ గలదె మతఁ బలకింపన్.

82

ప్రతిపదార్థం: మతిన్= బుద్ధియందు; పరికింపన్= ఆలోచించగా; సతియును= పతిప్రతయున్నా; గుణవతియున్= గుణవంతురాలున్నా; ప్రజాపతియున్= సంతానవతియుఁ; అనువ్రతయున్= అనుకూలయుఁ; ఐన; వనితన్= ప్రీని, భార్యను; అవజ్ఞ+అన్విత, దృష్టిన్= తిరస్కార దృష్టితో; చూచు, అతి, దుర్గుతికిన్= చూచే మిక్కిలి దుష్టబుద్ధికలవాడికి; ఇహమున్, పరమున్, గలదు+ఎ= ఈ లోకంలో, పరలోకం (స్వగ్రోకం) లో సుఖం ఉంటుందా? బ్రతికినా చచ్చినా సుఖపడలే డని భావం.

తాత్పర్యం: బుద్ధితో బాగా పరిశీలిస్తే - పతివ్రత, గుణవంతురాలు, సంతానవతి, అనుకూల అయిన భార్యను తిరస్కారభావంతో చూచే మిక్కిలి దుర్గుద్ధికి ఇహపరసుఖాలు రెండూ ఉంటాయా? (ఉండ వనీ, రెంటికి చెడ్డ రేవడి బోతా డనీ భావం).

విశేషం: నన్నయ రుచిరార్థసూక్తికి ఇది చక్కని ఉదాహరణం. గృహస్తాశ్రమధర్మం నాలుగు బలమైనస్తంభాలమీద నిలునబడిన వ్యవస్థ. ఆనాలుగుస్తంభాలేవంటే-1 యజమానుడు (భర్త, గృహస్తుడు, గృహమేధి) 2. కులసతి (భార్య, గృహణి) 3. సంతానం (సుతుడు, పుత్రుకు) 4. సత్యం (సత్యస్వరూపమైన పరమధర్మం, దాని విధిభేదాలు). ఈ నాల్గింటియొక్క ప్రాశస్త్యాన్నిగురించి చెప్పించటమే శకుంతల ధార్మికోపన్యాసంలోని వ్యాసప్రాధయం. వాటిలో మొదటిఅంశమైన యజమానునియొక్క స్వరూపస్వభావాలను వ్యంగ్యంగా నిర్దేశించటం ఈపర్యంలోనూ ఆతరువాతి పద్యంలోనూ గమనించవచ్చును.

క. సంతతగ్యహమేధి ఫలం । బంతయుఁ బడయంగ నోపు ననుగుణభారాయ

వంతుం డగువాడు క్రియా । వంతుఁడు దాంతుందుఁ బుత్తవంతుండు నగున్.

83

ప్రతిపదార్థం: అనుగుణ, భార్యాఫలంతుండు+అగు, వాఁడు= అనుకూలవతి అయిన భార్య కలవాడు; క్రియావంతుఁడు= కర్మలను ఆచరించేవాడూ; దాంతుండున్= ఇంద్రియ నిగ్రహం కలవాడూ; పుత్రువంతుండున్= పుత్రుసంతానం కలవాడూ; అగున్= చౌతాడు; సంతత, గృహమేధి, ఫలంబు, అంతయున్= ఎల్లపుడు గార్ఘస్యాశ్రమం నిర్వహించే యజమాని పాందే ఫలాన్నంతటినీ; పడయంగన్+ఓపున్= పాందగలుగుతాడు.

తాత్పర్యం: అనుకూలవతి ఐన భార్యగలవాడు కర్మలు ఆచరించగలుగుతాడు, ఇంద్రియాలను నిగ్రహించగలుగుతాడు, పుత్రుసంతానాన్ని పాందగలుగుతాడు, గార్ఘస్యాశ్రమాన్ని ఎల్లపుడూ ఆచరించే గృహస్తుడు పాందే ఫలాన్నంతటినీ; పడయంగన్+ఓపున్= పాందగలుగుతాడు.

విశేషం: గృహస్తాశ్రమధర్మాన్ని కీర్తించే రుచిరార్థసూక్తి యిది.

వ. మతీయును.

84

ప్రతిపదార్థం: సుగమం.

తాత్పర్యం: అంతేకాక.

- సీ.** ధర్మార్థకామసాధన కుపకరణంబు, గృహానీతివిద్యకు గృహము, విషుల చాలత్తశిక్ష కాచార్యకం, బస్వయ, స్థితికి మూలంబు, సద్గుతికి నూత్ర, గౌరవంబున కేకకారణం, బున్నత, స్థిరగుణముల కాకరము, హృదయ సంతోషమునకు సంజనకంబు భార్యయ, చూపె భర్తకు, నొండ్లు గావు ప్రియము,
- ఆ.** లెట్టి ఘుట్టములను నెట్లే యాపదలను, నెట్లేతీఱములను ఘుట్టుబడిన వంతలెల్లఁ బాయు నింతులఁ బ్రజలను, నొసరఁ జూడగనిన జనుల కెందు.

85

ప్రతిపదార్థం: ధర్మ+అర్థ, కామ, సాధనకున్, ఉపకరణంబు= ధర్మం, అర్థం, కామం అనే పురుషార్థాలను సాధించటానికి సాధనం; గృహానీతి, విద్యకున్, గృహము= గృహానీతి అనేవిద్యకు నెలవైనది; విషుల, చాలత్త, శిక్షకున్+ఆచార్యకంబు= నిర్వలమైన శీలాన్ని బోధించే గురువు; అస్వయ, స్థితిక్ష, మూలంబు= వంశం నిలబడటానికి ఆధారం; సత్త+గతిక్షన్, ఊతు= ఉత్తమగతిమైన వోక్కానికి ఊతకర్త; గౌరవంబునకున్+ఏక, కారణంబు= మన్మహనకు ముఖ్యహోతువు; ఉన్నత స్థిరగుణములకున్+ఆకరము= ఆదర్శమైనవీ, కలకాలం నిలిచేవీ అయిన మఱిలవంటి గుణాలకు నెలవైనది; హృదయ సంతోషమునకున్, సంజనకంబు= మానసికమైన ఆఫ్లోన్ని కలిగించేది; భార్య+అ, చూపె= భార్యయేసుమా; భర్తకున్= మగనికి; ప్రియములు= ఇష్టమైనవి; ఒండ్లు, కావు= ఇతరాలు కావు; ఇంతులన్= భార్యలను; ప్రజలను= సంతానాన్ని (బిడ్డలను); ఒనరన్, చూడన్, కనిన, జనులకున్= సరిగా ఆదరింపగలిగినవారికి ఎందున్= ఎక్కుడైనా; ఎట్టి, ఘుట్టములనున్= ఎటువంటి సన్నివేశాలలో (తరుణాలలో)నైనా; ఎట్టి, అపదలను= ఎటువంటి పిపత్తులలోనైనా; ఎట్టితీఱములను= ఎటువంటి ఇబ్బందులలోనైనా; ముట్టన్+పడిన, వంతలు+ఎల్లన్= ఆపరించిన దుఃఖాలన్నియున్నా; పాయున్= తొలగిపోతాయి.

తాత్పర్యం: ధర్మం, అర్థం, కామం అనే పురుషార్థాలను సాధించటానికి అనువైన సాధనమూ, గృహానీతి అనే విద్యకు నెలవైనది, నిర్వలమైన శీలాన్ని గురించి ప్రబోధించే గురుస్తానమూ, వంశం నిలవటానికి ఆధారమైనది, ఉత్తమగతులు పాంచటానికి ఊతకర్త అయినది, మన్మహనకు ముఖ్యహోతుమైనది, ఆదర్శప్రాయమైనవీ కలకాలం నిలిచేవీ అయిన మఱిలవంటి గుణాలకు నెలవైనది, హృదయానందాన్ని కలిగించేది భర్తకు భార్యయే సుమా! మగనికి ఇల్లాలికంటి ఇంపైనది వేరొకటి లేదు. ఆలుబిడ్డలను ఆప్యాయంగా చూచేవారికి ఏచోటనైనా, ఎటువంటి పరిస్థితులలోనైనా, ఎటువంటి ఆపదలలోనైనా, ఇబ్బందులలోనైనా చుట్టుముట్టిన దుఃఖాలన్ని తొలగిపోతాయి.

విశేషం: గృహస్తాశ్రమధర్మరక్షణకు కేంద్రచిందు వైన గృహణియొక్క గొప్పతనాన్నిచేపే గొప్పతెలుగుపద్యం.

- వ.** మతియు భార్య పురుషునం దళం బగుటంజేసే పురుషునకు మున్మ పరేత ర్మైన పతిత్తత పరలోకంబునం దనపురుషుం గూడఁ దదాగమనంబు ప్రతీక్షించుచుండుం; బురుషుండు మున్మ పరేతుం ధైనఁ బదంపడి తానును బరేత ర్మై తనపురుషుం గూడ నరుగునట్టి భార్య నవమానించుట ధర్మఫీరోధంబు; మతియునుం బురుషుండు భార్యయందుఁ బువేశించి గర్భంబునఁ బుత్తుండై తాన యుద్ధభిల్లు గావున 'నజ్గా దజ్గా త్వమ్మపసి' యనునది యాదిగాగల వేదవచనంబులయందును జనకుండును బుత్తుండును ననుఖేదంబు లేదు.

86

ప్రతిపదార్థం: మతియున్= అంతేకాక; భార్య= ఇల్లాలు; పురుషునందున్= మగనిలో; అర్థంబు= సగం; అగుటన్+చేసి= కావటంచేత; పురుషునకున్; మున్ము+అ, పరేత, ఐన= మగనికంటె ముందే మరణించిన; పతివ్రత; పరలోకంబునన్= స్వర్గలోకంలోకూడ; తన, పురుషున్, కూడన్= తన భర్తతో కలియటానికి; తద్+అగునంబు= అతడిరాకను; ప్రతీష్టించుచున్+ఉండున్= ఎదురుచూస్తూ ఉంటుంది; పురుషుండు, మున్ము+అ, పరేతుండు+ఐనన్= భర్త ముందుగా చనిపోతే; పదంపడి= తరువాత; తానును, పరేత+ఐ= తానుకూడ చనిపోయినదై; తన, పురుషున్, కూడన్, అరుగునట్టి, భార్యను= తన మగనితో కలియట కొరు పోయే భార్యను; అవమానించుట= భంగపరచటం; ధర్మ, విరోధంబు= ధర్మానికి వ్యతిరేకం; మతియునున్= ఇంతేకాక; పురుషుండు= భర్త; భార్యయందున్, ప్రవేశించి= భార్యలో ప్రవేశించి; గర్భంబునన్= గర్భధారణమార్గంలో; పుత్రుండు+ఐ= రుమారుడై; తాను+అ= తానే; ఉద్ధవిల్లున్, కావునన్= పుట్టుతాడు కాబట్టి; అంగాత్+అంగాత్, సంభవసి= శరీరంనుండి పుట్టుతున్నావు; అను+అది, ఆదిగాన్+కల= అనే వాక్యం మొదలైన; వేదవచనంబుల+అందును= వేదవాక్యాలలోకూడ; జనకుండునున్, పుత్రుండును, అను, భేదంబు, లేదు= తండ్రి అనీ, కొడుకనీ భేదం ఉండదు.

తాత్పర్యం: అంతేకాక, భార్య భర్తలో సగం కాబట్టి మగనికంటె ముందే చనిపోయిన పతివ్రత పరలోకంలోకూడ తనభర్తతో కూడిఉండా లని అతడిరాకకోసం ఎదురుచూస్తూ ఉంటుంది. భర్త ముందుగా చనిపోతే తానుకూడ వెనువెంట వెళ్లి భర్తను కూడుకొనే భార్యను అవమానించటం ధర్మవిరోధం. అంతే కాదు. భర్త భార్యయందు ప్రవేశించి గర్భంలో వసించి పుత్రుడై జన్మిస్తాడు కాబట్టి ‘అంగాత్ అంగాత్ సంభవసి శరీరం నుండి పుట్టుతున్నావు ఇత్యాది వేదవాక్యంవల్ల కూడ తండ్రికొడుకులకు భేదం లేదు.

విశేషం: గృహస్తాశమంలో పుత్రువియొక్క ప్రాధాన్యం 86 నుండి 91వ పద్మంవరకు చెప్పబడింది.

క. విను గార్భపత్న మను న , యుతులము విహారింపబడి తదాహావనీయం బున వెలుగునట్ల వెలుగును , జనకుఁడు దాఁ బుత్తుడై నిజధ్యతీతోడన్.

87

ప్రతిపదార్థం: విను= తెలిసికొన్ని!; గార్భపత్నము+అను, ఆ+ఆనలనుమ= గార్భపత్యం అని పిలువబడే ఆ అగ్ని; విహారింపబడి= ప్రజ్ఞలింపచేయబడి; తద్+అహావనీయుంబున= ఆ అహావనీయం అనే అగ్నిలో; వెలుగున్, అట్లు+అ= ఏవిధంగా వెలుగుతుందో ఆవిధంగా; జనకుండు= తండ్రి; తాన్= తానే; పుత్రుడు+ఐ= రుమారుడై; నిజ, ద్వ్యతితోన్= తనకాంతితో; వెలుగును= ప్రకాశిస్తాడు.

తాత్పర్యం: గార్భపత్యం అనబడే అగ్ని ప్రజ్ఞలింపబడి ఏవిధంగా ఆహావనీయుంలో వెలుగొందుతుందో ఆవిధంగానే తండ్రి తానే పుత్రుడై తన ప్రకాశంతో వెలుగొందుతాడు. దీనిని తెలిసికొనుము.

విశేషం: అలం: ఉపమ. గృహస్త నిత్యాగ్నిహంతోతం చేసికొనటానికి అరిపోకుండా రష్మించుకొనే అగ్ని గార్భపత్యాగ్ని, శైవ్యదేవాది క్రియలు ఆచరించటానికి గార్భపత్యాగ్నినుండి గ్రహించి క్రియాసమాప్తివరకు హోమం చేయటానికి ఉపయోగించే అగ్ని ఆహావనీయాగ్ని, గార్భపత్యంలోని అగ్నియే ఆహావనీయుంలో వెలుగొందుతుంది కాబట్టి తండ్రి తనపునుండి పుత్రుడు పుట్టి ప్రకాశిస్తాడని భావం.

క. తాన తననీడ నీచ్చు ల , లో నేర్పడఁ జాచునట్ల లోకస్తుత! త

తూసు జనకుండు సూచి మ , పశిసందముఁ బోండు నతిశయప్రీతిమొయిన్.

88

ప్రతిపదార్థం: లోకస్తుత= లోకులచేత కీర్తింపబడినవాడా! దుష్యంతా!; తాను+అ= తానే; తన, నీడన్; నీళ్ళలోన్= నీళ్ళల్లో, ఏర్పడన్= స్పృష్టంగా; చూమన్+అట్లు= చూచేవిధంగా; జనకుండు= తండ్రి; తద్ద+సూను= అతని కుమారుడిని; చూచి; అతిశయ, ప్రీతిమొయిన్= మిక్కిలి సంతృప్తితో, మహాత్+ఆనందమున్= గొప్పదైన ఆనందాన్ని; పాందును= పాందుతాడు.

తాత్పర్యం: రాజు! పురుషుడు నీళ్ళలో తనీడ తాను స్పృష్టంగా చూచినవిధంగా తండ్రి కొడుకును చూచి మిక్కిలి సంతృప్తితో మహానందాన్ని పాందుతాడు.

విశేషం: అలం: ఉపమ. పరమాత్మకు జీవాత్మకు బింబప్రతిచింబ భావం ఆధ్యైతంలో చెప్పబడినట్లు ఇక్కడ తండ్రికొడుకులకు బింబప్రతిచింబ భావం చెప్పబడింది. తత్త్వః: రెండూ ఒకటే అని భావం.

వ. ‘పున్నామ్మో నరకాత్మాయత జితి పుత్ర’ యను వేదవచనంబు గలదు గావును బుణ్యాచారుం డయిన పుత్రుం డుభయప్పక్షంబులవాలి సుధ్యలించుఁ; గావును. 89

ప్రతిపదార్థం: పుత్ర+నామ్మ; నరకాత్మ - త్రాయతే+ఇతి, పుత్రః - ‘పుత్ర’ అనే పేరు కల నరకంనుండి కాపాడుతాడు కాబట్టి పుత్రుడు అనబడతాడు; అను, వేదవచనంబు; కలదు; కావున్న; పుణ్య+అచుండు+అయిన, పుత్రుండు= పవిత్రమైన సడవడిక కలవాడైన పుత్రుడు; ఉభయ, ప్పక్షంబుల, వారిన్న= రెండుప్పక్షలవారిని (ఇటుతండ్రి ప్పక్షంవారిని అటు తల్లిప్పక్షంవారిని); ఉధరించున్= ఉత్తమలోకాలను కలిగిస్తాడు (ప్రైకెట్చుతాడు); కావును.

తాత్పర్యం: పుత్ర అనే పేరుగల నరకంనుండి తల్లిదండ్రులను కాపాడుతాడు కాబట్టి పుత్రుడు అనే పేరు ఏర్పడింది అని వేదం చెప్పింది. కాబట్టి ఉత్తమళీలైన పుత్రుడు తల్లిదండ్రుల ఉభయవంశాలవారిని ఉధరిస్తాడు కాబట్టి.

విశేషం: పుత్రుడి మహిమ తెలియటానికి ఈపర్మంలోనీ జరుత్తారు వృత్తాంతం, పాందురాజతపోవన వృత్తాంతాలు చదువువును.

క. నీ పుణ్యతసువు వలనను | యాపుత్రకు | దుధ్యవిల్లి యెంతయు నొప్పున్
దీపంబువలన నొండిక | దీపము ప్రభవించినట్లు తేజం బెసగన్. 90

ప్రతిపదార్థం: దీపంబు వలనన్= ఒక దీపంవలన; ఒండు+బక, దీపము= మరొకదీపం; తేజంబు+ఎసగన్= వెలుగొందగా; ప్రభవించిన+అట్లు= పుట్టినట్లు; నీ, పుణ్య, తనువు, వలనన్+అ= నీపవిత్రమైన శరీరంవలననుండియే; ఈపుత్రుడు= ఈకొడుకు (భరతుడు); ఉర్ధ్వవిల్లి= పుట్టి; ఎంతయున్+బమ్మన్= ఎంతగానో ప్రకాశిస్తున్నాడు.

తాత్పర్యం: ఒక దీపంనుండి మరొకదీపం పుట్టి వెలుగొందినట్లు నీ పుణ్యశరీరంనుండి ఈపుత్రుడు పుట్టి ప్రకాశిస్తున్నాడు.

విశేషం: అలం: ఉపమ. దీపంనుండి దీపం పుట్టటంతో తండ్రితనవునుండి పుత్రుడు పుట్టటం పోల్చబడింది. వెలిగించిన దీపం ఆక్షతి కోల్పోయేది లేదు, వస్తుతగేది లేదు. వెలిగినదీపం వెలిగించిన దీపంలాగానే ఆక్షతిలో తేజస్వులో సమంగా ప్రకాశిస్తుంది. రూపాంతరం పొందినా రూపసామ్యం తండ్రిపుత్రులలో ఉంటుందని చెప్పే ఉపమ ఇది.

మ. విపరీతప్రతిభాష లేఖిటికి నుర్మనాథ! యి పుత్రగా

తపలిష్వంగసుఖంబు సేకొనుము ముక్తాహార కర్మార సాం
ద్విరాగ ప్రసరంబుఁ జందనముఁ జంద్రజ్యోత్సుయుం బుత్రగా
తపలిష్వంగమునట్లు జీవులకు హృద్యంబే కడున్ శితమే.

91

ప్రతిపదార్థం: ఉన్నీనాథ= భూమియొక్క పత్రిలైన ఓరాజా; విపరీత, ప్రతిభాషలు, +ఎమిటికిన్?= విరుద్ధాలైన మారుమాటలు ఎందుకు? (అటువంటి మాటలు చెప్పబోకు మనిభావం); ఈ, పుత్ర, గాత్ర, పరిష్వంగ, సుఖంబు= ఈ కుమారుడియొక్క శరీరాన్ని కౌగిలించుకొనటంవలని హాయిని; చేకొనుము= స్వీకరించుము(అనుభవింపుమని భావం); ముక్తా, హార, కర్మార, సాంద్ర, పరాగ, ప్రసరంబున్= ముత్యాలహోరాలున్నా, పచ్చకర్మారపు దట్టమైన పొడియొక్క వ్యాపనమున్నా (పచ్చకర్మారపు మైపూత అనిభావం); చందనమున్= మంచిగంధమున్నా; చంద్రజ్యోత్సుయున్= వెన్నెలయున్నా; జీవులకున్= ప్రాణులకు; పుత్ర, గాత్ర, పరిష్వంగము+అట్లు= కుమారుడి శరీరాన్ని కౌగిలించుకొన్నట్లు; హృద్యంబు+ఏ= మనస్సుకు ఆహ్లాదాన్ని కలిగించునా?; కడున్, శితమే= మిక్కిలి చల్లుదనంగా ఉండునా? (ఉండడని భావం).

తాత్పర్యం: ఓరాజా! విరుద్ధాలైన మారుమాటలు ఎందుకు? ఈపుత్రుడిని కౌగిలించుకొని ఈతడి కౌగిలివలన కలిగే సుఖాన్ని అనుభవించుము. ముత్యాలహోరాలూ, పచ్చకర్మారపు దట్టమైన పొడి ప్రసారం, మంచిగంధమూ, వెన్నెలయూ జీవులకు పుత్రునికౌగిలివలె మనసుకు సుఖాన్ని, మంచి చల్లుదనాన్ని కలిగించలేవు.

విశేషం: అలం: వ్యతిరేకం. స్వర్షసిద్ధాంతాన్ని ప్రతిపాదించే ఈపద్యం నస్సుయగారి సూక్తిమధురమైన కవిత్యానికి ఉత్తమ ఉదాహరణాంగా తెలుగు సాహిత్యంలో ప్రసిద్ధి చెందింది. ఇందులో నస్సు ఎన్నుకోన్న ఉపమాద్రవ్యాలన్నీ అమూలకాలే.

క. అశఫుఁడు వంశకరుండై, పెనుపున నీసుతుఁడు వాజపేయంబులు నూ
తొనలించు నని సరస్వతి, వినిచె మునులు వినగ్ నాకు వినువీథిదెనన్.

92

ప్రతిపదార్థం: నీసుతుఁడు= నీకొడుకు; అశఫుఁడు= పాపరహితుడున్నా; వంశకరుండు+ఐ= వంశకర్తయున్నాలయి; పెనుపునన్= గొప్పతనంతో; వాజపేయంబులు, సూరు,+బనరించున్+అని= వాజపేయంతునేపేరుగల యజ్ఞాలను సూరింటిని చేస్తాడని; వినువీథి, దెనన్= ఆకాశమాగ్రంలో; సరస్వతి= (ఆకాశ)వాణి; మునులు, వినగ్ న్= బుములందరూ వినేటట్లు; నాకున్= నాకు (శకుంతలతో); వినిచెన్= చెప్పింది.

తాత్పర్యం: ‘పుణ్యాత్మక దైన నీకుమారుడు వంశకర్తయై సూనికతో మారువాజపేయయగాలను చేస్తా’ దని ఆకాశవీధిలో సరస్వతి (ఆకాశవాణి) మునులందరూ వినేటట్లుగా నాతో చెప్పింది.

విశేషం: నస్సుయ ఈ వివరాలు భరతుడు పుట్టిన ఘుట్టంలో చెప్పలేదు. దుష్యంతుడి నిండుసభలో చెప్పించాడు. ఇది కథాకథన కళ. ఆకాశవాణిచేత పాగిడించుకొనినవాడు మహాత్ముడు ఔతాడనీ, ఆకాశవాణి భవిష్యద్వాగింగా సత్యమే చెపుతుందనీ అందరి విశ్వాసం. శకుంతల చెప్పిన ఆకాశవాణి సత్యకథనాన్ని దుష్యంతుడు నమ్మడు; అది పరోక్షప్రమాణం కావటంచేత. భావికథలో తన సభలోనే ఆకాశవాణి పలికినప్పుడు ప్రత్యక్షప్రమాణమని నమ్మాడు. ఆకాశవాణి ద్వయ ప్రయోగం వస్తుషిల్పం. ఈ సన్నివేశంలో తులనాత్మక శిల్పానుశిలనంవలన వస్తుధ్వని రాణిస్తున్నది.

క. భూలిగుపు నిట్టి కులపి ! స్తోరకు దారకు నుదారథర్థప్రియ! ని
ష్ణూరణము తప్పజూడగు , సారమతీ! చనునె నాటి సత్యము గలుగన్.

93

ప్రతిపదార్థం: ఉదార, ధర్మ, ప్రియ= ఉత్తమ మైన ధర్మమునందు ప్రీతికలవాడా!; సారమతీ= సారవంత మైన బుద్ధికలవాడా!; నాటి, సత్యము, కలుగన్= ఆ వివాహంనాడు (దుష్యంతుడు) ఇచ్చిన వరమనే సత్యం వాస్తవమై ఉండగా; భూరి, గుణమ్= అనేక గుణాలు కలవాడిని; ఇట్టి= ఇటువంటి (అకాశవాణి కీర్తించినటువంటి); మల, విస్తోరమన్= వంశాన్ని విస్తరించేవాడిని (వంశోద్ధారకుడిని); దారమన్= పుత్రుడిని (బాలమడిని); నిష్ణూరణము+అ= కారణంలేకుండానే; తప్పన్, చూడగన్= కాదనటం (విముఖంగా చూడటం); చనునె= తగునా? (తగ దని భావం).

తాత్పర్యం: ఉత్తమధర్మప్రియా! సారమతీ! మనవివాహ మైననాడు నా కిచ్చిన వర మనే సత్యం నిలిచి ఉండగా, అపారగుణావంతుడు, వంశవిస్తోరమడు, అయిన పుత్రుడిని ఏకారణం లేకుండానే కాదనటం తగునా? (తగదు అని భావం).

విశేషం: ఉదారధర్మప్రియ! సారమతీ! అనీ శకుంతల దుష్యంతుడిని సంబోధించటం సాభిష్టాయం; ధర్మం తెలిసినవాడూ, వివేకం కలవాడూ పుత్రుడిని కాదన దని హేచ్చరింపు.

చ. సుతజలపూర్వార్థంబు లగు సూతులు సూతిటికంటే సూనృత
ప్రత! యొక బావి మేలు; మతి బావులు సూతిటికంటే నొక్కసు
త్వాతువది మేలు; తత్త్వతుశతంబుసుకంటే సుతుండు మేలు; త
త్వాత శతకంబుకంటే నొక సూనృతపూర్వాక్యము మేలు సూడగన్.

94

ప్రతిపదార్థం: సూనృతప్రత! = నిజము మాటాడటమే నియమంగా కలవాడా!; నుత, జల, పూరితంబులు+అగు= మంచినీటిచేత నిండినవైన; సూతులు= చేదుడుబావులు; సూతిటికంటేన్= వందకంటే; ఒక, బావి, మేలు= ఒక దిగుడుబావి ఉత్తమం; మతి; బావులు, సూతిటికంటేన్= దిగుడుబావులు వందకంటే; ఒక్క, సత్త+క్రతువు+అది, మేలు= ఒకమంచి యజ్ఞం ఉత్తమం; తద్ద+క్రతుశతంబున, కంటేన్= అటువంటి సూరు యజ్ఞాలకంటే; సుతుండు, మేలు= కొడుకు మేలు; తద్ద, నుత, శతకంబు, కంటేన్= అట్టి కొడుకులు వందమందికంటే; చూడగన్= పరిశీలించగా; ఒక సూనృత, పూర్వము, మేలు= ఒక సత్యపాక్యం ఉత్తమం.

తాత్పర్యం: సత్యవ్రతం గల ఓ రాజు! మంచినీటితో నిండిన చేదుడుబావులు సూరింటికంటే ఒక దిగుడుబావి మేలు; కాగా, బావులు సూరింటికంటే ఒక మంచియజ్ఞం మేలు; అటువంటి సూరుయజ్ఞాలకంటే ఒక పుత్రుడు మేలు. అట్టి పుత్రులు సూరుమందికంటే ఒక సత్యపాక్యం మంచిది.

విశేషం: అలం: సారాలంకారం. ‘సూనృతప్రత!’ అన్న సంబోధనం సాభిష్టాయం. మాటలప్పీన దుష్యంతుడి ప్రవర్తనను ఎత్తిపోడిచేది. ఆగ్రహంలో కూడ శకుంతల ఔచిత్యం పాటించింది. గృహస్థాత్మకుధర్మంలో సంతానంకంటే సత్యం గొప్పదని తాత్పర్యం. దీనిని 95, 96 పద్మాలలోకూడా వివరించటం గమనించదగింది. ఉత్తరోత్తరాలకు ఉత్సర్వ చెప్పి వర్ణిస్తే సారాలంకారం. ఉత్సర్వ ఆకారంలో కాదు గుణంలో. ఇక్కడ పుణ్యంలో సూరు సూతులు త్రవ్యించిన పుణ్యంకంటే ఒక బావి త్రవ్యించిన

పుణ్యం మిన్న. నూరు బాపులు కట్టించిన పుణ్యంకంటే ఒక యజ్ఞంవలని పుణ్యం మేలు. నూరుయజ్ఞాల ఫలంకంటే ఒక కొడుకును పొందిన పుణ్యం మిన్న. నూర్లురు కొడుకులను కన్న పుణ్యంకంటే ఒక సత్యవాక్యం శైష్టం. నూరు సంఖ్య అధికమైన ప్రమాణానికి గుర్తు. నన్నయు రుచిరార్థసూక్తికి ఇంది మంచి ఉదాహరణాం.

**క. వెలయంగ సశ్వమేధం , బులు వేయును నొక్కసత్యమును నిరుగడలం
దుల నిడి తూపంగ సత్యము , వలసన ములుసూపు గౌరవంబున పేర్లన్.**

95

ప్రతిపదార్థం: తులన్= త్రాసునందు; వెలయంగన్= ప్రకటమయ్యేటట్లు; అశ్వమేధంబులు, వేయునున్= వేయి అశ్వమేధయాగాలు (ఒకవైపు)నూ; ఒక్క, సత్యమును= ఒక సత్యాన్ని మాత్రమే (రెండోవైపునూ); ఇరుగడలన్= రెండువైపులా; తులన్= త్రాసులో ఇడి=ఉంచి; తూపంగన్= తూచగా; గౌరవంబున+పేర్లన్= గురుత్వము నందలి ఆధిక్యంతో బిబుచుయొక్క ఆధిక్యంతో సత్యము, వలసన= సత్యంవైపే; ములు, చూపున్= ముల్లుచూపుతుంది, మొగ్గుచూపుతుంది. (సత్యమే గొప్ప దని సూచిస్తుంది అని భావం).

తాత్పర్యం: ఒక త్రాసులో బాహోటంగా వేయి అశ్వమేధాల (ఫలాన్ని)ను ఒకవైపునా, ఒక్కసత్యాన్ని మాత్రమే మరొకవైపునా ఉంచి తూచగా సత్యంవైపు బరువువలన ములుచూపి (మొగ్గుచూపి) సత్యమే గొప్పదని నిరూపిస్తుంది.

విశేషం: కొన్నిప్రతులలో ఈపద్యంతరువాత మరొక కందపద్యం అధికంగా కనబడుతున్నది. అది- “క. విను సత్యాలాపమునకు మనుజీంద్ర! ఈశ్వమేధమహితఫలంబుతో , గొనకొని చూచిన సరిగా , వశయంబును నిట్టు వలుకు నాగమపణితుల్లో”. తాత్పర్యంలో ఈపద్యంకంటే విశేషం లేకపోవటంచేత ఆపద్యం లేకపోయినా పందర్భంలో ఎటువంటి లోపమూ కానరాదు.

**తే. సర్వతీర్థాభిగమనంబు సర్వవేదం , సమాధిగమము సత్యంబుతో సరియుఁ గావు
ఎఱుగు మెల్లి ధర్మంబుల కెందుఁ బెడ్డ , యండ్రు సత్యంబు ధర్మజ్ఞ బైన మునులు.**

96

ప్రతిపదార్థం: సర్వ, తీర్థ+అభిగమనంబు= సమస్త తీర్థాలకు పోవటం; సర్వ, వేద, సమాధిగమము= వేదాలనన్నింటిని అధ్యయనం చేయటం; సత్యంబుతోన్, సరియున్, కావు= సత్యంతో సాటి కావు; ధర్మజ్ఞలు+బన, మునులు= ధర్మం బాగా తెలిసిన బుమలు; ఎందున్= ఎప్పుడైనా, ఎక్కడైనా; సత్యంబు= సత్యం; ఎల్ల, ధర్మంబులకున్= ధర్మాలన్నింటికంటే; పెద్ద, అందు= గొప్పది అంటారు; ఎఱుగుము= తెలిసికొనుము, గమనించుము.

తాత్పర్యం: తీర్థ లన్నింటినీ సేవించటం, వేదాల నన్నింటినీ అధ్యయనంచేయటం సత్యంతో సాటికావు. ధర్మం బాగా తెలిసిన బుమలు ఎల్లప్పుడు అన్నిధర్మాలకంటే సత్యమే గొప్పదని అంటారు. దీన్ని గమనించుము.

విశేషం: గృహస్తాత్మకమధర్మాలన్నింటిలో సత్యమే శైష్టమని భావం. “సత్యమేవేశ్వరో లోకే , సత్యే ధర్మః ప్రతిష్ఠితః ; సత్యమూలాని సర్వాణి ; సత్యాన్నాప్తి పరం పదం” అని పురాణోక్తి. లోకంలో సత్యమే ఈశ్వరుడు; సత్యంలోనే ధర్మం నిత్యంగా నిలిచి ఉంటుంది; సర్వజగత్తుకూ సత్యమే మూలం; సత్యంకంటే ఉత్తమపదం మరొకటి లేదు. సత్యమంటే సత్యవాక్య మనీ, నిత్యసత్యమనీ రెండర్థాలున్నాయి. ఆ రెండూ ఈ పందర్భంలో గృహస్తాత్మకమపరంగా అస్వయిస్తాయి.

**క. కావున సత్యము మిక్కిలి , గా విమలప్రతిభఁ దలఁచి కణ్వాత్మమ సం
భావిత సమయస్థితి దయుఁ , గావింపుము; గొడుకుఁ జూడు కరుణాదృష్టిన్.**

97

ప్రతిపదార్థం: కాపున్= కాబట్టి; విమల, ప్రతిభన్= నిర్వులమైన బుద్ధితో; సత్యమున్= సత్యాన్ని; మిక్రోలిగాన్= గొప్పదానినిగా; తలచి= భావించి; కణ్ణ+ఆశ్రమ, సంభావిత, సమయస్థితి= (నీవు) కణ్ణశ్రమంలో చేసిన ప్రతిజ్ఞను; దయన్= దయతో; కావింపుము= నెరవేర్పుము; కొడుకున్=(నీ) కొడుకును (భరతుడిని); కరుణాదృష్టిన్= దయాభావంతో; చూడుము= చూడుము (మన్నించుము).

తాత్పర్యం: కాబట్టి, నిర్వుల మైన బుద్ధితో సత్యం గొప్పదిగా భావించి, కణ్ణమహర్షిఅశ్రమంలో నీవు చేసిన ప్రతిజ్ఞను దయతో నెరవేర్పుము. నీ కొడుకును దయతో చూడుము.

విశేషం: గృహస్తాశ్రమధర్మంలో సత్యంచేత సర్వాశాధనం చేయవచ్చని భావం.

క. క్షత్రవరుఁ దైన విశ్వా , మిత్రునకుఁ బవిత్త ర్యైన మేనకకున్ స
త్పుత్తి నయి బొంకు పలుకగఁ , ధాత్రీతలనాథు! యంత ధర్మేతరనే?

98

ప్రతిపదార్థం: ధాత్రీతలనాథ= ఓరాజా!; క్షత్రవరుడు+ఐన= క్షత్రియులలో ఉత్తముడయిన; విశ్వామిత్రునకున్= విశ్వామిత్రుడికీనీ; పవిత్ర+ఐన= పవిత్రురాలు అయిన; మేనకకున్= మేనకకున్నా; సత్త+పుత్రీన్+అయి; యోగ్యరాలైన కుమార్తె నయి; బొంకు, పలుకగన్= అబద్ధ మాడటానికి; అంత, ధర్మ+ఇతరనే?= నేను అంత అధర్మాపరురాలనా? (కానని భావం).

తాత్పర్యం: ఓరాజా! క్షత్రియులలో ఉత్తము దైన విశ్వామిత్రుడికి, పవిత్రురాలైన మేనకకూ యోగ్యరాలైన కుమార్తె నయిన నేను అబద్ధమాడటానికి అంత అధర్మాపరురాలను కాను.

వ. అనిన శకుంతల పలుకులు సేకొన నొల్లిక దుష్యంతుం డి ట్లనియె.

99

ప్రతిపదార్థం: సుగమం.

తాత్పర్యం: పైవిధంగా పలికిన శకుంతలయ్యుక్క మాటలను దుష్యంతుడు అంగీకరించక ఈపిధంగా అన్నాడు.

క. ఏ నెట? నీ వెట? సుతుఁ డెట? , యే నెన్నడు తొల్లి చూచి యెఱుగను నిమ్మన్:

మానిను లసత్యవచనలు , నా నిట్టు లసత్యభాషణం బుచితంబే?

100

ప్రతిపదార్థం: ఏన్+ఎట= నేను ఎక్కుడ?; నీవు+ఎట= నీవు ఎక్కుడ?; సుతుడు+ఎట= కుమారుడు ఎక్కుడ; ఏన్= నేను; నిన్నున్= నిన్ను (శకుంతలను); తొల్లి= పూర్వం; ఎన్నడున్= ఏరోజునా, ఎప్పుడూ; చూచి, ఎఱుగను= చూడలేదు (చూచినట్లు జ్ఞాపకం లేదు); మానినులు= ఆడువారు; అసత్య, వచనలు, నాన్= అబద్ధాలు ఆడుతారు అన్నట్లుగా; ఇట్టులు= ఈపిధంగా; అసత్యభాషణంబు= అబద్ధాలు ఆడటం; ఉచితంబు+ఏ= తగునా? (తగదని భావం).

తాత్పర్యం: నే నెక్కుడ? నీ వెక్కుడ? కుమారు డెక్కుడ? ని న్నింతకుపూర్వం ఏనాడూ చూచి ఎఱుగను. ‘ఆడువారు అబద్ధా లాడుతారు’ అన్నట్లుగా ఈపిధంగా అసత్యం పలకటం నీకు తగునా? (ఉచితం కాదు).

విశేషం: ‘అసత్యవచనా నార్యః’ అని మూలం, దీనిని సన్మయ ఔచిత్యవంతంగా తెలుగుచేశాడు. ‘స్త్రీలు అసత్యవచనలు నాన్’ -అనటంలో ఆ విశేషం ఉంది. ఆడువారు అసత్యాలు మాట్లాడుతారు అన్న నిశ్చితార్థం కారుండా, ఆడువారు అబద్ధాలు

చెపుతారేమో అన్నపేరు నీవలన వచ్చేటట్లుగా (నాన్= అనగా) అని చెప్పటం ఔచిత్యం. స్త్రీజాతికి అపకీర్తి తేవద్దు అనే పొచ్చరిక ఇందులో గమ్యం. మరొక విశేషాన్ని శ్రీమదాంధ్రమహాభారతం సంశోధితముద్రణం పేర్కొన్నది.” క. వనకన్యకయట నేనట | వనమున గాంధర్వమున వివాహంబటు నం | దసుగఁనెనట, మరచితినట | వినగుడునె యట్టిభంగి విపరితోక్కులో - ఈపద్యము ఆదిపర్యమున నుస్త దని అప్పకవి క్రాసియున్నాడు- ఈపద్యము పిసపీరభద్రుని శృంగారశాకుంతలములో నుస్తది. అయినచో నిచ్చేటనే యుండబోలు. (ప్రథమసంపుటం - పుట. 204 (అధస్మాచి). దుష్యంతుడు ఈ మాటలన్న తరువాత శకుంతలనూ మేనకా విశ్వామిత్రులనూ, అనోచిత్యంతోకూడిన నిందావాక్యాలతో ఆధిక్షేపించినట్లు సంస్కృతభారతంలో ఉన్నది. నుస్తయు ఆ మాటలన్నీ వదలి శకుంతల సచ్చిలాన్ని వ్యక్తం చేశాడు.

క. పాఠపును బ్రాయింబును గడుఁ | గడిఁది బలంబును జూడగా నసంగ్ధు నీ

కొడు కని యాతని నెంతయు | నెడమడుగుగఁ జూపఁ దెత్తె యిందఱు నగఁగ్ను.

101

ప్రతిపదార్థం: ఈతనిన్= ఇతనిని (భరతుడిని); చూడగాన్= పరిశీలించగా; పాడపునన్= ఆకారంచేత; ప్రాయంబునన్= వయస్యలోనూ, కడున్, కడిఁది, బలంబునను= అమితమైన బలంలోనూ; అసద్యపన్= సాటిలేనివాడిని; సీకొడుకు+అని= నీయొక్క కుమారుడు, అని; ఎంతయున్, ఎడమడుగుగన్= ఎంతయో విరుద్ధంగా; ఇందఱున్= ఇంతమంది; నగఁగన్= నవ్యేటట్లు, ఎగతాళిచేసేటట్లు; చూపన్= నాకు చూపించటానికి; తెత్తె= తెస్తావా?

తాత్పర్యం: చూడంగానే రూపంలోనూ, వయస్యలోనూ అధికమైన బలంలోనూ సాటిలేనివాడుగా కనబడుతున్న ఇతడిని ‘సీకొడుకు’ అని ఎంతో విరుద్ధంగా అందరూ నవ్యేటట్లు నాకు చూపటానికి తీసికొనివచ్చావా?

వ. ‘జట్టి లోకవిరుద్ధంబుల కే మోడుడు; మయుక్తంబు లయిన పలుకులు పలుకక నీయాశ్రమంబునకుం బో’ మ్మానిన శకుంతల యత్యంతసంతాపితాంతఃకరణ యై.

102

ప్రతిపదార్థం: ఇట్టి= ఇటువంటి; లోక, విరుద్ధంబులకున్= వాస్తవానికి వ్యతిరేకంగా ఉండేవాటికి; ఏము= మేము (నేను అనే సర్వనామానికి గౌరవవాక బహువచనం); ఓదుదుము= భుయపడతాము, జంమతాము (అంగీకరించమని భావం); అయుక్తంబులు+అయిన= తగనివి అయిన; పలుకులు, పలుకక= మాటలు మాటాడక; నీ, ఆశ్రమంబునకున్+ పామ్యు+అనినన్= నీయొక్క ఆశ్రమానికి తిరిగిపామ్యు అని అనగా; శకుంతల; అత్యంత, సంతాపిత+అంతఃకరణ+బి= మిక్కిలి తపింపబడిన హృదయం కలిగినదై.

తాత్పర్యం: ఇటువంటి లోకవాస్తవ వ్యతిరేకంశాలను మేము అంగీకరించం. తగనిమాటలు పలుకక నీవు నీ ఆశ్రమానికి తిరిగిపామ్యు - అని దుష్యంతుడు పలుకగా శకుంతల మనస్సులో అధికంగా సంతాపాన్ని పొందినదై.

మధ్యాక్షర.

‘తడయక పుట్టిననాడ తల్లిచేఁ దండ్రిచే విడువఁ
బడితి; నిప్పుడు పతిచేతను విడువబడియెదనొక్కా!
సుదువులు వేయు నిం కేల? యిప్పాటినోములు తొల్లి
కడగి నోచితిని గా కేమీ’ యసుచును గండె డెందమున.

103

ప్రతిపదార్థం: పుట్టిననాడు+అ= పుట్టిననాడే; తడయక= ఆలస్యంకాక; తల్లిచేన్, తండ్రిచేన్= తల్లిచేత (మేనకచేత), తండ్రిచేత (విశ్వామిత్రుడిచేత) విడువబడితిన్= వదలివేయబడినాను; ఇప్పుడు; పతిచేతను= భర్తచేతకూడ; విడువబడియెదన్+బక్కా=

వదలబడతానో ఏమో!; ఇంకన్+ఏల= మరింకెందుకు; నుడుపులు, వేయున్= వేయి(పెక్కు)మాటలు; ఈ+పాటి, నోములు= ఇంతటి (ఫలాన్ని ఇచ్చే) నోములు పూజలు; తొల్లి= పూర్వం; కడగి= పూనుకొని; నోచితిని, కాక+ఏమి= నోచాను కాబోలు; అనుచును; డెందమునన్= హృదయంలో; కందెన్= దుఃఖించింది, బాధపడింది.

తాత్పర్యం: ‘పుట్టిననాడే వెంటనే తల్లిదండ్రులచేత ఆ నాడు విడువబడినాను. ఇప్పుడు భర్తుచేతకూడ విడువబడతాను కాబోలు; ఇక వేయి(పెక్కు)మాట లాడట మెందుకు? పూర్వం ఇటువంటి కొరనోములే నోచాను కాబోలు. అని శకుంతల మనసులో బాధపడింది.

విశేషం: మధ్యకృర పాదంలో వరుసగా రెండు ఇంద్రగణాలు, ఒక సూర్యగణం, రెండు ఇంద్రగణాలు, ఒక సూర్యగణం ఉంటాయి. నన్నయ అయిదవ గణం మొదటి అక్షరంతో యతి పాటించాడు. ప్రాస నియమం ఉన్నది. శాపర్యంలో ఒక్క పతి’ అనే శబ్దం తప్ప మిగిలిన వస్తీ తెలుగు మాటలే. శోకభావాని కమగుణమైన వృత్తాన్ని, రచనను, వాక్యాలను ఇందులో నన్నయ ప్రయోగించాడు.

వ. ఇట్లు ద్వారయు దుఃఖించి విగతాశయై బోరనదీరగు బాప్పుజలంబు లందంద యెత్తికొనుచు ‘నింక దైవంబ కాని యొండు శరణంబు లేదని యప్పరమ పతిత్తత తనయుందింద్యైనిక్కమ్ముతేపోవ నున్న యవసరంబున.

104

ప్రతిపదార్థం: ఇట్లు= ఈవిధంగా; తద్దయున్= మిక్కెలి; దుఃఖించి= ఏడై; విగత+ఆశ+బ= వదలబడిన ఆశలు కలదై; బోరన్= ఎడతెరపిలేకుండ; తొరగు= కారు; బాప్పుజలంబులు= కన్నీళ్ళు; అందు+అందు+అ= అక్కడికక్కడే; ఒత్తికొనుచున్= చెంగుతోఅర్దుకొంటూ; ఇంకన్= ఇక్కె; దైవంబు+అ, కాని= దేవుడే తప్ప; ఒండు, శరణంబు, లేదు+అని= మరొకదిర్కులేదని; ఆ+పరమపతిత్తత= ఆ గొప్ప ఇల్లాలు; తనయున్+తోడ్యున్= కొడుకును వెంటబెట్టుకొని; క్రమ్ముతేపోవన్+ఉన్న, అవసరంబునన్= తిరిగిపోబోతున్న సమయంలో.

తాత్పర్యం: ఈవిధంగా మిక్కెలి యేడై, ఆశలు వదలుకొని, ఎడతెరపిలేకుండ కారే కన్నీళ్ళను అప్పుడప్పుడు ఒత్తుకొంటూ, ఇక్కె రాకు దైవమే శరణామని భావించి, ఆ ఉత్తమపతిత్తత కొడుకును వెంటబెట్టుకొని తిరిగిపోబోతున్న సమయంలో.

విశేషం: ‘అన్యథా శరణం నాస్తిత్వమేవ శరణం మమ’ వంటి భక్తిభావం శకుంతల ప్రదర్శిస్తున్నది కాబట్టి దైవరక్షణం కలుగుతుందని భావికథార్థధ్వని.

దివ్యవాణి నాకల్లించి దుష్యంతుడు శకుంతలను గ్రహించుట (సం. 1-69-28)

చ. ‘గొనకొని వీడు సీకును శకుంతలకుం జ్ఞయనందసుండు; సే కొని భలయింపు మీతని; శకుంతల సత్కము వల్కా, సాధ్మి, స ద్వినుత, మహాపతిత్తత వివేకముతో’ నని దివ్యవాణి దా వినిచె ధరాధినాధునకు విష్ణుయ మందిగుఁ దత్సుభాసదుల్.

105

ప్రతిపదార్థం: గొనకొని= అతిశయించి; వీడు= ఇతడు (భరతుడు); నీకును, శకుంతలమన్, ప్రియనందనుండు= నీకూ శకుంతలకూ (పుట్టిన) ముద్దుబిడ్డడు; ఈతనిన్= ఈపుత్రుడిని; చేకొని= స్వీకరించి; భరియింపుము= పోషించుము; సార్ధి= ఇల్లాలు; సత్త+వినుత= ఉత్తములచేత కీర్తింపబడినటి; మహాపత్రివత= గొప్పపత్రివత; (అయిన) శకుంతల; వివేకముతోన్= తెలివితో; సత్యము, పత్మమ్= నిజం చెప్పింది (గసడదవాదేశం); అని; తద్, సభా+ఆసదుల్= ఆ సభలో ఉన్నవారు; విస్మయము+అందగన్= ఆశ్చర్యపడగా; దివ్యవాణి= దేవతాసంబంధమైన వాణి, ఆకాశవాణి; ధరా+అధినాధునున్= భూపతికి, రాజు (దుష్యంతుడికి); వినిచెన్= వినిపించింది.

తాత్పర్యం: ‘ఈభరతుడు నీకూ శకుంతలకూ మిక్కిలి ముద్దుబిడ్డడు. ఈతనిని స్వీకరించి, పోషించుము. ఇల్లాలు, ఉత్తమకీర్తి కలిగింది, మహాపత్రివత అయిన శకుంతల వివేకంతో నిజం చెప్పింది’ - అని ఆకాశవాణి ఆ సభలోనివారు విని ఆశ్చర్యపడేటట్లు రాజుకు వినిపించింది. (ప్రకటించింది).

విశేషం: కథానిర్వహణాంలో అంతంలో అద్భుతరసం ఉండాలని లడ్డువాక్యం. సభాసదులు విస్మయ మందేటట్లు ఆకాశవాణి పలకటంవలన అది సిద్ధించింది. ఇందులో స్ఫురింపుంగా ఏర్పడిన అర్థశక్తివలన కలిగిన వస్తువు చేసే వస్తుర్వని (స్వతస్సంభవ్యాఘర్షణ్యాఘర్షణ వస్తుకృత వస్తుధ్వని) ఉన్నది. ‘ఏ నెట? నీ వెట? సుతు డెట? ఏ నెన్నడు తొల్లి చూచి యొఱుగను నిన్నున్’ - అన్న దుష్యంతుడి మాటలకు పరోక్ష సమాధానం దివ్యవాణి సాక్షం. పురుషుడి వృత్తాన్ని గమనిస్తూ ఉండే మహాపదార్థాలలో శబ్దగుణం కలిగిన ఆకాశం సాక్షం పలకటం అద్భుతం. ఔచిత్యం. అమూర్ఖమైన ఆకాశవాణికి మానవికరణం వస్తుకళావిశేషం. ‘గొనకొని వీడు నీకును శకుంతలమం బ్రియనందనుండు’ అనే వాక్యంలో దుష్యంతుడి ఆశ్చేపాలన్నీ నిరాకరింపబడ్డాయి. తల్లిదంప్రాలకు ప్రియనందనుడు భరతుడు అని పేరొనుటంలో శకుంతలకు వలనే దుష్యంతుడికికూడా భరతుడు ప్రీతిపాత్రుడే అయినా రాజు కావాలని ఆ సత్యాన్ని దాస్తున్నాడని ధ్వని. ‘కొడుకును స్వీకరింపు’ మనేది ధర్మప్రభోధం. ‘శకుంతల సత్యం చెప్పింది’ అసటంలో దుష్యంతుడు అబద్ధం చెప్పాడని తేలిన తాత్పర్యం. శకుంతల వివేకవతి. ఆమె తన ఉపన్యాసంలో క్రమంగా గృహిణి గొప్పతనాన్ని చెప్పి సాధి అనిపించుకొన్నది. చక్రవర్తికాబోయే కొడుకు గొప్పతనాన్ని వివరించి సద్గ్యముత అనిపించుకొన్నది. దుష్యంతుడిని ఇంత సుకుమారంగా మందలించి సత్యాన్ని ప్రతిష్టాపించిన ఆకాశవాణి మాటలకూర్చిన ఈరచనలో సౌకుమార్య మనే శబ్దగుణం సార్థకంగా పోషింపబడేదంది. పరుషువాక్యాలతో తిరస్కరించిన దుష్యంతుడికి దివ్యవాణి సుకుమారంగా ధర్మాన్ని నిర్దేశించింది. దానిని వస్తుధ్వనితో నిర్వహించటం నన్నయ రచనాల్ని.

శ. ఇ ఛైల్వారలకు నతిహార్షంబుగా శకుంతల పతిష్ఠతాత్మంబును సత్యంబును భరతోత్సత్తియుఁ బ్రశంసించు వేలుపుల పలుకు లతిష్టక్తంబు లయి యాకాశంబువలన వీతెంచిన విని దుష్యంతుండు సభాసదులు విన నీ ట్లనియే.

106

ప్రతిపదార్థం: ఇట్లు= ఈవిధంగా; అతి, హర్షంబుగాన్= మిక్కిలి సంతోషంతో; శకుంతల, పతివ్రతాత్యంబును= శకుంతలయొక్క పాతివ్రతాన్ని గురించి; సత్యంబును= సత్యాన్ని గురించి; భరత+ఉత్పత్తియున్= భరతునియొక్క పుట్టుకను గురించి; ప్రశంసించు, వేలుపుల, పలుకులు= కీర్తించే దేవతల మాటలు; అతి, వ్యక్తంబులు+అయి= మిక్కిలి స్వప్తంగా; ఆకాశంబువలనున్= ఆకాశంనుండి; వీతెంచినవ్= రాగా; దుష్యంతుండు; విని; సభాసదులు; వినన్; ఇట్లు+అనియెన్.

తాత్పర్యం: ఈవిధంగా శకుంతల పాతివ్రతాన్ని గురించి, సత్యాన్ని గురించి, భరతుడి పుట్టుకను గురించి మిక్కిలి సంతోషంతో కీర్తించే దేవతల మాటలు, విస్మయంగా ఆకాశంనుండి వేలువడగా దుష్యంతుడు విని సభాసదులతో ఈవిధంగా అన్నాడు.

విశేషం: ఆకాశవాణితోపాటు దేవతల మాటలు వినబడటం ఈ కథలోని విశేషం. అపూర్వంకూడా, గృహస్తాశ్రమ వ్యవస్తలో ఇల్లాలు, కొడుకు, సత్యం అనే అంశాలు యజమానుడు (గృహస్తాశ్రమ) అనే ఒక్కరిచేత నంచింపబడితే ధార్మికంగా, ఆధ్యాత్మికంగా ప్రకృతిలో ఎంత సంక్లోభం కలుగుతుందో ఈ సన్నివేశంలో నన్నయ వస్తుభ్యని నాశయించి ప్రపంచించాడు. దేవతలు శకుంతలను, భరతుడిని, సత్యాన్ని గురించి ప్రశంసించిన వాక్యాలు సభలో ఉన్నవారందరికి హర్షాత్మికయం కలిగించినట్లు నన్నయ పేర్కొనటంతో అంతటి నిండుసభలో దుష్యంతు దొక్కడే దోషిగా మిగిలిపోయాడని చెప్పక తెలుస్తున్న విశేషం. ఈ ముగింపు ఎంత గొప్పగా ఉన్నది! ‘ధర్మో రక్తతి రక్తితః’ అన్న వేదోక్తి సార్థక మైనది.

తే. ఏను నీ యింతియును గాని యెఱుగ రస్తు | లభ్యి గణమహాముని యాత్రమంబు
సంచు గాంధర్వవిధి వివాహమునఁ గరము | నెమ్మి జేసిన చీని పాణిగ్రహాణము.

107

ప్రతిపదార్థం: అర్థాన్= కోర్కెతో; కణ్ణ, మహాత్+ముని, ఆశ్రమంబునందున్; గాంధర్వ, విధిన్, వివాహమున్= గాంధర్వ పద్ధతిలో చేసికొనే పెండ్లి; కరమున్, నెమ్మిన్= మిక్కిలి ప్రీతితో; చేసిన, దీని, పాణిగ్రహాణము= చేసికొన్న ఈమెతోడి వివాహం; ఏమున్= నేనున్నా (దుష్యంతుడున్నా); ఈ+ఇంతియునున్= ఈ వసిత (శకుంతల) యున్నా; కానీ= తప్ప; అన్యలు= ఇతరులు; ఎఱుగరు= తెలియరు. (ఇతరులకు తెలియదని భావం).

తాత్పర్యం: అలనాడు కోరి కోరి కణ్ణమహార్షి ఆశ్రమంలో గాంధర్వవివాహపద్ధతి నాశయించి ఈమెను మిక్కిలి ప్రీతితో చేసికొన్నవివాహం నాకూ ఈమెకూ తప్ప ఇతరుల కెవ్వరికి తెలియదు.

తే. అస్య లెఱుగమిఁ జేసి లోకాపవాదఁ, భీతి నెత్తిగెయు నిత్తన్నిఁ ప్రీతి దహివ
యెఱుగ నంటిని నిందఱ కిప్పు దెఱుగు | జెప్పె నాకాశవాణి యచ్చెరువు గాగ.

108

ప్రతిపదార్థం: అన్యలు= ఇతరులు; ఎఱుగమిన్, చేసి= ఎరుగకపోవటంచేత; లోక+అపవాద, భీతిన్= లోకనిందవలని భయంచేత; ఈ+తన్నిన్= ఈమెనితను; ఎటిరిగియున్= తెలిసియుండికూడ; ప్రీతి, తప్పి= అప్యాయత లేకుండ; ఎఱుగను, అంటిని= నాకు తెలియదన్నాను; ఇందుకున్= ఇంతమందికి; ఇప్పుడు= ఈక్షణంలో; ఆకాశవాణి; అచ్చెరువు, కాగన్= అబ్బిరపాటు కలిగేటట్లు; ఎఱుగన్, చెప్పేన్= తెలియచెప్పింది.

తాత్పర్యం: ఇతరుల కెవ్వరికి తెలియదు కాబట్టి లోకనింద కలుగునేవో అన్నభయంతో నా కీమె తెలిసిఉన్నప్పటికీ కరినంగా ‘ఈమె నాకు తెలియదు’ అన్నాను. కానీ, ఇప్పుడు అందరికి తెలిసేటట్లు అద్భుతంగా ఆకాశవాణి ప్రకటించింది.

విశేషం: దుష్యంతుడు నిజాన్ని బయటపెట్టాడు. కళంకాన్ని కడిగిపేసికొన్నాడు. అతడి వర్తనంవలన శకుంతలా మాహోత్మ్యం ధ్వనింపజేయబడింది.

వ. అని మహిమురాగంబునం గొడుకు నెత్తికిని హర్షపులక లెసఁగ నాలింగనంబు సేసి, శకుంతలా మహాదేవి నతిప్రతిషయగౌరవంబునంభావించి, యోవరాజ్యంబునకు భరతు నజిపిక్కుంజేసి. పెద్దకాలంబు రాజ్యసుఖింబు లసుభవించి, తన రాజ్యభారం బంతయు భరతుం బూస్తి, దుష్యంతుండు తపాశిషునంబున కలగిన.

109

ప్రతిపదార్థం: అని= అని పలికి; దుష్యంతుండు; మహాత్+అనురాగంబునన్= మిక్కిలి ప్రేమతో; కొడుకున్= కుమారుడిని ప్రేమాతిశయంతో (భరతుడిని); ఎత్తికొని; హ్రష్ట పులకలు+ఎసగన్= సంతోషంతో కూడిన గగుర్మాటు కలుగగా; ఆలింగనంబు, చేసి= కాగిలించుకొని; శకుంతలా, మహాదేవిన్= పట్టమహిషి అయిన శకుంతలను; అతి, ప్రణయ, గౌరవంబునన్= మిక్కిలి వలపు యొక్క గురుత్వంతో; సంభావించి= సమ్మానించి; భరతున్= భరతుడిని; యోవరాజ్యంబునకున్, అభిషిక్తున్, చేసి= యోవరాజ్యపుదవిలో అభీషేకం చేసి; పెద్దకాలంబు= చాలకాలం; రాజ్య, నుఫంబులు= రాజ్యంవలని భోగాలు; అనుభవించి= పాంది; తన, రాజ్యభారంబు+అంతయున్; భరతున్+పూన్చి= భరతుడు వహించేటట్లు చేసి; తపోవనంబునకున్+అరిగినన్= తపస్సుకు అనువైన అరణ్యానికి పోగా.

తాత్పర్యం: అని పలికి దుష్యంతుడు అమీతప్రేమతో కొడుకును ఎత్తుకొని సంతోషంతో కలిగిన పులకలతో కాగిలించుకొని, పట్టమహిషి అయిన శకుంతలను మిక్కిలి ప్రణయగౌరవంతో సమ్మానించి, భరతుడిని యోవరాజ్యపుదవిలో అభీషేకించి, చాలకాలం రాజ్యసుభాలు అనుభవించి, తన రాజ్యభారా స్వంతా భరతుడికి అప్పగించి, తాను తపోవనానికి పోగా. (తరువాతి పద్యంతో అన్వయం.)

విశేషం: బ్రహ్మచర్యం, గార్ఘయం, వానప్రస్తం, సన్మాసం - అని ఆశ్రమాలు నాలుగు. అందులో దుష్యంతుడు గ్రాహస్తాతమాన్చి నిర్వహించి వానప్రస్తం స్మీకరించాడు. బహుకాలం వసంలో తపస్సు చేసికొంటూ ఉండే ఆశ్రమం వానప్రస్తం. కథను ముగించటంలో కనుసీయికిల్పం ఉన్నది ఇక్కడ. యజమానుడు మొదట సత్యాన్ని అంగీకరించి గృహస్తాధర్మానికి మూలమైన శక్తిని రక్షించాడు. ఆమీద ‘పుత్రగ్ంతపరిష్వంగసుభాన్చి’ అనుభవించి దీపంవలన వెలిగిన దీపంవంటి ఆధ్యాత్మానుభవంతో స్వర్యజ్ఞానంవలన కలిగిన పులకలతో పుత్రమహిమను చవి చూచాడు. గ్రాహపత్యాగ్ని ఆహావనీయంలో ప్రజ్వలించటానికి కారకురాలైన ఇల్లాలిని సంభావించాడు. ఇప్పటికి గృహస్తాధర్మికిరం నాలుగుకాళ్మీద నిలబడింది. భరతుడికి యోవరాజ్యభీషేకం చేసి సత్యవాక్యస్థాపనం చేసి, మిగిలిన ఆశ్రమధర్మాలను దుష్యంతుడు అనుసరించి సమగ్రజీవితాన్ని సాగించాడు.

చ. భరతుడశేష భూభువనభార ధురంధరుడై వసుంధరం
బరగెం, యనేక యాగములు బాయక భాస్కర జమల్కున్కు
సురుచిర తీరదేశముల సుత్రతుడై యొనలంచి, భూలభూ
సురులకు నిచ్చె దక్షిణాలు పుఢ్చసుపర్చ గవాప్పాసులన్.

110

ప్రతిపదార్థం: భరతుడు అశేష భూభువన, భార, ధురంధరుడు+ఇ= అపార మైన సామ్రాజ్యంయొక్క బాధ్యతను వహించగలిగినవాడై; వసుంధరన్, పరగె= భూమిపై ప్రసిద్ధి వహించి; భాస్కర, జమల్కున్కు= సూర్యుడిపుత్రిక అయిన యమునానదియొక్కయు, జమ్యమహార్షి పుత్రిక (చెవిలోమండి వెలువడటంచేత) అయిన గంగానదియొక్కయు; సురుచిర, తీర, దేశములన్= అందమైన తీర ప్రాంతాలలో; సు, ప్రతుడు+ఇ= ఉత్తమదీక్ష పాందినవాడై; అనేక, యాగములన్= పెమ్మ యజ్ఞాలను; పాయక= పీడక, అస్త్రితోన్; ఒనరించి= చేసి; దక్షిణాలు= ద్రవ్యరూపంగా ఇచ్చే కానుకలనూ; పుఢ్చ, సువర్ణ, గో+అశ్వ, హస్తులన్= మేలిమిబంగారాన్ని, గోవులనూ, గుట్టాలనూ, ఏనుగులనూ; భూరి, భూసురులకున్, ఇచ్చేన్= అధికసంఖ్యలోగల బ్రాహ్మణులకు దానంచేశాడు.

తాత్పర్యం: భరతుడు అపార మైన సామ్రాజ్యభారాన్చి వహించి, లోకంలో ప్రసిద్ధి కెక్కి, గంగాయమునా నది పవిత్రతీరప్రాంతాలలో దీక్షతో అనేక యజ్ఞాలను అస్తకితో చేసి బ్రాహ్మణులకు అధికంగా దక్షిణాలను, మేలిమిబంగారాన్ని, గోవులనూ, గుట్టాలనూ, ఏనుగులనూ దానంచేశాడు.

భరతవంశక్రమము (సం. 1-90-34)

- వ. మతియు నతీతానాగతు లైన నిజవంశంబున రాజులకెల్ల వంశకర్త యయ్య; నట్టి భరతునకు గైకేయి యైన సునందకు భుమస్యండు పుట్టే; వానికి దాశార్థపుత్రి యైన విజయకు సుపోత్తుండు పుట్టే; వానికి నిజ్ఞావకు కష్యయైన సువర్ణకు హస్తి పుట్టే; నతనిపేరం గౌరఘృ రాజుధాని యైన సగరంబు హస్తిపురంబునాఁ బరగె; నట్టి హస్తికిం త్రిగ్రత్రరాజుపుత్రి యైన యశోధరకు వికుంరసుండు పుట్టే; వానికి దాశార్థపుత్రి యైన వసుదేవకు నజమీధుండు పుట్టే; నయ్యజమీధునకు గైకేయియు గాంధారియు బుక్షయు నను మువ్వురు స్తోలకు. 111

ప్రతిపదార్థం: సుగమం.

తాత్పర్యం: అంతేకాక, తనవంశంలో పూర్వం ఉండిన, భవిష్యత్తులో పుట్టే రాజుల కందరికి వంశకర్త అయినాడు. అటువంటి భరతుడికి కేకయరాజపుత్రిక అయిన సునందకూ భుమస్యండు పుట్టాడు. అతడికి దాశార్థుడి కూతురైన విజయకూ సుపోత్తుండు జన్మించాడు. అతడికి ఇక్కొకుడి పుత్రిక అయిన సువర్ణకూ హస్తి అనేవాడు పుట్టాడు. అతడిపేరుమీద కొరవుల రాజుధాని అయిన సగరం ‘హస్తిపురం’ అనగా ఒప్పారింది. ఆ హస్తికి త్రిగ్రత్రరాజుయైక్క కుమార్తె అయిన యశోధరకూ వికుంరసుడు పుట్టాడు. అతడికి దాశార్థరాజు పుత్రిక అయిన వసుదేవకూ అజమీధుడు జన్మించాడు. ఆ అజమీధుడికి కైకేయి, గాంధారి, బుక్ష అనే ముగ్గురు స్తోలకూ. (తరువాతి పద్యంతో అన్వయం.)

- క. బలయుతులు సూటయిరువబి, సలువురు సుతు లుధ్దవిల్లి నానాదేశం బులకుఁ బతు లైలి; మతి వా, రలలో సంవరణుఁ డఖీలరాజ్యోన్నతుఁ షై.

112

ప్రతిపదార్థం: సుగమం.

తాత్పర్యం: బలవంతు లైన సూట ఇరవైనలుగురు (124) కొడుకులు పుట్టే వివిధ దేశాలకు రాజు లైనారు. మతి, వారందరిలో సంవరణుడు సమస్తరాజ్యాలలోసూ శ్రేష్ఠుడై.

- క. అనముండు పొరవకుల వ, ర్ధనుఁ దధీననాథ తనయుఁ దపతి వివాహం బొనరగు నయ్య; నిరువురు, కును వంశకరుండు పుట్టే గురుఁ దున్నతుడై.

113

ప్రతిపదార్థం: సుగమం.

తాత్పర్యం: పుణ్యాత్మకులు, పొరవకులాన్ని వృధ్ఛిచెందించేవాడూ అయిన సంవరణుడు సూర్యుడి కుమార్తె అయిన తపతిని యోగ్యంగా వివాహం చేసికొన్నాడు. వారిరువురికి వంశకర్త అయిన కురుడు శ్రేష్ఠుడై పుట్టాడు.

- వ. వానిపేరం గురుకైత్తంబునాఁ బరగె; నట్టి కురునకు దాశార్థుయైన శుభాంగికిని విధూరధుండు పుట్టే; వానికి మాగభి యయిన సంప్రియకు ననశ్శుండు పుట్టే; నయ్యనశ్శునకు మాగభి యైన యమ్మతకుం బలీక్షితుండు పుట్టే; వానికి బపుదానసుత యైన సుయశకు భీమసేనుండు పుట్టే; వానికిం గైకేయి యైన కుమాలికిం బ్రీఫుండు (బర్యత్రపసుండు) పుట్టే; వానికిబ్రీత్రపుండు పుట్టే; బ్రీత్రపునకు శిజపుత్రియయిన సునందకు

దేవాపి శంతనుబాహీలకు లనగా ముఖ్యరు పుట్టి; రందు దేవాపి బాల్యంబునంద తపాలివనంబున కలగిన శంతనుండు రాజయైః వానికి గంగాదేవికి దేవతతుం ధైన భీష్మండు పుట్టి; మతీయు శంతనునకు యోజనగంధి యయిన సత్యవతికిం జిత్తాంగద విచిత్రవీర్యు లనగా నిద్రాఱగొడుకులు పుట్టి; రందు జిత్తాంగదునందు బాల్యంబున గంధర్వనిహాతుండయిన, వానికింగొండుకవానివిచిత్రవీర్యురాజ్యాభిక్తుంజేసే భీష్మండు కాశీరాజదుహితల నంబికాంబాలిక లనువాల నిద్రాల విచిత్రవీర్యునకు వివాహంబు సేసిన. 114

ప్రతిపదార్థం: సుగమం.

తాత్పర్యం: అతడి పేరుమీద కురుశైత్ర మని పిలువబడింది. అటువంటి కురునకూ దూశార్ఘరాజపుత్రి అయిన శుభాంగికీ విదూరధుడు పుట్టాడు. అతడికీ మగధరాజు కుమార్తె అయిన సంప్రియకూ అనశ్శుదు పుట్టాడు. ఆ అనశ్శుడికీ మగధరాజకన్య అయిన అమృతకూ పరీక్షితుడు పుట్టాడు. వాడికీ బహుదానుడి కూతురైన సుయశకూ భీమసేనుడు పుట్టాడు. అతడికీ కేకయరాజపుత్రి అయిన కుమారికీ ప్రదీపుడు (పర్వతశముడు) పుట్టాడు. అతడికి ప్రతీపుడు పుట్టాడు. ప్రతీపుడికీ శిభికుమార్తె అయిన సునందకూ దేవాపి శంతనుడు బాహీలకుడు అనే పేర్లు గల ముగ్గురు పుట్టారు. వారిలో దేవాపి బాల్యంలోనే తపోవనానికి వెళ్లగా శంతనుడు రాజైనాడు. అతడికినీ గంగాదేవికినీ దేవదత్తుడైన భీష్మండు పుట్టాడు. అంతేకాక శంతనుడికీ యోజనగంధి అని పిలువబడే సత్యవతికీ చిత్రాంగదుడు, విచిత్రవీర్యుడు అనే ఇద్దరు కొడుకులు పుట్టారు. వారిలో చిత్రాంగదుడు చిన్నతనంలోనే గంధర్వాంచేత చంపబడటంచేత చిన్నవాడైన విచిత్రవీర్యుడిని రాజ్యాభివీక్తుడిగా చేసి భీష్ముడు కాశీరాజుకుమార్తెలను అంబిక, అంబాలిక అనేవారిని ఇద్దరనిచి వివాహంచేయగా. (తరువాతి పద్మంతో అన్వయం.)

చ. అతిశయరూపయోవన గుణాభిక సుందర మైన యానాతీ
ద్వితయమునందు సంతతరతిన్ విపశుం డయి రాజకృత్యముల్
మతి నొకనాడుఁ జేయ కపాముష్యతితేస్సుఁడు రాజయత్కుబా
థితుడయి దేవలోకసుధతీప్రియుఁ డయై విచిత్రవీర్యుఁడున్.

115

ప్రతిపదార్థం: అప్పామధ్యతి, తేజాడు= సూర్యకాంతివంటిప్రకాశంకలవాడైన; విచిత్రవీర్యుడున్= విచిత్రవీర్యుడుకూడ; అతిశయ, రూప, యోవన, గుణ+అధిక, సుందరము+ఐన= అత్యంతం రూపంచేతను, వయసుచేతను, గుణాలయొక్క, ఆధిక్యంచేతను అందమైన; ఆ సతీద్వితయమునందున్= ఆభార్య లిరువురియందు; సంతత, రతిన్= విరామం లేని రతి ((క్రీడ)భావానికి); విపశుందు+అయి= లోనైనవాడై; రాజకృత్యముల్= రాజుచేయవలసిన విధులను; మతిన్= బుద్ధితో; ఒకనాడున్+చేయక= ఒకరోజుకూడ చేయక; రాజయత్కు బాధితుడు+అయి= క్షయరోగీప్రియుడితుడయి; దేవలోక, సుదతీ, ప్రియుఁడు+అమ్యున్= దేవలోకవనితలకు ప్రీతిపాత్రుడైనాడు, అంటే - మరణించా డని భావం. (పుణ్యంచేసివారు చనిపోయిన తరువాత స్వగలోకం చేరి రంభాది దేవపనితలతో ట్రీడిస్టారని ప్రతీతి).

తాత్పర్యం: సూర్యప్రకాశడైన విచిత్రవీర్యుడు రూపంలోనూ, యోవనంలోనూ గుణాలలోనూ అత్యంతసుందరులైన ఆ భార్య లిరువురియందును నిరంతరరతిభావానికి వప్పడై, రాజవిధులనుగురించి యెన్నడూ మనసుకు పట్టించుకొనక క్షయరోగ పీడితుడై స్వగ్రస్థడైనాడు.

విశేషం: విచిత్రవీర్యుడి నిరంతర కామప్రవృత్తిని ఓబోగుణమిత్రిత మైన మాధుర్యగుణం కల రచనతో నన్నయ రక్తికట్టించాడు. మాధుర్యంతో ఉక్కొచిత్తుం మెరుస్తూ ఉండాలి. దానిని కవిశ్రాంథోక్తితో నన్నయ సాధించాడు. ఇద్దరు భార్యలతో నిరంతర రతి సాగించి క్షయోగానికి గురిఅయి విచిత్రవీర్యుడు మృతుడైనా దనటానికి బదులుగా దేవలోకసుదతీప్రియుడైనా దనటం కవి ప్రాంథోక్తి. ఇందులో పర్యాయోక్కలంకారం స్ఫురిస్తున్నది. చెప్పేదానిని సూటిగా కాకుండా భంగ్యంతరంగా చెప్పటం పర్యాయోక్తం. అట్లా చెప్పటంవలన విచిత్రవీర్యుడు చనిపోయికూడా దేవలోక సుదతీ భోగాన్ని కామపురపార్థఫలంగా అమభవిస్తున్నడన్న వ్యంగ్యార్థం ప్రతీయమానం అవుతున్నది. ఇది శ్రాంథోక్తి. రతివివశత్యం వలన విచిత్రవీర్యుడి రాజధర్మ ప్రవృత్తికి క్షయం కలిగింది. అతడి రుగ్మతకూడ క్షయవ్యాధియే. అతడి కామప్రవృత్తివలన అతడి దేహశక్తియే కాకుండా ధర్మక్షతి, వంశక్షతి అయింది. వంశంలో ఏర్పడిన మహిషశయ మది. సంతానవిచ్చేద మయ్య ఆ దారుణ ఫలితానికి కారణమైన సంతతరతి రాజులకు తగదని కావ్యపదేశం. దానిని నన్నయ కవిశ్రాంథోక్తిచేత సిద్ధమైన వస్తువుచేత కలిగే వస్తుధ్వనిగా రచనలో నిబంధించాడు. కవిశ్రాంథోక్తిసిద్ధ వస్తుకృతివస్తుధ్వని అనబడే ఈ రచనాశిల్పం నన్నయ పెక్కుచోట్ల ప్రదర్శించాడు. అందుననే నన్నయది ధ్వనిప్రస్తావ మనీ, అందులో వస్తుధ్వని ఆయన మార్గమనీ పేర్కొనటం.

క. అంత దొష్టంతి సంతానవిచ్చేదంబు గావళ్లిన సత్యవతీనియుక్తందై సకలధర్మమూల కృష్ణదైవాయనుండు దేవరన్యాయంబున నంజికయిందు ధృతరాప్తుని, నంబాలికయిందుఁ బాండురాజును నంజికాపలచాలిక యందు విదురునిం బుట్టీంచిన; నందు ధృతరాప్తునకు గాంధారికి వ్యాసవరత్నసాదంబున దుర్మోధనుండాదిగా నూర్పురు గొడుకులు పుట్టిలి. పాండురాజు నియోగంబునఁ గుంతీమాద్రులకు ధర్మవిలశక్తాశ్శిసుల ప్రసాదంబున ధర్మజబీమార్జున నకులసహదేవు లనంగా నేవురుకొడుకులు పుట్టి; రయ్యేవురకుం బాంచాలి ధర్మపత్రియయ్యేదానియందు ధర్మరాజునకుబ్రతివింధ్యందును, భీమసేనునకు శత్రువాసిముందును, నర్జునునకు శ్రుత్కేర్తియు, నకులునకు శతానీకుందును, సహదేవునకు శ్రుతసేనుందును ననఁ బంచోపాండవులు పుట్టిలి; మతి ధర్మరాజునకు స్వయంవర లభ్య యైన దేవికయునుదానికి యోధేయందు పుట్టి; భీమసేనునకు జరంధరకు సర్వగుండు పుట్టి; నర్జునునకు సుభద్రకు నజిమన్నుందు పుట్టి; నకులునకుఁ జైష్యయయిన కరేసుమతికి నిరమితుండు పుట్టి; సహదేవునకు స్వయంవరలభ్యమైన విజయకు సుహరోతుండు పుట్టి; మఱియుభీమసేనునకు హాడింబకుఘటోత్సచుండు పుట్టి; నిష్ఠాటంబాండవ పుత్రులైన పదునొక్కంప్రయిందును వంశకరుం ఛైన యభమస్యనకు విరాటపుత్రై యయిన యుత్తరకుం బలీక్షితుండు పుట్టి.

116

ప్రతిపదార్థం: సుగమం.

తాత్పర్యం: అప్పుడు భరతవంశం విచేదం అయ్య స్థితికి రాగా సత్యవతిచేత నియోగింపబడి సమస్తధర్మమూర్తి అయిన వ్యాసుడు దేవరన్యాయంతో అంబికయిందు ధృతరాప్తుడీనీ, అంబాలికయిందు పాండురాజునూ, అంబికయ్యే చెలికత్తెయిందు విదురుడినీ పుట్టించాడు. వారిలో ధృతరాప్తుడికీ, గాంధారికీ వ్యాసుడివరంవలన దుర్మోధనుడు మొదలుకొని వందమంది కొడుకులు పుట్టారు. పాండురాజు నియోగించగా మంతీమాద్రులకు యమధర్మరాజు, వాయువు, ఇంద్రుడు, అశ్వినీదేవతల దయవలన క్రమంగా ధర్మరాజు, భీముడు, అర్జునుడు, నకులసహదేవులు అనబడే అయిదుగురు కొడుకులు పుట్టారు. ఆ అయిదుగుందికి పాంచాలి భార్య అయింది. ఆమెయిందు

ధర్మరాజుకు ప్రతివింధ్యదూ, భీమసేనుడికి ప్రతసోముదూ, అర్జునుడికి శ్రుతకీర్తియూ, నకులుడికి శతానీకుదూ, సహదేవుడికి శ్రుతసేనుదూ, పంచ ఉపసాంధులు అనబడేవారు పుట్టారు. ఇంకనూ, ధర్మరాజుకు స్వయంవరంలో లభించిన దేవిక అనేదానికి యోధేయుడు పుట్టాడు. భీమసేనుడికి జరంధరవలన సర్వగుడు పుట్టాడు. అర్జునుడికి సుభద్రకూ అభిమన్యుడు పుట్టాడు. నకులుడికి చేది వంశజూరాలైన కరేణుమతికి నిరమిత్తుడు పుట్టాడు. సహదేవుడికి స్వయంవరంలో లభించిన విజయకూ సుహోత్రుడు పుట్టాడు. అంతేకాక, భీమసేనుడికి హాడింబకూ ఫుటోత్సుచుడు పుట్టాడు. ఈ విధంగా పాండవులయొక్క పుత్రులైన పదకొండునుందిలోనూ వంశాన్ని నిలిపినవాడు అభిమన్యుడు. అతడికి విరాటరాజపుత్రి అయిన ఉత్తరకూ పరీక్షితుడు పుట్టాడు.

విశేషం: దేవరుడనగా మగని తోబుట్టావు. రాజులుంబాలలో రాజ్యానికి వారసులు కాదగిన రాణికి మగనివలన సంతాసం కలుగనప్పుడు బావగారి వలననో, మఱదివలననో సంతాసం పాండడం దేవర్యాయం. విచిత్రవీర్యుడు, చిత్రాంగముడు సంతాన రహితులు కాగా, వారల అస్థులైన దేవరుడైన వ్యాసుడు ధృతరాష్ట్ర పాండురాజులను కన్నాడు.

క. అతనికి ననంత పుణ్యా | న్యోత యునదగు మాద్రవతికి సీ పశ్చిలజగ

న్యోత! జనమేజయ! పుట్టేతి | ధృతిఁ బాండవంశమునకు దేజం శేసగన్.

117

ప్రతిపదార్థం: అతనికిన్= పరీక్షితుడికి; అనంత, పుణ్యా+అన్యోత, అనన్. తగు, మాద్రవతికిన్= అపారపుణ్యాంతో కూడినది (పుణ్యవతి) అని ప్రసిద్ధిచెందిన మాద్రవతికి; అఖిల, జగత్తోనుత= సమస్తలోకాలచేత కీర్తింపబడువాడా!; జనమేజయ= జనమేజయుడా!; పాండవ, వంశమునకున్= పాండురాజు పేరమీద ప్రసిద్ధమైన వంశానికి; ధృతిన్= స్థిరంగా; తేజంబు+ఎసగన్= వన్నె కలుగగా; నీవు= నీవు (జనమేజయుడు); పుట్టేతి (పి)= పుట్టాపు.

తాత్పర్యం: సమస్తలోకాలచేత కీర్తింపబడే జనమేజయుడా! పాండవవంశానికి స్థిరంగా వన్నె కలిగేటట్లు నీవు పరీక్షితుడికి పుణ్యవతి అయిన మాద్రవతికి పుట్టాపు.

మ. మణియు నీకును వపుష్మముకును శతానీక శంకుకర్మలుపుట్టి; రందు శతానీకునకుషైదేహికి నశ్శమేధదత్తుండు పుట్టే.

118

ప్రతిపదార్థం: సుగమం.

తాత్పర్యం: కాగా, నీకూ వపుష్మముకూ శతానీకుడు, శంకుకర్మలు అనే ఇద్దరు పుత్రులు పుట్టారు. వారిలో శతానీకుడికి వైదేహి (విదేహారాజపుత్రిక) కి అశ్వమేధదత్తుడు పుట్టాడు.

క. వీ రైలులుఁ బౌరవులును | భారతులును గౌరవులును బాండవులు నన్ను

వీరు లయి పరగి; లభి నయ | పారగ! భవచీయవంశ పరిపాటి మహిాన్.

119

ప్రతిపదార్థం: వీరు= ఇంతవరకు పేర్కొన్నరాజులు; లలులు= లలుడువంశకర్తగా కలవారు; శౌరపులును= పురుమహారాజు వంశకర్తగాకలవారు; భారతులును= భరతుడు వంశకర్తగా కలవారు; కౌరవులును= కురుమహారాజు వంశకర్తగాకలవారు; పాండవులున్= పాండుమహారాజు వంశకర్తగా కలవారు; అనన్= అని పిలువబడుతూ; వీరులు+అయి, పరగిరి= పరాక్రమవంతులై

బహురినారు; నయపారగ!= సీతిలో పారం ముట్టినవాడా; ఇది= షైనచెప్పినవిధం; మహాన్= లోకంలో (భూమిపై); భవదీయ, వంశ, పరిపాటి= సీయొక్క వంశముయొక్క అనుక్రమం, (వంశవృక్షం అని భావం).

తాత్పర్యం: వీరు ఐలులనీ, పారవులనీ, భారతులనీ, కౌరవులనీ, పాండవులనీ పిలువబడుతూ వీరులుగా ప్రసిద్ధిచెందారు. ఓ నయకోవిదుడా! ఇది లోకంలో వాసికెక్కిన సీవంశక్రమం.

వ. అనిన విని జనమేజయుండు షైశంపాయనున కి ట్లనియె.

120

ప్రతిపదార్థం: సుగమం.

తాత్పర్యం: అనగా విని జనమేజయుడు షైశంపాయనుడితో ఈవిధంగా అన్నాడు.

క. సరవరుఁ డగు శంతనున కఁ మరనబికిని నెట్లు సంగమం బయ్య మహా పురుషుండు భీష్ముఁ దె ట్లు య్యారుపురకును బుట్టే? బీని నెఱిగెంపు మొగిన్.

121

ప్రతిపదార్థం: సరవరుడు+అగు, శంతనునకున్= శ్రేష్ఠుడైన శంతనునకూ; అమర, నదికినీన్= గంగకూ; ఎట్లు, సంగమంబు, అయ్యెన్= ఏవిధంగా సంయోగం అయింది; ఆ+ఇరువురకును= ఆ ఇర్దరికే; మహాత్+పురుషుండు, భీష్ముడు= గొప్పవాడైన భీష్ముడు; ఎట్లు; పుట్టేన్= ఏవిధంగా పుట్టడు?; ఒగిన్= క్రమంగా; దీనిన్= ఈవృత్తాంతాన్ని; ఎఱిగెంపుము= తెలుపుము

తాత్పర్యం: ఉత్తముడైన శంతనుడికీ గంగకూ పొత్తు ఏవిధంగా కలిగింది? వా రిరువురికీ మహాత్ముడైన భీష్ముడు ఏవిధంగా పుట్టడు? ఈ వృత్తాంతాన్ని క్రమంగా నాకు తెలుపుము.

గంగా వసువుల సమయము (సం. 1-91-1)

వ. 'మతి పాండవ ధార్తరాష్ట్ర సంభవంబును సవిస్తరంబుగా వినవలతుం జెప్ప' మనిన వానికి షైశంపాయనుం దె ట్లని చెప్పేఁ; దొబ్బి యుక్కొకువంశంబున మహాభిషుం డనువాఁడు పుట్టే మహాధర్మశీలుండై యశ్వమేధసహస్రంబును రాజసూయశతంబుసుం జేసి యింద్రాదిదేవతలం దనిపి, దేవలోకంబునకుం జని యందు దేవత్యగణంబులతోఁ జితామహాంగొల్చుచున్న యవసరంబున గంగానబి దివ్యస్తీరూపధారిణి యయి బ్రహ్మసభకు వచ్చిన.

122

ప్రతిపదార్థం: మఱి= ఇంకను; పాండవ, ధార్తరాష్ట్ర, సంభవంబును= పాండురాజుకుమారులయొక్కయు, ధృతరాష్ట్రుని పుత్రులయొక్కయు పుట్టుకును; సవిస్తరంబుగాన్= విసులంగా; వినన్, వలతున్= వినగోరుతాను; చెప్పునుము; అనినన్; వానికిన్= జనమేజయునికి; షైశంపాయనుండు; ఇట్లు+అని, చెప్పేన్= ఈవిధంగా చెప్పాడు; తొల్లి= పూర్వం; ఇక్కొకు వంశంబునన్= ఇక్కొకుడు మూలపురుషుడగా వెలసిన వంశంలో; మహాభిషుండు; అనువాఁడు; పుట్టే; మహాత్+ధర్మశీలుండు+ఇ= ఉత్తమధర్మస్వభావం కలవాడై; అశ్వమేధ, సహస్రంబును= అశ్వమేధ యాగాలు వేయిస్తీ; రాజసూయ, శతంబును= రాజసూయయాగాలు నూరున్నా; చేసి; ఇంద్ర+అది, దేవతలన్, తనిపి= ఇంద్రుడు మొదలైన దేవతలను సంతోషపెట్టి; దేవ, లోకంబునకున్, చని= దేవతలయొక్క లోకషైన స్వర్గానికి వెళ్లి; అందున్= అక్కడ; దేవ, బుమిగణంబులతోన్= దేవతలయొక్కయు, మునులయొక్కయు సమూహాలతో కలిసి; పితామహన్= బ్రహ్మాను; కొల్చుచున్న= సేవిస్తాన్ని;

అవసరంబున్న= సమయంలో; గంగానది; దివ్య, ప్రీతి రూప, ధారిణి+అయి= దేవతా సంబంధమైన ప్రీయెక్క రూపాన్ని తాల్చినదయి; బ్రహ్మాసభకున్, వచ్చినన్= బ్రహ్మాదేవుడియొక్క సభకు రాగా.

తాత్పర్యం: ‘ఇంకను పాండవుల, ధృతరాష్ట్ర పుత్రుల పుట్టపూర్వోత్సరాలు వివరంగా వినగోరుతున్నాను చెప్పు’ మని జనమేజయుడు అడుగగా వైశంపాయనుడు ఈవిధంగా చెప్పాడు: ‘పూర్వం ఇక్కొనువంశంలో మహాభిషుద్ధనేవాడు పుట్టి ఉత్తమధర్మస్వభావుడై వేయి అశ్వమేధయాగాలను, నూరు రాజసూయయాగాలను చేసి ఇంద్రాదిదేవతలను సంత్మీపరచి స్వర్గలోకానికి పోయి అక్కడ దేవతలతోనూ బుమిగణాలతోనూ కలిసి బ్రహ్మాను సేవిస్తున్న సమయంలో గంగానది దేవవనితారూపం ధరించి బ్రహ్మాసభకు రాగా. (తరువాతి పద్యంతో అన్వయం.)

తే. ఊరుమూల మేర్పడగఁ నయ్యావిద వలువు , దొలగె ననిలంబుచేత విధూత మగుచు:

సమరు లెల్లఁ జిరాచ్యుఖు లైలఁ; దాని , సాభలాఘుఁ దై చూచె మహాభముండు.

123

ప్రతిపదార్థం: అనిలంబు, చేతన్, విధూతము+అగుచున్= గాలిచేత ఎగురగొట్టబడినది బౌతూ; ఆ+ఉనిద, వలువు= ఆ వనితచీర; ఊరుమూలము+ఏర్పడగెన్= తొడమెదలు కనబడునట్టుగా; తొలగెన్= తొలగిపోయింది; అమరులు+ఎల్లున్= దేవతలందరు; పరాక్ర+ముఖులు+ఖరి= ప్రక్కము త్రిపుకొనిన ముఖాలు కలవారు ఇనారు; మహాభిషుద్ధ; దానిన్= అట్టిస్తితిలో నున్న గంగను; స+అభిలాషుండు+ఖ= అసక్తితోకూడినవాడై; చూచెన్= చూచాడు.

తాత్పర్యం: గంగాదేవి కట్టుమన్న చీర గాలికి ఎగురగొట్టబడటంచేత ఆమె తొడలమెదలు కనపడేటట్లు తొలగింది. దానిని దేవతలందరు చూడక మొగాలు ప్రక్కము త్రిపుకొన్నారు. కానీ, మహాభిషుద్ధ మాత్రం ఆసక్తితో దానిని చూచాడు.

విశేషం: ఈ పద్యంతరువాతకొన్ని ప్రతులలో “గంగాదేవియు నమ్మహాభిషుద్ధయోవనవిలాసంబుల కోటువడి వానినచూచుండే” అనే వచనం కనబడుతున్నది. కానీ, ఈ భావం మూలంలో లేదని శ్రీమహారతసంశోధితప్రతి దీనిని గ్రహించలేదు. ఒకవేళ ఈ వచనం ఉన్నదనుకొంటే గంగమాడ శాపార్థురాలొతుంది. అది కథలో పొసగదు కాబట్టి ఆ వచనాన్ని గ్రహించకపోవటమే సముచితం.

అ. దాని నెఱిగె కమలయోని వానికిఁ గర , మళ్ళి మర్మయోనియందుఁ బుట్టు

మనుచు శాపమిచ్చే; నొసరంగ వాఁడును , గరము భీతిఁ గరయుగంబు మొగిచి.

124

ప్రతిపదార్థం: కమలయోని= బ్రహ్మ; దానిన్, ఎఱిగి= దానిని గ్రహించి; వానికిన్= ఆ విధంగా చూచిన మహాభిషునిగురించి; కరము+అర్లి= మిక్కిలి కోపించి; మర్మయోనియందున్= మానవగర్భంలో; పుట్టుము, అనుచున్; శాపము; ఇచ్చేం; ఒనరంగన్= ఒప్పగా; వాఁడును= మహాభిషుద్ధ; కరము, భీతిన్= మిక్కిలిభయంతో; కర, యుగంబు= చేతులజంట (రెండుచేతులు); మొగిచి= జోడించి.

తాత్పర్యం: బ్రహ్మాదేవుడు దానిని తెలిసికొని మహాభిషుడిమీద అమితంగా కోపించి అతడిని మానవనితకు పుట్టు మని తగినట్లు శాపమిచ్చాడు. మహాభిషుద్ధ మిక్కిలి భయపడి చేతులు రెండూ జోడించి. (తరువాతి పద్యంతో అన్వయం.)

వ. 'మర్యాలోకంబున రాజల్మివరులలోనఁ బుణ్ణచరితుండు ప్రతీపుండ కావున వానికిఁ బుత్సుండ నై జన్మించెద; నొరులయందు జనింపనోప' నని కమలభవునుమతంబు వడసే, గంగయు నమ్మహాభిషుని మహరీనుభావంబును రూపసాందర్భంబులును దనయందుల యఱలాషుయు నెత్తింగి తానును మనోజబాణబాధిత యయి వానిన తలంచుచు మర్యాలోకంబునకు వచ్చునది యెదుర.

125

ప్రతిపదార్థం: మర్యాలోకంబున్= మానవలోకంలో; రాజర్మి వరులలోన్= రాజులయ్య బుషిత్యాన్నికూడ సాధించినవారిలో నెల్ల; పుణ్య, చరితుండు= నిర్మలస్వభావం కలవాడు; ప్రతీపుండు+అ= ప్రతీపుడు మాత్రమే; కావున్= కాబట్టి; వానికిన్= అతనికి; పుత్రుండను+ఒ, జన్మించెదన్= కొడుకునై పుట్టుతాను; ఒరుల+అందున్= ఇతరులకు; జనింపన్+ఓపన్= పుట్టుజాలను; అని; కమలభవు, అనుమతంబు= బ్రహ్మదేవునియొక్క సమృతిని; పడనెన్= పొందాడు; గంగయున్= గంగకూడ; ఆ+మహాభిషుని, మహాత్త+అనుభావంబును= ఆ మహాభిషుడియొక్క దొడ్డతనాన్ని; రూప, సాందర్భంబులును= ఆకారాన్ని అందాన్ని; తనయందుల, అభిలాషయున్= తనపట్లకోరికయు; ఎత్తింగి= గ్రహించి; తానును=తానుకూడ; మనోజ, బాణ, బాధిత+అయి= మన్మథుడియొక్క బాణాలచేత కొట్టబడినది అయి (విరహాన్ని పొంది); వానిని+అ= అతనినే; తలంచున్= స్వరిస్తూ; భావిస్తూ; మర్యాలోకంబునకున్, వచ్చునది, ఎదురన్= మానవలోకానికి రాగానే, ఎదుట.

తాత్పర్యం: 'మానవ(భూ)లోకంలో గల రాజర్ములందరిలో పుణ్యాత్మకుడు ప్రతీపుడు కాబట్టి అతడికి మాత్రమే పుత్రుడై జన్మించును; మరొకరియందు జన్మించలేను' అని కోరి దానికి బ్రహ్మదేవుడి సమృతినిపొందాడు. గంగకూడ ఆ మహాభిషుని దొడ్డతనాన్ని, రూపసాందర్భాలనూ, తనపట్ల అతని కున్న కోరికను గమనించి మన్మథబాణాలకు గురియై ఆతడినే తలపోస్తూ మర్యాలోకానికి వచ్చి, ఎదుట.

క. అనిమిషలోక వియోగం, బున దుఃఖితు లయి వసిష్ఠమునివరు శాపం బున వచ్చువాలి వసువుల, నెసమండ్రం గాంచి గంగ యొంతయుఁ శ్రీతిన్.

126

ప్రతిపదార్థం: అనిమిషలోక, వియోగంబున్= దేవలోకముయొక్క ఎడబాటులో; దుఃఖితులు+అయి= బాధపడినవారై; వసిష్ఠ, మునివరు, శాపంబున్= వసిష్ఠ డనే బుషిత్యైమ్మడియొక్క శాపంవలన; వచ్చువారిన్= వసుస్వవారిని; వసువులన్, ఎనమండ్రను= వసువులను ఎనిమిదివుందిని; గంగ; ఎంతయున్+శ్రీతిన్= మిక్కిలి ఆప్యాయంగా; కాంచి= చూచి.

తాత్పర్యం: స్వర్గలోకం విడువవలసివచ్చినందుకు దుఃఖితు లైనవారూ, వసిష్ఠమహాముని శాపంతో భూలోకానికి వస్తుస్వవారూ అయిన ఎనిమిదివుంది వసువులను గంగ మిక్కిలి ఆప్యాయంగా చూచి. (తరువాతి పద్యంతో అన్వయం.)

విశేషం: యమధర్మరూజాయొక్క పదిమంది భార్యలలో వసువు అనుభమెకు జన్మించిన ఎనిమిదిమంది పుత్రులు వసువులు. వారు ఎల్లప్పుడు కలసిఉండే గణదేవతలు. వారిపేర్లు - ఆపుడు, ధ్రువుడు, సోముడు, అధ్యరుడు, అనిలుడు, ప్రతుర్మముడు, అనలుడు, ప్రభాసుడు.

క. 'ధ్యుతి దతీగి నిజనియోగఁ, చ్యుతిఁ బౌందను మీకు నొండుచోచీకి నరుగం గత మేమి? యనిన విని యఁ, య్యుతివకు సురనభికి నిట్టు లని రవ్వసువుల్.

127

ప్రతిపదార్థం: ద్వాతి, తటిగి= కాంతి తగి; నిజ, నియోగ, చ్యాతిన్, పాందన= మీ స్థితినుండి పతనం కావటానికి; ఒండు, చోటికిన్+అరుగన్= మరొకచోటికి పోవటానికి; కతము+ఏమి+అనిసన్= కారణ మేమిటి అనగా; విని; ఆ+వసువులు; ఆ+అతివమన్ సురనదికిన్= ప్రీరూపంలో ఉన్న గంగానదికి; ఇట్లులు+అనిరి= ఈచిధంగా అన్నారు.

తాత్పర్యం: ‘కాంతిహాను లై మీపదవులనుండి పతనం చెందటానికి, ఉన్నచోటువదలి మరొకచోటికి పోవటానికి కలకారణం ఏమి’ టని అడుగగా ప్రీరూపంలో ఉన్న గంగకు ఆ వసువులు ఈ చిధంగా అన్నారు.

వ. ‘ఏము వసిష్టమునివరు శాపంబునం జేసి మర్యాలోకంబునం దెయ్యేనియు నొక్కపుణ్యవతి ర్మైన స్త్రీయందు జన్మింపంబోయిదు’ మని దుఃఖించి, తమ శాపప్రకారంబు గంగాదేవికి నెఱింగించి, ‘యే మొండుచోట జన్మింపనోపము; నీయంద పుట్టెదము; మతి మహాభిషందు ప్రతీపునకు శంతనుం దై పుట్టెదుగావున వానికి నీకును సమాగమం బగు; మాజర్ణంబునకు నిమిత్తం బాతండ యగు’ ననిన విని గంగ సంతసిభి యి ట్లనియె.

128

ప్రతిపదార్థం: ఏము= మేము (వసువులు); వసిష్ట మునివరు, శాపంబున్+చేసి= వసిష్టమహాముని శాపం కారణంగా; మర్యాలోకంబునందున్= భూలోకంలో; ఏది+ఏనియున్, ఒక్క, పుణ్యవతి, ఐన, ప్రీ, అందున్= ఎవరైనా ఒక పుణ్యంచేసికొన్న వనితు; జన్మింపన్, పోయెదము+అని= పుట్టా లని వెళ్ళుతున్న మని; దుఃఖించి= ఏట్లి, బాధపడి; తమ, శాప, ప్రకారంబు= తమకు శాపం కలిగిన పద్ధతిని; గంగాదేవికిన్; ఎటింగించి= తెలిపి; ఏము+బండు, చోటన్, జన్మింపన్, ఓపము= మేము మరొకచోట పుట్టలేము; నీయందున్+అ= నీయందే, నీకె; పుట్టెదము= జన్మింపము; మతి= ఇక; మహాభిషందు; ప్రతీపునకున్; శంతనుందు+బ; పుట్టెదున్, కాపున్= పుట్టుతాడు కాబట్టి; వానికిన్, నీకును, సమాగమంబు+అగున్= అతనికి నీకూ సంయోగం కలుగుతుంది. అతందు+అ= అతడే(శంతనుడే); మా, జన్మింపునకున్, నిమిత్తంబు= మాపుట్టుకు కారణం; అగును+అనిసన్, విని= ఔతా డని చెప్పగా విని; గంగ; సంతసిల్లి= సంతోషించి; ఇట్లు+అనియైన్= ఈచిధంగా అన్నాడి.

తాత్పర్యం: మేము వసిష్ట మహామునిశాపంబలన భూలోకంలో ఎవరైనా ఒక్కపుణ్యవతి ర్మైన వనితయందు జన్మించవలె నని పోతున్నామని దుఃఖించి, తమ శాపవృత్తాంతాన్ని గంగాదేవికి తెలియజప్పి, మేము వేరేచోట ఎక్కుడా జన్మించలేము, నీకు పుత్రులముగా పుట్టుతాము; ఇక - మహాభిషందే ప్రతీపునకు శంతనుడై పుట్టుతాడు కాబట్టి అతనికి నీకూ సంగమమౌతుంది. మా జన్మికు అతడే కారకు దొతాడు’ అనగా విని గంగ సంతోషించి ఈచిధంగా అన్నాడి.

క. ‘నా కభిమతంబు నిట్టిద్ది, మీకును సుపకార మగు; సమీపిాత బుట్టిం జేకొని చేసేద మీర ల, శోకస్తి నుండు’ డసుచు సురనది కరుణన్.

129

ప్రతిపదార్థం: నాకున్, అభిమతంబున్, ఇట్లిది+అ= నాకోరికకూడా ఇటువంటిదే. సమీపాత, బుట్టిన్= కోరబడిస మనస్సుతో (ఇష్టమైన మనస్సుతో అనిభావం); చేకొని= స్వీకరించి, అంగికరించి; చేసేదన్= ఆచరిస్తామ; మీకునున్= మీకుకూడ; ఉపకారము+అగున్= మేలొతుంది; మీరలు+అశోకస్తితిన్, ఉండుడు+అనుచున్= మీరు నిశ్చింతగా (దుఃఖం లేని మానసికస్తితిలో)ఉండండి అంటూ; సురనది= గంగానది; కరుణన్= దయతో.

తాత్పర్యం: ‘నాకోరికవూడ అటువంటిదే; మీకోరికను ఇష్టమైన మనస్సుతో అంగీకరించి అమలుపరుస్తాను. మీకు మేలుకూడ జరుగుతుంది. మీ రింక నిశ్చింతగా ఉండండి’ అంటూ గంగాదేవి కరుణతో (తరువాతి వచనంతో అన్వయం).

వ. వసువులకు మసప్రియంబుగాబలికిన విని, వారును గంగ యసుగ్రహంబు వడసి ‘నీవు మాకు సుపకారంబు సేయనోపుదేని నేము నీకుం గ్రహక్రమంబునం బుట్టునప్పుడు మమ్మ నీళ్ళ వైచుచు మర్యాలోకంబున సుండకుండునట్లుగా జేయునది; మాకు వసిష్ట మహాముని యసుళ్ళయు నిట్టిద్రు’ యనిన గంగయు ‘శట్ల చేయుదు; మజి మీరెల్ల స్వగ్రహతులైన నా కొక్కకొడుకు దీర్ఘాయుష్మంతుండై యుండెడు విధం బేట్లనిన దానికి వసువు లి ట్లనిరి.

130

ప్రతిపదార్థం: వసువులమన్= అష్టవసువులకు; మనస్+ప్రియంబు, గాన్= మనస్సుకు సంతోషం కలిగేటట్లు; పలికినన్; విని; వారును; గంగ, అమగ్రహంబు, వడసి= గంగయొక్క దయను పొంది; ‘నీవు, మామున్, ఉపకారంబు, చేయున్, ఒప్పదు+ఎని= నీవు మాకు మేలు చేయగలిగితే; ఏము, నీకున్, క్రమక్రమంబునన్, పుట్టు+అష్టుడు+అ= మేము నీకు ఒకరి తరువాతి ఒకరు వరుసగా పుట్టినప్పుడే; మమ్మున్, నీళ్ళన్, వైచుచున్= మమ్మల్ని నీళ్ళలో పడవేస్తూ; మర్యాలోకంబునన్+ఉండకుండు, అట్లగాన్= భూలోకంలో ఉండకుండా ఉండే విధంగా; చేయునది= చేయవలసింది; మాతున్; వసిష్టమహాముని, అనుజ్ఞయున్, ఇట్టిది+అ= వసిష్ట మహార్షి మా కిచ్చిన అనుమతికూడా ఇదే; అనినన్; గంగయున్; అట్ల+అ, చేయుదున్= ఆ విధంగానే చేస్తాను; మజి= ఇక; మీరు+ఎల్లన్, స్వగ్రహతులు+పనన్= మీరందరు మరణిస్తే (స్వగ్రానికి చేరితే); నామన్+బక్క, కొడుకు, దీర్ఘాయుష్మంతుండు+ఇ= నాకు ఒక కొడుకు చాలకాలం జీవించేవాడై; ఉండెడు, విధంబు+ఎట్లు+అనినన్= ఉండే పద్ధతి ఏమిటి అనగా; దానికిన్= ఆ ప్రశ్నకు; వసువులు; ఇట్లు+అనిరి.

తాత్పర్యం: వసువుల మనస్సులకు ప్రీతికలిగేటట్లు గంగాదేవి పలుకగా విని, వారు గంగాదేవి దయను పొంది ఈవిధంగా కోరా- “నీవు మాకు ఉపకారం చేయగలిగితే మేము నీకు ఒకరితరువాత ఒకరు పుట్టినప్పుడే(వెంటనే) మమ్ములను నీళ్ళలో పడవేస్తూ మేము భూలోకంలో ఉండకుండా చేయవలసింది. మాకు వసిష్టమహార్షి ఇచ్చిన అనుమతికూడా ఇదే”. ఆ మాటలు విని గంగ ఈ విధంగా అన్వితి. “మీ రడిగినట్లు ఆవిధంగానే చేస్తాను. అయితే, మీరందరు స్వగ్రానికి చేరితే నాకు ఒక్కకొడుకు దీర్ఘాయుష్మకలవాడై ఉండేవాడు కావాలి. అది ఏవిధంగా వీలోతుంది?” ఆ మాటలకు వసువులు ఈవిధంగా అన్వితారు.

క. మాయం దొక్కాళ్ళక్కతు , లీయాంశముఁ దాఖ్లి శుభచరితుం డై బీ

రాఘాయుష్మం డష్టమ వసు , వాయతభుజుఁ దుండు నీకు నాతోధ్వనుఁ డై.

131

ప్రతిపదార్థం: మాయందున్+బక్క+బక్కళ్ళ, తురీయ+అంశమున్, తాల్చి= మాలో ఒక్కొక్కరియొక్క నాల్వ అంశాన్ని (ఈపరిపూర్వ మహాత్మాంలో నాల్వవంతు) ధరించి; పుఖ, చరిత్రుండు+ఇ= మంగళకరమైన శీలం కలవాడై; దీర్ఘ+అయుష్మండు= చాలకాలం జీవించేవాడూ; ఆయత+భుజాడు= విశాలాలైన భుజాలు కలవాడూ; అష్టమవసువు= ఎనిమిదవ వసువు అయిన ప్రభాసుడు; నీకున్, ఆత్మ+ఉధృవుడు+ఇ= కన్మకొడుకై; ఉండున్= భూలోకంలో ఉంటాడు.

తాత్పర్యం: మా ఒక్కొక్కళ్ళ నాల్వ అంశాన్ని ధరించి ఉత్తమశీలుడై, దీర్ఘాయువై, విశాలభుజాలుగల అష్టమవసువు- ప్రభాసుడు నీకు కన్మకొడుకై మర్యాలోకంలో ఉంటాడు.

తన పుత్రునకు భార్య వగు మని ప్రతీపుడు గంగ కుపదేశించుట (సం.1-92-1)

వ. అని యిట్లు గంగా వసువు లొండియలు సమయంబు సేసికొని చని: రంత నిక్కడ. **132**

తాత్పర్యం: అని ఈవిధంగా గంగాదేవి, అష్టవనువులూ వరస్వరం కట్టడిచేసికొని వెళ్లారు. ఆ ఔన ఇక్కడ. (తరువాతి పద్యంతో అన్వయం.)

క. వీరుడు ప్రతిపుడు డబీలి, క్షురాజ్ఞ, సుఖములఁ దనిసి మానుగ గంగా తీరమును దపము సేయుచు, భారతకులుఁ దుండ ధర్మపరుడై నిష్ఠన్. **133**

ప్రతిపదార్థం: భారతకులుఁడు= భరతవంశంలో పుట్టినవాడూ; వీరుడు= పరాక్రమవంతుడూ, అయిన; ప్రతిపుడు; అభిల, జ్ఞాన, రాజ్య, సుఖముల్న, తనిసి= సమస్త సామ్రాజ్య సుఖాలను అనుభవించి తృప్తుడై; నిష్ఠన్= దీష్టతో; ధర్మపరుడు+పి= ధర్మమునందు ప్రీతికలవాడై; మానుగ్న్= ఒపిగంగా; గంగా, తీరమున్నన్= గంగానది బడ్డున; తపము, చేయుచున్, ఉండన్= తపస్సు చేస్తూ ఉన్నాడు.

తాత్పర్యం: భరతకులంలో పుట్టి వీరుడైన ప్రతిపుడు సమస్తరాజ్యభోగాలను తనివితీర అనుభవించి ధర్మపరుడై దీష్టపట్టి గంగానదీతీరంలో మనోజ్ఞంగా తపస్సు చేస్తూ ఉన్నాడు.

వ. ఇట్లు యమ నియమత్తత పరాయమండై యుష్ణహానికిం బ్రత్యక్షం బై యొక్కనాడు. **134**

ప్రతిపదార్థం: సుగమం.

తాత్పర్యం: ఈవిధంగా యమం, నియమం అనే యోగస్థతుల నాచరించే నిష్ఠలో నిమగ్నండై ఉండగా ప్రతీపడికి (గంగ) ఒకనాడు ప్రత్యక్షమై. (తరువాతి పద్యంతో అన్వయం.)

విశేషం: యమ, నియమాలు అష్టాంగ యోగంలోని భాగాలు. ఆ యోగంలోని ఎనిమిది అంగాల పేర్లు ఇవి - యమం, నియమం, ఆసనం, ప్రాణాయమం, ప్రత్యాహారం, ధ్యానం, ధారణం, సమాధి. హింసాదులు చేయకుండ ఉండబం యమము. అది పదిరకాలు. అవి - సత్యం, దయ, ద్శుమ, ధృతి, మిత్రాహారం, అర్జవం, బ్రహ్మచర్యం, అస్త్రయం, అహింస, శౌచం. శరీరంకంట భిన్నమైన మట్టి, నీళ్ళు సాధనాలుగా చేసే యోగసాధనం నియమం. అదికూడా పది విధాలు. అవి - తపం, సంఖోషం, ఆస్తికత్వం, దాసం, భగవదర్ఘన, వేదాంతత్రవణం, లజ్జ, మతి, జపం, ప్రతం.132, 133, 134 సంఖ్యల పద్యవచనాలకు బదులు ఒకప్రతిలో “ఇట్లు నియమత్తతులై వసువులు గంగకు నియమంబుసేసి చనిన నిట గంగయు భూలోకంబునకు వచ్చి నిరంతర నియమత్తపరాయమండైయున్న ప్రతీపుం డమవానికిం బ్రత్యక్షం బై యొక్కనాడు “అనేవచనం కనబడుతున్నదని శ్రీమదాంధ్రమహాభారతసంశోధితముద్రణప్రతిలో ఉన్నది. (పు. 215)

ఉ. గంగ నిజాంగబీపు లెసంగం జనుదెంచి లతాంగి సంగతీ త్తుంగ పయోధర బ్ధితయ తోయరుహినన చారునేత్త చి వ్యాంగన ద్యై ప్రతీపవసుధాధిపు శాలవిశాల దక్షిణో త్సంగమునందు మత్తుధ్వంశంబున నుండే గరంబు లీలతోన్. **135**

ప్రతిపదార్థం: లతా+అంగి= తీగవంటి మేను కలిగినది; సంగత, ఉత్సంగ, పయోధర, ద్వీతయ; తోయరుహ+ఆనన= ఒప్పిదమై ఎత్తైన వక్షోజాల జంటను కలిగినదీ; పద్మంపంటి ముఖం కలిగినదీ; చారు, నేత్ర= అందమైన కన్ములు కలదీ; అయిన, గంగ= గంగాదేవి; నిజ+అంగ, దీప్తులు+ఎసగన్= తన శరీరపు కాంతులు వ్యాపించగా; దివ్య+అంగన+ఱ= దేవనితగా రూపం తాల్చి; చమదెంచి= వచ్చి; మన్మథ, పశంబున్= మన్మథునికి వశమైనభావంతో (వలపుతో); ప్రతిప, వసుధా+అధిపు= ప్రతీపుడనేరుగల భూపతి(రాజు)యొక్క; శాల, విశాల, దక్షిణ+ఉత్సంగమునందున్= చెట్టువలె విశాలమైన కుడితొడమీద; కరంబు, లీలతోన్= మిక్కిలి శృంగారహాలతో; ఉండెన్= కూర్చుండెను.

తాత్పర్యం: గంగానది తీవెవంటి మేను కలిగినది, పాందికగా ఎత్తైన వక్షోజములజంట కలిగినది, పద్మమువంటి ముఖం కలిగినది అయిన దివ్యవినితారూపం తాల్చి తన శరీరకాంతులు ప్రసరిస్తాడండగా వచ్చి మన్మథపారవశ్యంతో ప్రతిపమహారాజయొక్క చెట్టువలె విశాలమైన కుడితొడమీద మిక్కిలి విలాసంగా కూర్చున్నది.

విశేషం: గంగ లతాంగి. ఆమె శరీరం తీగవంటిది. ప్రతీపుని వక్షస్నీ చెట్టు వంటిది. తీగ చెట్టుకు అల్లుకొనినట్లు ఆమె అతని తొడమై ఉన్నదని స్వారస్యం.

వ. ప్రతీపుండును దానింజాచి యచ్ఛేయవంచి ‘నీపెందులదాను? విష్ణేలనాకుఱుపెళ్ళి?’ తనిస నది యి ట్లనియె. 136

ప్రతిపదార్థం: కుఱువు= తొడ

తాత్పర్యం: ప్రతీపుడు గంగను చూచి ఆశ్చర్యపడి ‘నీ వెక్కడిదానవు? నాతొడమై ఎందు కెక్కావు?’ అని అడుగగా గంగ ఈవిధంగా అన్నది.

అ. ఏను జహ్నుకస్య నింద్రసమాని! నీ, సద్గుణావశులకు సంతస్ని
భానుతేజి! నీకు భార్యగా వచ్చితి, నిష్పమునుఁ బలిగ్రహింపు నన్ను. 137

ప్రతిపదార్థం: ఇంద్రసమాన= ఇంద్రుడితో పోలినవాడా; ఏను= నేను; జహ్ను, కన్మను= జహ్నుమహ్నీ కుమార్తెను; గంగను; నీ, సద్గుణావశులకున్= నీయొక్క మంచి గుణములయొక్క సమాపోనికి; సంతసిల్లి= సంతోషించి; భానుతేజి= సూర్యడివంటి ప్రకాశం కలవాడా; నీకున్, భార్య, కాన్, వచ్చితిన్= నీకు భార్య అగునట్లుగా (నీకు భార్యనోదా మని) వచ్చాను; నన్నున్; ఇష్టమునన్= ప్రీతితో; పరిగ్రహింపు(ము)= స్వీకరించుము.

తాత్పర్యం: ఇంద్రసమానుడమైన ప్రతిపమహారాజా! నేను జహ్నుమహ్నీ పుత్రికను గంగను. నీ మంచిగుణాలకు సంతోషించి నీకు భార్య నోదా మని వచ్చాను. సూర్యతేజడా! నన్ను ప్రీతితో స్వీకరించుము.

చ. అనినుఁ బుతీపుఁ డిట్లనియె; ‘నంబురుపోనన యగ్నిసాక్షికం
బునుఁ బలిణీత యైన సత్తిఁ బోల్పుగ నొక్కతగాని యన్మలన్
మనముననేనియుం దలపు; మానిని! యిట్లే జితాత్మ నన్ను ని
ట్లని పలుకంగ నీ కగునె? యన్ములఁ బలిక్కనయట్ల బేల వై. 138

ప్రతిపదార్థం: అనిన్= అని గంగ పల్గుగా; ప్రతీపుండు= ఇట్లు+అనియెన్; అంబురుహ+ఆనన= పద్మమువంటి ముఖంకలదానా!; అగ్నిసాక్షికంబునన్= అగ్నిసాక్షిగా; పరిణీత+ఱన= వివాహమైన; సతిన్= ఇల్లాలిని; పాల్పుగన్= ఒప్పారగా; ఒక్కతన్+కాని=

ఒక్కతినేకాని; అస్యలన్= ఇతరస్తీలను; మనమునన్+ఏనియున్, తలయన్= మనస్సులోకూడ భావించను; మానిని= ఓ అభిమానవటీ!; ఇట్టి; జిత+అత్యున్, సన్మన్= ఇటువంటి ఆత్మనిగ్రహంగలనాతో; అస్యలన్, పల్చిన, అట్లు+అ= ఇతరులతో మాటాడినట్లు; బేలవు+ఇ= అమాయకులాలవై; ఇట్లు+అని= ఈవిధంగా; పలుకంగన్= మాటాడటానికి; నీకున్+అగునె= నీకు తగునా? (తగ దని భావం).

తాత్పర్యం: అని గంగ పల్కగా ప్రతీపుడు ఈవిధంగా అన్నాడు - “ఓ పద్మముఖీ! అగ్నిసౌక్షిగా పెండ్లుడిన భార్యను ఒక్కతనేగాని ఇతరవనితలను మనసులో సైతం స్కరించను. ఓ అభిమానవటీ! ఇటువంటి ఆత్మనిగ్రహమున్న నన్ను, ఇతరులతో పలికినట్లుగా, అమాయకులాలవై ఈవిధంగా అడగటం నీకు న్యాయమా? (కాదని భావం).

వ. ‘మతి యిచియుసుంగాక స్త్రీభాగం బయిన డాపలికుటువెక్కక పురుషభాగంబై పుత్రారోహణ యోగ్యం బైన నాపలపలికుటు వెక్కితిగాపున నాపుత్రునకు భార్య వగు’ మనిన నచియుసట్ల చేయుదునని యధ్యశ్వయయే; సంతం బ్రతీపుఁడును బుత్రుథియై సకలతీర్థంబులయందు సునందాదేవియం దాను వేదవిహితశ్రుతంబులు సలుపుచుఁ బెద్దకాలంబు దపంబు సేసిన.

139

ప్రతీపదార్థం: మతి= ఇంక; అదియునున్, కాక= అదికూడకాక; స్త్రీ, భాగంబు+అయిన= స్త్రీకూర్చుండేవైపు అయిన; డాపలి, కుఱువు+ఎక్కు= ఎడమతొడపైకి ఎక్కుక; పురుష, భాగంబు+ఇ= పురుషులు కూర్చుండేవైపుఅయి; పుత్ర+అరోహణ, యోగ్యంబు+ఇ= కొడు కెక్కి కూర్చుండదగిన; నా, వలపలి, కుఱువు+ఎక్కితి(ఇ)= నాకొడుకుకు ఇల్లాలివి అగు మనగా; అదియును= ఆ గంగయు; అట్లు+అ; చేయుదును+అని; అద్యశ్యా+అయ్యెన్= మాయమాయెను; అంతన్= ఆ తరువాత; ప్రతీపుఁడును; పుత్ర+అర్థి+ఇ= పుత్రునంతానంకొఱకు; సకల, తీర్థంబుల, అందున్= అన్ని పుణ్యతీర్థాలలోనూ; సునందాదేవియున్, తానున్, వేద, విహితశ్రుతంబులు= వేదాలలో చెప్పబడిన దీక్షలు; సలుపుచున్= చేస్తూ; పెద్దకాలంబు= చాలకాలం; తపంబు+చేసినన్= తపస్సు చేయగా.

తాత్పర్యం: ‘అంతేకామండా నీవు ప్రీలు కూర్చుండేవైపు ఎడమతొడపై ఎక్కుకుండా, పురుషులు కూర్చుండేవైపైనది, పుత్రులు ఎక్కుదగినది అయిన కుడితొడపై ఎక్కువు కాబట్టి నాకొడుకుకు ఇల్లాలి వగుము’ అనగా, ఆమె అట్లే చేస్తానని చెప్పి మాయమైసోయింది. ఆ తరువాత ప్రతీపుడు పుత్రుడికోసం సహధర్మచారిణియైన సునందాదేవితో కూడి సమస్త పుణ్యతీర్థాలలోను వేదధరోగైతమైన వ్రతాలను నిర్వహిస్తూ చాలకాలం; తపస్సు చేయగా. (తరువాతి పద్యంతో అస్యయం.)

అ. అధికపుష్టమూర్చు లైన యయురుపుర , కమలనిభుఁడు కౌరవాన్యయంబు
వెలుగుచుండు బుట్టె వీరాగ్రగణ్యండు , సంతతార్థదాయి శంతనుండు.

140

ప్రతీపదార్థం: అధిక, పుణ్యమూర్చులు+ఇన= అమెతపుణ్యం కలిగించే ఆకారం కలిగినవారైన; ఆ+ఇరుపురమన్= ఆ దంపతులు సునందాప్రతీపులకు; అమర, నిభుఁడు= దేవతలతో తుల్యమైనవాడు; వీర+అగ్రగణ్యండు= పరాక్రమవంతులలో శ్రేష్ఠుడు; సంతత, అర్థ, దాయి= ఎల్లపుడు ధనాన్ని దానంచేసేవాడు; (అయిన) శంతనుండు; కౌరవ+అస్యయంబు= మరుమహారాజు వంశకర్తగా వైన వంశం; వెలుగుచున్+ఉండన్; ప్రకాశిస్తూఉండగా; పుట్టెన్= పుట్టాడు.

తాత్పర్యం: అమితపుణ్యదంపతులైన సునందాప్రతీపులకు దేవతలతో తుల్యడైనవాడు, వీరజేష్ఠుడు, మహాదాత అయిన శంతనుడు కౌరవవంశం ప్రకాశించగా జన్మించాడు.

వ. ఇట్లుదయించి పెలిగి సంప్రాప్త యోవసుం దైన కొడుకుం జూచి ప్రతీపుండు తనకు నక్షయపుణ్యలోకంబులు గలిగి నని సంతసించి, సకలరాజ్యభారథారేయుగా నభాషిక్తుం జేసి కొడుకున కి ట్లనియే. **141**

ప్రతిపదార్థం: ఇట్లు= ఈవిధంగా; ఉదయించి= పుట్టి; పెరిగి; సంప్రాప్త యోవసుండు+ఐన= యువకుడైన; కొడుకున్; చూచి; ప్రతీపుండు; తనకున్; అశ్వయ, పుణ్య, లోకంబులు, కలిగెన్, అని= శ్వయంకాని పుణ్యాభోగాలకు అనువైన లోకాలు కలిగాయి అని; సంతసించి= సంతోషించి; సకల, రాజ్యభార, ధారేయున్+కాన్= సమస్తరాజ్యముయొక్క భారాన్ని పహించేవాడిగా; అభిషిక్తున్, చేసి= రాజుగా చేసి; కొడుకునకున్+ఇట్లు+అనియెన్.

తాత్పర్యం: ఈవిధంగా పుట్టి పెరిగి యువకు దైన కొడుకును చూచి ప్రతీపుడు తనకు శాశ్వతపుణ్యలోకసుభాలు కలిగా యని సంతోషించి, సమస్త రాజ్యభారాన్ని కొడుకుపై ఉంచి, రాజ్యానికి పట్టంకట్టి, కొడుకుతో ఈవిధంగా అన్నాడు.

మధ్యాక్షర.

తనుమధ్య దా నొక్కతన్న సురసబీతటమున నన్ను
గనిన నక్షత్రక జూచి 'నీ విట్టి కమనీయ రూప,
వొనర నా సుతునకు భార్య వగు మన్మ నొడఱబడి యియ్క
కొనియే: గావున దానిఁ దగ వివాహ మగుము నెయ్యమునసు.'

142

ప్రతిపదార్థం: తనుమధ్య= సన్నని నడుముగలది అయిన; తాను+బక్క, కన్య= ఒకకన్య(తానుగా); సురసబీ, తటమునన్= గంగానది ఒడ్డున; నన్నున్, కనిసన్= సన్న చూడగా; ఆ+కన్యకన్, చూచి= ఆ కన్యను చూచి; నీవు+ఇట్టి, కమనీయ, రూపవు= నీవు ఇంతటి అందమైనరూపం కలదానిని; ఒనరన్= ఒప్పారగా; నా, సుతునకున్, భార్యపు+అగుము; అన్నన్; ఒడఱబడి= అనుకూలించి; ఇయ్కొనియెన్= అంగీకరించింది; కాపునన్= కాబట్టి; దానిఁ= ఆ కన్యను; తగన్= ఒప్పగా; నెయ్యమునను= అనురాగంతో; వివాహము+అగుము= పెండ్లిచేసికొమ్ము.

తాత్పర్యం: గంగానదీతీరాన సన్ననినడుము గల ఒకకన్య తానుగా నన్న దర్శించగా, నే నాకన్యను చూచి 'నీవు ఇంతటి అందమైన ఆకారం కలిగినదానవు, నాకొడుకును భార్యవు కమ్ము' అనగా, ఆమె అనుకూలించి అంగీకరించింది. కాబట్టి, ఆ కన్యను అనురాగంతో తగినట్లు వివాహం చేసికొమ్ము.'

విశేషం: మధ్యక్కరలోనీ ప్రతి పాదంలోనూ వరుసగా 2 ఇంద్రగణాలూ, 1 సూర్యగణం, 2 ఇంద్రగణాలూ, 1 సూర్యగణం అమరింటాయి. నన్నయ అయిదవగణంలోనీ మొదటివర్షంతో యతిష్టైత్రి చేశాడు. ప్రాస నియతం.

గంగా శంతనుల సమయము (పం. 1-92-26)

వ. మతి యక్షిషులి కులగోత్రనామంబు లడుగక దానియష్టంబు సలుపు మని కొడుకుం బంచి ప్రతీపుండు తపాశివనంబునకుం జనియే; నిట శంతనుండు రాజ్యంబు సేయుచు నొక్కనాడు మహాధనుర్ధరుండై

**మృగయావినోదంబులఁ దగిలి యొక్కరుండుసు వనమ్ములో గ్రమ్మరువాఁ డనిలాలోలకల్లోలమాలాస్థాలన
సముచ్ఛల జ్ఞలకణాసోర శిశిరశిశిరం బగుచున్న గంగాపులిసతలంబున.**

143

ప్రతిపదార్థం: మతి= ఇంకను; ఆ+కోమలి, రుల, గోత్ర, నామంబులు+అడుగక= ఆ వనితయొక్క కులం, గోత్రం, నామం అడుగకయే; దాని, ఇష్టంబు, సలుపుము+అని= దానికోర్కె తీర్చు మని; కొడుకున్+చంబి= పుత్రుడిని నియమించి; ప్రతీపుడు; తపో, వనంబునకున్, చనియెన్= తపోవనానికి వెళ్ళాడు; ఇట= ఇక్కడ; శంతసుండు; రాజ్యంబు; చేయుచున్; ఒక్కనాఁడు; మహాత్ర్మ+ధనస్+ధరుండు+బ= గొప్పవిల్లను ధరించినవాడై; మృగయా, వినోదంబులన్= వేటలోని వినోదాలలో; తగిలి= ఆసక్కుడై; ఒక్కరుండును= ఒక్కడే; వనమ్ములోన్, గ్రమ్మరువాడు= అరణ్యంలో తిరుగుతూ; అనిల+ఆలోల, కల్లోల, మాలా, స్నాలన, సముచ్ఛలత్త= గాలిచేత కదలింపబడిన అలల వరుసల తాకిడివలన సైకి లేపబడుతున్న; జల, కణ+అసార, శిశిరంబు+అగుచున్న= నీటిటుంపురుల జడివానవలన మిక్కెలి చల్లునైనది బౌతున్న; గంగా, పులిసతలంబునన్= గంగానదియొక్క ఇసుకతిసైలపైభాగాన.

తాత్పర్యం: అంతేకాక, ఆ కోమలికులగోత్రనామాలుకూడ అడుగుండ దానికోర్కె తీర్చు మని కొడుకును నియోగించి ప్రతీపుడు తపోవనానికి వెళ్ళాడు. ఇక, ఇక్కడ శంతసుడు రాజ్యం చేస్తూ ఒకనాడు గొప్పవైన విల్లుగైకొని వేటలోని వినోదాలలో ఆసక్కుడై ఒక్కడే అడవిలో తిరుగుతూ గాలిచేత కదలింపబడిన అలల వరుసల తాకిడివలన సైకి లేపబడుతున్న నీటిటుంపురుల జడివానవలన మిక్కెలి చల్లునైన గంగానదియొక్క ఇసుకతిసైపై. (తరువాతి పద్యంతో అస్వయం).

విశేషం: అలం: వృత్తసుప్రాసం. అలల కదలికలలోని అందాన్ని “అనిలా.....తలంబున” అనే వద్దనలో లకార పునరావృత్తి వలన సాధించి నస్తుయ ఆడ్జరమ్మయ్యతను ప్రాప్తించాడు. గంగాదేవి సౌందర్య వ్యంజకం శః ఆడ్జరమ్మయ్యత.

క. తరళాయతలోచన న , త్వయుకుచఁ దేఖోభిరాము నుత్తమివ్యాం

బర మాల్య మణిమయాలం , కరణోజ్ఞలవేష నొక్కకస్తుక గనియెన్.

144

ప్రతిపదార్థం: తరళ+అయత, లోచనన్= కదలాడుతున్న విశాలమైన కన్నులుకలదీ; అతి+ఉరు, కుచన్= మిక్కెలిపెద్దవైన చన్నులు కలదీ; జేజన్+అభిరామన్= ప్రకాశంచేత అందమైనదీ; ఉత్తము, దివ్య+అంబర, మాల్య, మణిమయ+అలంకరణ+ఉజ్జ్వల, వేషమ్= శ్రేష్ఠతైన దేవతాసంబంధులైన వస్త్రాలతో, పూలమాలలతో, మఱులతో నిండిన అలంకారాలతో ప్రకాశించే వేషం కలిగినది - అయిన - ; ఒక్క, కస్తున్= ఒక కస్తును; కనియెన్= చూచాడు.

తాత్పర్యం: కదలాడే వెడలైన కన్నులు కలది, మిక్కెలి పెద్దవైన వక్షోజాలు కలది, మేనివస్తుచేత అందమైనది, మేలిరకపు దివ్యవస్త్రాలతోనూ, పూలమాలలతోనూ, మఱులతో నిండిన హోరాలతోనూ వెలుగొందుతున్న వేషం కల ఒక కస్తును చూచాడు.

చ. కని 'వనకస్త్యయో దసుజకస్త్యకయో భుజగేంద్రకస్త్యయో

యనిమిషకస్త్యయో యిభి వియచ్ఛరకస్త్యకయో యపూర్వ మీ

వనమున కిట్టు లేకతమ వచ్చనె మానవకస్త్య' యంచు న

యునఫుఁడు దానిఁ జత్తమున నాదట వోపక చూచెఱ్పితతోన్.

145

ప్రతిపదార్థం: ఆ+అనముఁడు= ఆ పాపరహితుడైన శంతనుడు; కని= చూచి; ఇది= ఈకన్య; వనకన్యయో= వనదేవతాకన్య ఏమో; దనుజ, కన్యకయో= రాష్ట్రసజ్ఞతికి చెందిన కన్యఏమో; భుజగ+ఇంద్ర, కన్యయో= స్పృరాజుయొక్క తనయుయేమో?; అనిమిష కన్యయో= దేవకన్యయేమో; వియచ్చరకన్యకయో= గంధర్వకన్యయేమో; అపూర్వము= ముందెన్నడు చూడని అద్భుతం; మానవకన్య= మానవజాతికి చెందిన కన్య; ఈ వనమునన్= ఈ అరణ్యానికి; ఇట్లులు= ఈనిధంగా; ఏకతమ= ఒంటరిగా; వచ్చునే= వస్తుందా? (రాలేదని భావం); అంచన్= అని అనుకొంటూ; దానిన్= ఆ కన్యను; చిత్తమునన్= మనసులో; ఆదట, పోవక= తనివితీరక; ప్రీతితోన్= ఆసక్తితో; చూచెన్= చూచాడు.

తాత్పర్యం: నిర్మలస్వభావు డైన శంతనుడు ఆ కన్యను చూచి ఆమె వనదేవతాకన్యయేమో? లేదా రాష్ట్రసరాజుకన్యయేమో, లేదా సర్పరాజుప్రతికయేమో, దేవతాకన్యయేమో, లేదా గంధర్వదికన్యయేమో అని భావించి, ఆమె సౌందర్యాన్ని అద్భుతమైనదిగా ప్రశంసించి, మానవకన్య అయితే ఆ అడవిలో ఒంటరిగా వస్తుందా? అని అనుకొంటూ ఆమెను తనివితీరక ఆసక్తితో చూచాడు.

విశేషం: అలం: ఉల్లేఖం, ఉత్సేష్ట, అపూర్వవస్తుదర్శనంవలన కలిగిన అబ్బిరపాటులు ఉత్పేష్టాలంకారం ఉచితం; అబ్బిరపాటువలన కలిగిన భావతరంగిణిని ఉల్లేఖంతో వర్ణించటం సార్థకం. ధ్వనికి తోడ్పుడే అలంకారాలను వాడటం నస్తయుస్వభావం.

వ. అభియు నమ్మిపోవతి రూపయోవనసాందర్భవిలాసంబుల కోటువడి మహిసురాగంబున వానిన చూచుచున్నంత. 146

ప్రతిపదార్థం: ఒటు+పడు= వశమగు.

తాత్పర్యం: ఆ కన్యకూడ ఆ రాజుయొక్క రూపాన్ని, యోవనాన్ని, సౌందర్యపోవభావాలనూ చూచి వాటికి వశరాలై అపారమైన అనురాగంతో (వల్పుతో) అతడినే చూస్తూ ఉండగా. (తరువాతి పద్యంతో అస్వయం.)

క. ఇరువురు నొందియువులు గడు | సురుచిరముగఁ జాచు వాడిచూడులు దసకున్
శరములుగాఁ గొని యేసెను | మరుఁ డయ్యురువుర మనోళమాశుచ్యుతిగన్. 147

ప్రతిపదార్థం: ఇరువురున్= ఉభయులూ (గంగాశంతనులు); ఒండు+బరువులన్= ఒకరిని మరొకరు; కడు, సురుచిరముగన్= మిక్కిలి ఇప్పిరమైనట్లుగా; చూచు= చూచే; వాడి, చూడులు= పదుమైన (ఎదుటివారిని హత్తుకొనేటట్లుండే) చూపులను; మరుఁడు= మన్మథుడు; తనకున్= తనకు; శరములుగాన్= బాణాలుగా; కొని= గ్రహించి; ఆ+ఇరువుర, మనః, అభిమాన, చ్యుతిగన్= ఆ ఉభయుల మానసికస్తోర్యం జారేటట్లుగా; ఏసెను= నాటాడు.

తాత్పర్యం: గంగాశంతను లిద్దరూ ఒకరినొకరు మిక్కిలి మనోహరంగా చూచుకొనే వారిచూపులనే తనబాణాలుగా ఎన్నుకొని మన్మథుడు ఆ యిరువురి మానసికస్తోర్యం జారేటట్లు సంధించాడు.

విశేషం: అలం: ప్రహర్షణం. మన్మథుని బాణాలు అయిదు - అని : అరవిందం, అశోకం, చూతం, నవమల్లిక, సీలోత్తులం. 'ఒకరువుడు'కు రూపాంతరం ఒరువుడు. ఒండు- ఒరువుడు- ఒకరువుడు ఇవన్నీ రూపాంతరాలు.

వ. శంతనుండు దానిం జాచి 'నీవెందులదాన' విభేద యేకతంబ యున్నదాన' వని యడుగ నోడి మిన్నకయున్న నాతండు తనయందు ధృధాసురాగుం డగుట యెత్తింగి యిది యి ట్లనియె. 148

ప్రతిపదార్థం: నుగమం.

తాత్పర్యం: శంతనుడు ఆకన్యను చూచి 'నీ వెక్కడిదావవు? ఈవిధంగా ఒంటరిగా ఎందు కున్నావు?' అని అడగటానికి జంకి ఊరకుండగా, అతడు తనయందు గాఢమైన అనురాగం కలిగి ఉండటాన్ని గ్రహించి ఆమె ఈవిధంగా పలికింది.

క. భూమాధి! నీకు భార్యం, గా నన్ను బలగ్రహింపఁ గడుకొని యష్టం బేసి సమయంబు సేయుము, మానుగ నా కిష్టమయినమార్గముఁ ప్రీతిను. 149

ప్రతిపదార్థం: భూమాధి= బిరాజా! (భూమికి అధిపతి అయినవాడా); నీకున్; భార్యన్+కాన్= భార్యను అయ్యేటట్లుగా; నన్నున్; పరిగ్రహింపన్= స్వీకరించటానికి; కడుకొని= పూనుకొని; ఇష్టంబు+ఎని= కోరిక అయినట్లుయితే; మానుగన్= మనోళ్ళంగా; నారున్+ఇష్టము+అయిన, మార్గమున్= నాకు నచ్చే పద్ధతిలో; ప్రీతిన్= సంతోషంతో; సమయంబు= కట్టడి, ప్రతిజ్ఞ; చేయుము.

తాత్పర్యం: బిరాజా! నీకు భార్య అయ్యేటట్లు నన్ను స్వీకరించా లని నీకు కోరి కైతే, పూనుకొని మనోళ్ళంగా నాకు నచ్చే పద్ధతిలో ఒక కట్టడి చేయుము.

వ. అట యెట్లంటేని -'యే నెట్లి సేసినను దానికి నొడంబడి వాలింపకుండను, నన్ను నప్పియంబులు పలుకక యుండను వలయు; నట్టిన నీకు భార్య నై యజమహముఖంబు లొనలంతు; సటుగాక నీ వెష్టునేని నన్ను నప్పియంబులు వలుకు దప్పుడ నిన్ను బాసిపోశు' ననిన శంతనుండు నొడంబడి దానిం బలగ్రహించే; గంగయు మనుష్ట్రీరూపధారిణియై వాని కిష్టీపభోగంబులు సలుపుచుండే; నంత. 150

ప్రతిపదార్థం: అది, ఎట్లు+అంటి(వి)+ఎని= అది ఏవిధంగా అంటావా (అంటే అని భావం); ఏను+ఎద్ది, చేసినను= నే నేమి చేసినా; దానికిన్= చేసినదానికి; ఒడంబడి= అంగీకరించి; వారింపక+ఉండను= అడ్డగించకుండానూ; నన్ను+అప్పియంబులు, పలుకక, ఉండను= నాతో పరుష మైన మాటలు మాటలాడకుండానూ; వలయున్= ఉండాలి; అట్లు+పనన్= ఆ విధంగా అయితే; నీకున్, భార్యను+పి= నీకు ఇల్లాల్చైనె; అభిమత, సుఖంబులు+బనరింతును= ఇష్ట(కోరిన)సుఖాలు అందిస్తాను; అటు, కాక= దానికి విరుద్ధంగా; నీపు+ఎప్పుడేని, నన్ను, అప్పియంబులు, పలుకుడు(పు)= నీపు ఎప్పుడైనా నాకు ఇష్టంకాని మాటలు మాట్లాడితివా; అప్పుడు+అ= వెంటనే; నిన్నున్, పాసి, పోదున్, అనినన్= నిన్ను వదలిపోతాను అని అనగా; శంతనుండు; ఒడంబడి= అంగీకరించి; దానిన్= ఆ కన్యను; పరిగ్రహించేన్= పెండ్లాడాడు; గంగయున్= గంగకూడ; మమష్య, రూపధారిణి+ఱి= మానవరాపం ధరించినదై; వానికిన్= అతడికి; ఇష్ట, ఉపభోగంబులు, సలుపుచున్+ఉండెన్= కోరిన అనుభవాలను కలిగిస్తూ ఉన్నది; అంతన్= ఆతరువాత.

తాత్పర్యం: అది ఏవిధంగా అంటే - నేను ఏది చేసినా, దానికి నీపు అంగీకరించి, అడ్డ చెప్పకుండ నన్ను పరుష మైనమాటలతో మనసు నొప్పించకుండ ఉండాలి. అట్లుతే నేను నీకు భార్యనై కోర్కెలు తీరుస్తాను. అట్లుకాక నీవెప్పుడైనా నాకు నచ్చనిమాటలు పలికితే వెంటనే నిన్ను విడిచిపోతాను' అనగా శంతనుడు ఆమె కట్టడికి

అంగీకరించి ఆమెను పెండ్లూడాడు. గంగకూడ మానవవనితరూపం థరించి అతడికి కోరిన సుఖాలను కలిగిస్తూ ఉన్నది. ఆ తరువాత (తరువాతి పద్యంతో).

విశేషం: శంతనుడు గంగము కిమ్మువరుండా అంగీకరించటానికి కారణం అతడి తండ్రియైన ప్రతీపుడిఅదేశం. (మాడు. 142 143 పద్యాలు).

సీ. వరుణుడు దాఖిగగల వసువులు దీర్ఘోడ్రులు, బుట్టుచు నున్న నప్పులఱి వారి

స్తలున పుట్టిన యప్పుడ కొనిపోయి, నిర్దయ రై గంగసీలలోన

షైచిన, నెఱిగి య హ్యసుమతీనాధుండు, ‘తనయుల ని భేల దయయు లేక
గంగలో షైచెదు’? కడు నధర్మం బేల, చేసెదు’ నా నోడుఁ; జైలువ దస్సు

అ. బాసిపోపు ననియుడు బలుకక యెప్పుటి, యట్ల నెమ్మి నుండు; నంతు బుట్టు

దశయుడు దష్టముండు దల్చిదంప్రుల కతి, ప్రీతియును ముదంబుఁ బెరుగుచుండ.

151

ప్రతిపదార్థం: వరుణుడు+ఆదిగన్, కల, వసువులు= వరుణుడు మొదలైన వసువులు; తోడ్రోడన్, పుట్టుచున్, ఉన్నున్= వెంటవెంటనే పుట్టుతూ ఉండగా; ఆ+పొలఁతి= ఆ వనిత, గంగ; వారిన్+అల్లన, పుట్టిన అప్పుడు+అ= వారిని సడిచప్పుడు లేకుండ పుట్టిపుట్టే; కొనిపోయి= ఎత్తుకొనిపోయి; నిర్దయ+బ= దయలేని కరిసురాలై; గంగసీరిలోనన్, షైచినన్= గంగానదిజలంలో పడవేయగా; ఆ+వసుమతీనాధుండు= ఆరాజు; నెఱిగి= తెలిసికొని; తనయులను+ఇట్లు+ఏల, దయయున్, లేక= దయకూడా లేకుండా కొడుకులను ఆవిధంగా ఎందుకు; గంగలోన్, షైచెదు(పు)= గంగలో వేస్తాపు?; కడు, అధర్మంబు+ఏల, చేసెదు(పు)= మిక్కిలి అధర్మాన్ని ఎందుకు చేస్తాపు; నాన్= అని అసటానికి; ఓడున్= వెనుకాడును; చెలువ= భార్య; తన్ను= తనను; పాసిపోపును+అనియున్= వదలిపోతుంది అనికూడ; పలుకక= మారుమాటాడక; ఎప్పటి, అట్లు+అ= ఎప్పటివలేనే; నెమ్మున్= ప్రీతితో; ఉండున్= ఉండేవాడు; అంతన్= అప్పుడు; తనయుడు, అష్టముండు= ఎనిమిదవ కొడుకు; తల్లి, తండ్రులకున్= అస్త్రాయనలకు; అతి, ప్రీతియును= మిక్కిలి ఆసక్తియున్నా; ముదంబున్= నంతుష్మున్నా; పెరుగుచున్+ఉండన్= పెంపాందుతుండగా; పుట్టున్= జన్మించాడు.

తాత్పర్యం: వరుణుడు మొదలైన వసువులు వెంటవెంటనే పుట్టుతుండగా గంగ సడిచప్పుడు లేకుండ వారిని పుట్టిన వెంటనే నిర్దయురాలై తీసికొనిపోయి గంగానదినీటిలో పడవేసేది. ఆ రాజు ఆ సంగతి తెలిసికొని “కొడుకులను దయమాలి ఆ విధంగా గంగలో ఎందుకు వేస్తాపు? మిక్కిలి అధర్మాన్ని ఎందుకు చేస్తాపు?” అని అడగటానికి వెనుకాడేవాడు. ఆమె తనను వదలి వెళ్ళిపోతుందేమో అని మారుమాట లేకుండ ఎప్పటివలేనే ప్రీతితో ఉండేవాడు. అప్పుడు ఎనిమిదవ కొడుకు తల్లిదండ్రులకు మిక్కిలి ఆసక్తినీ, అనురాగాన్ని పెంచుతూ పుట్టుడు.

వ. అక్కిషుంకుం జూచి పుత్రమోహంబును జంపనీనోపక శంతనుండు గంగ కి ట్లనియే.

152

ప్రతిపదార్థం: సుగమం.

తాత్పర్యం: ఆ కొడుకును చూచి కొడుకుమీది మమకారంతో అతడిని చంపనీయలేక శంతనుడు గంగతో ఈవిధంగా అన్నాడు.

గంగ శంతమనకు వసువుల వృత్తాంతమును దెలుపుట (సం. 1-29-49)

క. పడయంగ రాని కొడుకులఁ, గడు బలువురఁ బడసి పుత్రమాతినిషై; తీ
కొడుకు నుదయార్కతేజుని, విడువగ నే నోప నసుచు వేడుకతోడన్.

153

ప్రతిపదార్థం: పడయంగన్, రాని, కొడుకులన్= పాందటానికి శక్యంగాని కొడుకులను; కడున్, పలువురన్, పడసి= పెర్కుమందిని కని; పుత్ర ఘాతినివి+పతి(వి)= కొడుకులను చంపేశాపు; శఃకొడుకున్= శఃపుత్రుడిని; వేడుకతోడన్= సంతోషం (పుత్రోత్సువం) కారణంగా; ఉదయ+ఉర్క, తేజునిన్= ఉదయస్తున్న సూర్యప్రాశం వంటి తేజస్సు కలవాడిని; విడువగన్= వదలటమంటే; నేసు+ఓపను= నేను సహించలేను; అనుచున్= అని పలుకుతూ.

తాత్పర్యం: పాంద శక్యంగాని కొడుకులను అనేకులను పాంది(కని)కూడ, పుత్రులను చంపేదాని వైనాపు. వేడుక కలిగించే శఃపుత్రుడిని, బాలసూర్యుడి ప్రకాశం కలవాడిని వదలాలంటే నాకు శక్యం కాదు, అంటూ (తరువాతి వచనంతో అన్వయం).

వ. ధాని సత్తియంబులు వలికి వాలంచిన, నభియుం డొబ్బి చేసిన సమయంబు దలంచి 'సీతోడిసంగతి నాకు నింతియి; యేను బుణ్ణజలప్రవాహాపవిత్రఁ బ్రిథువనపావని యసంబరఁగిన గంగజుమ్మి! వసువులు వసిష్టుశాపంబున వసుమతిం బుట్టుచుండి యే మొండుచోట జన్మింపనోపము; సీయంద పుట్టెదము; మర్మంబునం బెద్దకాలం బుండకుండ ముఖ్యు ముక్కులం జేయు మని నన్నుం బ్రాల్చించిన దేవహితార్థంబు మనుష్ణస్తోరూపంబు డాబ్బి సీవలన వసువులం బుట్టీంచితి; బీన సీకుం బుణ్ణలోకంబు లక్ష్యయంబు లగు; మతియు నియుష్టమపుత్రుండు వసువులం ఊకొక్కుళ్ళ చతుర్థాంశంబులు డాబ్బి సకలధర్మమూర్తి యయి పుట్టీసువాడు; లోకహితార్థంబుగా మర్మంబునం బెద్దకాలం బుండు 'ననిన గంగకు శంతసుండి ట్లనియె. 154

ప్రతిపదార్థం: ధానిన్= గంగను; అప్రియంబులు= ఇష్టంలేని మాటలు; పలికి= మాటాడి; వారించినన్= అడ్డగించగా; అదియున్= ఆ గంగకూడ; తొల్లి, చేసిన సమయంబు= పూర్వం ఒప్పుకొన్న కట్టడిని; తలంచి= జ్ఞాపకం చేసికొని; సీతోడి, సంగతి= సీతో కలసిఉండటం; నాకున్+ఇంతియ= నాకు ఇంతవరకే; ఏను= నేను; పుణ్య, జలప్రవాహ, పవిత్రన్= పుణ్యంకలిగించే నీటియొక్కప్రవాహాంచేత పవిత్రమైన దానిని; త్రి, భువన, పావని= మూడులోకాలలో పవిత్రురాలు; అనన్, పరగిన, గంగన్, చుమ్మి= అని ప్రసిద్ధికేకైన గంగను సుమా!; వసువులు= అష్టవసువులు; వసిష్టు, శాపంబునన్= వసిష్టుడియొక్కశాపంవలన; వసుమతిన్, పుట్టుచున్+ఉండి= భూమిపై పుట్టుతూ; ఏము= మేము; ఒండు, చోటన్, జన్మింపన్, ఓపము= మరొకచోట పుట్టలేము; నీ, అందున్+అ, పుట్టెదము= నీగ్రుమందే పుట్టుతాము; మర్మంబునన్= భూలోకంలో; పెద్దకాలంబు+ఉండక+ఉండన్= ఎక్కువకాలం ఉండకుండ; మమ్మున్, ముక్కులన్, చేయుము+అని= మమ్ములను నరజర్మండి విడువబడినవారినిగా చేయుమని; నన్నున్, ప్రార్థించినన్= నన్ను వేడగా; దేవహిత+అర్థంబు= దేవతలయొక్క మేలుకొరుమ; మనుష్య, ప్రీతి రూపంబు, తాల్చి= మానవవితారూపం ధరించి; సీవలనన్, పసుపులన్, పుట్టీంచితిన్= సీవు కారణంగా వసువులను కన్నాను; దీనన్= దీనివలన; సీకున్= సీకు(శంతసుండి); పుణ్య, లోకంబులు+అక్షయంబులు+అగన్= పుణ్యంచేసినవారు మరణానంతరం పాందే ఉత్తమలోకాలు క్షయంకాకుండా అనుభవానికి వస్తూయి; మతియున్= అంతేకాక; శః+అష్టవుపుత్రుండు= శః ఎనిమిదవ కొడుకు; వసువులందున్+బక్కుక్కుళ్ళ+చతుర్థ+అంశంబులు, తాల్చి= వసువులలోని ఒక్కుక్కుళ్ళయొక్క నాలుగో అంశాన్ని పాంది(ధరించి); సకల, ధర్మ, మూర్తి+అయి= సమస్తధర్మాలయొక్క ఆకృతివంటివా దయి; పుట్టీసువాడు= పుట్టడు;

లోక, హిత+అర్థంబు, కాన్= లోకంయొక్క మేలు కొరకు; మర్యాదంబున్న= భూలోకంలో; పెద్దకాలంబు= చాలకాలం; ఉండును= జీవిస్తాడు; అనిన్ను= అనగా; గంగక్కు; శంతనుడు; ఇట్లు+అనియెన్.

తాత్పర్యం: ఆ విధంగా గంగకు ఇష్టం లేని మాటలు పలికి అడ్డగించగా, ఆమె పూర్వం చేసికొన్న నియమాన్ని జ్ఞాపకం చేసికొని ‘నీతిడిపాత్రు ఇంతటితో సరి; నేను పుణ్యజల ప్రవాహరూప నైవ పవిత్రురాలను; మూడులోకాలలో పరమపవిత్ర నని పేరొందిన గంగను సుమా! అష్టవుపులు వసిష్టుని శాపంవలన భూమిపై పుట్టుతూ, మేము మరొకచోట పుట్టలేము, నీగర్భమందే జన్మిస్తాము; భూలోకంలో ఎక్కువకాలం ఉండకుండ మమ్ములను ఆ జన్మలనుండి విముక్తి చేయు మని నన్ను వేడగా, ఆ దేవతల మేలుకోరి మానవవితారూపం ధరించి నీవలన వసువులను కన్నాను. దీనివలన నీకు జ్ఞయుంలేని పుణ్యలోకాలు కలుగుతాయి. అంతేకాక, ఈ ఎనిమిదవకొడుకు వసువులలో ఒక్కుక్కిశ్చనాగ్లవలంశాన్ని ధరించి సమస్తధర్మాలకు మూర్తికట్టినవాడుగా పుట్టాడు. లోకశ్రేయస్సుకొఱకు భూలోకంలో చాలకాలం ఇతడు జీవిస్తాడు’ అని చెప్పగా గంగతో శంతనుడు ఈ విధంగా అన్నాడు.

క. వసువు లనువా రపేత్ | వ్యసనులు, దేవతలు, లోకవంద్యులు: వారిన్
వసుమతిఁ బుట్టుగ శాపము, వసిష్టముని యేల యిచ్చె వాలిజనేత్రా!

155

ప్రతిపదార్థం: వారిజనేత్రా!= తామరలవంటి కస్యులు కలదానా! గంగా!; వసువులు+అను, వారు= వసువులని పిలువబడేవారు; అపేత, వ్యసనులు= తొలగిన దోషాలు కలవారు(దోషాలు లేనివారు అనిభావం); దేవతలు; లోకవంద్యులు= జనులచేత నమస్కరింపదగినవారు; (అయిన) వారిన్= ఆ వసువులను; వసుమతిన్= భూలోకంలో; పుట్టుగన్= పుట్టేటట్లు; శాపము= శాపాన్ని వసిష్టముని= వసిష్టుడనే పేరుగల బుపి: ఏల= ఎందుకు; ఇచ్చేన్= ఇచ్చాడు.

తాత్పర్యం: వసువులు దోషరహితులు, దేవతలు, లోకులచేత పూజింపదగినవారు. అటువంటివారిని ఆ వసిష్టముని భూలోకంలో పుట్టేటట్లు ఎందుకు శపించాడు?

విశేషం: కాముకోధాలవలన పుట్టే దోషాలను వ్యసనా లంటారు. అవి ఏడు. (సప్తవ్యసనాలు). కామం వలనపుట్టే నాలుగు వ్యసనాలు సురాపానము, స్త్రీవాంచ, వేట, జూడం. కోపం వలనకలిగే వ్యసనాలు మూడు : వాక్యారుష్యం, దండపారుష్యం, అర్థదూషణం.

వ. ‘మతీ వసువులు పుట్టుచు స్వర్గంబునకుం జనుటయు, నీయష్టమవసువు మర్యాదంబునం బెద్దకాలం బునికియు నేమి కారణం?’ బని యింగిన వానికి గంగ యి ట్లనియె.

156

ప్రతిపదార్థం: విస్మయం.

తాత్పర్యం: ‘కాగా, వసువులు పుట్టుతూ స్వర్గానికి వెళ్ళటానికి, ఈ ఎనిమిదవవసువు భూలోకంలో చాలకాలం జీవించటానికి(ఉండటానికి) కారణ మేమి?’ ఉని అడుగగా శంతనుడితో గంగ ఈ విధంగా అన్నది.

విశేషం: 128వ వచనంలో వసువులు తన శాపప్రకారాన్ని గంగకు వినిపించినట్లు మాత్రం చెప్పి, ఇక్కడ శంతనుడి కోరికమీద గంగచేత ఆ కథను ప్రసమ్మంగా చెప్పించటం కథాకథనశిల్పం. అప్పుడే చెప్పిఉన్నట్లయితే ఉత్సంఘ ఉండేదికాదు. ఔషధము పునరుత్కి కలిగేది. ఈ రెండు దోషాలు కలుగుండ నన్నయు కథను కాపాడాడు.

చ. అతులతపంబున్న వరుణుడు దస్తునిచే బహుపుణ్యకర్మను
 స్థితిగా బ్రథమింపగా బడిన దివ్యమునీంద్రుడు దశేషులోక పూ
 జితుడు వసిష్టుడు దాత్రేముము జేసి తపం బొసరంచె బ్రహ్మాస
 మ్ముతుడు దురురత్నరాజుత సుమేరు మహీధర కందరంబున్న.

157

ప్రతిపదార్థం: అతుల, తపంబున్న= అపారమైన తపస్సువలన; వరుణుడు+అన్, మునిచేన్= వరుణుడు అనే పేరుగల మునిచేత; బహు, పుణ్య, కర్మ, సుస్థితిన్= అనేకములైన మంచి కార్యాలయ్యుక్క కలిమివలన (పుణ్యకర్మఫలంగా); ప్రభవింపగా+బడిన= పుట్టింపబడిన; దివ్య, ముని+ఇంద్రుడు= దేవతామహిమలు కల బుమలలో (శైఖ్ముడు; అశేష, లోక, పూజితుడు= సమస్తలోకాలలో గౌరవింపబడేవాడు; బ్రహ్మాశ్చో సమానుడు; (అయిన) వసిష్టుడు; ఉరు, రత్న, రాజిత, సుమేరు, మహీధర, కందరంబున్న= పెద్దవైన రత్నాలచేత ప్రకాశించెడి సుమేరువు అనే పర్యతంయ్యుక్క గుహలో (విభాగం); ఆశ్రమమున్, చేసి= ఆశ్రమం చేసికొని; తపంబు= తపస్సు; ఒనరించెన్= చేశాడు.

తాత్పర్యం: వరుణుడు అనే మునికి అపారతపస్సువలననూ, అనేకపుణ్యకర్మాలయ్యుక్క ఫలస్థితివలననూ పుట్టిన దివ్యమునీంద్రుడు, సర్వలోకాలచేత గౌరవింపబడేవాడు, బ్రహ్మాశ్చో సమానుడు అయిన వసిష్టమహర్షి రత్నాలతో వెలుగొందే పెద్దదైన మేరుపర్యతపు గుహలోపలిభాగాన్ని ఆశ్రమంగా చేసికొని తపస్సు చేశాడు.

వ. మతీయు దక్షప్రజాపతి పుత్రీయయిన సురజుకిం గశ్యపునకుం బుట్టీత నంచిని దనకు హోమధేను వయి కోలిన వస్తువులు గులయుచుండడంబు సేయుచుస్తు వసిష్టునాత్రేముంబునకు వసువు లెనమంద్రును భార్యాసహితు లై క్రీడార్థంబు వచ్చి, వసిష్టుహోమధేనువుం జూచి, దాని శీలంబునకు విష్ణుయం బందుచుస్తుచో నం దష్టమవసుభార్య హతి కి ట్లనియె.

158

తాత్పర్యం: కాగా, దక్షప్రజాపతియ్యుక్క మాతు రయిన సురభికిస్తీ పుట్టిన నందిని అనే ధేనువు హోమానికి కావలసిన ద్రవ్యాల నన్నింటిని తపాదుగుద్వారా అందించే హోమధేనువుగా ఉండి, కోరిన వస్తువులన్నింటిని పాలధారతోపాటు వరిస్తూ ఉండగా నిశ్చింతగా తపస్సుచేస్తున్న వసిష్టుడియ్యుక్క ఆశ్రమానికి ఒకసారి ఎనిమిదిమంది వసువులు భార్యలతోకూడి విహరార్థం వచ్చి, వసిష్టుడి హోమధేనువును చూచి, దాని మహిమకు(స్వభావానికి) ఆశ్ర్యపడుతూ ఉన్న సమయంలో ఎనిమిదవ వసువుయ్యుక్క భార్య తనభర్తతో ఈ విధంగా అన్నది.

అ. ఓనిపాలు ద్రావి మానవుల్ పబియువే , లేండ్లు జరయు రుజయు నెఱుగ కమరు భావమున సుఖంబు జీవింతు రటి; ఓని , నేలగనిన వాడు యెందు బెద్ద.

159

ప్రతిపదార్థం: దీని, పాలు, త్రాగి= శసనందిసీధేనువుయ్యుక్క పాలు త్రాగి; మానవుల్= నరులు; పదియున్, వేల+వీండ్లు= పదివేలసంవత్సరాలు; జరయున్, రుజయున్, ఎఱుగక= ముసలితనం, రోగం అంటే తెలియకుండా(లేకుండా); అమర, భావమున్న= మరణంలేనిస్థితిలో; సుఖంబు, జీవింతురు+అట్ట= హోయిగా బ్రతుకుతారటగా; దీనిన్, ఏలన్, కనిస, వాడు+అ= దీనిని తన అదుపులో ఉంచుకొని పాలింపకలిగినవాడే; ఎందున్= ఎక్కుడైనా; పెద్ద= గొప్పవాడు (అనబడతాడు).

తాత్పర్యం: ఈ నందినిధేనువుపాలు త్రాగి నరులు పదివేలేండ్లు ముసలితనం, రోగాలు లేకుండ అమరత్యంతో హోయిగా బ్రతుకుతారటగా! దీనికి యజమానుడై పాలకుడైనవాడే నిజంగా ఎక్కుడైనా గొప్పవాడుగా పరిగణింపబడేది.

- వ. ‘మర్త్యులోకంబున నుశేసరపతికూతురు జితపతి యసు కోమలి నా ప్రియసభి; యే నెప్పుడు దానికి
బ్రియంబు గోరుచుండుడు; నిమ్మిదపు నమ్మితికిచ్ఛిపుత్తే’ మనిషులైయిని వచనంబుల కసుగుణంబుగా
బ్రిభాసుండు నిజబ్రాత్మచోదితుం డయి వసిష్టపోమధేసువుం బట్టికొనిపోయిన, నమ్మినియు
దినహామధేసువుం గానక వసంబెల్లు గలయరోసి, తన యోగదృష్టిం జాచి వసువులు గొనిపోతిక యెతీంగి. 160

ప్రతిపదార్థం: మర్త్యులోకంబునన్= భూలోకంలో; ఉషినర, పతి, కూతురు= ఉషినరము- అనే దేశపు రాజుయొక్క కూతురు;
జితపతి, అను, కోమలి= జితపతి అనే పేరుగల వనిత; నా, ప్రియసభి= నాకు ఇష్టమైన స్నేహితురాలు; ఏను+ఎప్పుడున్; దానికిన్,
ప్రియంబు, కోరుచున్+ఉండుదు(ను)= అమె సంతోషస్నేహికోరుతూ ఉంటాను; ఈ+మొదపున్= ఈఆపును;
ఆ+ముదితకున్+ఇచ్చి), పుత్రము+అనిసన్= ఆ వనితకు ఇచ్చి పంపుదాము అనగా; ప్రాణయొని, వచనంబులకున్+
అనుగుణంబుగాన్= ప్రియరాలి మాటలకు అనువుగా; ప్రభాసుండు; నిజబ్రాత్మ, చోదితుండు+అయి= తన సోదరులచేత
ప్రేరితుడై; వసిష్ట, హోమధేసువున్, పట్టికొనిపోయినన్= వసిష్టడియొక్క హోమధేసువును తీసికొనిపోగా; ఆ+మునియున్= ఆ
వసిష్టుడు; హోమధేసువున్; కానక, వసంబు+ఎల్లన్= అరణ్యమంతా; కలయన్, రోపి= నలుదిక్కులా వెదకి; తన, యోగదృష్టిన్,
చూచి= తన దివ్యదృష్టితో చూచి; వసువులు, కొనిపోతట= కొనిపోవట; ఎతీంగి= వసువులు తీసికొనిపోవటం తెలిసికొని.

తాత్పర్యం: ‘భూలోకంలో ఉషినరదేశాధిపతియొక్కకూతురు జితపతి అనే ఆమె నా ప్రాణస్నేహితురాలు. నే
నెప్పుడూ ఆమెకు సంతోషం కలిగించా లని భావిస్తూ ఉంటాను. ఈ ఆపును ఆమె కిచ్చిపంపుదా’ మనగా,
ప్రియురాలి మాటలకు అనువుగా ప్రభాసుడు తనసోదరులచేత ప్రేరితుడై వసిష్టడి హోమధేసువును పట్టికొనిపోగా,
అముని తనహోమధేసువు కనబడకపోవటంతో అడవినాలుగుమూలల గాలించి, తన యోగదృష్టితో చూచి, వసువులు
తీసికొనిపోవటం తెలిసికొని.

- ఆ. ‘మమజయోనిఁ బుట్టు’ దని వాలి కప్పుడు, కోప మండర మునియు శాప మిచ్చే;
భయము వొంది విషము లయి హచ్చి వారును, వినయ మొనర నిట్టు లనిల మునికి. 161

ప్రతిపదార్థం: మునియున్= వసిష్టుడు; వారికిన్= వసువులకు; అస్పుడు; మమజయోనిన్, పుట్టుడు+అనిఁ= మానవగర్జుంలో
పుట్టండి అని; శాపము; ఇచ్చేవ్; వారును= వసువులకూడ; భయము, పొంది= భయపడి; విషములు+అయి= కలతపోందిన
బుద్ధికలవారై; వచ్చి; వినయము+ఒసరన్= అణమన ఒప్పారగా; మునికిన్= వసిష్టడితో; ఇట్టులు+అనిరి= ఈవిధంగా
అన్నారు.

తాత్పర్యం: అప్పుడు వసిష్టుడు వసువులను ‘మీరు మానవజన్మ ఎత్తండి’ అని కోపంతో శపించాడు. వారు అందుకు
భయపడి మనసు కలతపడగా వినయంగా వసిష్టడితో ఈ విధంగా అన్నారు.

గంగ దేవప్రతునిం దెచ్చి శంతమన కిచ్చుట (సం. 1-94-11)

- వ. ‘సీవు ధర్మమూర్తిపి; మాచేసిన యజ్ఞానంబు సహించి మర్త్యంబునం బెద్దకాలం బుండకుండ మూ
కనుగ్రహింపవలయు’ నని ప్రార్థించిన నమ్మిని ప్రసన్నుం డయి ‘మీకోలినయిట్ల యసు; నష్టముం డయిన
యిాప్రభాసుండుపెద్ద యునపరాధంబుజేసేగావున వీఁడు మర్త్యులోకంబునం బెద్దకాలంబుండు;

నసపత్యండు నగు' ననియే నని గంగాదేవి తనస్వరూపంబుఁ జాపి, వసూత్పత్తియు స్వర్గగమన నిమిత్తంబును గాంగేయ జస్తస్తితియునుం జెప్పి, 'దేవతుం దయిన యిక్కుమారుండు పెరుగునంతకు నాయుద్దన యుండు'నని శంతను నొడంబతీచి కొడుకుం దీడ్జైని యలగిన; విష్ణుయం బంది శంతనుండు డానితోడి యిపెట్టిపోగంబులం పెద్దకాలంబు సనిన నల్పకాలంబుకా వగచుచు హస్తిపురంబునకు వచ్చి.162

ప్రతిపదార్థం: నీవు; ధర్మమార్తివి= ధర్మంరూపు తాల్చినవాడవు; మా, చేసిన= మేం చేసిన; అజ్ఞానంబు= అవివేకపు పనిని; సహించి= బిర్చి; మర్యాంబునన్= భూలోకంలో; పెద్దకాలంబు+ఉండక+ఉండన్= చాలకాలం జీవించుండా; మారున్+అనుగ్రహింప, వలయున్+అని, ప్రార్థించినన్= మమ్ములను దయచూడు మని వేడుకొనగా; ఆ+ముని, ప్రసన్సుండు+అయి= ఆ వసిష్టుడు సుముఖుడై; మీ, కోరిన, అట్టు+అ, అగున్= మీరు కోరిన విధంగానే అవుతుంది; అష్టముండు+అయిన, ఈ, ప్రభాసుండు= ఎనిమిదవవాడైన ఈప్రభాసుడు; పెద్దయున్, అపరాధంబున్, చేసెన్, కాపునన్= మిక్కిలి నేరం చేశాడుకాబట్టి; వీదు= ఇతడు(ప్రభాసుడు); మర్యాలోకంబునన్= భూలోకంలో; పెద్దకాలంబు+ఉండున్= చాలకాలం ఉంటాడు; అసపత్యండు+అగున్= సంతాసంలేనివాడును ఔతాడు; అనియెను; అని; గంగాదేవి; తన, స్వరూపంబున్= తన నిజరూపాస్ని; చూపి= చూపించి; వసు+ఉత్పత్తియున్= వసుపులయ్యెక్క పుట్టుకునగురించి; స్వర్గ, గమన, నిమిత్తంబును= వారిస్వర్గప్రయాణానికి(మరణానికి) గల కారణాస్ని; గాంగేయ, జనస్తితియునున్= గంగకుమారుడైన భీముడియ్యెక్క పుట్టుకును సంబంధించిన వాస్తవాస్ని; చెప్పి; దేవతుండు+అయిన= దేవతుడు అనేపేరుతో వ్యవహారింపబడే ఈబాలుడు; పెరుగు+అంతకున్= పెద్దవాడయ్యెంతవరకు; నాయుద్దన్+అ, ఉండును+అని= నాదగ్గరే ఉంటా డని; శంతనున్= శంతనుడిని; ఒడంబతీచి= ఒప్పించి; కొడుకున్, తోడ్కొని, అరిగినన్= కుమారుడిని తీసికొనిపోగా; శంతనుండు; విశ్వయంబు+అంది= ఆశ్చర్యపడి; దానితోడి, ఇష్ట+ఉపభోగంబులన్, పెద్దకాలంబు, చనినన్= గంగతో కలిసి కోర్కెలను అనుభవించటం చాలకాలం సాగినపుటికిస్ని; అల్పకాలంబు, కాన్= కొద్దికాలమే సాగినట్లు; వగచునన్= బాధపడుతూ; హస్తిపురంబునకున్, వచ్చి= హస్తినాపురానికి తిరిగివచ్చి.

తాత్పర్యం: 'వసిష్టుమహర్షి! నీవు ధర్మం తెలిసినవాడవు, మేము చేసిన అవివేకపునికి ఓర్చుకొని భూలోకంలో ఎక్కువకాలం ఉండకుండ మమ్ములను దయచూడు' మని వేడుకోగా, ఆ వసిష్టుడు అనుకూలుడై 'మీరు కోరినట్లే ఔతుంది; కాని, ఈ ఎనిమిదవవాడైన ప్రభాసుడు మిక్కిలినేరం చేశాడుకాబట్టి వీదు భూలోకంలో చాలకాలం జీవిస్తాడు, సంతాసం లేనివాడుకూడ ఔతాడు' అని అన్నా డని చెప్పి, గంగాదేవి తన నిజస్వరూపాస్ని చూపి వసుపులపుట్టుకును గురించి, వారు స్వర్గానికిపోవడానికి గల కారణాస్నిగురించి, భీముడి పుట్టుకును సంబంధించిన వాస్తవాస్ని గురించి చెప్పి, దేవతుడని ఆ కుమారుడికి పేరుపెట్టి, అతడు పెద్దవాడయ్యెంతవరకు తనదగ్గరే ఉంటాడని పేర్కొని, దానికి శంతనుడిని ఒప్పించి, కొడుకును తనతో తీసికొనిపోయింది. శంతనుడు దాని కంతటికి ఆశ్చర్యపడి గంగతో తాను చాలకాలం కోరినకోర్కెలు అనుభవించినా అది స్వల్పకాలంగానే తోచగా విచారపడుతూ హస్తినాపురానికి వచ్చి.

మ. తన కాజ్ఞావశవర్య లై మహిసుముష్టత్తపంశేశు లె
ల్లసు భక్తిం బనిసేయుచుండగ విశాలం బైసు సత్కృతి ది
గ్వానితా మౌక్కిక దామలీల వెలుగన్ వారాశిపర్యంత భూ
జనరక్షావర్య డయ్య శంతనుడు రాజురాజుభర్షస్తితిన్.

ప్రతిపదార్థం: శంతముడు; రాజత్, రాజధర్మస్తిలిన్= ప్రకాశిస్తున్న రాజధర్మం యొక్క వ్యవస్థతో; తనకున్; ఆజ్ఞ్యు, వశవర్తులు+బి= శాసనానికి లోంగినవారై; మహాన్, భూమిలోని సమస్త శ్శత్రు, వంశ+ఈశాలు+ఎల్లను= శ్శత్రుయవంశాలకు చెందిన రాజులందరూ; భక్తిన్= వినయంతో; పని+చేయుచున్+ఉండగన్= సేవలు చేస్తూ ఉండగా; విశాలంబు+పన, సత్, కీర్తి= బాగా వ్యాపించిన మంచి కీర్తి; దిక్, వనితా, మార్క్షిక, దామ, లీల, వెలుగన్= దిక్కు అనింది శ్రీయొక్క ముత్యాలదండయో అస్మట్లు, ప్రకాశించగా; వారాశి, పర్యంత, భూ, జన, రక్షా, పరుఁడు+అయ్యెన్= సముద్రాలవరకు వ్యాపించి ఉన్న భూమియొక్క జనులయొక్క రక్షణయందు నిమగ్నుడైనాడు.

తాత్పర్యం: శంతముడు తన శాసనానికి తలబగ్గి భూతలంపీది శ్శత్రుయవంప్యలైన రాజు లందరు వినయంతో తనకు సేవలుచేస్తూ ఉండగా వ్యాపించిన తన ఉత్తమకీర్తి, దిక్కులనే వనితలకు పెట్టిన ముత్యాలదండయో అస్మట్లు ప్రకాశించగా, వెలుగొందుతున్న రాజధర్మవ్యవస్థతో సముద్రాలవరకు వ్యాపించిన భూమిని, ప్రజలను రక్షించటంలో నిమగ్నుడైనాడు.

విశేషం: అలం: ఉత్సైడ్.

వ. ఇట్లు లోకంబెట్లు దినధ్రుమార్గంబ పాగడుచుండ సుఖంబుండి యాతం దొక్కునాఁడు మృగయావ్యాజింబున గంగాసమీపంబునం జనువాఁడు దిన్నుంబాసి తనుత్యంబుఁ దాల్చినట్లు గడునలప్పవాహాం బైయున్నదాసిం గంగానదిం జాచి యిది యేమినిమిత్తంబో యనుచుం గాండికనేల యలగి. **164**

ప్రతిపదార్థం: ఇట్లు= ఈచిధంగా; లోకంబు+ఎల్లన్= లోకమంతా; తన, ధర్మ, మార్గంబు+లు= తనయొక్కధర్మపద్ధతిని; పాగడుచున్+ఉండన్= ప్రశంసిస్తూ ఉండగా; సుఖంబు+ఉండి= హోయిగా కాలంగడుపుతూ; ఆతండు= శంతముడు; ఒక్కునాఁడు= ఒకరోజున; మృగయా, వ్యాజింబునన్= వేట నెవంతో; గంగా, సమీపంబునకున్, చనువాఁడు= గంగానదియొక్క సమీపానికిపోతున్నవాడు; తన్నున్, పాసి, తనుత్యంబున్, తాల్చినట్లు= తనకు వదలివెళ్లి చిక్కినట్లు (సన్నపడ్డట్లు); కడున్, అల్ప, ప్రపాహంబు+బి, ఉన్న, దాన్నిన్= మిక్కిలి తమ్ముపైనీటిపారుదల కలిగిందై ఉండగా చూచి, దీనికి కారణ మేమిటో అని అనుకొంటూ మరొక ప్రాంతానికి పోయి.

తాత్పర్యం: ఈచిధంగా లోకమంతా తా ననుసరించే ధర్మమార్గాన్ని పాగడుతూ ఉండగా, సుఖంగా ఉండి, ఒకనాడు వేటకై గంగానదిసమీపానికి పోగా ఎదుట గంగానది తనుండి దూరంకావటంచేత చిక్కి సన్నబడిపోయిందా అస్మట్లు మిక్కిలి తమ్ముపనీటిపారుదల కలిగిందై ఉండగా చూచి, దీనికి కారణ మేమిటో అని అనుకొంటూ మరొక ప్రాంతానికి పోయి.

విశేషం: అలం: ఉత్సైడ్.

తరలము.

కనియె ముందట నమ్మియోపతి గాంగైకత భూములం
బసుగొనన్ ధను వభ్యసించుచు బానసంహాతి సేతుగా
ఘునముగా నమురాపగోఘుముఁ గట్టియున్న కుమారు న
త్యనము నాత్తసమాను నాత్తజు నాపగేయు మహియశున్.

165

ప్రతిపదార్థం: ఆ+మీహపతి= ఆ రాజు (శంతనుడు); గాంగ, సైకత, భూముల్నీ= గంగానదికి సంబంధించిన ఇసుకతినైలపై; పన్ను+కొన్న-పనుగౌన్నీ= (అభ్యసంవలన) విద్యదృఢపడటానికి; ధనుపు+అభ్యసించుచున్నీ= విలువిద్యను అభ్యసంచేస్తా; బాణసంహతినీ= బాణాలయ్యుక్క సమూహాపోచ్చి; సేతుగానీ= అడ్డుకట్టగా; ఫునముగానీ= గొప్పగా, గట్టిగా; అమర+ఉపగా+బిఘుమున్నీ= దేవతలనది అయిన గంగయ్యుక్క ప్రవాహాపోచ్చి; కట్టి+ఉన్ను= అడ్డుపెట్టిఉన్ను; అతి+అసమున్నీ= మిక్కిలి దోషరహితుడిని; ఆత్మ, సమానున్నీ= తనతో పోలినవాడిని(రూపరాక్రమాలలో); ఆత్మజున్నీ= తన కుమారుడిని; ఆపగేయున్నీ= గంగాపుత్రుడిని; మహాత్మ+యున్నీ= గొప్పకీర్తికలవాడిని; కుమారున్నీ= బాలుడిని, (పుత్రుడిని); ఎముల్నీ= కాంచెన్= చూచాడు.

తాత్పర్యం: ఆ శంతనుడు గంగానదిబడ్డున నున్న ఇసుకతినైలమీద ధనుర్విద్య గట్టిపడటానికి విల్లమ్ములతో అభ్యసం చేస్తా బాణాలసమూహాంతో గంగాప్రవాహానికి అడ్డుకట్టగా కట్టి నీటిప్రవాహానికి అడ్డుపెట్టి ఉన్న దోషరహితుడు, తనతో సమానుడైనవాడు, తనకుమారుడు, గంగాపుత్రుడు, గొప్పకీర్తి కలవాడు అయిన ఒక బాలుడిని ఎదుట చూచాడు.

విశేషం: తరలము- ఇది అతిధృతి ఛందంలో పుట్టింది. ప్రతిపాదానికి పందొమ్మెది అష్టరా లంటాయి. గుణాలు- న, భ, ర, స, జ, గ; 12వ అష్టరం యతిస్థానం. ప్రాసనియమం ఉన్నది. ‘కుమారున్నీ - అత్యసమున్నీ - ఆత్మజున్నీ - ఆపగేయున్నీ - మహాయుషున్నీ’ - అనే నరుసలో విశేషమాలు వాడి శంతనుడు దేవతపునిలో కానవచ్చే గుణాలను క్రమంగా సహజంగా గుర్తించినట్లు నన్ను వర్ణించాడు. ఇది ప్రసన్నకరాకవితలోని ఒక శిల్పం.

వ. కని పుట్టిననాడ చూచినవాడు గాపున నప్పు డెఱుంగనేరుక విష్ణుయాకులిత చిత్తుం డయి యుండె; గుమారుండు నాతనిం జూచి తంప్రీం నెఱుంగనేరుకయు నిసర్గస్నేహామోహితుం దై యుండె: నంత, 166

తాత్పర్యం: ఆవిధంగా చూచి, అతడిని పుట్టినవాడుమాత్రమే చూచి ఉన్నాడు కాబట్టి ఆసమయంలో గుర్తించలేక శంతనుడు ఆశ్చర్యంతో కలపడిన హృదయంకలవాడై ఉన్నాడు. ఆ బాలుడుకూడ శంతనుడిని చూచి తండ్రిగా గుర్తించలేకపోయినా సహజమైన అనురాగంతో ముగ్గుడై ఉండిపోయాడు. అంతట (తరువాతి పద్యంతో అన్వయం.)

తే. దివ్యభూషణాలంకృతదేహము దైన్యం, కొడుకు వలపలిచేయుండి కోమలాంగి దివ్యమంచి ప్రతితో జనుదెంచి పతకీఁ, జూపి ‘భూనాథి! విందు నీ సూసు’ దనియె.

167

ప్రతిపదార్థం: దివ్య, భూషణ+అలంకృత, దేహండు+బన= దేవతాసంబంధు లైన ఆభరణాలచేత అలంకరింపబడిన శరీరం కలవాడైన; కొడుకు, వలపలి, చేయి+ఊరి= కొడుకుయ్యుక్క కుడిచేయి పట్టుకొని; కోముల+అంగి, దివ్యనది= వనిత లైన గంగి; ప్రతితోన్, చనుదెంచి= సంతోషపంతో వచ్చి; పతికిన్+చూపి= భర్తకు ఆ కుమారుడిని చూపి; భూనాథ= ఓరాజాఁ; పీడు= ఈబాలుడు; నీ, సూనుడు= నీకుమారుడు; అనియున్నీ= అని చెప్పింది.

తాత్పర్యం: దివ్యభరణాలతో అలంకరింపబడిన మేను కలవాడైన కొడుకుయ్యుక్క కుడిచేయిపట్టుకొని గంగాదేవి ఆప్యయంగా వచ్చి బాలుడిని భర్తకు చూపి, ‘ప్రభూ! ఈ బాలుడు నీకుమారుడు’ అని చెప్పింది.

వ. మతియును.

168

ప్రతిపదార్థం: సుస్పషం.

తాత్పర్యం: ఇంకా ఏమంటే. (తరువాతి పద్యంతో అన్వయం.)

సీ. సాంగంబు లగుచుండ సకలవేదంబులు ; సదివె వసిష్ఠతోః సకలధర్మ
శాస్త్రాధి బహువిధశాస్త్రముల్ శుక్రజ్యి , హస్పతుల్ నేణ్ణనయట్ల నేణ్ణ
బరమాస్తవిధ్య నష్టప్రశురాముం దెంతు ; దక్షుఁ దంతియ కడుదక్షుఁ దయ్యుః
నాత్మవిజ్ఞానంబునందు సనత్కమూ , రాదుల యట్టిఁడ యనఫుమూల్రు

ఆ. నొప్పుగొనుము వీని; మర్మశ్శ! యని సుతు ; నిచ్ఛి గంగ సనిక, నెత్తిగె తనయు
నెమ్ముఁ దోషుకొనుచు నిధి గస్తుపేదయు , పాతిలె సంతసిభి భూవిభుందు.

169

ప్రతిపదార్థం: ఉర్మీ+ఈశ= రాజు! వసిష్ఠతోఽః = వసిష్ఠడివద్ద; స+అంగంబులు+అగుచున్+ఁండన్= అంగాలతో కూడికొని ఉండగా; సకల, వేదంబులు, చదివెన్= అన్ని వేదాలనూ చదివాడు; పుక, బృహస్పతుల్, నేర్చిన, అట్లు+అ= రాష్ట్రసులగురువైన ఖ్రుదు, దేవతల గురువైన బృహస్పతి నేర్చిన విధంగానే; సకలధర్మశాస్త్ర+అది, బహువిధశాస్త్రముల్= ధర్మశాస్త్రం మొదలైన అనేక శాస్త్రాలనన్నింటిని; నేర్చేన్= నేర్చాడు; పరమ+అప్త్ర, విద్యన్= మంత్రసహితా లైన శ్రేష్ఠమైన అప్త్రాలను ప్రయోగించే విద్యలో; ఆ+పరశురాముండు+ఎంత, దక్షుఁడు= ఆజమధగ్నిపుత్రుణైన పరశురాముడు ఎంత సమర్థుడో; అంతియ, కడు, దక్షుఁడు+అయ్యెన్= అంతగా మిక్కిలి నేర్చరి అయినాడు; ఆత్మవిజ్ఞానంబునందున్= ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానంలో; సనత్కమార+ ఆదులు+అ, అట్టిఁడ, అనఘముర్మీల్= సనత్కుమారుడు మొదలైనవారివలనే పుణ్యమూర్తికలవాడు అయిన; వీనిన్= వీడిని; ఒప్పు, కొనుము= ఇప్పంతో (గ్రహించుము; అని, సుతున్= ఇచ్చి)= అని కొడుకును, ఒప్పగించి; గంగ, చనినన్= (గుండరవాదేశం) గంగాదేవి వెడలిపోగా; తనయున్= కుమారుడిని; ఎత్తిగె= గుర్తించి; నెమ్మున్= ప్రీతితో; తోడుకొనుచున్= వెంటతీసికొనివెళ్ళుతూ; నిధి, కన్న, పేద+అ, పోలెన్= డబ్బుపొతర(గుస్తుధనం)ము కనుగొనిన పేదవాడివలె; భూవిభుందు= రాజు; సంతసిల్లి= సంతోషించి,

తాత్పర్యం: ‘ఓ రాజు! ఇతడు వసిష్ఠడివద్ద వేదాలను సాంగంగా చదివాడు; ఖ్రుదు, బృహస్పతి నేర్చినట్లుగా సకలధర్మశాస్త్రాలను, వివిధశాస్త్రాలను నేర్చాడు; శ్రేష్ఠమైన అప్త్రాలన్నింటిని ప్రయోగించే నేర్చులో ఆ పరశురాముడు ఎంతసమర్థుడో అంతటిసుమర్థుడైనాడు. ఆత్మజ్ఞానంలో సనత్కుమారాదులవలె పుణ్యాత్ముడైనవాడు. నీకుమారుడైన ఇతడిని స్వీకరించుము’ అని శంతనుడికి కుమారుడిని ఒప్పచెప్పి వెడలిపోగా; శంతనుడు విషయమంతా తెలిసికొని పెన్నిధిని పాందిన పేదవాడివలె కొడుకును చూచి ఉప్పాంగిపోయి, అతడిని తనవెంట తీసికొనిపోయాడు.

విశేషం: అలం: ఉపను; భార్యాపుత్రులు దూరమైన శంతనుడు ఎంతటిమహారాజైనా ఒంటరిగా ఎంతటిపేదవాడుగా కనబడతాడో, కొడుకుతో కొడుకొని ఉంటే ఎంతఅర్థప్రపంతుడుగా గోచరిస్తాడో’ పెన్నిధిని కనిన పేదవాడివలె’ అనే పోలికతో సన్మయ రుచిరార్థదీప్తితో చెప్పాడు. వివిధరంగాలలో అత్యస్తుతులు, ఆదర్శవంతులు అయినవారు- వసిష్ఠుడు, ఖ్రుదు, బృహస్పతి, పరశురాముడు, సనత్కమారుడు మొదలైనవారు. వారందరి పాండిత్యం ఒక్కట్టుతే ఎంతగొప్పదో అంతటి ఘనమైనవిద్యత్తు కలవాడు దేవవ్రతుడని వ్యంగ్యం. ఒక కామపురుషార్థాన్ని వదలి మిగిలిన పురుషార్థాలన్నింటికి సంబంధించిన విజ్ఞానాన్ని దేవవ్రతుడు గ్రహించాడని వస్తుధ్వని. సంతానంలేకుండ దీర్ఘకాలం ధర్మతృడుగా భీమ్యుని జీవితవృత్తానికి ఇటువంటి కథార్థాలు వ్యంజకాలై సార్థకా లౌతున్నాయి.

వ. తన పురంబునకు వళ్లి సకలరాజున్న ప్రధాన సమక్షంబున గాంగేయునకు యోవరాజ్యాభిషేకంబు సేసి, కొడుకుతోడి వినోదంబులం దగీలి నాలుగువత్సరంబు లనస్వవ్యాపారుండై యుండి, యెక్కునాడు యమునాతీరంబున వేటలాడుచుఁ ర్రుమ్మరువాఁ దపూర్ణసురభిగంధం బాష్పూణించి దానిపళ్లిన వల నారయుచు నలగి యమునాతీరంబున.

170

ప్రతిపదార్థం: తన, పురంబునకున్, వచ్చి= తన రాజధానికి తిరిగివచ్చి; సకల, రాజున్, ప్రధాన, సమక్షంబునవ్= సమస్త సామంత ప్రభువులయ్యున్నాయి, మంత్రులు మొదలైన రాజోర్యోగులలో ముఖ్యమైనవారియుక్కుయు ఎదుటన్; గాంగేయునకున్= గంగువారుడైన దేవప్రతునకు; యోవరాజ్యా+అభిషేకంబు, చేసి= యువరాజు పదవిలో అభిషేకించి; కొడుకుతోడి, వినోదంబులన్, తగిలి= కొడుకుతో కలిసి వేడుకలలో ఆసక్తుడై; నాలుగు, వత్సరంబులు, అనస్య, వ్యాపారుండు+పి, ఉండి= నాలుగేండ్లు మరే ఇతర వ్యాసంగాలు లేనివాడై ఉండి; ఒక్కునాడు= ఒకరోజున; యమునా, తీరంబునవ్= యమునానదీతీరంలో, వేటలు+అడుచున్= వేటాడుతూ, క్రుమ్మరువాఁడు= తిరుగుతుండే అతడు; అపూర్వ, సురభి, గంధంబు+అప్రూణించి= అద్భుతమైన (అంతకుముం దెరుగని) ఒక గంధద్రవ్యం యొక్క సువాసనను అనుభవించి; (వాసన చూచి); దాని, వచ్చిన, వలను+అరయుచున్, అరిగి= అది వచ్చిన దిక్కున వెదకుతూ వెళ్లి; యమునాతీరంబునవ్= యమునానది ఒడ్డున.

తాత్పర్యం: శంతమడు తన రాజధానికి తిరిగివచ్చి సకలరాజుప్రధానుల ఎదుట గాంగేయుడికి యోవరాజ్యపట్టాభిషేకం చేసి కొడుకుతో వేడుకలు సలుపుతూ నాలుగేళ్లు మరే వ్యాసంగాలూ లేదుండ ఉండి, ఒకనాడు యమునానదీతీరంలో వేటాడుతూ తిరుగుతుండగా ఒక అపూర్వ మైన సుగంధం వాసన మాచాడు. ఆ వాసన వస్తుస్తు దిక్కుననే వెళ్లుతూ యమునాతీరంలో.

శంతమడు సత్యవతిని భార్యగాగోరి ప్రతిహాత మనోరథుఁ డగుట (సం. 1-94-41)

క. కనకావదాతకోమల, తనులతు దనుమధ్యు గమలదశనేత్తను యో జనగంభి నవనినాథుడు, గనియెను సురకస్యవోని కన్నియ నంతన్.

171

ప్రతిపదార్థం: అంతన్= అప్పుడు; అవనినాథుడు= రాజు; కనక,+అవదాత, కోమల, తనులతన్= బంగారంవలె స్వచ్ఛమైన (తెల్ల) మెత్తనిలితవంటి మేనుకలిగినది; తనుమధ్యన్= సన్మని నడుము కలిగినది; కమల, దశ, నేత్రను= తామరేకులవంటి కన్నలు కలదానిని; యోజన, గంధిన్= అనుడదూరందాకా మేనిసుగంధాన్ని వ్యాపింపజేసేది అనే సార్థకమైన పేరును కలది; సుర, కన్య, పోని, కన్పియన్= దేవకన్యవంటికన్యను; కనియెను= చూచాడు.

తాత్పర్యం: అప్పుడు రాజు బంగారువలె స్వచ్ఛమైన మృదుమైన లతవంటి మేను కలిగినది, సన్మని నడుము కలది, తామరేకులవంటి కన్నలు కలది, అనుడదూరం మేని సుగంధాన్ని వ్యాపింపజేసేది, అయిన దేవకన్యవంటి కన్యను చూచాడు.

విశేషం: అలం: ఉపమ.

ఉ. దాని శరీరసారభము, దాని విలోల విలోకనంబులున్,
దాని మనోహరాక్షతియు, దాని శుచిష్మిత వక్కకాంతియున్,

దాని విలాసముం గడుముదంబును జాచి మనోజబాణసం

తానహాతాత్పుర్ దై స్వపతి దానికి ని ట్లనియెం బ్రియంబునన్.

172

ప్రతిపదార్థం: నృపతి= రాజు(శంతముడు); దాని, శరీర, సారభమున్= ఆమెయొక్క మేనిసుగంధమును; దాని, విలోల, విలోకనంబులున్= ఆమెయొక్క కదలాడే చూపులు; దాని, మనోహర+ఆకృతియున్= ఆమెయొక్క అందమైన ఆకారం; దాని, శుచి, స్నేత, వక్త, కాంతియున్= ఆమెయొక్క తెల్లని చిరునష్టుకల ముఖకాంతియు; దాని, విలాసమున్= ఆమెయొక్క శృంగారహావభావలశ్శణాన్ని; కదు, ముదంబునన్= మిక్కిలి సంతోషంతో; చూచి= చూచి; మనోజ, బాణ, సంతాన; హత+అత్యుడు+ఎ= మన్మథుడియొక్క బాణాల సమూహంతో కొట్టబడిన హృదయం కలిగినవాడై; ప్రియంబునన్= అనురాగంతో; దానికిన్= ఆమెతో; ఇట్లు+అనియెన్= ఈవిధంగా అన్నాడు.

తాత్పర్యం: శంతముడు ఆమెశరీరపరిమళాన్ని, ఆమె చలించే కన్నులనూ, ఆమె అందమైన ఆకారాన్ని, తెల్లని చిరునష్టుతో కూడిన ఆమెముఖకాంతినీ, ఆమెశృంగారహావభావలీలలను మిక్కిలిసంతోషంతో చూచి మన్మథబాణాలతో కొట్టబడినవాడై(మదనవికారానికి లోసై) అనురాగంతో ఆమెతో ఈవిధంగా అన్నాడు.

విశేషం: నస్వరుగారి అష్టరమ్యతకు అధ్యం పట్టే రచన. యోజనగంధి మధురాకృతిలో ఉన్న సమవిభక్తమైన రూపవైభవాన్ని సమత' అనే జబ్బగుణంతో ధ్వనింపజేశాడు నస్వరు. అష్టరమ్యత అంటే రచనలోని రమణీయాక్షరప్రయోగ పునరావృత్తులవలన కలిగే అందమే కాదు, పద, పదసముదాయాలపలన కలిగే అందమనికూడ అధ్యం. ఇందులో రాజు ఆమె సౌందర్యాన్ని చూచి మన్మథబాణాలూతాత్పుర్వాన్ని వర్ణించాడు వర్ణించేటప్పుడు పశ్చిమిభక్త్వంతాలైన తచ్ఛబ్దాలు ('దాని' అనే సర్వూమాలు) అయిదింటితో అయిదు విశేషణాలను ప్రయోగించటం సార్థకం. ఆమె శరీర విలాసాలే పంచబాణాల వంటివిని కవిష్టోఽక్కిసిద్ధమైన వస్తువ్యాపి. ముదంబునన్ అనే మాట అభిలాషము ధ్వనింపజేస్తున్నది. పద్మపూర్వార్థంలో నాయికా సౌందర్యవర్ణం, ఉత్తరార్థంలో నాయకుడి అభిలాషపర్వం. పూర్వార్థంలో సమతాగుణం నాయికా సౌందర్యదర్శకం. మొత్తంపద్యంలో భాసించే మాధుర్యం రతిభావప్యంజకం, నాయికయందు 'శుచిస్నేతవక్తుకాంతి' అనేది విశేషసౌందర్యలశ్శణంగా నస్వరు నిర్దేశించాడు. రాబోయే పద్యంలోకూడా దానిని పేర్కొన్నాడు. మనసులోని మర్మాన్ని ముసిముసినవ్యాపాలతో ముద్దుముద్దుగా ధ్వనింపజేయగల ముద్దరాలు యోజనగంధి.

ఉ. 'ఎందులదాన? వేకతము యియ్యమునాసంబి నోడ నడ్చుచున్

సుందల! సీకు నున్ని యిభి చూడగఁ దా నుచితంబే?' నాపుడున్

మందమనోజ్ఞమహాసముఖమండల మెత్తి మృగాశ్చి చూచి సం

కుందనసన్నిభున్ స్వపతిఁ గస్తుక యి ట్లని పల్చుఁ ట్లతితోన్.

173

ప్రతిపదార్థం: సుందరి= అందమైనదానా! ఎందుల, దానపు= ఎక్కుడిదానపు?; ఏకతము+అ= ఒంటరిగా; ఈ+యమునానదిన్= ఈ యమునానదిలో; ఓడ, నడ్పుచున్, నీకున్, ఉన్ని= పడవ నడుపుతూ నీపు ఉండటం; ఇది, చూడగన్, తాన్, ఉచితంబు+ఎ= చూడటానికి ఇది యోగ్యంగా లేదు; నాపుడున్= అనగా విని; కన్యక= ఆ కన్యా; మంద, మనోజ్ఞ, హస, ముఖ, మందలము+ఎత్తి= అంద మైన చిరునష్టు గల గుండ్రనిముఖాన్ని పైకెత్తి; మృగ+అశ్చి= లేడికన్నులవంటి కన్యలుగల ఆమె; సంక్రందన, సన్నిభున్, సృపతిన్= ఇంద్రుడిని పోలిన ఆ రాజును; చూచి; ప్రీతితోన్= సంతోషంతో; ఇట్లు+అని, పల్చున్.

తాత్పర్యం: 'అందమైనదానా! నీ వేక్కుడిదానపు? ఒంటరిగా ఈ యమునానదిలో పడవనడుపుకొంటూ నీపు ఈ విధంగా ఉండటం చూడటానికి ఉచితంగా ఉన్నదా? (లేదు)' అని రాజులనగా విని ఆ కన్య చిరునష్టుతో అందమైన

గుండుని ముఖం పైకెత్తి లేడికమ్మల వంటి కమ్మలతో ఇంద్రుడిని పోలిన ఆ రాజును చూచి సంతోషంతో ఈ విధంగా అస్వది.

విశేషం: అలం: ఉపమ. నవ్యమగారి అష్టకరమ్యతు చక్కని ఉదాహరణ ఈపద్యరచన. ఈ పద్యపు ఎత్తుగడ తరువాతికవులకు ఎందరికో ఆయసందర్భాలలో స్వార్థి నిచ్చింది. పద్యపూర్వార్థంలో వాచికాభినయం, ఉత్తరార్థంలో ఆంగికాభినయం వర్ణించి నాయకుడి అభిలాషను, నాయక ఆభిముఖ్యాన్ని నాటకీయతతో ధ్వనింపజేసి, రసధ్వనిని వస్తుధ్వనిని పోవకంగా నిలిపిన మాధుర్యగుణవిశిష్ట మైన రచన యిది.

విశేషం: అలం: ఉపమ.

వ. ‘ఏను దాశరాజుకూఁతురఁ; దండ్రి నియోగంబున నిక్షేర్యంబు ధర్మార్థంబు సేయుచుందు’ ననిన దాని యభినవ రూపసౌందర్యంబులు దొబ్బియు విని యెణింగినవాఁ దైయుకోశులిం గామించి దాశరాజుకడచుం జని తనయభిప్రాయం బెణింగించిన, నతండును సంతోషించి శంతను నత్యంతభక్తిం బూజించి యి ట్లసియే. 174

ప్రతిపదార్థం: సుగమం.

తాత్పర్యం: ‘నేను దాశరాజుకూతురిని; తండ్రిగారి ఆజ్ఞాచేత ఈపనిని ధర్మార్థంసం చేస్తుంటాను’ అనిఅనగా దాని క్రొంగొత్త రూప సౌందర్యాలను ఇదినరకే విని తెలిసికొన్నవాడు కావటంచేత, ఆ లలితాంగిపై కోర్కెపడి దాశరాజు వద్దకు వెళ్ళి తనఅభిప్రాయాన్ని తెలిపాడు. దాశరాజు సంతోషించి శంతనుడిని మిక్కిలిభక్తితో పూజించి ఈ విధంగా అన్నాడు.

తే. పుట్టినప్పుడ కన్యకఁ బోలునట్టి, వరున కిచ్చుట యిది లోకవర్తనంబు;

వసుమతీనాథ! సీయట్టి వరున కిచ్చి, ధన్యులము గామె యక్కణ్ణు దద్ద పేల్ళు

175

ప్రతిపదార్థం: పుట్టి, నపుడు+అ= పుట్టినప్పుడే; కన్యకన్, పోలునట్టి, వరునకున్+ఇచ్చుట= కన్యకను అమ్మైన వరునకు ఇష్టటం; ఇది= అనేది; లోకవర్తనంబు= లోకమర్యాద; వసుమతీ, నాథ!= భూపతి; సీ+అట్టి, వరునకున్= సీవంటి(యోగ్యదైన) వరునకు; ఈ+కన్యన్= ఈకన్యను(యోజనగంధిని); తద్ద, పేర్కున్= మిక్కిలి అమరక్తితో; ఇచ్చి; ధన్యులము, కామె= కృతార్థులం కామా! (చోతా మని భావం).

తాత్పర్యం: పుట్టినప్పుడే కన్యను తగిన వరున కిష్టటం అనేది లోకమర్యాద. (పుట్టినప్పుడే ఆడపిల్లలు ఒక అయ్యచేతిలో పెట్టాలి. అత డెక్కడో పుట్టే ఉంటా డని భావించటం లోక పరిపాటి). రాజు! ఈకన్యను మిక్కిలి మక్కువతో నీవంటి ఉత్తము డైన వరున కిచ్చి కృతార్థులం కామా?

వ. ‘అయినను నా దెందంబునం గలదానిం జెప్పెద; నిక్షేపుక నీకు ధర్మపత్మిగాఁ జేయునట్టి యిష్టంబు గలదేని నావేడిన దాని ని’ష్టునిన శంతనుండు ‘దాని నీనగునేని యిచ్చెదఁ; గానినాడీనేర; నది యేమి సెప్పు’ మనిన దాశరా జి ట్లసియే.

176

ప్రతిపదార్థం: సృష్టిం.

తాత్పర్యం: ‘అయినప్పటికీ, నామనస్సులో ఉన్నదానిని చెప్పుతాను. ఈకస్యకను భార్యగా చేసికొనే కోరిక నీకు ఉంటే నేను కోరినదానిని ఇ’ మృనగా శంతనుడు ‘అది ఇవ్వదగిందైతే ఇస్తాను; కాకపోతే ఈయలేను. అది ఏమిటో తెలియచెప్పుము’ అనగా దాశరాజు ఈ విధంగా అన్నాడు.

మధ్యాక్షర.

‘భూపాల! నీకు నికోష్మలివలను బుట్టిన సుతుడు
నీ పరోక్షంబున రాజు గావలె; నెమ్మి ని టీగ
నోపుదే?’ యనిన శంతనుడు గాంగేయు యువరాజుఁ దలచి
‘యాపల్చు దక్కుగ నొండు వేడుమ యిచ్చెద’ ననిన.

177

ప్రతిపదార్థం: భూపాలీ= రాజు; నీకున్= ఈ; కోమలివలన్, పుట్టిన, సుతుడు= ఈ సుకుమారివలన కలిగిన కొడుకు; నీ, పరోక్షంబున్, రాజు, కావలెన్= నీ తరువాత రాజు కావాలి; నెమ్మిన్= ప్రీతితో; ఇట్లు+ఈగన్, ఒప్పుదు+నీ, అనిన్న్= ఈవిధంగా మాట ఇవ్వగలవా అని అనగా; శంతనుండు; గాంగేయున్, యువరాజున్, తలచి= యువరాజైన గాంగేయుడిని మనసులో జ్ఞాపకంచేసికొని; ఈపల్చు, తక్కుగన్, ఒండు, వేడుము+ఇచ్చెదన్, అనిన్న్= ఈమాటతప్ప ఏదైనా వేరొకటి వేడుకో ఇస్తాను అనగా.

తాత్పర్యం: ‘రాజు! నీకు ఈ సుకుమారివలన పుట్టిన కొడుకు నీ అనంతరం రాజ్యానికి రాజు అయ్యేటట్లు ప్రీతిగా మాట ఇవ్వగలవా?’ అని అడుగుగా శంతనుడు యువరాజుయిన గాంగేయుడిని భావించి, ‘ఈమాట తప్ప వేరే ఏమైనను వేడుకో ఇస్తాను’ అని అనగా. (తరువాతి వచనంతో అన్వయం.)

విశేషం: మధ్యాక్షర ప్రతిపదార్థంలో వరుసగా 2 ఇంద్రగణాలు, 1 సూర్యగణాలు, 2 ఇంద్రగణాలు, 1 సూర్యగణాలు ఉంటాయి. నన్నయ 5వ గణంలోని మొదటి అష్టరాన్ని యతిగా పాటించాడు. ప్రాసనియమం ఉంది.

గాంగేయుఁడు బ్రహ్మచర్యప్రతంబుఁ బూని భీష్ముం డగుట (సం. 1-94-54.)

ప. ‘నా కొండెబ్బియు లిష్టంబు లే’ దనిన విని, యధ్యాశరాజుచేతం బ్రతిహాత మనోరథుం డయి, క్రమ్మిణి నిజపురంబునకు వచ్చి, శంతనుండు చింతాక్రాంతుం డయి సత్యవతిన తలంచుచు, నిష్టత్కార్యాంతరుం డయియున్డి; నొక్కనాఁడు గాంగేయుండు తండ్రిపాలికి వచ్చి యి ట్లనియె.

178

ప్రతిపదార్థం: సుగమం.

తాత్పర్యం: ‘నామ మరేదియు ఇష్టం లే’ దనగా విని, ఆ దాశరాజుచేత నిరాకరింపబడిన కోరికకలవాడై, తిరిగి తన పట్టణానికి వచ్చి, శంతనుడు విచారంచేత ఆవరింపబడినవాడై సత్యవతినే తలుస్తూ రాజకార్యాలనుండి దూరమై ఉండగా, ఒకనాడు గాంగేయుడు తండ్రిచెంతకు వచ్చి ఈ విధంగా అన్నాడు.

చ. భవదబ్రజీతక్కితికి బాధ యొనర్పగ నోపుతట్టి శా
తువనిపంచు లేదు; వసుధాప్రజకెల్ల ననంతసంతతో
త్వపములు; రాజులెల్ల ననిశంచు విధేయుల నీకు; నిట్టు మా
సవ్యషభేంద్రు! యేలొకొ మనసహితాపముఁ జొంబియుండగన్.

179

ప్రతిపదార్థం: మానవ, వృషభ+ఇంద్ర= మానవులలో శైఖ్షణింపవాడా; భవత్, అభిరక్తి, క్షీతికిన్= నీచేత లెస్సగా రక్షింపబడిన ఈ రాజ్యానికి(భూమికి); బాధ, ఒనర్పగన్, ఓపునట్టి శత్రువ, నిమహంబు, లేదు=ఇంది కలిగించ గలిగిన శత్రువుమహంలేదు; వసుధా, ప్రజకున్+ఎల్లన్= భూమిషైని జనులందరికిని; అనంత, సంతత+ఉత్సవములు+అ= అపారంగా ఎల్లప్పుడూ సంతోషాలే; నీకున్; అనిశంబున్= ఎల్లప్పుడు; రాజులు+ఎల్లన్= రాజులందరు; విధేయులు+అ= లొంగిణ్ణవారే; ఇట్లు= ఈవిధంగా; మన్+ పరితాపమున్= మనోవేదనము; పొంది+ఉండగన్= కలిగిఉండటం; ఏల+బకో= ఎందుకో కదా!

తాత్పర్యం: మానవులలో శైఖ్షణింపవాడా! నీచేత లెస్సగా రక్షింపబడిన ఈ రాజ్యానికి సమస్య తెచ్చిపెట్టగల శత్రువుల సమూహం లేదు; దేశంలోని ప్రజల కందరికి అపారంగా ఎల్లప్పుడు శభాలే కలుగుతున్నాయి; రాజులందరు ఎప్పుడూ నీకు లొంగిణ్ణన్నారు, మతి - ఈవిధంగా మనోవేదన పొంది ఉండటానికి కారణ మేమిటో?

విశేషం: శంతనుడి మనోవ్యధకు కారణం తెలియక, ఆయనే అడిగి తెలిసికొండామని గాంగేయుడు రెండు ప్రశ్న లడిగాడు. ఆ రెండూ రాజ్యరక్షణకు సంబంధించినవే. శంతనుడికి అంతఃపుర సమస్యలు లేపు కాబట్టి గాంగేయు దాదిశలో ఆలోచించలేదు. రాజ్యరక్షణ విషయాలలోకూడా బయటి శత్రువులు, అంతశత్రువులు అనే అంశాలకే ప్రాధాన్య మిచ్చాడు. రాజ్యాన్ని ఆక్రమించే శత్రువులు పేరుకుకూడా లేపు; సామంతరాజు లందరూ ప్రజలు సుఖంగా ఉండటంచేత అణగిమణిగియే ఉన్నారు. ఇక చింతకు కారణమేమిటని ప్రశ్న. శంతనుడి మనోవ్యధ బైటీవారి కెవ్వరికీ చెప్పుకొనలేని సున్నితమైనదని సన్నయ ఈ పరామర్శద్వారా వివక్షితవాచ్యద్వానిగా నిబంధించాడు.

ఘ. అనిన విని పెద్దయుంత్రాష్టు చింతించి శంతనుండు కొడుకున కి ఇట్లనియె.

180

ప్రతిపదార్థం: సుస్పష్టం.

తాత్పర్యం: అనగా విని చాలసేపు ఆలోచించి శంతనుడు కొడుకుతో ఈవిధంగా అన్నాడు.

విశేషం: మనసులోని మాట చెప్పుకోలేక ఎంతోకాలం చింతించాడు శంతనుడు. గాంగేయు డడిగిన తరువాత ఎట్ల చెప్పవలెనా అని కొంతకాలం చింతించాడనటంవలన కథలో ఉత్సంఠ పెరుగుతుంది. శంతనుడు చెప్పే మాటలపై అవధానం కలుగుతుంది. కథాకవితలో ఇట్లపంటి రచన శిల్పముందరం.

ఙ. వినవయ్య! యేకపుత్తుడు ! ననపత్యుడు నొక్కరూప యని ధర్మపులన్
విని, నీకుఁ దీడు పుత్తుల ! ననఫూ! పదయంగ నిష్టమయినది నాకున్.

181

ప్రతిపదార్థం: అనఫూ!= పాపరహితుడా; వినవయ్య= వినుము; ధర్మపులన్= ధర్మశాస్త్రాలలో; ఏక, పుత్తుడు= ఒకేఒకకొడుకు కలవాడు; అనపత్యుడు= సంతానం లేనివాడు; ఒక్క, రూపు+అ= ఒక్కటే, సమానమే; అని; విని; నాకున్; నీకున్, తోడు=నీకు సహాయంగా ఉండే; పుత్తులన్, పదయంగన్, ఇష్టము+అయినది= కొడుకులను పొందటానికి కోరిక కలిగింది.

తాత్పర్యం: ఓపుణ్యాత్ముడా! వినుము. ఒకే ఒక కౌడుకు కలవాడు, సంతానం లేనివాడు - వీరిద్దరూ సమానులే అని ధర్మశాస్త్రాలలో విని, నీకు తోడుగా మరికొందరు కౌడుకులను పొందా లని నాకు కోరిక కలిగింది.

విశేషం: శంతనుడు తన అభిప్రాయాన్ని సుసంగతంగా ప్రతిపాదిస్తున్నాడు. తర్వాతలో ‘నా ఉసంగతం ప్రయుంజీత్’ అని ఉన్నది. అసంగతాన్ని ప్రయోగించకూడదు కాబట్టి శంతనుడు అసంగతం కాని వాక్యం మాటలాడినట్లు నస్సుయు చిత్రించాడు. మాటలాడే మాటల్లో పూర్వోత్తర సంబంధం ఉండటం సంగతి అంటారు. అది ప్రసంగం, ఉపోద్ఘాతం, హేతుత్వం, అవసరం, కార్యోక్యం, కారణోక్యం అని ఆరువిధాలు. వాటిని నిపుణంగా ప్రయోగించి నస్సుయు రుచిరార్థసూక్తిపుణ్యాన్ని ప్రదర్శిస్తున్నాడు. ‘వివాహ మౌతాను’ (184) అని ఫలితాంశంగా చెప్పుదలచుకొని దానిని ఎదుటివారు తర్వాతపూంగా అంగీకరించేట్లు ప్రసంగం చేశాడు. దాని మొదలే ఈ పద్యం. లోకంలో ఏకపుత్రుడూ, అనపత్యుడూ ఒకటే నని ధర్మశాస్త్రాలంటాయని శాప్తప్రమాణంతో ప్రసంగం మొదలు పెట్టి, భీమ్యుడికి తోడుగా మరికొంతమంది కౌడుకులను పొందాలని ఉన్నదని ఉపోద్ఘాతం ప్రారంభించాడు. ‘పుత్రులకొరకు పెళ్ళి’ అనే తర్వాతం మొదలుపెట్టటం శంతనుడి లోకజ్ఞత.

క. జనవినుతు! యగ్నిహంతోత్తం, బును సంతానమును వేదములు నెడతెగుగా!

జన దుత్తమవంశజులకు, ననిల మహాధర్మనిపుణు లైన ముసీంద్రుల్.

182

ప్రతిపదార్థం: జనవినుతు= ప్రజలచేత కీర్తింపబడువాడా; మహాత్త+ధర్మ= గౌప్యధర్మశాస్త్ర నిర్దయాలలో నిపుణులైన బుప్పిశ్చేషులు; ఉత్తమ, వంశజులున్= శ్రేష్ఠమైన వంశాలలో పుట్టినవారికి; అగ్నిహోత్రంబును= నిత్యకర్మధికారాన్ని ఇచ్చే అగ్నిహోత్ర్యం చేసికొనటానికి రక్షించుకొనే అగ్నిహోత్రమున్నా; సంతానమును= వంశం విచ్ఛిన్నం కామండా రక్షించే సంతానమున్నా; వేదములున్= జీవనవిధానానికి తోపచాపించే ఇహపరసాధనాలైన వేదాలున్నా; ఎడతెగ్న, కాన్= విడివడేటట్లు; చనదు= చేయకూడదు; అన్నిరు.

తాత్పర్యం: ప్రజలచేత ప్రశంసింపబడే ఓ గాంగేయా! ఉత్తమధర్మ శాప్తప్రిణిర్దయాలలో నిపుణులైన బుప్పిపరులు ‘ఉత్తమవంశాలలో పుట్టినవారు అగ్నిహోత్రాన్ని, సంతానాన్ని, వేదాలనూ తమ గృహాలలో విచ్ఛిన్న మయ్యేటట్లు చేసికొనరా’ దని అన్నారు.

విశేషం: ఈ పద్యంలో శంతనుడు తన కోర్కెను ధర్మవేత్తలైనవారి (ఆష్ట) ప్రమాణంతో హేతుబద్ధం చేస్తున్నాడు. అంటే హేతుత్వమనే సంగతిని కల్పిస్తున్నా డస్తమాట. ఎడతెగుండా అగ్నిని, సంతానాన్ని, వేదాలను రక్షించుకొలని వారన్నారని పేర్కొన్నాడు. గాంగేయు డున్నాడు కదా! మరి సంతానం ఎడతెగిపోవటం ఎలా కలుగుతుంది? అనే ఆకాంక్ష దానివలన కలుగుతుంది. (పూర్వం గంగవలన ఏడుగురు కౌడుకులను పొందికూడా వారిని గంగపాలు చేసికొన్న స్ఫురితి ఇక్కడ వస్తుగత ధ్వనిగా గమ్యమానం).

క. సీవస్తు శస్తు విద్యా, కోవిదుడవు; రణములందుఁ గ్రారుడ; వరివి

ద్రావణ సాహసికుండవు, గాన్వున సీయునికి నమ్ముగా నేర నెదన్.

183

ప్రతిపదార్థం: నీవు= (గాంగేయుడు); అష్ట, శష్ట, విద్యా, కోవిదుడవు= మంత్రసహిత, మంత్రరహిత బాణాలను ప్రయోగించే విద్యలో పండితుడు; రణములందున్= యుద్ధాలలో; క్రూరుడవు= దయాదాశీణ్యాలు లేని కరకువాడివి; అరి, విద్రావణ, సాహసికుండవు= శత్రువులను అణవటంలో వెనుకముందు చూడని తెగువరివి; కాపునన్= కాబట్టి; నీ+ఉనికిన్= నీవు ఉండటాన్ని (బ్రతికి ఉండటాన్ని); ఎదన్= మనస్సులో; నమ్మగాన్, నేరను= నమ్మజాలను.

తాత్పర్యం: నీవు అప్రశప్తవిద్యలో పండితుడవు; యుద్ధాలలో దయాదాక్షిణ్యాలు లేని కరువాడివి; శత్రువులను సంహరించటంలో వెనుకముం దాలోచించని సాహసికుడవు. (ఈమూడు గుణాలూ ఎప్పుడో ఒకప్పుడు నీకు ప్రమాదాన్ని తెచ్చిపెట్టేవే) కాబట్టి నీవు దీర్ఘకాలం బ్రతుకుతా వని నేను మనులో నమ్మలేకపోతున్నాను.

విశేషం: గాంగేయు డుండగాకూడా బహుపుత్రులకొరకు ప్రయత్నం చేయవలసిన ‘అవసరం’ అనే సంగతి ఇందులో ప్రస్తావించబడింది. గాంగేయుడు అప్రశప్తవిద్యలలో ఎంతటి నిపుణుడో, రణరంగంలో అంతటి త్రారుడు. శత్రువులను వెనుకముందు చూడుండా చంపే సాహసానికి ఒడిగట్టేవాడు; అందువలన అతడికి మృత్యుపు ఎప్పుడైనా ఏర్పడవచ్చును అని బహుపుత్రకాండకు గల అవసరాన్ని చెప్పాడు. గాంగేయుడు దీర్ఘకాలం జీవిస్తాడని గంగ ఇదివరలో సూచించింది. కానీ, అది ఇప్పటి అవసరానికి అనుమతి కాదు. అందువలన దానిని కప్పించాడు. దీనికి ఫలితంగా తరువాత శంతనుడు భీముడికి స్పృహ మరణాన్ని వరంగా ప్రసాదించి దీర్ఘాయువుగా దీచించాడు.

వ. ‘బహుపుత్రాధంబు యత్నంబు సేయవలయు; వివాహం బయ్యెదు’ ననిన విని గాంగేయుండు వ్యధామాత్యపురోహితసుహృజనంబులతోవిచారించి, యోజనగంధి రాజు చిత్తంబునం గలుగుట యెఱింగి, యనేక రాజస్వసుమన్వితుం డయి దాశరాజుకడకుం జని’ మారాజునకు సత్యవతిని దేవింగా నిచ్చునబి’ యని యడిగిన; నాతండును దేవత్రతుం బుజించి, ‘నీవు ధర్మశేలుండ, వర్ధానర్థవిదుండవు, సకలకార్య సమర్థుండవు. గుర్వార్థంబు కన్యార్థివైవచ్ఛితిపి కాపునం గృతార్థుండ సైతి; నెప్పునియేని వీర్యంబున నిక్షణ్య యుద్ధవిలై నట్టి యుపరిచరుం డసు రాజుల్చి ‘యా సత్యవతి నొరుల కీచలవదు; శంతనునక యిచ్చునబి’ యసుటంజేసి తొల్లి యసితుం డయిన దేవలుండు కన్యార్థి యయి వచ్చి ప్రత్యాఖ్యాతుం డయ్యి; నిశ్చి సంబంధ మెష్టులికిఁ బడయనగు?’

184

ప్రతిపదార్థం: సుగమం.

తాత్పర్యం: ‘అనేక పుత్రులకొరకు ప్రయత్నం చేయాలి. వివాహం చేసికొంటాను’ అని శంతనుడు అనగా గాంగేయుడు పెద్దలు, మంత్రులు, పురోహితులు, మిత్రులు మొదలైనవారితో ఆలోచించి రాజుమనుసులో యోజనగంధి ఉన్నదని తెలిసికొని అనేక సామంతరాజులతో కలిసి దాశరాజువద్దకు వెళ్లి ‘మారాజుకు సత్యవతిని రాణిగా ఇ’ మున్ని అడిగాడు. దాశరాజు దేవవతుడిని గౌరవించి ‘నీవు ధర్మాన్ని ఆచరించే స్వభావం కలవాడవు. ఉచితానుచితాలు (లాభసమాప్తిలను గురించి) తెలిసినవాడవు; అన్ని కార్యాలనూ నిర్వహింపగలవాడవు; తండ్రికొరకు కన్యను కోరటానికి వచ్చాపు కాబట్టి నేను ధన్యడవైనాను. ఈకన్య ఎవరివీర్యంవలన పుట్టిందో ఆ రాజర్షి ఉపరిచరుడు ఈ సత్యవతిని ఇతరుల కెవ్వరికి ఈయవద్దనీ, శంతనునకు ఇమ్మాన్ అన్నాడు. కాబట్టి, పూర్వం అసితవంశానికి చెందిన దేవలుడు కన్యను కోరి వచ్చి నాచే తిరస్కరింపబడ్డాడు. ఇటువంటి ఈసంబంధాన్ని ఎవరు పొందగలరు?’

విశేషం: ‘బహుపుత్రాధంబు యత్నంబు సేయవలయు’ అనే వాక్యంవలన పైన చెప్పబడిన వాక్యార్థరూపకార్యాలకన్నింటికీ ఐక్యరూపమైన తాత్పర్యం ప్రతిపాదింపబడింది. ఇదే కార్యక్రమం. ఇక నిశ్చితాంశం- ‘వివాహంబయ్యెదు’ అనే నిర్ణయం. ఇది సర్వకారణాలకూ కార్యరూపమైన ఫలితాంశం, ప్రతిపాద్యాంశం. తర్వాబద్ధమైన, సంగత పైన వాదవైపుణ్యంతో శంతనుడు ప్రసంగం చేయటం సస్యయగారి నానారుచిరాధసుక్తి వైభవానికి నిదర్శనం. శంతను డెంత తర్వాబద్ధంగా తన నిశ్చయాన్ని

చెప్పినా, ఎవరితో వివాహం కావాలని కోరుకొంటున్నాడో గాంగేయుడికి చెప్పులేదు. అది ఉచితంకూడా. గాంగేయుడు మంత్రుల మంత్రాలలో దానిని తెలిసికొన గలిగాడు. గాంగేయుడికి వ్యంగ్యానైనది పరితు వాచ్యమే. అందువలన దానిని సూచించి వదలి ఔచిత్యాన్ని పాటించాడు నన్నయ.

శంతనుడి వాదనలో ఎంతటి ‘సంగతి’ ఉన్నదో దాశరాజువక్యంలోకూడా అంతటి ‘సంగతి’ నిపాటించి రచనాశిల్పంలో సరితూకాన్ని నన్నయ పాటించాడు. ‘మారాజుకు సత్యవతిని దేవిగా ఇష్యండి’ అని గాంగేయుడు అడగటం ప్రసంగం. దాశరాజు గాంగేయుడిని ప్రశంసించటం, సత్యవతిని శంతనుడికి తప్ప మరొకరికి ఇచ్చే అవకాశం లేకపోవటం, ఇదివరకే దేవలుడు ఆమెను కోరగా నిరాకరించటం మొదలైన బిగువైన అంశాలలో ఉపేద్ధాతం దాశరాజు ఇచ్చాడు. అతడి మాటలనుబట్టి సత్యవతి శంతనుడికోరకే పుట్టినట్లు స్ఫుర్మయింది. దానివలన హేతుత్వంకూడా సిద్ధించింది.

క. విను మైనను సౌపత్స్యం , బను దోషము కలదు బీసి; నబియును నీచే తన సంపాద్యము; నీ వలి , గిన నడ్డమె పురహరాజకేశవు లయినన్.

185

ప్రతిపదార్థం: ఐనము= అయినప్పటికిని; వినుము; దీనన్= శంతనునకు యోజనగంధి నిచ్చి వివాహం చేయటంవలన; సౌపత్స్యంబు+అను, దోషము= సవతి(రెండవభార్య)కి పుట్టారు అనే దోషం(అమె బిడ్డలకు); కలదు= ఉండగలదు; అదియును= అందులోను; నీచేతన్+అ= నీవలననే(నీపు శంతనునకు మొదటిభార్యవలన పుట్టిండటంవలన); సంపాద్యము= కలిగేది; నీపు+అలిగినన్= నీపు కోపిస్తే; పుర, హర, అజ, కేశవులు+అయినన్= త్రిపురసంహోరకు డైవ శివుడు, బ్రహ్మ, విష్ణువు అయినను; అడ్డమె?= ఎదురునిలువగలరా? (నిలువలేరని భావం).

తాత్పర్యం: అయినా నేను చేస్తేది వినుము - ‘శంతనుడికి యోజనగంధి నీయటంవలన, సవతిసంతాన మనే దోషం ఆమె బిడ్డలకు ఏర్పడుతుంది. అందులోనూ అది నీవలననే ఏర్పడుతుంది. కాగా, నీపు కోపిస్తే త్రిమూర్తులుకూడ నీయెదుట నిలువగలరా? (నిలువలే రని భావం).

విశేషం: పెద్దరాణి కుమారు దుండగా తరువాతి రాణుల కొడుకులదు రాజ్యాధికారం ఉండదు. కాబట్టి సౌపత్స్యమనే దోషం ఏర్పడింది. ఆ దోష నివారణాపాయాన్ని రాబోయే వచనంలో కోరాడు. అంటే ‘అవసరం’ అనే సంగతిని ప్రయోగించాడన్నమాట. ‘నీ చేతన సంపాద్యము’ అనే పారం కంటే ఉత్తమం. అందువలన ఇది గ్రాహ్యం.

వ. ‘ఆ దోషం బెట్టు పరిష్కారంబను నట్లుగా నీచిత్తంబునం దలంచి వివాహంబు సేయు’ మనిశ గాంగేయుండి ట్లనియే.

186

ప్రతిపదార్థం: విస్పష్టం.

తాత్పర్యం: ‘ఆ దోషం ఏవిధంగా తొలగింపబడుతుందో అవిధంగా నీమనస్సులో భావించి(నిర్ణయించుకొని) వివాహం జరుపు’ మని అనగా గాంగేయుడు ఈ విధంగా పలికాడు.

విశేషం: అవసరమనే సంగతి బలంగా ప్రతిపాదింపబడింది. గాంగేయు దుండగా సత్యవతి సంతానానికి రాజ్యాధికారం రాదు. ఈ కార్యానైనికి ఇక్కణ కూర్చువలసినవాడు గాంగేయుడే. అందువలన అతడు ప్రతిజ్ఞ చేయబోతున్నాడు రాబోయే పరయంలో.

చ. వినుడు ప్రసిద్ధులైన పృథివీపతు లిందటు నే గురుప్రయో
జనమును జేసితిన్ సమయసంస్థితి; యాలవితాంగి కుభ్యవిం
చిన తనయుండ రాజ్యమును జేయగ నర్షుడు; వాడ మాకు నే
ల్లను బతి; వాడ కౌరవకులస్తికారుఁ దుదారసంపదన్.

187

ప్రతిపదార్థం: ప్రసిద్ధులు+బన, పృథివీపతులు+ఇందటున్= ప్రభ్యాతులైన రాజులు ఇంతమంది; వినుడు= వినండి; ఏన్= నేను; గురుప్రయోజనమున్న= తండ్రియొక్క కార్యాన్ని ఉండ్రేశించి; సమయ, సంస్థితి= ప్రతిజ్ఞయొక్క వ్యవస్థ (కలకాలం చక్కగా నిలిచే ప్రతిజ్ఞ)ను; చేసితిన్= చేశాను; ఈ, లలిత+అంగిన్= కోమలమైన మేనుగల ఈవనితకు; ఉద్ధవించిన= పుట్టిన; తనయుండు+అ= కొడుకే; రాజ్యమును, చేయగన్+అర్షుడు= రాజ్యం చేయటానికి హార్షకలవాడు(యోగ్యుడు); వాడు+అ= అతడుమాత్రమే; మాకున్+ఎల్లను, పతి= మాకందరికి ప్రభువు; వాడు+అ= అతడే; ఉదార, సంపదన్= గొప్పమైన వైభవంతో; కౌరవ, మల, స్త్రితి, కారుడు= కౌరవవంశయొక్క అస్తిత్వానికి హాతువు (అంటే అతని సంతానమే భావికాలంలో కౌరవవంశం వక్రవర్తిత్వానికి అర్థాత పొంది ఉంటుందని భావం)

తాత్పర్యం: ఇచ్చట సమావేశమైయున్న ప్రసిద్ధప్రభువు లందరూ వినండి. నేను తండ్రిగారి ప్రయోజనం కౌరకు స్థిరమైన ఒక ప్రతిజ్ఞ చేశాను. అదేమంటే - ఈమెరు పుట్టినకొడుకే రాజ్యం చేయటానికి హార్షకగలవా డౌతాడు; అతడే మాకందరికి ప్రభువుగా పరిగణింపబడతాడు; అతడే గొప్ప దైన సంపత్తితో కౌరవవంశాన్ని నిలిపేవాడు డౌతాడు.

విశేషం: శంతనుడికి సత్యవతివలన పుట్టిన పుత్రుడే అతడి తరువాత సింహాసనార్పు డౌతాడని రాజుల ఎదుట గాంగేయుడు ప్రతిజ్ఞ చేయటంతో సాపత్యదోషం తొలగి కార్యం (సత్యవతిని శంతనుడి కిచ్చి వివాహం చేయటం) లో ఐక్యత ఏర్పడింది. అంటే కార్యాన్వయానానికి మార్గం ఏర్పడిందని భావం. ఇది కార్యక్రమానే సంగతి.

వ. అని సభాసందులకెల్ల రోమహర్షణంబుగా సత్యవ్రతుండయిన దేవత్రతుండు పలికిన వెండియు దాశరా జట్టనియే.

188

ప్రతిపదార్థం: సభాసందులు= సభలో ఉన్నవారు; వెండియున్= మరల.

తాత్పర్యం: అని సభలో ఉన్న ధర్మజ్ఞులందరు గగుర్చాటు పొందేటట్లుగా సత్యమే జీవితదీక్షగా గల దేవత్రతుడు పలుకగా దాశరాజు ఇంకను ఈ విధంగా అన్నాడు.

క. 'సీ వభిల ధర్మవిధుందవు' , గావున సీ కిట్ట చేయగా దొరకానియెన్;
భావిభవత్సుతు లిట్టిరె? , సీపిహాతస్తితియు సలుపనేర్చురె?' యనిహన్.

189

ప్రతిపదార్థం: సీవు; అభిల, ధర్మ, విదుయు= సమస్తధర్మాలను తెలిసినవాడవు; కావున్= కాబట్టి సీమన్; ఇట్లు+అ, చేయగాన్, దొరకానియున్= ఈవిధంగా చేయటానికి చెల్లింది(సిద్ధించింది); భావి, భవత్, సుతులు= ముందుకాలంలోని సీ కొడుకులు; ఇట్టిరె= ఇటువంచీవారే డౌతారా?; సీ, విహిత, స్త్రితియున్= సీచేత విధింపబడిన కట్టడిని; సలుపనేర్చురు+ఎ= అమలుచేయగలరా? (లేరని భావం); అనిహన్= అని అనగా.

తాత్పర్యం: నీవు సమస్తధర్మాలను తెలిసినవాడవు కాబట్టి నీ కీవిధంగా చేయటం చెల్లింది. కానీ, ముందుకాలంలో నీ కొడుకులు ఇటువంటివారే కాగలరా? నీవు విధించిన ఈ నియమాన్ని వారు పాటించగలరా? - అని అనగా.

క. ధృతిఁ బూని బ్రహ్మచర్య | త్రత మున్సుతీఁ దాఖీతిని ద్రువంబుగ; నశప

త్రత యైనసు లోకము లా , యతిఁ బెక్కులు గలవు నాకు నసుభావ్యము లై.

190

ప్రతిపదార్థం: ధృతినీ= స్థిరంగా; పూని= పూనుకొని; బ్రహ్మచర్యప్రతము= వివాహ మాడకుండ బ్రహ్మచారిగే జీవితాంతంవరకు ఉండే దీక్షను; ఉన్నతినీ= ఉదాత్తంగా; ద్రువంబుగనీ= నిశ్చితంగా; తాల్చితిని= ధరించాను; అనపత్యత, ఐనను= సంతానంలేని (భావం)స్థితి నాను కలిగినప్పటికి; నానున్; ఆయతినీ= రాబోయే కాలంలో; లోకములు, పెక్కులు= అనేకలోకాలు; అనుభావ్యములు+ఐ= అనుభవింపదగినవై; కలవు= ఉన్నవి.

తాత్పర్యం: స్థిర మైన బుద్ధితో పూనుకొని బ్రహ్మచర్యప్రతాన్ని నిశ్చితంగా సముస్తతంగా స్వీకరించాను. దానివలన సంతానంలేని స్థితి నాకు కలిగినప్పటికి, రాబోయేకాలంలో అనేకలోకాలు నాకు అనుభవింపదగినవై ఉన్నవి.

విశేషం: ఇక్కడ కారణైక్య మనే సంగతి సిద్ధించింది. దాశరాజు పెట్టిన నియమానికి మూలకారణాలు మూడు. గాంగేయుడి అడ్డు ఉండకూడదు; గాంగేయుడి సంతతివలన కలిగే ఇబ్బందులు ఉండకూడదు. చిన్నరాణి సంతాన మైనా సత్యవతి కొడుకులకే రాజ్యం కావాలి. ఈ కారణాలస్తే భీముడి బ్రహ్మచర్యదీక్షతో సమగ్రంగా ఐక్యతను పొందాయి. సుసంగత వాక్యవిన్యాసం నన్నయగారి రుచిరార్థసూక్తికి రమణీయ వైభవం.

వ. అని యిట్లు సత్యవతిని దనతండ్రికి వివాహంబు సేయుపాంటె నిజరాజ్యపరితాగంబును బ్రహ్మచర్య త్రత పలిగ్రహణంబును జ్ఞేసిన దేవప్రతు సత్యవతితంబునుకు గురుకార్యధరుంభరత్వంబునుకు మెళ్ళి దేవర్లు గణంబులు నాతనిపయిం బుప్పుప్పుప్పుఁ గురిసి భీముం డని పాగడిల. దాశరాజును గరంబు సంతసిల్లి శంతనునకు సత్యవతి నిచ్చే నంత.

191

ప్రతిపదార్థం: నుగుమం.

తాత్పర్యం: అని ఈవిధంగా సత్యవతిని తనతండ్రి అయిన శంతనున కిచ్చి పెండ్లిచేయటంకొరకు తనకువారసత్యంగా వచ్చే రాజ్యాన్ని వదలి పెట్టటమూ, బ్రహ్మచర్యప్రతాన్ని స్వీకరించటమూ చేసిన దేవప్రతుడి యొక్క సత్యస్థాపనా, తండ్రికార్యాన్ని నిర్వహించటంలో ప్రదర్శించిన నేర్పరితనాన్ని మెచ్చుకొని దేవతలూ, బుపిసమూహాలు ఆతనిమీద పూలవాన కురిపించి ‘భీముడు’ అని ప్రశంసించారు. దాశరాజుకూడ మిక్కిలి సంతోషించి శంతనుడికి సత్యవతిని ఇచ్చాడు. ఆ తరువాత- (తరువాతి పద్యంతో అన్నయం.)

మ. ఇనుతేజుం డతిభుక్తీ గాంచనరథం బెక్కించి యిక్కణ్ణు దీ

ద్వాని తెచ్చేం దనతల్లి సత్యవతినిన్ క్రోణీజనుల్ దన్ను భో

రను గీత్తింపగ శంతనుం డతిమనోరాగంబునం బోండ శాం

తనవుం డాతతకీర్తి హస్తిపురికిం దత్తోతుకారంభుఁ దై.

192

ప్రతిపదార్థం: ఇనటేజాండు= సూర్యుడివలె ప్రకాశించేవాడైన భీష్ముడు, ఆ+కన్యున్= ఆ కన్యును(సత్యవతిని); తన, తల్లిన్= తనకు తల్లివరున అయినదానిని; అతి, భక్తిన్= మిక్కిలి భక్తితో; కాంచనరథంబు+ఎక్కించి= బంగారుతేరును ఎక్కించి; తోడు+కొని= వెంటతీసికొని; తన్నున్= తనను; జ్ఞానీ, జనుల్= భూప్రజలు; బోరన్, కీర్తింపగన్= వెంటవెంటనే ప్రశంసించగా; శంతనుండు; అతి, మనో, రాగంబునన్, పాంధన్= మిక్కిలి హృదయహ్లోద్భాన్ని అనుభవించగా; ఆతతకీర్తి= విస్తారమైన కీర్తికలవాడైన; శాంతనవుండు= శంతనుడి కుమారుడైన భీష్ముడు; హస్తిపురికిన్= హస్తినాపురానికి; తద్వ+కొతుక+ఆరంభుండు+ఐ= దాని పండుగను మొదలు పెట్టినవాడై; తెచ్చెన్= తెచ్చెను.

తాత్పర్యం: సూర్యుడివలె ప్రకాశించే భీష్ముడు ఆ కన్యుకను, తనకు తల్లి అయినదానిని, సత్యవతిని భూప్రజలందరు తనను తేసుతేసు జయజయధ్వనాలతో కీర్తిస్తూ ఉండగా, శంతనుడు మనసులోనై మమకారాన్ని భావించి తన్నయత్యాన్ని పొందుతూ ఉండగా, విశాలకీర్తిని గడించిన శంతనుడిపుత్రుడు హస్తినాపురికి ఆమెకు వేడుకను కలిగించేవాడై తనవెంట తీసికొనివచ్చాడు.

చిత్రాంగదా విచిత్రపీర్యుల వృత్తాంతము (సం. 1-95-1)

వ. శంతనుండును బరమాసురాగంబున సత్యవతిని వివాహంబై, యతిమాసుఖం బయిన యాభీష్ము సత్యతుతంబునకు సంతసిభ్య, యాతనికి స్వచ్ఛందమరణంబుగా వరం జిచ్ఛి, సత్యవతియందుఁ జిత్తాంగద విచిత్రపీర్యులన నిద్దరు కొడుకులం బడసి, వారలు సంప్రాప్తయోవములు గాకుండఁ బరలోకగతుం ఘైను, దంప్రికి భీష్ముండు పరలోకక్రియలు నిర్వాలించి, చిత్రాంగదు రాజ్యాభిషిక్తుం జేసినః నాతందును నతివ్యాలోలుండై గర్వంబున నెవ్వలి సుఱక సురదనుజ మనుజ గంధర్వాదుల నాక్షేపించుచున్న వాని కలిగి చిత్రాంగదుం డను గంధర్వపతి యుద్ధార్థియియి వచ్చినం గురుక్కేత్రంబునందు. **193**

ప్రతిపదార్థం: శంతనుండును; పరమ+అమరాగంబునన్= అమితమైన ప్రేమతో; సత్యవతిని; వివాహంబు+ఐ; అతి, మానుపంబు+అయిన= మానవతీతమైన; ఆ, భీష్ము, సత్య, ప్రతంబునన్= ఆ భీష్ముడియొక్క సత్యనిష్టరు; సంతసిల్లి= సంతోషించి; ఆతనికిన్= భీష్ముడికి; స్వచ్ఛంద, మరణంబుగాన్= తాను కోరుకొన్నప్పుడే తనకు చాపుకలిగేటట్లు; పరంబు= ఇచ్చి; సత్యవతియందు; చిత్రాంగద, విచిత్రపీర్యులు+అనన్; ఇద్దరు, కొడుకుల్న; పడసి= పొంది; వారలు= అకొడుకులు; సంప్రాప్త, యోవనులు, కాకుండన్= పొందబడిన యోవనం కలవారు (యవనులు) కాకుండగనే; పరలోక, గతుందు+ఐనన్= స్వర్గలోకానికి వెళ్గా(మరణించగా); తండ్రికిన్= శంతనుడికి; భీష్ముండు; పరలోక, క్రియలు, నిర్వాలించి= చనిపోయినవారు ఉత్తమలోకాలను పొందటానికి చేసే వేదవిహిత్రుక్రియకలాపాలను చేసి; చిత్రాంగదున్, రాజ్య+అభిషిక్తున్, చేసినన్= చిత్రాంగదుడిని రాజ్యానికి రాజగా అభీషేఖించగా; ఆతందును= చిత్రాంగదుడును; అతి, వ్యాలోలుండు+ఐ= మిక్కిలి లొల్యంకలవాడై (చంచలుడై); గర్వంబునన్= అహంకారం చేత; ఎవ్వరిన్= ఎవ్వరినీ; ఉఱక= లెక్కచేయక; సుర, దనుజ, మనుజ, గంధర్వ+అదులన్= దేవతలు, రాజునులు, మానవులు, గంధర్వులు మొదలైనవారిని; ఆక్షేపించుచున్+ఉన్నన్= ఎగతాళి చేస్తూ ఉండగా; వానికిన్+ అలిగి= అతనిపై కోపించి; చిత్రాంగదుండు+అను, గంధర్వ, పతి= చిత్రాంగదుడు అనే గంధర్వరాజు; యుద్ధ+అర్థి+అయి, వచ్చినన్= యుద్ధాన్ని కోరి రాగా; కురుక్షేత్రంబునందున్= కురుక్షేత్రంలో.

తాత్పర్యం: శంతనుడు అమితమైన ప్రేమతో సత్యవతిని వివాహమాడి, మానవమాత్రులకు అసాధ్యమైన ఆ భీష్ముడి సత్యనిష్టరు సంతోషించి ఆతనికి ఆతని ఇచ్చ వచ్చినప్పుడు మరణించేటటువంటి వరమిచ్చి, సత్యవతియందు

చిత్రాంగద విచిత్రవీర్య లనే ఇద్దరు కొడుమలను పాంది, వారు యువకులు కామండానే పరలోకానికి పోయాడు. భీష్ముడు తండ్రికి అపరట్రియలు చేసి, చిత్రాంగదుడికి రాజ్యాఖ్యానేకం చేశాడు. అతడు కడు చంచలుడై అపంకారంతో ఎవరిని లక్ష్మిచేయక దేవతలను, రాక్షసులను, మానవులను, గంధర్వులను లక్ష్మిం చేయక మాటలాడుతుండగా అతని ప్రవర్తనకు కోపించి చిత్రాంగదు డనే గంధర్వరాజు తనతో ద్వంద్య యుద్ధానికి ఆహ్వానించాడు. అప్పుడు కురుజ్ఞేత్తంలో. (తరువాతి పద్యంతో అన్వయం.)

క. నరగంధర్వాధిపు ల, య్యారువురు చిత్రాంగదులు సహింపక యని నొందిరుఁ దాకి వీక్రఁ బోడిచిలి, హిరణ్యతీ తీరమున సహినబలాధ్యుల్.

194

ప్రతిపదార్థం: నర, గంధర్వ+అధిపులు= నరులకూ, గంధర్వులకూ రాజు లైన; ఆ+ఇరువురు, చిత్రాంగదులు= ఆ ఇద్దరు చిత్రాంగదులు; సహింపక= ఒకరినొకరు లెక్కచేసికొనమండ; అనిన్= యుద్ధంలో; ఒండు+బరువ్, తాకి= ఒకరి నొకరు థీకొని; వీక్రఁ= పరాక్రమంతో; అహిన, బల+ఆధ్యుల్= తక్కువకాని బలసంపద కలవారైనవారు; హిరణ్యతీ, తీరమునన్= హిరణ్యతీనదీతీరంలో; పోడిచిరి= పోట్లాడుకొన్నారు.

తాత్పర్యం: నరులకు, గంధర్వులకు ప్రభువు లైన ఆ ఇద్దరు చిత్రాంగదులు లెక్కచేయక యుద్ధంలో ఒకరినొకరు ఎదుర్కొని తరుగని బల మనే ధనం గలవారు హిరణ్యతీనదీతీరంలో పోట్లాడుకొన్నారు.

విశేషం: చిత్రాంగదుడిపై అదే పేరుగల గంధర్వపతి కోపించి యుద్ధానికి పీలవటం విశేషం. అది ద్వంద్యయుద్ధం కావటంచేత భీష్ముడు యుద్ధం చేయలేదు.

క. వదలక మాయాయుద్ధా, తెద్దుఁ డయి వంచనోన్నతిన్ గంధర్వుం దుధితరవితేజుఁ జిత్రాం, గదుఁ జంపె విచిత్ర పత్రకార్యుకహస్తున్.

195

ప్రతిపదార్థం: గంధర్వండు; మాయా, యుద్ధ+అతి, ద్దుడు+అయి= మాయతో చేసే యుద్ధంలో మిక్కెలి నేర్పారి అయి; విచిత్ర, పత్ర, కార్యక్ర, హస్తున్= అపూర్వాలైన బాణాలను నిండ్లను చేత ధరించినవాడైన; ఉదిత, రవి, తేజున్= ఉదయించిన సూర్యాడివలె ప్రకాశించేవాడైన, చిత్రాంగదున్; వదలక= వీడక; వంచన+ఉన్నతిన్= మిక్కెలి మోసంతో; చంపెన్= చంపాడు.

తాత్పర్యం: మాయాయుద్ధంలో మిక్కెలి నేర్పారి అయిన గంధర్వుడు విచిత్రాలైన బాణకోదండాలను ధరించి ఉదయించే సూర్యాడివలె ప్రకాశించే చిత్రాంగదుడిని పట్టువిడవమండా పోరి చంపాడు.

వ. ఇట్లు చిత్రాంగదుండు గంధర్వనిహాతుం డయిను, దత్తురోక్షంబున భీష్ముండు విచిత్రవీర్యం గౌరవరాజ్యంబున కంభపిక్తుం జేసిన.

196

ప్రతిపదార్థం: గంధర్వనిహాతుండు= గంధర్వునిచే చంపబడినవాడు.

తాత్పర్యం: ఈవిధంగా చిత్రాంగదుడు గంధర్వుడిచేత చంపబడగా అతడి తరువాత భీష్ముడు విచిత్రవీర్యాడిని కౌరవరాజ్యానికి రాజుగా అభిషేకించగా. (తరువాతి పద్యంతో అన్వయం.)

క. వసునిభుడు పైతృకం బగు । వసుధా రాజ్యంబు భీష్మవచనమున గత వ్యసనుఁడయి తాళ్లో దేజం । బెసగంగ విచిత్రవీర్యుఁ డిధ్రయశుం దై.

197

ప్రతిపదార్థం: వసునిభుడు= వసురాజువంటివాడైన; విచిత్రవీర్యుడు; భీష్మ, వచనమునన్= భీష్ముడియొక్క ఆజ్ఞచౌప్సున; పైతృకంబు+అగు= తండ్రినుండి వారసత్వంగా వచ్చే; వసుధారాజ్యంబు= భూపాలనం; గత, వ్యసనుండు+అయి= అపరలు లేనివాడై; తేజంబు+ఎసగంగన్= పరాక్రమం ఒస్సారగా; ఇద్ద+యతుండు+ఐ= నిర్వలమైన కీర్తికలవాడై; తాల్చేన్= వహించాడు.

తాత్పర్యం: వసురాజువంటివాడైన విచిత్రవీర్యుడు భీష్ముడి ఆజ్ఞ చౌప్సున భయరహితు డై నిజపరాక్రమం నిండారగా నిర్వలకీర్తితో భూపాలనాన్ని చేపట్టాడు.

భీష్ముడు కాశీరాజుకూతుల స్వయంవరమున కరుగుట (పం. 1-96-4)

క. అట్టీ విచిత్రవీర్యు నారూధయోవశుం జూచి భీష్ముండు వివాహాయైత్తపురుం డయి తస చారులవలనం గాశీరాజు కూతుల స్వయంవరోత్సవంబు విని ధనుర్ధరుం డయి రథం బెక్కి యొక్కరుండును వారణాసీపురంబునకుం జని యందు స్వయంవరంబునకు మూగిన రాజలోకం బెల్ల వెఱచి వెఱుగుపడి చూచుచుండ నక్షత్రశకలు దనరథం బెక్కించికొని యెల్లవారలు విన ని ట్లనియె.

198

తాత్పర్యం: అటువంటి విచిత్రవీర్యుడు యోవనం పొందగా గమనించి, భీష్ముడు అతడికి వివాహంచేసే ప్రయత్నంలో నిమగ్నుడై తనగూఢచారులవలన కాశీరాజుయొక్క కుమారైల స్వయంవరోత్సవం జరుగుతున్నదని విని, ధనుస్సును ధరించి రథమెక్కి ఒక్కడే వారణాసీ నగరానికి పోయి, ఆ నగరంలో స్వయంవరం నిమిత్తం సమావేశమైన రాజుల సమూహాలు భయపడి నిశ్చేష్టలై చూస్తూ ఉండగా ఆకన్యలను తనరథంమీద ఎక్కుంచుకొని అందరూ వినేటట్లు ఈవిధంగా అన్నాడు.

క. నాయనుజనకు వివాహము । సేయగ్గఁ గన్యాత్రయంబుఁ జేకొని బలిమిం బోయెద నష్టం బగు వా । రాయతభుజశక్తి నష్టమగుఁ దాజిమొనన్.

199

ప్రతిపదార్థం: నా, అనుజనరున్= నాతమ్ముడికి; వివాహము, చేయగన్= పెండ్లిచేయటానికి; కన్య, త్రయంబున్= కన్యలుముగ్గరిని; బలిమిన్= బలవంతంగా, పరాక్రమంతో; చేకొని, పోయెదన్= తీసికొనిపోతాను; అడ్డంబు+అగువారు= అడ్డువచ్చేవారు; ఆజి, మొనన్= యుద్ధవ్యాహంతో; ఆయత, భుజ, శక్తిన్= విస్తారమైన భుజబలంతో, అడ్డము+అగుడు= అడ్డగించండి.

తాత్పర్యం: ఈ కన్యలు ముగ్గరినీ నాతమ్ముడి కిచ్చి పెండ్లి చేయటానికి బలంతో బలవంతంగా తీసికొనిపోతాను. అడ్డుతగిలేవారు అపారభుజబలంతో యుద్ధవ్యాహంతో అడ్డగించండి.

క. ‘బ్రాహ్మణంబు మొదలుగాఁగల యెనిమిచి వివాహములయందు క్షత్రియులకుఁ గాంధర్వ రాక్షసంబు లుత్తముంబులు; స్వయంవరంబున జయించి వివాహం బగుట యంతకంటి నత్యత్తముంబు గావున నిమ్మాఁ గినరాజలోకంబు సెల్ల నోడించి యక్షమ్మలం దీండ్రాన్ని నాచనుట యిది ధర్థంబ’ యని కాశీరాజునకుం జెప్పి వీడిష్టని భీష్ముండు వచ్చునప్పుడు.

200

ప్రతిపదార్థం: మూగిన= గుమికూడిన.

తాత్పర్యం: బ్రాహ్మం మొదలుకొని ఎనిమిది రకాల వివాహాలలో క్షత్రియులకు గాంధర్వం, రాజులుం అనేవి రెండూ శ్రేష్ఠు లైనవి. స్వయంవరంలో జిలుంచి పెండ్లిచేసికోవటం అంతకంటే ఎంతో శ్రేష్ఠం. కాబట్టి ఇక్కడ కూడిన రాజులయొక్క సమూహాన్నంతా ఓడించి ఈకన్యలను తీసికొని నేను పోవటం అనేది న్యాయమే అని కాశీరాజుకు చెప్పి వీడ్స్‌లు పలికి భీముడు తిరిగి వచ్చేటప్పుడు. (తరువాతి పద్యంతో అన్వయం.)

మ. సరనాగాశ్వవరూధయూధములతో నానావసీనాథు లు
 ధ్భరు లై యొక్కట నొండిారుం జఱచి యుత్సుంగానిలోధృత సా
 గరసంక్షోభసమంబుగాఁ గలగి వీకన్ వీరులై తాకి యే
 సిల దేవప్రతుషై నభోవలయ మళ్ళీద్రుంబుగా నమ్ములన్.

201

ప్రతిపదార్థం: నానా+అవసీ, నాథులు= వివిధ దేశాలకు రాజులైనవారు; సర, నాగ, అశ్వ, వరూధ, యూధములతోన్= భటులయొక్కయు, ఏనుగులయొక్కయు, గుట్టలయొక్కయు, సైన్యాల సమూహాలతో; ఒక్కటన్= ఒక్కచోట; ఒండ్లరున్, చఱచి= ఒకరొకరు భుజాలపై చరచుకొని (ఇక్కణు తెలుపుకొని); ఉత్సుంగ+అనిల+ఉండ్రాత, సాగర, సంక్షోభ, సమంబుగాన్= గాలిచేత ఎత్తుగా ఎగురగొట్టబడిన (అలలుగల) సముద్రంయొక్క ఫోష్టో సరి అయినదిగా; కలగి= కోపించి; వీకన్= గర్వంతో; వీరులు+ఐ= పొరుషవంతులై; తాఁఁ= థీకొని, ఎదిరించి; దేవప్రతుషైన్= దేవప్రతుషిమీద; నభోవలయము, న+చిద్రంబుకాన్= ఆకాశగోళంలో సందులేకుండ; అమ్ములన్= బాణాలను; ఏసిరి= గుప్పించారు.

తాత్పర్యం: వివిధ దేశాలకు అధిపతులైన రాజులందరు పదాతులు, ఏనుగులు, అశ్వాలు, సైన్యసమూహాలతో కలిసి ఒకచోట చేరి పరస్పరం (ప్రోత్సహించుకొంటూ) భుజాలపై చరచుకొంటూ బలమైన గాలితో ఎగురగొట్టబడిన అలలతో కూడిన సముద్రఫోష్టో సమానంగా రోపంతో కోపించి గర్వంతో పొరుషవంతులై ఎదిరించి ఆకాశవలయంలో ఆవంతసందులేకుండ దేవప్రతుషిమీద బాణాలు గుప్పించారు.

విశేషం: అలం: ఊను, చతురంగబల సమీకరణాన్ని, సామూహిక యుద్ధ సంక్షోభాన్ని, బాణాల గుప్పింపునూ వ్యక్తికరించే అశ్చర రమ్యతకు ఒకోగుణదీప్తికి ఈరచన ఉండావారణ.

క. వారల నందిల రెండ్రా , కారుం డై కసిముసంగి గాంగేయుడు దు
 రాష్ట్ర పటుబాణనిహాతిని , వీరాహావరంగమునకు విముఖులఁ జేసేన్.

202

ప్రతిపదార్థం: గాంగేయుడు= గంగాకుమారులైన భీముడు; రెండ్ర+ఆకారుండు+ఐ= భయంకరమైన కోపంతో కూడిన రూపం కలవాడై; వారలన్+అందఱన్= వారందరిని; కసిముసంగి= విజ్యంభించి; దుర్యార, పటు, బాణ, నిహాతిని= వారించటానికి శక్యంగాని బలమైన బాణాల తాకిడిచేత; వీర+ఆహావ, రంగమునకున్= వీరయుద్ధభూమికి; విముఖులన్, చేసేన్= దూరమయ్యావారిగా చేశాడు (యుద్ధభూమిని వదలి పారిపోయేటట్లు చేశా డని భావం).

తాత్పర్యం: భీముడు తీవ్రమైన కోపంగలవాడై విజ్యంభించి, త్రిప్రీకొట్టటానికి శక్యంగాని బలమైన బాణాల దెబ్బలచేత రాజులనందరిని వీరయుద్ధభూమినుండి వైదోలిగిపోయేటట్లు చేశాడు.

- క. నెతీ నుఱక వైల వీరుల , నెఱకుల దూఱంగ నేయు స్వప్నపుంగవు నం
పఱ కోర్సుక పిఱు సని రని , వెఱచి విషణ్ణు లయి సకలవిష్టయాభిపతుల్.**

203

ప్రతిపదార్థం: సకల, విషయ+అధిపతుల్= సమస్త దేశాలయొక్క రాజులు; నెతీన్, ఉఱక= ఇంచుకైనా లక్ష్మీపెట్టక తాకునట్లు; షైరి, వీరుల, నెఱకులన్, దూఱంగన్= శత్రువులైన వీరులయొక్క మర్కుస్థానాలలో గ్రుచ్చుకొనేటట్లు; ఏయు= బాణాలను వేయు; స్వప్న, పుంగవు= రాజులేష్టుడి (భీష్ముడి)యొక్క; అంపఱకున్= బాణాలకు; బిర్యక= తాళలేక; అనిన్, వెఱచి= యుద్ధంచేయటానికి భయపడి; విషణ్ణులు+అయి= దుఃఖితులై, పిఱు, చనిరి= వెనుదిరిగి పోయారు.

తాత్పర్యం: సమస్తదేశాల ప్రభువులందరు భీష్ముడు తమమైన క్రమంగా తాకేటట్లు శత్రువీరుల మర్కులలో గ్రుచ్చుకొనేటట్లు బాణాలను సంధించి వేసుకూ ఉంటే ఆ బాణాలకు తాళలేక దుఃఖితులై యుద్ధంచేయటానికి భయపడి వెనుతిరిగిపోయారు.

- వ. ఇట్లు నిభీలక్ష్మియక్షయార్థం బలిగెన పరశురాముండుసుంబోలే గడు నలిగి, పరశురామశిష్యుం డా క్షత్రపద్ధంబునెల్లఁ దన శరధారావర్షంబున ముంచి యోడించి యేకవీరుం డయి వచ్చువాని పిఱుంద సమరసన్నద్ధం డయి సాల్వండు సనుదెంచి.**

204

ప్రతిపదార్థం: పిఱుందన్= వెంబడి, వెనుక, సమరసస్వద్ధండు= యుద్ధమునకు సిద్ధపడినవాడు.

తాత్పర్యం: ఈవిధంగా సమస్తక్ష్మియులను నశింపచేయటానికి కోపించిన పరశురాముడి విధంగా మిక్కిలి కోపించి పరశురాముడి శీష్ముడైన భీష్ముడు ఆ రాజుల సమావేశ్యంతా తన బాణధారలనే వానలో ముంచి ఓడించి ఏకవీరుడు (యుద్ధంలో పెక్కురను ఒక్కడే నిస్సహాయంగా ఓడించిన మేటివీరుడు) అయి వస్తూఉండగా అతని వెన్నంటి యుద్ధానికి సిద్ధమై సాల్వండు వచ్చి.

విశేషం: అలం: భీష్ముడు పరశురాముడి వలె అలిగాడన్నచోట ఉపమ; శరధారావర్షంలో రూపకం.

సాల్వండు భీష్మునితో యుద్ధంబు సేయుట (సం. 1-96-27)

- ఉ. 'శశవసుధాభినాథుల జయించిన యట్టిద కాదు; చక్కనై
పోవక నిల్వు నా కెదిలపశిర మచీయధనుల్యముత్ నా
నావిధ మార్గసీగ్ర గహనంబున బిగ్గముఖోంద కెమ్మెలుం
బోవగఁ బోలు సీకనుచు బూరుకులోత్తముఁ దాకె వీకతోన్.**

205

ప్రతిపదార్థం: ఈ, వసుధా+అధినాథులన్, జయించిన, అట్టిది+అ, కాదు= ఈ రాజులను జయించటంవంటిదే కాదు; నారున్+ఎదిరి, పోరన్, చక్కన+ఇ, పోవక, నిల్వు(ము)= నాతో ఎదురొడ్డి యుద్ధంచేయటానికి, పోకుండ నిలువబడు; మదీయ, ధనుర్ధిముత్, నానా, విధ, మార్గణ+ఉగ్ర, గహనంబునన్= నాయొక్కవిల్లుసుండి విడువబడిన పెక్కురకాలైన బాణా లనే భయంకర మైన అడవిలో; దిక్క+భ్రమన్, పొందక= దిక్కులు తెలియని ఆశ్చర్యం పొందకుండా; ఏ+మెయిన్, పోవగన్,

పోలున్, సికున్+అనుచున్= నీకు ఏవిధంగా పోవటానికి పీలొతుండని అంటూ; పీకతోన్= గర్వంతో; పూరు, కుల+ఉత్తమున్= పూరు మహారాజు వంశంలో శ్రేష్ఠుడైన భీముడిని; తాంకెన్= ఎదుర్కొన్నాడు.

తాత్పర్యం: ‘ఈ రాజులను జయించటం అదోక జయం కాదు. అట్లా సూటిగా పోకుండ నన్ను ఎదురించి యుద్ధంచేయటానికి నిలుచుండుము. నా విల్లునుండి విడువబడిన బహువిధాలైన బాణా లనే భయంకరమైన అరణ్యంలో దిక్కుత్రోవలు తెలియక అబ్బారపాటుపొందకుండా ఎక్కుడికిపోతావు?’ అని అంటూ సాల్వుడు పూరువంశంలో ఉత్తముడైన భీమునిమీద గర్వంతో బాణాలు వేశాడు.

విశేషం: అలం: రూపకం.

వ. భీముండును దసరథింబు నివర్తింపించి సంవర్ధనమయి సమవర్తియుంబోలే నతిరోహ్రాకారుండయి నిలిచిన.206

తాత్పర్యం: భీముడుకూడ తనరథాన్ని వెనుకకు త్రిప్పించి ప్రశయకాలంలోనే యముడివలె మిక్కిలి భయంకరమైన (రుద్రసంబంధమైన) ఆకారంకలవాడై నిలువగా. (తరువాతి పద్యంతో అన్వయం.)

విశేషం: అలం: ఉపమ.

చ. ‘అనిలజవంబునం బఱచు నమ్మదనాగ మెదిల్లి క్రమ్మటిం
చిన పరికాద పోలే గురుసింహావరూధము నిట్లు గ్రమ్మటిం
చునె యితో’ దంచుసుం దగీలి చూపటు సాల్వమహాపు విక్రమం
బొనరగ నల్లడం బొగడుచుండిలి విష్ణుయసక్తచిత్తు లై.

207

ప్రతిపదార్థం: అనిలజవంబున్= వాయువేగంతో; పఱచు= పరుగెత్తు; ఆ+మదనాగము+ఎదిర్చి= ఆ మదించిన ఏనుగును ఎదిరించి; క్రమ్మటించిన= మళ్ళించిన; పరికాదు+అ; పోలేన్= తెగకు ముఖ్యమైన ఏనుగువలె; కురుసింహా, వరూధమున్= కురువంశంలో శ్రేష్ఠుడైన భీమునియొక్క సైన్యాన్ని; ఇట్లు= ఈవిధంగా; ఇతడు= సాల్వుడు; క్రమ్మటించునె= మళ్ళింపగలిగాడే; అంచున్= అనితంటూ; తగిలి= అస్తితో; చూపటు= చూచేవారు; విస్మయ, సక్త, చిత్తులు+ప= ఆశ్చర్యంతోకూడిన మనస్సులు కలవారై; సాల్వ, మహీ+ఈశు, విక్రమంబు= సాల్వభూపతి పరాక్రమాన్ని; నల్లడన్= నాల్గుదిక్కులా; పాగడుచున్+ఉండిరి= పాగడుతూ ఉండిపోయారు.

తాత్పర్యం: ‘వాయువేగంతో పరుగెత్తే మదించిన ఏనుగును ఎదిరించి మళ్ళించిన ఆ తెగకు ముఖ్యమైన ఏనుగువలె కురుశ్రేష్ఠుడైన భీముడియొక్క సైన్యాన్ని ఈవిధంగా ఇతడు మళ్ళించాడే’ - అంటూ ఆస్తితో చూచేవారు ఆశ్చర్యంతో నిండిన మనస్సులతో సాల్వభూపతి పరాక్రమాన్ని నాల్గుదిక్కులా పాగడుతూ ఉండిపోయారు.

విశేషం: అలం: ఉపమ.

వ. అంత.

208

ప్రతిపదార్థం: అంతన్= పిమ్మట.

తాత్పర్యం: తరువాత (తరువాతి పద్యంతో అన్వయం.)

- క.** ధృతిమొయి శతసంఖ్యయు దశ । శతసంఖ్యయు శతసహస్రసంఖ్యయును శతాయుత సంఖ్యయుగా దేవ । త్రతుమీదను సాల్వ్య దేసె వాడిశరంబుల్.

209

ప్రతిపదార్థం: సాల్వ్యాడు; ధృతి, మొయిన్= దైర్యంతో; వాడిశరంబుల్= పదను గల బాణాలను; శతసంఖ్యయున్= నూరుసంఖ్యలో; దశ, శతసంఖ్యయున్= పదినూర్లు అంటే వేయి సంఖ్యలో; శత, సహస్ర, సంఖ్యయును= నూరువేల (లక్ష) సంఖ్యలో; శత+అయుత, సంఖ్యయున్, కాన్= నూరుపదివేల (పదిలక్షం) సంఖ్యలుగా; దేవప్రతు, మీదను= దేవప్రతుడను పేరు గల భీష్ముడిమీద; ఏసెన్= ప్రయోగించాడు.

తాత్పర్యం: సాల్వ్యాడు దైర్యంతో భీష్ముడిమీద పద్మవైన బాణాలను వరుసగా నూరు, వేయి, లక్ష, పదిలక్షల సంఖ్యలలో ప్రయోగించాడు.

- క.** ఘనభుజుఁ డన్నియు నడుమను । తునియఁగ వడి నేసి, వానితురగచయస్యం దన సూతుల నొక్కుక యఁ, మ్యునుఁ ద్రైష్టుగ నేసె భరతముఖ్యుఁడు పోరన్.

210

ప్రతిపదార్థం: ఘన, భుజాడు= గొప్పభుజాలు కలవాడైన; భరత, ముఖ్యుఁడు= భరతకులశేష్ముడు - భీష్ముడు; పోరన్= యుద్ధంలో; అన్నియున్= సాల్వ్యాడు ప్రయోగించిన బాణాల నవ్వింటిని; నడుమన్+అ= మధ్యలోనే; తునియఁగన్= విరిగిపోయేటట్లు; వడిన్, ఏసి= వేగంగా బాణాలను ప్రయోగించి; వాని= సాల్వ్యుడియెక్కు; తురగ, చయు, స్యందన, సూతులన్= గుట్టలసమూహాస్నీ, రథాస్నీ, రథాన్ని నడిపే సారథినీ; ఒక్కుక, అమ్యున్= ఒక్కుక బాణంతో; త్రైళ్యగన్= నేలపై కూలేటట్లు; ఏసెన్= ప్రయోగించాడు.

తాత్పర్యం: గొప్ప భుజాలు కల ఆ భరతకులశేష్ము దైన భీష్ముడు యుద్ధంలో సాల్వ్యాడు ప్రయోగించిన బాణాల నవ్వింటిని మధ్యలోనే తునిగిపోయేటట్లు వేగంగా బాణాలు ప్రయోగించి, అతడి గుట్టలను, రథాలను, సారథినీ ఒక్కుక్కుబాణంతో నేలపై కూలేటట్లు చేశాడు.

విశేషం: సాల్వ్యాడు ఆశ్చర్యం కలిగించేటట్లు అధికసంఖ్యలో బాణాలను ప్రయోగించి భీష్ముడిని ఓడించటానికి యత్నించగా ఆబాణాలనవ్వింటిని మధ్యలోనే త్రుంచివేసి, ఒక్కుక్కుబాణంతోనే రథాస్నీ గుట్టలనూ సారథిని చంపి అత్యద్భుత మనిపించుకొన్నాడని వ్యంగ్యం.

- క.** రథమును రథ్యంబులు సా , రథియును వృథ ద్వైన భగ్గరథుఁ దై భాగీ రథికాడుకుచేత విమనో , రథుఁ దై సాల్వ్యండు నిజపురంబున కలగెన్.

211

ప్రతిపదార్థం: రథమును= రథమూ; రథ్యంబులున్= గుట్టలూ; సారథియును= సారథియూ; వృథ+ఐన్= పనికిరానివి కాగా; భగ్గరథుఁడు+ఐ= విరిగిన రథం కలవాడై; భాగీరథి, కొడుకుచేతన్= గంగాపుత్రుడైన భీష్ముడివలన; వి, మనోరథుఁడు+ఐ= వీగిపోయిన కోర్కెలు కలవాడై; సాల్వ్యండు= సాల్వ్యాడు; నిజపురంబునున్+అరిగెన్= తన రాజధానికి వెళ్చాడు.

తాత్పర్యం: రథము, గుట్టలూ, సారథి పనికిరాకుండ పోగా సాల్వ్యాడు రథం విరిగిపోవటమే కాకుండా మనోరథంబు (కోర్కె)కూడా వీగిపోయేటట్లు భీష్ముడు చేయగా చేసేది లేక తనసగరానికి తిరిగివెళ్చాడు.

- వ. ఇట్లు సకలరాజులేకంబు నెల్ల శుద్ధమంబున నోడించి సాల్వరాజు మందల విడిచి పరాత్మలభ్య లయిన కాశీరాజధిహితలనంబాంబికాంబాలికలందోదొన్ని వచ్చి భీష్మండు విచిత్రవీర్యునకు వివాహంబుసేయసున్న నందుఁ బెద్దయిచి రైన యంబ యిట్లనియే.

212

ప్రతిపదార్థం: పెద్ద+అది= పెద్దయది= జ్యేష్ఠరాలు.

తాత్పర్యం: ఈవిధంగా సమస్త రాజుసమూహాన్నంతా తేలికగా ఓడించి సాల్వరాజును ప్రాణాలతో సేనలను బాధించక వదలి పరాత్మమంచేత లభించినవా రయిన కాశీరాజపుత్రుకలను అంబ, అంబిక, అంబాలికలను, తీసికొని వచ్చి భీష్ముడు విచిత్రవీర్యుడికి వివాహం చేయబోగా, ఆ ముగ్గురిలో పెద్దదయిన అంబ ఈవిధంగా అన్నది.

- ఆ. పరఁగ నమ్మ సాల్వపతి వలయించినఁ, దండ్రిచేత బూర్ఖదత్త సైతి
నష్టహీశునకు; నయంబున సెయ్యబి, ధర్మ వెట్టిగి దానిఁ దలఁపు మిపుడు.

213

ప్రతిపదార్థం: పరఁగ్= ఒప్పునట్లు; సాల్వపతి= సాల్వు డనేరాజు; నమ్మన్= (అంబను); వలయించిన్= కోరుకొనగా; ఆ+మీ+ఈశునకున్= ఆ రాజుకు; తండ్రిచేతన్= నాతండ్రిచేత; పూర్వ, దత్తను+పతిన్= ముందే ఇష్వబడినదాన షైనాను; నయంబునన్= న్యాయంగా, సీతిగా; ఏ+అది, ధర్మపు= ఏది ధర్మమో; ఎట్టిగి= తెలిసికొని; దానిఁ= ఆ చేయదగినదానిని; ఇప్పుడు; తలఁపుము= ఆలోచించుము.

తాత్పర్యం: సాల్వరాజు నమ్మ ఒప్పురగా వరించటంచేత మాతండ్రి నమ్మ ఇంతకుపూర్వమే ఆ రాజుకు మాట ఇచ్చాడు. ఇప్పుడు (ఈపరిస్థితులలో) చేయదగిన ధర్మ మేదో తెలిసికొని సీతితో నిర్ణయించుము.

విచిత్రవీర్యుని వివాహము, మరణము (సం. 1-96-52)

- వ. అనిన విని భీష్ముండు ధర్మవిదు లయిన బ్రాహ్మణుల యసుమతంబున దాని సాల్వరాజున కిచ్చిపుచ్చి,
మహాత్మవంబున నయ్యారువురు కన్యకల విచిత్రవీర్యునకు వివాహంబు సేసిన

214

ప్రతిపదార్థం: ధర్మవిదులు= ధర్మం తెలిసినవారు.

తాత్పర్యం: అనగా విని భీష్ముడు ధర్మం తెలిసిన బ్రాహ్మణుల అనుమతితో అంబను సాల్వరాజుకు ఇచ్చేటట్లు పంపి, గొప్పవైభవంగా ఆ ఇద్దరు కన్యలను విచిత్రవీర్యుడికి ఇచ్చి పెట్టిచేయగా.

- ఉ. లాలిత రూపయోవన విలాస విభూసిను లైన యంబికాం
బాలికలన్ వివాహ మయి భారతవంశకరుండు గాము లీ
లాలితిశాసుభోగరసలాలసుఁ ఛై నిజరాజ్యభార చిం
తాలసుఁ దయ్యఁ; గామికి నయంబున నొండు దలంపబోలునే!

215

ప్రతిపదార్థం: భారత, వంశ, కరుండు= భరతవంశోద్ధారకుడు అయిన విచిత్రవీర్యుడు; లాలిత, రూప, యౌవన, విలాస, విభాసినులు+ఐన= పోషింపబడిన రూప, యౌవనాలయ్యెక్కు లీలలచేత ప్రకాశించేవారైన; అంబికా, అంబాలికలన్; వివాహము+అయి= పెండ్లియాడి; కామ, లీలా, లలిత+అనుభోగ, రస, లాలసుఁడు+ఐ= మన్మథ విలాసాలచేత కోమలా లైన ఇష్టభోగాల అనుభవసారాన్ని పాందటంలో విషయాసుక్కుడె; నిజ, రాజ్య, భార, చింతా+అలసుఁడు+అయ్యెన్= తన రాజ్యభారాన్ని గురించిన ఆలోచనలో ఉత్సాహంలేనివాడు అయ్యాడు; కామికిన్= ఇంద్రియసుఖాలను కోరేవాడికి; సయంబున్వ్= పాందికగా; ఒండు= మరొకదానినిగురించి; తలంపన్, పోలునే= ఆలోచింప వీలు కలుగునా? (కలుగ దని భావం).

తాత్పర్యం: భారతవంశకరు డైన విచిత్రవీర్యుడు లావణ్యంతో కూడిన రూప యౌవన విలాసాలతో ప్రకాశించే అంబికను, అంబాలికను పెండ్లాడి మన్మథలీలలతోకూడిన లలితభోగానుభవాలసారాన్ని పాందాలనే విషయాభిలాషతో తన రాజ్యనిర్వహణభారాన్నిగురించి ఆలోచించటంలో ఆసక్తిలేనివా డైనాడు. అంతేకదా! కాముకునికి పాందికగా మరొక విషయాన్నిగురించి ఆలోచించే వీలెక్కడ కలుగుతుంది? (కలుగదని భావం).

విశేషం: అలం: అర్థాంతరన్యాసం. లలనల విలాసాలను, విచిత్రవీర్యున్ని విషయాస్త్రీని వర్ణించే యాపద్యరచనలో లవర్ణం విరివిగా వాడి లాలిత్యాప్ని పోషించి శృంగార రసానుకూలమైన ఆశ్చర్యమ్యతను నష్టయ పాటించాడు. టైప్ అనే శబ్దగుణం సార్థకం.

వ. ఇట్లు సకలవ్యాపారరహితుం డై కాశీరాజదుహితుల నయ్యరువురు సత్కృతయగౌరవంబునం డగెలి.216

ప్రతిపదార్థం: దుహితలు= పుత్రీకలు

తాత్పర్యం: ఈవిధంగా అన్ని ప్రవృత్తులను మానుకొని కాశీరాజు కూతుల్ల నిద్దరిని అధికమైనప్రేమాదరంతో కూడి. (తరువాతి పద్యంతో అన్వయం.)

సీ. అమలసుధారమ్ పార్ఫ్యూటలంబుల , నవకునుమామోద నందనములు
గృతకాలి కందర క్రీడాగ్యపోంగణ , వివిధరత్నోపలవేచికలను
గలహంస కలనాదకమనీయ కమలిని , దీల్ఘకసైకతీరములను
రమియించుచును గామురాగాధికాసక్తిఁ , జేసి శోపించి విచిత్రవీర్యు

అ. డమరపులకీఁ జనిన, నతనికీఁ బరలీక , విధుల శాస్త్రధృష్టి వెలయీ జేసి
నాపగాతనుాజ్ఞిఁ డఫిలబాంధవులయు , బ్రాహ్మణులయుఁదీడ భాసునిభుండు.

217

ప్రతిపదార్థం: విచిత్రవీర్యుడు; అమల, సుధా, రమ్య, హర్ష్య, తలంబులన్= స్వచ్ఛమైన(తెల్లమైన) సున్నపుపూతవలన అందమైన భవనాలయ్యెక్కు పైభాగాలలోనూ; నవ, కుసుమ+అవోద, నందనములన్= క్రొత్తపూలయ్యెక్కు వాసనలుగల ఉద్యానవనాలలోనూ; కృతక+అది, కందర, క్రీడాగ్యపోంగణ= కృతిమంగా అమర్యిన కొండలయ్యెక్కు గుహలయ్యెక్కు, విలాసగ్యసోలయ్యెక్కు ముంగిళ్ళలోని; వివిధ, రత్న+ఉపల, వేదికలను= అనేకవిధా లైన రత్నాలతో ఉన్న రాతిలరుగులమీదనూ; కలహంస, కలనాద= రాజహంసలయ్యెక్కు అవ్యక్తమధురమైన స్వరాలచేత; కమనీయ= అందమైన; కమలినీ, దీర్ఘకా, పైకత, శీరములను= సరోవరాలయ్యెక్కు, నడబాపులయ్యెక్కు, తీరాల్లోని ఇసుక తిస్సెల మీద; రమియించుచును= క్రీడిస్సూ; కామ,

రాగ+అధిక+ఆసక్తిన్చేసి= కామసుఖంలోని మిక్కిలికోరిక కారణంగా; శోషించి= చిక్కిశల్యమై; అమర, పురికిన్, చనినన్= దేవతల నగరానికి పోగా (చనిపోగా); అతనికిన్= విచిత్రవీర్యడికి; శాప్రదృష్టి వెలయున్= శాస్త్రాలలో చెప్పబడిన పద్ధతికి అనుకూలంగా; పరలోక, విధులన్= చనిపోయినవారికి ఉత్తరగతులు కలిగించటానికి చేసేకర్మలు; ఆపగాతమాజుఁడు= గంగయొక్కపుత్రుడు, భీముడు; భాను, నిఘుఁడు= సూర్యుడితోపోలినవాడు; అఖిల, బాంధవులయున్, బ్రాహ్మణులయున్, తోడన్= అందరు బంధువులతో బ్రాహ్మణులతో కలిసి; చేసెన్= చేశాడు.

తాత్పర్యం: తెల్లని సుస్నంతో అందంగా ఉన్న మేడలపైభాగాలలోనూ, క్రొత్తగా పూచిన పూలనువాసనలుగల ఉద్యానవనాలలోనూ, కృతిమంగా కట్టిన కొండల గుహలలోనూ విలాసగృహాల ముంగిళ్లలో ఉన్న వివిధ రత్నాలు తాపిన రాతి అరుగులమీదనూ, రాజవాంసుల మధురమైన కూతలతో అందమైన సరోవరాలయొక్క, నడబావులయొక్క, తీరాలలోని ఇసుకతినైలమీదనూ క్రీడిస్తూ కామభోగంలోని అమితమైన ఆసక్తివలన విచిత్రవీర్యము చిక్కిశల్యమై స్వరస్థుడు కాగా అతడికి సూర్యసన్నిభు డైన భీముడు బంధువులందరితో, బ్రాహ్మణులతో కలిసి శాస్త్రోక్తంగా పరలోకవిధులను యథావిధిగా చేశాడు.

సత్యవతి భీముని వివాహమాడు మని కోరుట (సం. 1-97-4)

వ. మతీయు సత్యంతశోకార్థవంబున మునింగిన తల్లిని మఱదంద్రసు నాశ్వాసించి, యరాజకం బయిన రాజ్యం ఒకలంకంబుగాబ్రూతిపాలించుచున్న కొడుకు నభిలధర్మవిదు గాంగేయుం జాచి సత్యవతి యి ట్లనియె.218

ప్రతిపదార్థం: మతీయున్= ఆపైన; అత్యంత, శోక+అర్థవంబునన్, మునింగిన= అపార మైన దుఃఖ మనే సముద్రంలో మునిగిన; తల్లిని; మఱదంద్రసు= తమ్మునిభార్యలను; ఆశ్వాసించి= ఓదార్పి; అ, రాజకంబు+అయిన, రాజ్యంబు= రాజు లేకుండా పోయిన రాజ్యాన్ని; అకలంకంబుకాన్= ఎటువంటి అపవాదు రాకుండ; ప్రతిపాలించుచున్న+ఉన్న= రక్షకుడుగా పాలిస్తూ ఉన్న; కొడుకున్= కొడుకును; అఖిల, ధర్మ, విదున్, గాంగేయున్, చూచి= అన్నిధర్మాలూ తెలిసినవాడైన గంగాతనయుడైన భీముడిని చూచి; సత్యవతి; ఇట్లు+అనియెన్= ఈవిధంగా అన్నది.

తాత్పర్యం: ఆ తరువాత, అపారమైన దుఃఖసాగరంలో మునిగిన తల్లిని, మరదశ్శనూ ఓదార్పి, రాజు లేని ఆరాజ్యాన్నికి ఏలోపం రాకుండ రాజుప్రతినిధిగా పాలనంసాగిస్తూ ఉండగా తనకు కొడుకూ, సర్వధర్మాలు తెలిసినవాడూ అయిన భీముడిని చూచి సత్యవతి ఈవిధంగా అన్నది.

విశేషం: అలం: రూపకం.

క. శంతను సంతానంబును , సంతతకీల్తయును జండసత్క్షీతయును న త్యంత మహిభారమును బ , రంతప! నీయంద చిరతరం బై నిలిచెన్.

219

ప్రతిపదార్థం: పరంతప= శత్రువులను తపింపచేయువాడా! భీముడా!; శంతను, సంతానంబును= శంతనుడియొక్క సంతానం (అనరగినవాస్తవమున్నా); సంతత, కీర్తియును= కలకాలముండే కీర్తియున్నా; పిండ, సత్కృతియునున్= పితృదేవతలు పిండములు సమర్పించే ఉత్తమకర్మయూ; అత్యంత, మహి, భారమును= అపారమైన రాజ్యంయొక్క భారమూ; నీ+అందున్+అ= నీయందే; చిరతరంబు+బ= చాలకాలం ఉండేదిగా; నిలిచెన్= ఏర్పడింది.

తాత్పర్యం: శత్రువులను తపింపజేనే ఓపీరుడా! భీష్మా! శంతమడియెక్కు సంతాన మని చెప్పుదగిన వాస్తవమూ, కలకాలముండే కీర్తియూ, పిత్రదేవతలకు పిండప్రదానం చేసే ఉత్తమకర్మాధికారమూ, అపారమైన సామ్రాజ్యభారమూ నీయందే చాలకాలం నిలిచిందే స్థితి ఏర్పడింది.

చ. జననుత సర్వధర్మములు సర్వజగత్వలప్రతిష్ఠమం
బును మటి సర్వమంశములుఁ బుట్టిన మార్గము నీవ నిక్కటం
బనఫు! యెఱుంగు: దున్నతశణాధ్యాదవున్ భరతాన్వయావలం
బసుఁడవు నీవ: నిన్నాకడు పంచెదఁ జేయుము మత్తియంబుగ్న.

220

ప్రతిపదార్థం: అనఘు= దోషాలు లేనివాడా; పుణ్యాత్మక్కా! (భీష్మా); జన, సుత, సర్వ, ధర్మములు= ప్రజలచేత కొనియాడబడే అన్ని ధర్మాలనుగురించి; సర్వ, జగత్, పరివర్తన, క్రమంబును= ప్రపంచంలో జరుగుతున్న మార్పులన్నింటిక్కమాన్ని; మటి= అంతేకాక; సర్వ, పంశములున్, పుట్టిన, మార్గమున్= (రాజ)పంశాలన్నీ ప్రారంభమైన విధానాన్ని; నిమ్మపంబు= వాస్తవంగా, నిజంగా; నీవు+అ, ఎఱుంగుదు(వు)= నీకు మాత్రమే తెలుసు; నీవు+అ= నీవే; ఉన్నత, గుణ+అధ్యాదవున్= ఉత్తమగుణ సంపన్ముడవు; భరత+అస్యయ+అవలంబనుడవు= భరతుడు పంశకర్తగా ఉన్న పంశానికి ఆధారమైనవాడవు; నిన్నన్+ఒకడు, పంచెదన్= నిన్న ఒకడు, పంచెదన్= నిన్న ఒకటి ఆజ్ఞాపిస్తాను; మత్, ప్రియంబుగ్న, చేయుము= నారు సంతోషమేయటట్లు చేయుము.

తాత్పర్యం: పాపరహితుడవయిన ఓ భీష్మా! ప్రజలచేత కీర్తింపబడే ధర్మాలన్నింటిని గురించి, లోకంలో జరిగే పరిణామాలన్నింటి క్రమాన్నిగురించి, అంతేకాక, రాజవంశాలన్నీ పుట్టిన విధానాలగురించి నీవు వాస్తవజ్ఞానం కలిగిఉన్నావు. ఉత్తమగుణసంపదగల నీవే ఈనాడు భరతవంశానికి ఆధారంగా నిలిచి ఉన్నావు. నిన్న నేను ఒకటి ఆజ్ఞాపిస్తాను. నాసంతోషంకొరకు దానిని నీవు చేయుము.

క. ఇక్కురువంశంబును వీ, వొక్కురుఁడవ యున్నవాఁడు: పుర్ణీరాజ్యం
బెక్కటి సేకొని తేజము, బిక్కుల వెలిగెంపు సంతతియుఁ బడయు మొగిన్.

221

ప్రతిపదార్థం: ఈ+రువంశంబున్వే= ఈకురువంశంలో, నీవు+బక్కురుఁడవు+అ, ఉన్నవాఁడవు= నీవు ఒక్కడివే ఉన్నావు; ఉర్మీ, రాజ్యంబు= భూమిపరిపాలనను; ఎక్కటి, చేకొని= మరెవరి సహాయంలేకుండా ఒక్కడివే తీసికొని; తేజమున్= పరాక్రమాన్ని, ప్రకాశాన్ని; దిక్కులన్, వెలిగెంపు(ము)= దిక్కులందు ప్రకాశించేటట్లు చేయుము; ఒగిన్= క్రమంగా; సంతతియున్, పడయుము= సంతానాన్నికూడా పొందుము.

తాత్పర్యం: ఇప్పుడు ఈకురువంశంలో (రాజ్యార్థు డైవాడవు) నీవొక్కుడవే (బులికి) ఉన్నావు. నీవు ఈరాజ్యాన్ని అసహాయపీరుడిగా చేపట్టి నీపరాక్రమతేజాన్ని నలుదిక్కులా వెలిగేటట్లు చేయుము. క్రమంగా సంతానాన్నికూడ పొందుము.

క. ‘నిరతంబు బ్రహ్మమేదలుగ, వరుసన యొడతెగక యిట్లు పుట్టిన పంశం
బురుభుజ! నీ వుండగ నీ, తరమున విచ్ఛిన్న మగుట ధర్మవే?’ యసినన్.

222

ప్రతిపదార్థం: ఉరుబుజ= గొప్పభుజాలు కలవాడా (బాహుబలం కలవాడా అనిభావం); బ్రహ్మ, మొదలుగన్= బ్రహ్మదేవుడు మొదలుకొని; వరుసన్+ఆ= పరంపరగా; నిరతంబున్= ఎల్లప్పుడూ; ఎడతెగక= విచ్చిస్నుం కామండ (ఆగిపోకుండ); ఇట్లు= ఈసిధంగా; వచ్చిన, వంశంబు= సాగిన వంశం; నీపు+ఉండగన్= నీపు(మిగిలి) ఉండగానే; నీతరమునన్= నీ జీవితకాలంలోనే; విచ్చిస్నుము+అగుట= తెగిపోవుట (వంశంలో వారసుడు లేకుండపోవటం); ధర్మా+ఎ= ధర్మమా? (కాదని భావం); అనినన్= అని అనగా.

తాత్పర్యం: ‘గొప్ప భుజబలం కలవాడా! బ్రహ్మదేవుడు మొదలుకొని పరంపరగా ఎక్కడా ఎప్పుడూ ఆగిపోకుండా ఈసిధంగా వచ్చిన ఈసంశం నీ వుండగానే, నీజీవితకాలంలోనే వంశపరంపర విచ్చిస్నుం కావటం (తెగిపోయి ఆగిపోవటం) ధర్మమా? (ధర్మం కాదు) అని సత్యవతి అనగా. (తరువాతి పద్యంతో అస్వయం.)

క. విని భీష్ముడునియే ‘మీ కి , ట్లని యానతి యాయుదగునె? యమ్మెయి నాప చ్ఛిన పల్చును మతి నా తా , చ్ఛిన ప్రతమును జెఱుప నంత చిఱుతనె చెపుడా’.

223

ప్రతిపదార్థం: విని= సత్యవతి మాటలు విని; భీష్ముడు+అనియెన్= భీష్ముడు ఈసిధంగా అన్నాడు; మీకున్+ఇట్లు+అని, ఆనతి, ఈయన్, తగునె= మీరు ఈసిధంగా ఆజ్ఞాపీంచటం న్యాయమా?; ఆ+మెయిన్, నా పల్చిన, పల్చును= ఆ విధంగా నేను చేసిన ప్రతిజ్ఞను (శంతనుడికి సత్యవతివలన పుట్టిన సంతాపానికి రాజ్యం చెందేటట్లు చూస్తా నని దాశరాజుకు ఇచ్చిన మాటను ఇక్కడ భీష్ముడు ప్రస్తావన చేస్తున్నాడు); మతి= అంతేకాక; నా, తాల్చిన, ప్రతమును= నేను పూనిన (బ్రహ్మచర్య) ప్రతాస్నీ (సత్యవతి సంతాపానికి సవతికొడుకుల పోరు రామండ భీష్ముడు బ్రహ్మచర్యప్రతాస్నీ స్వీకరించిన ప్రస్తావన ఇది); చెఱుపన్= పాడుచేసుకోటానికి; అంత, చిఱుతనె, చెపుడు+ఆ= అంత బాలుడినా (అవివేకినా) చెప్పండి.

తాత్పర్యం: సత్యవతి మాటలు విని భీష్ముడు ఈసిధంగా అన్నాడు - “మీకు ఈసిధంగా ఆజ్ఞాపీంచటం ఉచితమా? (కాదు). ఆ విధంగా ఆనాడు చేసిన ప్రతిజ్ఞనూ, అంతేకాక నేను చేపట్టిన బ్రహ్మచర్యప్రతాస్నీ వమ్ముచేయటానికి నే నంత బాలుడినా? (అవివేకినా) చెప్పండి. (కాదని భావం).

క. హిమకరుణు శైత్యమును, న , ర్ఘముణు మహాతేజమును, హలతాశనుఁ దుష్ట త్వము విడిచిరేని గుర్వ , ర్ఘము నాచేకానిన సద్ర్ఘంబు విడుతునే?

224

ప్రతిపదార్థం: హిమకరుడు= (చల్లని కిరణాలు కలవాడు); చంద్రుడు; శైత్యమును= చల్లదనాస్నీ; అర్యముఁడు= సూర్యుడు; మహాత్+తేజమును= గొప్పదైన ప్రకాశాస్నీ; పుత+అశనుడు= (హోమము చేయబడిన ద్రవ్యాలే ఆపరంగా కలవాడు); అగ్ని; ఉష్ణత్వమున్= వేడిమినీ; విడిచిరి+ఏని= నదలినపుటికేస్నీ; గురు+అర్థము= తండ్రికొరకు; నా, చేకానిన= నేను చేపట్టిన; సత్త+ప్రతంబు= ఉత్తమదీక్షను (బ్రహ్మచర్యప్రతాస్నీ); విడుతును+ఎ= విడిచిపెట్టుతానా? (విడువను అని భావం).

తాత్పర్యం: చంద్రుడు చల్లదనాస్నీ, సూర్యుడు అత్యంతప్రకాశాస్నీ, అగ్ని వేడిమినీ విడిచినప్పటికీ, నేనుమాత్రం తండ్రికొరకు చేపట్టిన ఈ ఉత్తమప్రతాస్నీ విడుస్తానా? (విడువను అని భావం).

వ. ‘పృథివ్యాధి మహాభూతంబులు గంధాదిగుణంబుల నెట్లు విడువ వట్ల యేసును గురుకార్యంబున మీశులాశ్రంబుగా సర్వజనసమక్షంబున నాచేసిన సమయస్థితి విడువ; నచి యట్లుండె; మీయానతిచ్ఛిసట్లు

నాయెఱుగని ధర్మవులు లేవు; శంతనునంతానంబు శాశ్వతంబగునట్లుగ క్షత్రధర్మంబుసెప్పెదు;
నాచెప్పినదాని ధర్మర్థవిదు లయ లోకయాత్రానిపుణు లయిన పురోహితప్రముఖ నిఖిలబ్రాహ్మణవరులతో
విచారించి చేయునది' యని భీష్మ దండఱు విన ని ట్లనియె.

225

ప్రతిపదార్థం: పృథివీ+అది, మహాత్, భూతంబులు= భూమిమొదలైన గొప్పవైన పంచభూతాలు; గంధ+అది, గుణంబులను+ఎట్లు,
విడువవు= వాసనమొదలైన సహజలక్ష్మణాలను ఏవిధంగా వదలకోవో; అట్లు+అ, ఏనును= ఆ ఏవిధంగానే నేనుకూడా; గురు,
కార్యంబునన్, మీ శల్మ+అర్థంబుగా= తండ్రికొరకైన (వివాహ) కార్యంలో మీకిష్వవలసిన కట్టం కొరకుగా; సర్వ, జన,
సమక్షంబునన్= జనులందరి ఎదుట; నా, చేసిన, సమయ, స్థితి= నేను చేసిన నియమవ్యవస్థను; విడువను= వదలను; అది,
అట్లు+ఉండెన్= అది ఆవిధంగా ఉండనివ్యండి.; మీ, అనతి+ఇచ్చినట్లు= మీరు ఆజ్ఞాపించినట్లు (మీరు-బహువచన
గౌరవవాచకం); నా, ఎఱుగని, ధర్మవులు, లేవు= నాకు తెలియని ధర్మాలు లేవు; శంతను, సంతానంబు, శాశ్వతంబు+
అగునట్లుగన్= శంతనుడి సంతతి అవిచ్ఛిన్సంగా (శాశ్వతంగా) సాగుతూ ఉండేటట్లుగా; క్షత్ర, ధర్మంబు, చెప్పెదన్=
క్షత్రియులు పాటించదగిన ధర్మాన్ని చెప్పుతాను; నా, చెప్పిన, దానిన్= నేను చెప్పిన ఆ ధర్మాన్ని; ధర్మ+అర్థ, విడులు, అయి=
ధర్మముయొక్క ప్రయోజనాన్నిగురించి తెలిసినవారై; లోక, యాత్రా, నిపుణులు+అయిన= లోకం సాగేతీరును తెలిసిన
నేర్వరులగు; పురోహిత, ప్రముఖ, నిఖిల, బ్రాహ్మణ, వరులతోన్= పురోహితుడు మొదలైన సమస్త బ్రాహ్మణశేషులతో;
విచారించి= అలోచించి; చేయునది= ఆచరించవలసింది; అని; భీష్ముడు; అందఱు; వినన్; ఇట్లు+అనియెన్.

తాత్పర్యం: 'భూమి మొదలైన పంచమవోభూతాలు గంధం మొదలైన సహజగుణాలను ఏవిధంగా విడువవో అట్లే
నేనుకూడ తండ్రిగారి ప్రయోజనం కొరకు మీ కిష్వవలసిన కన్యాశల్మాం నిమిత్తం జనులందరిముందు నేను చేసిన
ప్రతిజ్ఞయొక్క వ్యవస్థను నేను విడువను. అది అట్లుండ నివ్యండి. మీరు చెప్పినట్లు నాకు తెలియని ధర్మాలు లేవు.
శంతనుడి సంతానం అవిచ్ఛిన్సంగా సాగుతూ ఉండేటట్లుగా క్షత్రియుధర్మాన్ని ఒకదానిని చెప్పుతాను. నేను చెప్పినదానిని
ధర్మప్రయోజనాన్ని, లోకంపోకడ విధాన్ని తెలిసిన నిపుణులైన పురోహితులు మొదలైన సమస్త బ్రాహ్మణశేషులతో
అలోచించి చేయవలసింది' - అని భీష్ముడు అందరూ వినేటట్లు ఈ ఏవిధంగా అన్నాడు.

విశేషం: పృథివి, సీరు, అగ్ని, వాయువు, ఆకాశము - అనేవి పంచమవోభూతాలు. గంధం, రసం, రూపం, స్పృష్టి, శబ్దం -
అనేవి (వరుసగా) వాటి సహజగుణాలు.

చ. పితృవధుజాతకోపపరిషీడితుఁ దై జమదగ్నిసూనుఁ దు
ధృతబలు ప్రౌహయున్ సమరదల్మితుఁ జంపి యశేషధారుణీ
పతుల వథించే గర్భగతబాలురు నాభిగి; నట్టిచోటుఁ ద
త్వతులకుఁ దిఖ్మి ధర్మవిధి సంతతి నిల్వరె భూసురోత్తముల్.

226

ప్రతిపదార్థం: జమదగ్ని, సూనుఁడు= జమదగ్నికుమారు డైన పరపురాముడు; పితృ, వథ, జాత, కోప, పరిషీడితుఁడు+ఇ=
తండ్రియొక్క వథవలన కలిగిన కోపంచేత బాధపడినవాడై; ఉద్దత, బలున్= గర్యంతోకూడిన బలంకలవాడిని; సమర,
దర్శితున్= యుద్ధంలో మదించినవాడిని; ప్రౌహయున్= ప్రౌహయుడిని; చంపి; గర్భగత బాలురున్, అదిగన్= ప్రీగర్భాలలోనీ
బాలురు మొదలుకొని; ఆశేష, ధారుణీ, పతులన్= శేషంలేకుండా రాజులనందరిని; వథించెన్= చంపాడు; అట్లేచోటన్=
ఆవిధంగా జరిగినపట్లు; తద్, సతులకున్= ఆ రాజపత్నులకు; తొల్లి= పూర్వం; ధర్మవిధిన్= ధర్మాప్రతినియుంప్రకారం;
భూసుర+ఉత్తముల్= బ్రహ్మాణోత్తములు; సంతతి, నిల్వరు+ఇ?= సంతానాన్ని నిలిచేట్లుచేయరా? (చేశారనిభావం).

తాత్పర్యం: పరశురాముడు తనతండ్రి వధింపబడటంవలన కలిగిన కోపంచేత పీడితుడై మహాబలసమన్వితుడు, యుద్ధాలలో మదించివ్యవహరించేవాడూ అయిన బ్రాహ్మయుడిని చరపి, రాజవత్సుల గర్భాలలోణ్ణు బాలురు మొదలు కొని రాజులనందరినీ ఎవ్వరూ మిగలకుండా చంపాడు. అటువంటి సందర్భంలో పూర్వం బ్రాహ్మణశేషులు ధర్మశాస్త్రవిధిప్రకారం ఆ రాజవత్సులందు సంతానాన్ని కలిగించి వంశాలను నిలిపారు.

దీర్ఘతముని వృత్తాంతము (సం. 1-98-6)

వ. మణి యదియునుంగాక యుతథ్యం డను మునివరుపత్తి మమత యనుదాని గళిణి సభ్యాగతుం డయి బృహస్పతి దేవరన్యాయంబున నభాలపించిను దఖియగ్రథస్థం డయిన పుత్రుం డెత్తింగి యిఛి ధర్మవిరుద్ధం బని యాక్రోశించిన వానికి నలిగి బృహస్పతి సుర్వభూతేష్టితం బైన యిక్కుర్యంబునందు నాకు బ్రతికూలుండ వయితివి కావున బీర్ఘతమంబును బోందు' మని శాపం జాచ్చిన, వాడును బీర్ఘతముందు నాఁ బుట్టి సకలవేదవేదాంగవిదుండయి జాత్యంధుం డయ్యును తనవిద్యాబలంబును బెట్టకాలంబునకు బ్రద్వేషిణి యను నొక్కుహాష్టాష్టిణి వివాహం బయి గొతమాదు లయిన కొడుకులం బెక్కండ్రం బడసిన, నది లభ్యపుత్రయై తన్న మెచ్చుకున్న 'నిష్టేల నన్న మెచ్చ?' వని బీర్ఘతముందు ప్రదేషిణి నడిగిన నది యి ట్లనియె. 227

ప్రతిపదార్థం: సుస్పష్టం.

తాత్పర్యం: మరి అంతేకాక - ఉతథ్యుడు అనే మునియైక్క భార్యముతలునేవేరుగల వనితను గర్భిణిఅయిడన్ననూ అభ్యాగతుడుగా వచ్చిన బృహస్పతి దేవరన్యాయాన్ని అనుసరించి కోరగా, ఆమెగర్భంలో ఉన్న బాలుడు దానిని తెలిసికొని అది ధర్మవ్యతిరేక మని పెద్దగా అరవగా, అందుకు బృహస్పతి కోపపడి 'జీవులందరిచేత కోరబడే ఈపనిలో' నాను వ్యతిరిక్తుడ వైనావు కాబట్టి దీర్ఘకాలం చీకటిని అనుభవించు' మని (గ్రుడ్డివాడ వగుమని) శాపంపెట్టగా, ఆతడు దీర్ఘతము డనే పేరున పుట్టి వేదాలనూ, వేదాంగాలనూ తెలిసికొని పుట్టుగ్రుడ్డి అయినప్పటికీ తనవిద్యాబలంతో చాలకాలం తరువాత ప్రదేషిణి అనే బ్రాహ్మణవనితను పెండ్లాడి గౌతముడు మొదలైన కొడుకులను అనేకులను పొందగా, ఆమె పుత్రవతి అయినప్పటికీ తనను మెచ్చకుండగా 'ఎందుకు నన్న ఈవిధంగా మెచ్చవు?' అని దీర్ఘతముడు ప్రదేషిణిని అడుగగా ఆమె ఈవిధంగా అన్నది.

తే. పతియు భలయించుఁ గావున భర్తయుయే; | భామ భలయింపబడుగాన భార్య యుయ్యఁ;

బరంగ నవి మనయందు విడ్డిచెయె నిష్టు; | నేన యెల్లకాలము భలయింతుఁ గాన. 228

ప్రతిపదార్థం: పతియున్= మగడు; భరియించున్, కావున్= భార్యను భరిస్తాడు కాబట్టి; భర్త, అయ్యున్= భర్త అని పిలువబడతాడు; భామ= ఇల్లాలు; భరియింపబడున్, కాన= భర్తచేత భరింపబడుతుంది కాబట్టి; భార్య, అయ్యున్= భార్య అనబడుతున్నది; పరంగన్= ఒప్పగా; అవి= ఆ భార్యభర్తలస్వభావాలు; నిష్టున్, నేను+అ; ఎల్లకాలము; భరియింతున్= భరిస్తాను, పోస్తాను; కాన= కాబట్టి; మన, అందున్= మనపట్ల; విడ్డిచెయెన్= వేరుపడ్డాయి, (తిరగబడ్డాయి).

తాత్పర్యం: భార్యను భరిస్తాడు కాబట్టి మగడిని 'భర్త' అని పిలుస్తారు. భర్తచేత భరింపదగింది కాబట్టి ఇల్లాలిని 'భార్య' అని అంటారు. నేను నిన్నే యెల్లకాలం భరిస్తూ (పోస్తాను) ఉంటాను కాబట్టి అదిమనపట్ల వ్యత్యస్తమైనది (ఆ సంబంధం).

అ. ‘ఎంతకాల మయిన నిష్పాట భరియింప , నోప నింక నరుగు మొండుకడకు’

సనిన నిర్దయాత్త లని దీర్ఘతముఁ డన్చి , సతుల కెల్ల నపుడు శాప మిచ్చే.

229

ప్రతిపదార్థం: ఎంత, కాలము+అయిన్= ఎంతకాలమైనమా; ఈ+పాటన్= ఇదే విధంగా; భరియింపన్, ఓపన్= భరింప(పోషింప) జాలను; ఇంకన్= ఇకమిద; ఒండు, కడకున్= మరొకచోబికి; అరుగుము= వెళ్ళము; అనిన్= అనగా; దీర్ఘతముఁడు; అరీ= కోపించి; నిర్దయ+అత్యులు+అని= ఆడువారు దయలేని హృదయాలు కలవా రని; సతులకున్+ఎల్లన్= ఇల్లాండ్ర కందరికి; అపుడు; శాపము+ఇచ్చెన్= శాపం పెట్టాడు.

తాత్పర్యం: ‘ఎంతకాల మయినా ఇదేవిధంగా భరించవలసివస్తే నేను భరించలేను; ఇక నీవు మరొకచోబికి వెళ్ళము’ అనగా స్త్రీలు దయలేని హృదయాలు కలిగినవా రని దీర్ఘతముడు కోపించి ఇల్లాండ్రకందరికి అపుడు శాపం పెట్టాడు.

క. పతిహీన లయిన భామిను , లతిధనవతు లయ్యు గులజ లయ్యును తనలం

కృత లయ్యుడు మాంగల్యర , హిత లయ్యుడుఁ గృపణవృత్తి నిధియు మొదలుగన్.

230

ప్రతిపదార్థం: పతి, హినలు+అయిన, భామినులు= భర్త చనిపోయిన వనితలు; అతి, ధనవతులు+అయ్యున్= ఎక్కువ ధనం కలవారైనమా; ములజలు+అయ్యునున్= ఉత్తుమకులాలలో పుట్టినవారైనమా; ఇదియున్, మొదలుగన్= ఇప్పటినుండి; కృపణవృత్తిన్= దయనీయంగా; అనలంకృతలు+అయ్యుడున్= అలంకారాలు లేనివా రొతారు గాక; మాంగల్య, రహితలు+అయ్యుడున్= తాళి లేని వారొతారు గాక!

తాత్పర్యం: భర్తలను కోల్పోయిన భార్యలు ఎంతటి ధనవతు లైనా, ఉత్తుమకులాలలో పుట్టినవారైనా ఇప్పటినుండి దయనీయంగా అలంకారాలు లేనివారుగా, తాళిలేనివారుగా అయ్యేదరుగాక! (ఇది దీర్ఘతము డిచ్చిన శాపం).

వ. అనిశాపంజిచ్చిన బీర్ధతమునకు నలిగి త్రద్వాషిణి ‘యిమ్ముదుకని నెటయేనియుం గొనిపాం’ డని తనకొడుకులం బంచిన, వారును నయ్యోతథ్య నతివృద్ధు జాత్యంధు నింధనంబులతో బంధించి మోహంధులయి గంగలో విడిచిన, నమ్మునియుసుబ్రహ్మావేగంబునబెక్కుదేశంబులుగడచి చనియే: నంత నొక్కసాండు బలియనురాజు గంగాభాషేకార్థంబు వచ్చినవాఁ డయ్యంధన బంధనంబున నుండియు నుదాత్తాసుదాత్త స్వలిత ప్రచయస్సరభేదంబు లేర్పడ సలక్షణంబుగా వేదంబులం జడువుచుఁ, దరంగ ఘుట్టనంబునం దనయన్నదలం జేరవచ్చినవానిఁ బీరంబుఁ జేస్తి, యింధనబంధనంబులు విడిచి, మహార్షి మామతేయంగా నెత్తిగి, తన్నత్తింగించుకొని నమస్కారంబు సేసి యి ట్లనియే.

231

ప్రతిపదార్థం: సుగమం.

తాత్పర్యం: అని శాపం పెట్టిన దీర్ఘతముడిపై కోపించి ప్రద్యేషిణి ‘ఈముసలివాడిని ఎక్కుడికైనా తీసికొనిపోండి’ అని తన కొడుకులను ఆజ్ఞాపించింది. వారు మిక్కులి ముసలివాడు, పుట్టుగ్రుడ్డి అయిన ఆ ఉతథ్యడి మమారుడైన దీర్ఘతముడిని కట్టెలతో కలిపికట్టి గర్వంధు లై గంగలో విడిచిపెట్టారు. ఆ ముని గంగాప్రవాహవేగంలో అనేకదేశాలు దాటి వెళ్ళాడు. అంత, ఒకనాడు బలి అనేరాజు గంగాస్నానంకొరకు వచ్చి కొయ్యలకు కట్టబడిఉండికూడ ఉదాత్త,

అనుదాత్త స్వరిత ప్రచయస్వరముల భేదం స్ఫ్టంగా తెలిసేటట్లు లక్షణసహితంగా వేదాలను చదువుతూ అలలతాకెడికి తా నున్న తీరానికి చేరరాగా, అతడిని ఒడ్డుకు చేర్చి కట్టేలకు కట్టిన కట్టను విప్పి మమతాపుత్రుడూ, మహార్షి అయిన దీర్ఘతము డని తెలిసికొని, తనను అతనికి తెలియజెప్పుకొని నమస్కరించి ఈవిధంగా అన్నాడు.

క. ఎందుండి వచ్చి తిందుల , కెందుల కేగుదు మహామునీశ్వర ! విధ్వ

ద్వందిత! నాపుణ్యంబును , జెందితి ని నైష్ప్రఫలముఁ జెందిన పాటన్.

232

ప్రతిపదార్థం: మహాత్+ముని+ఈశ్వర= గొప్పమునులలో శ్రేష్ఠుడైనవాడా!; విద్యత్+వందిత= విద్యాంసులచేత నమస్కరింపబడినవాడా; ఎందున్+ఉండి, ఇందులరున్+ వచ్చితి(వి)= ఎక్కుడేనుండి ఇక్కడికి వచ్చావు?; ఎందులరున్+ఏగుదు(పు)= ఎక్కడికి పోతావు?; ఇష్ట, ఫలము, చెందిన, పాటన్= కోరినకోర్కె ఫలించిన విధంగా, నిష్పన్; నా, పుణ్యంబున్వు= నాపుణ్యంపలన; చెందితిన్= పాందాను.

తాత్పర్యం: మహామునిశ్రేష్టుడా! విద్యాంసుల నమస్కరితు లందుకొన్నవాడా! ఎక్కుడేనుండి ఇక్కడికి వచ్చావు? ఎక్కడికి పోతావు? నాకోర్కె ఫలించి నన్ను పాందినట్లు నాపుణ్యపశంగా నిన్ను చూడగలిగాను.

వ. ‘ఏనపుత్తకుండనై యెన్నిధంబును సంతానంబు వడయనేరకున్నవాఁడు; నాకు సంతానదానంబు దయసేయు’ మని యతనిం బూజించి తనపురంబునకుం దోడ్కాని చని, బుతుమతి ర్యై యున్న తనదేవి సుదేష్మ యసుదాని సమర్పించిన, నబియును.

233

ప్రతిపదార్థం: సుస్ఫ్టం.

తాత్పర్యం: ‘నేను కొడుకులు లేనివాడి నై ఏవిధంగానూ సంతతిని పాందలేకుండా ఉన్నాను. నాకు సంతానదానం దయతో చేయుము’ అని అతడిని గౌరవించి తనవగరానికి తీసికొనిపోయి, బుతుస్సొం చేసియున్న తనరాణి త్వైన సుదేష్మను అతనికి అర్పించగా, ఆమె

అ. పుట్టుఁ జీకు వ్యధుఁ బూతిగంధానుఁ , వేదజడునిఁ భొంద వెలఁది రోసి,

తస్తుపోనిదానిఁ దస్సిఁ గోమలిఁ దనఁ , దాదికూతుఁ బంచే దపసికడకు.

234

ప్రతిపదార్థం: పుట్టు, చీకు= పుట్టుకతోనే గ్రుడ్డివాడు అయినవాడిని; వ్యధున్= ముసలివాడిని; పూతి, గంధ+ఆనమన్= దుర్గంధం (చెడువాసన) గల ముఖం (హోరు) కలవాడిని; వేద, జడునిన్= వేదంతపు మరొక విషయం తెలియని మూడుడిని; పాందన్= కలియుటకు; వెలఁది= వనిత (రాణి); రోసి= అసహ్యంచుకొని; తన్నున్+అ= తనను అన్నివిధాలా; పోని, దానిన్= పోలినదానిని; తన్నిన్= సన్ననినదుము కలిగినదానిని; కోమలిన్= మృదువైనదానిని; తన, దాది, కూతున్= తనను పెంచినదాదియొక్క కూతురును; తపసి, కడకున్, పంచెన్= బుపేషధకు పంపింది.

తాత్పర్యం: పుట్టుగ్రుడ్డి, ముసలివాడు, దుర్గంధం వచ్చేనోరు కలవాడు, వేదంతపు మరొక విలాసం తెలియని అరసికుడు అయిన ఆ మునిని పాందటానికి రాణి ఏవగించుకొని, తనను అన్నివిధాలా పోలి ఉన్న సన్ననినదుముగలిగి, కోమలి అయిన తన దాదికూతురును మునిచెంతకు పంపించింది.

వ. ఆ దీర్ఘతముండును దానివలనకఁ గాక్కీవదాదుల నేకాదశపుత్తులం బుట్టించిన బలియును సంతసిఖి 'వీరలు నాపుత్తుకులే?' యనిన నమ్ముని వాని కి ట్లనియే.

235

ప్రతిపదార్థం: సుగమం.

తాత్పర్యం: ఆ దీర్ఘతముడున్నా ఆ దాదికూతురువలన కాక్కీవదుడు మొదలైన పదకొండుమంది కొడుకులను పుట్టించగా బలి సంతోషించి వీరందరు నాకొడుకులేనా! అని అడుగగా ఆ ముని ఆ రాజుతో ఈవిధంగా అన్నాడు.

క. వీరలు నీకులపుత్తులు , గారు; భవద్వేవి దాబిగాబిలిసుతకున్

భూరిభుజ! యుధ్భించిన , వారు మహాధర్మపరు లవాలతసత్కుల్లో.

236

ప్రతిపదార్థం: భూరిభుజ= ఘనవైన భుజాలు కలవాడా!; వీరలు= వీరు; నీ, తుల, పుత్తులు, కారు= నీవంశంలో పుట్టిన కొడుకులు కారు; భవత్, దేవి, దాది, గాదిలిసుతకున్, ఉద్ధవించిన, వారు= నీయుక్కరాణియొక్క ముద్దులకూతురుకు పుట్టినవారు; మహాత్+ధర్మ, పరులు= గొప్పదైన ధర్మంలో ఆసక్తి కలవారు; అవారిత, సత్కుల్= వారించటానికి నీలు కాని బలం కలవారు.

తాత్పర్యం: మహాభుజ! ఈ పుట్టినవారు నీవంశంలో పుట్టినవారు కారు. నీరాణియొక్క దాదిముద్దులకూతురుకు పుట్టినవారు. వీరు ఉత్తమధర్మపరాయణులు, ఎదురులేని బలశక్తి కలవారు.

వ. అనిన నబ్బలి సంతానార్థ గావున వెండియు నమ్మునిం బ్రాథించి తత్త్వసాదంబు వడసి సుదేష్మ నియోగించిన దీర్ఘతముండును దానియంగంబులెల్ల సంటిచూచి పంశకరుండును మహాసత్కుండును నయ్యాదు కొడుకు నీకుం బట్టు' నని యస్తుహించిన, దానికి సంగొజసు రాజ్యా పుట్టు నివ్విధంబున నుత్తుమ క్షత్రియక్షేత్రంబులందు ధ్యమార్గంబున బ్రాహ్మణులచునం బుట్టించుటు లయిన క్షత్రియు లసేచులు గలరు.

237

ప్రతిపదార్థం: అనిన్వ్= అని పలుకగా; ఆ+బలి= ఆ బలిమహారాజు; సంతాన+అర్థి, కావున= సంతానాన్ని కోరువాడు కాబట్టి; వెండియున్= మరల; ఆ+సునిన్= దీర్ఘతముడిని; ప్రార్థించి= వేడికొని; తద్+పుసాదంబు, పడసి= అతని అనుగ్రహం పొంది; సుదేష్మ= సుదేష్మలనేపేరుగల తన రాణిని; నియోగించిన్వ్= అతని పొందుకై ఆజ్ఞాపించగా; దీర్ఘతముండును; దాని, అంగంబులు+ఎల్లన్, అంటి చూచి= ఆమె శరీరభాగాలన్నీ చేతితో తాకి(చూచి); వంశ, కరుండును= వంశాన్ని నిలుపబెట్టేవాడున్నా; మహాత్+సత్కుండును= గొప్పబలంకలవాడున్నా; అయ్యెడు, కొడుకు, నీకున్, పుట్టును; అని; అనుగ్రహించిన్వ్= కరుణించగా; దానికిన్= సుదేష్మరు; అంగరాజు+అను, రాజర్షి (రాజు+బుహి), పుట్టున్= అంగరాజు అనేపేరుతో బుసిత్యం సాధించిన రాజు పుట్టడు; ఈ+విధంబున్వ్= ఉత్తమ, క్షత్రియ, క్షేత్రంబులందున్= ఉత్తము లైన క్షత్రియులయొక్క భార్యలయందు; ధర్మ, మార్గంబున్వ్= ధర్మపద్ధతిలో; బ్రాహ్మణులవలన్వ్= పుట్టి; వంశకరులు; అయిన; క్షత్రియులు; అనేకులు= పెక్కుమంది; కలరు= ఉన్నారు.

తాత్పర్యం: అని పలుకగానే ఆ బలిమహారాజు సంతానాన్ని కోరుకొన్నవాడు కాబట్టి మరల ఆ మునిని వేడికొని, అతడి అనుమతిని పొంది తనరాణి లైన సుదేష్మను బుషితోడి పొందుకు నియమించాడు. ఆ దీర్ఘతముడు ఆమె శరీరభాగాల నస్సంటిని చేతితో తాకి వంశాన్ని నిలుపగలిగినవాడూ; గొప్పబలవంతుడూ, అయ్యెకొడుకు నీకు

జన్మిస్తాడని వరమీయగా సుదేష్టమ అంగరాజు అనేవేరుగల రాజర్షి పుట్టాడు. ఈవిధంగా ఉత్తమక్కత్తియుల భార్యలయందు ధర్మమార్గంలో బ్రాహ్మణులవలన పుట్టి, వంశోద్ధారకు లైన క్షత్రియులు అనేకులు ఉన్నారు.

**సత్యవతి భీష్ముని యనుమతంబున వ్యాసుని సోదరక్షేత్రములయందు సంతాసమును బడయు మని
నియోగించుట (సం. 1-99-1)**

K. కావున నియతాత్మ జగ : తాపును ధర్మస్వరూపు బ్రాహ్మణుల బడయం

గావలయు: వాడు సంతతిఁ : గావించు విచిత్రవీర్యకక్షేత్రములన్.

238

ప్రతిపదార్థం: కావున్= కాబట్టి; నియత+అత్యున్= నిగ్రహింపబడిన హృదయం కలవాడున్నా; జగత్, పావున్= లోకాన్ని పావనంచేసేవాడూ; ధర్మ, స్వరూపున్= ధర్మమే రూపం తాల్చినవాడూ; (అయిన) బ్రాహ్మణున్= బ్రాహ్మణుడిని; పడయం, గావలయున్= పాందాలి; వాడు= అతడు; విచిత్రవీర్యక, క్షేత్రములన్= విచిత్రవీర్యడియెక్కు భార్యలందు; సంతతిన్= సంతాసాన్ని; కావించున్= పుట్టిస్తాడు.

తాత్పర్యం: కావున మనోనిగ్రహం కలవాడు, లోకపావనుడు, ధర్మమార్ట్ అయిన ఒక బ్రాహ్మణుడిని పొందగలగాలి. అతడు విచిత్రవీర్యడి భార్యలయందు సంతతిని కలిగిస్తాడు.

V. అనిన భీష్మపలుకులకు సంతోషించి సత్యతతి దొబ్బి దనసక్కయైయున్నకాలంబును బరాశరుందు దన్నుఁ గావించుటయు, నమ్మునివరంబునుఁ దనసక్కయైతంబు దూషితంబు గాకునికియుఁ, దత్పసాదంబునుఁ జేసి యమునాట్టింపంబునుఁ గృష్ణదైపాయముండు గాసీనుం డయి సద్గోగ్రథంబునుఁ బుట్టి పనిగలయప్పడ తన్నుఁ దలంచునది యని చెప్పితపోవసంబునకుం జనుటయును భీష్మనుకుంజెప్పి, ‘నిజతపోశిదహాన దగ్గపాపేంధనుం డయిన కృష్ణదైపాయముం డఫిలధర్మమాల్ నిత్యసత్యవచసుండు నా నియోగంబున నీ యసుమతంబున భవద్భూతక్షేత్రంబులయిందు సంతాసంబు పడయు’ ననిన, నమ్మహార్షి కీర్తనంబు విని భీష్మండు కరకమలంబులు మొగిచి వ్యాసభట్టారకుఁ దున్న బిక్కనకు ప్రైక్షిక్కి‘తాల్చి జగంబు లుత్సాధించిన యాదిమబ్రహ్మమం గల సామర్థ్యంబు గల వేదవ్యాసుం డిక్కుమనంశంబుబ్రాతిష్ఠించునది యెల్లవారికి నభమతంబ’ యనిన, సత్యవతి కురువంశోద్ధపానార్థంబు పారాశర్యం దలంచుడు నాక్షణంబ. 239

ప్రతిపదార్థం: అనిన్= అని చెవ్వగా; భీష్ము, పలుకులకున్= భీష్మునియెక్కు మాటలకు; సంతోషించి= అనందించి; సత్యవతి; తాల్చి= పూర్వం; తన, కన్య, ఐ, ఉన్న, కాలంబున్= తను కన్యగా ఉన్నకాలంలో; పరాశరుండు; తన్ను, కామించుటయున్= తను కోరుటయున్నా; ఆ+ముని, వరంబున్= ఆ మునియెక్కు అనుగ్రహంతో; తన, కన్యాత్మంబు, దూషితంబు, కాక, ఉనికియున్= తన కన్యాభావం దోషంలేకుండ ఉండుటయున్నా; తద్, ప్రసాదంబున్, చేసి= అతనిదయవలన; యమునా, దీపంబున్= యమునానదిలోని ఒకదీపంలో; కృష్ణదైపాయముండు= వ్యాసుడు; కాసీనుండు+అయి= కన్యరు పుట్టినవాడై; సద్గున్+గ్రథముందున్= వెంటనే ఏర్పడిన గ్రథంలో; పుట్టి; వని, కల, అప్పుడు+అ, తన్ను, తలంచునది, అని= అవసరం వచ్చినప్పుడు వెంటనే తను స్మరించునది, అని; చెప్పి; తపోవసంబునకున్= తపస్సు చేసికొనే అరణ్యానికి; చనుటయును= వెళ్లుటనగూర్చి; భీష్మునకున్, చెప్పి; నిజ, తపః, దహన, దగ్గ, సాప+ఇంధనుండు+అయిన= తనదైన తపస్సు అనే అగ్నిచేత దహింపచేయబడిన పాపము అనే వంటచెరకు కలవాడు అయిన (తపోంగ్రిచేత పాపాన్ని తొలగించుకొన్నవాడు

అనిభావం); కృష్ణద్వాపాయనుండు; అభిల, ధర్మ, మూర్తి= సమస్తధర్మాలు మూర్తికట్టినవాడు; నిత్య, సత్య, వచనుండు= ఎల్లప్పుడు సత్యాన్నే పలికేవాడు; నా, నియోగంబునన్= నా ఆజ్ఞనవలన; నీ, అనుమతంబునన్= నీఅనుమతితో; భవత్త+బ్రాత్), క్షేత్రంబులయందున్= నీయొక్క తమ్మునిభార్యలయందు; సంతానంబు, పడయును, అనిసన్= సంతానాన్ని పొందుతాడు అని చెప్పగా; ఆ+మహర్షి కీర్తనంబు, విని= ఆ గొప్పమునియైన వ్యాసుని ప్రశంస విని; భీముందు; కరకమలంబులు, మొగిచి= తామరలవంటి చేతులు జోడించి; వ్యాసభట్టారకుఁడు; ఉన్న; దిక్కునకున్, మ్రొక్కు= నమస్కరించి; తోల్లి= పూర్వం; జగంబులు= లోకాలను; ఉత్సాధించిన= స్ఫురించిన; ఆదిమ, బ్రహ్మాకున్, కల, సామర్థ్యంబు, కల, వేదవ్యాసుందు= ఆద్య డైన బ్రహ్మ కున్న నేర్పు కల వేదవ్యాసుడు (వేదాలను విభజించటంనలన వేదవ్యాసుడని పిలువబడతాడు); ఈ+కురు, వంశంబున్, ప్రతిశ్శించును= ఈ కురువంశాన్ని నిలువబెట్టతాడు; అది, ఎల్లపారికిన్, అభిమతంబు+అ, అనిసన్= అది అందరికీ అమోదమే అని అనగా; సత్యవతి; కురువంశ+ఉద్ఘాపన+అర్థంబు= కురువంశాన్ని ఉద్ధరించటంకొరకై; పొరాశర్యున్= పరాశరుని కుమారుడైన వ్యాసుడిని; తలంచుడున్= స్ఫురించగా; ఆ క్షణంబు+అ= అప్పుడే.

తాత్పర్యం: ఆ విధంగా అనగా భీముడిమాటలకు సత్యవతి సంతోషపడి, పూర్వం తాను కన్యగా ఉన్నప్పుడు పరాశరమహర్షి తనను కోరటం, ఆ మునివరంవలన తన కన్యాత్పర్యం దోషంలేకుండా ఉండటం, అతడి దయవలన యమునానదిలోని ద్వీపంలో వ్యాసుడు కన్యకుపుట్టినవాడుగా తనకు జన్మించటం, తనకెప్పుడైనా పనిపడినట్టే వెంటనే తనను తలంచుకొమ్మని చెప్పి అతడు తపోవనానికి పోవటం భీముడికి చెప్పింది. ‘కృష్ణద్వాపాయనుడు(వ్యాసుడు) తన తపస్సు అనే అగ్నితో పాపాలు అనే కట్టిలను కాల్పివేసిన తేజస్సి, సమస్తధర్మాలను తెలిసినవాడు. ఎల్లప్పుడూ సత్యం మాటలేవాడు. నా ఆజ్ఞచేతనూ నీ అంగీకారంవలననూ నీ తమ్ముడి భార్యలందు సంతానాన్ని పొందుతాడు’ అని అన్నది సత్యవతి. భీముడు ఆ మహర్షి ప్రశంస విని చేతులు జోడించి వ్యాసుడున్న దిక్కుకు తిరిగి మ్రొక్కు పూర్వం లోకాలను స్ఫురించిన మొదటిబ్రహ్మాదేపుడికున్న సామర్థ్యంగల వేదవ్యాసుడే ఈ కురువంశాన్ని నిలపాలి. ఇది అందరికి అంగీకారమే’ అని అనగా సత్యవతి కురువంశాన్ని ఉద్ధరించటంకొరకు వేదవ్యాసుడిని మనసులో తలచుకోగానే వెంటనే. (తరువాతి పద్యంతో అస్థయం.)

**ఉ. సీలగిరింద్ర శృంగమున నిర్మల మైన సువర్ణవల్లి
జాలమువోని పింగళవిశాలజటాచయ మొష్టగా వచ
శ్రీలలితుండు వల్లి నిలిచెన్ హలినీలవినీల విగ్రహి
రాజరుచుల్ వెలుంగగఁ బరాశరసూనుఁడు తల్లిముందటన్.**

ప్రతిపదార్థం: సీలగిరి+ఇంద్ర, శృంగమునన్= శ్రేష్ఠమైన నల్లనికొండయొక్క శిథరంపీద; నిర్మలము+ఖన= స్వచ్ఛమైన; సువర్ణ వల్లి, జాలము, పోని= బంగారుతీగల సమూహంవంటి; పింగళ, విశాల, జటా, చయము+ఒస్పుగాన్= గోరోజనం వంటి రంగు గిలిగి వ్యాపించి ఉన్న జడలయొక్క సమూహం అందంగా ఉండగా; వచన్+త్రీ, లలితుండు= వారుగ్ర అనెడి సంపదచేత మృదువైనవాడు (మృదువైనవారుగ్రులనెడి సంపద కలవాడు); హలినీల, వినీల, విగ్రహ+అరాజరుచుల్, వెలుంగగఁ గన్= ఇంద్రనీలం అనే రత్నంవలె దట్టమైన సీలవర్ణం గల ఆకారంనుండి వెలువడే కాంతులు; వెలుంగగఁన్= ప్రకాశించగా; పరాశర, సూమఁడు= పరాశరమహర్షికి సత్యవతియందు పుట్టినవాడైన వ్యాసుడు; వచ్చి= వచ్చి; ముందటన్= తల్లినిదుట; నిలిచెన్= నిలిచాడు.

తాత్పర్యం: శేషమైన వల్లనికొండయొక్క శిఖరంమీది అచ్చమైన బంగారు తీగల సమూహం వలె గోరోజనంవంటి రంగుతో వ్యాపించిఉన్న జడలసమూహంతో ఒప్పారి మృదువైన మాట లనెడి సంపదతో కూడిన వేదవ్యాసుడు ఇంద్ర నీలం అనే మణివలె నీలకాంతులు ప్రకాశిస్తూ ఉండగా వచ్చి తల్లిముందట నిలిచాడు.

విశేషం: అలం: ఉపమ. నవరత్నాలలో ఒకటి నీలం, వజ్ర, వైదుర్య, గోమేధిక, పుష్యరాగ, మరకత, మాణిక్య, నీల, ప్రవాళ, ముత్యాలు నవరత్నాలు. ఈ పద్యరచనలో టైము అనే శబ్దగుణం, అక్షరరమ్యత గమనింపదగినవి.

వ. సత్యవతియును బెద్దకాలంబునకు వచ్చిన యాత్రుధమపుత్రు నతిహార్షంబునం గౌగెలించుకొని యవిరళపయోధారల నానందబాష్పధారలం జేసి యభిషేకించుచున్న నమ్మునివరుండును దఖ్మి బాష్పజలంబులు దుడిచి యభివాదనంబు సేసి పురోహితపురస్సరభూసురవరులతో విధిపూర్వకంబుగా భీష్మండు సేసిన యర్థాదిపూజలు సేకొని సుఖాసీనుం దై యున్న నమ్మహామున్ని గుశలం బడిగి సత్యవతి యి ట్లనియె.

241

ప్రతిపదార్థం: సుగమం.

తాత్పర్యం: చాలకాలం తరువాత వచ్చిన ఆ మొదటికొడుకును సత్యవతి అమితసంతోషంతో కౌగిలించుకొని తెరపిలేకుండ ప్రవించే చనుబాలధారలతోనూ, ఆనందంతో కలిగిన కన్మీటిధారలతోనూ అభీషేకిస్తూ ఉండగా, ఆ మునిశ్రేష్ఠుడు తల్లికన్నీటిని తుడిచి నమస్కరించాడు. పురోహితుడిని ముందుంచుకొని బ్రాహ్మణాశేష్యులతో కలసి నియమానుసారంగా భీష్మ డిచ్చిన అర్ణవ్యతిథిపూజలు గ్రహించాడు. ఆ ఔ సుఖంగా అసనంమీద కూర్చుండి ఉండగా సత్యవతి ఆ మహామునిని టైముదులు అడిగి ఈ విధంగా అన్నది.

క. జనకునకును స్వామిత్వము, తనయోద్ధేశమును గలిమి తథ్యమః యది య

జ్ఞానవికిరిం గలుగున కాపునుఁ, జనుఁ బనిఁ బంపంగ నిన్ను జననుత! నాకున్,

242

ప్రతిపదార్థం: తనయ+ఉద్దేశమున్న= కొడుకునుబట్టి; జనకునకును= తండ్రికి; స్వామిత్వము= ప్రభుత్వం, ఆజ్ఞ ఇచ్చే అధికారం; కలిమి= కలిగిఉండటం; తథ్యము+అ= నిజం; అది= ఆ ప్రభుత్వం, అధికారం, ఆ+జననికిన్= ఆతల్లికిమాడ; కలుగును+అ= తప్పక కలుగుతుంది; కాపున్న= కాబట్టి; జననత= ప్రజలచేత ప్రశంసింపబడినవాడా! (వ్యాసా!); నాకున్; నిన్నున్; పనిన్, పంపంగన్= ఈ పని చేయుమని ఆజ్ఞాపించటం; చనున్= ఉచితమే ఔతుంది.

తాత్పర్యం: కొడుకుల లడ్జుంలో తండ్రికి ఆజ్ఞాపించే అధికారం తప్పకుండా ఉంటుంది; అట్లాగే తల్లికిమాడ అటువంటి అధికారం కలుగుతుంది కాబట్టి లోకంచేత కీర్తింపబడే వ్యాసుడా! నీకు పనిచెప్పి చేయు మని ఆజ్ఞాపించటం నాకు ఉచితమే ఔతుంది.

చ. అసుపమరాజ్యసంపదకు సర్వుడు వంశము విస్తరింపనో

పినుసుచరిత్తుఁ డీసుతుఁడు భీష్ముడు; దొల్చియుఁ దండ్రికిం జ్రియం

బనఫుఁడు సేయుచుండి నిఖిలావనిరాజ్యనివర్తనంబునుం

దనరగ బ్రహ్మచర్యమును దాల్చే జగద్విత్తతప్రతిజ్ఞాఁ దై.

243

ప్రతిపదార్థం: అనుమ, రాజ్య, సంపదకున్, అర్థాడు= సాటిలేని రాజ్య మనే సంపదకు యోగ్యాడైనవాడున్నా; వంశము, విస్తరింపన్, బిపిన, సుచరితుఁడు= వంశాన్ని వ్యాఖ్యిచేయ గల మంచిప్రవర్తన కలవాడున్నా; (అయిన); భీమ్ముడు; తొల్లియున్= పూర్వం; అనఘుఁడు= పాపరహితుఁడైనవాడు (భీమ్ముడు); ఈ సుతుఁడు= ఈ కుమారుడు; తండ్రికెన్= తండ్రియైన శంతనుడికి; ప్రయంబు= సంతోషాన్ని; చేయుచున్+ఉండి= కలిగిస్తూఉండి; నిఖిల+అవని, రాజ్య, నివర్తనంబునున్= సమస్తమైన భూసామ్రాజ్యాన్ని త్యజించటమూ; బ్రహ్మచర్యమును= వివాహముచేసికొనకుండ ఉండేప్రతమూ; తనరగన్= ఒప్పునట్లుగా; జగత్తో+విదిత, ప్రతిజ్ఞాఁడు+ఐ= లోకానికి తెలియబడిన ప్రతిజ్ఞకలవాఁడై (లోకంలో ప్రసిద్ధికేర్కెటట్లు ప్రతిజ్ఞచేసినవాడై అనిభావం); తాల్చున్= ధరించాడు.

తాత్పర్యం: సాటిలేని రాజ్యసంపదకు అర్థత కలవాడూ, వంశాన్ని విస్తరింపజేయగల ఉత్తమప్రవర్తన కలవాడూ, పాపరహితుడూ అయిన ఈకుమారుడు భీమ్ముడు, పూర్వం తన తండ్రికి సంతోషాన్ని కలిగిస్తూ సకలసామ్రాజ్యాన్ని త్యజించి, బ్రహ్మచర్యవరతాన్ని ఒప్పారగా తాల్చి లోకంలో ప్రసిద్ధి కేర్కెటట్లు ప్రతిజ్ఞ చేశాడు.

విశేషం: భీమ్ముని వర్ణనం కాంతి అనే శబ్దగుణప్రధానంగా సాగటం సముచితంగా ఉన్నది.

**క. ఈయన్స్వయమిచ్చేదము , నీ యెఱుగని యధియే సన్మనిస్తున్! జగముల్
సీయంద నిలిచినవి గా , వే యుక్కాలత్తయప్రఘృతులతోడన్.**

244

ప్రతిపదార్థం: ఈ, అస్తు, విచ్చేదము= ఈవంశం(పరంపర)సాగక ఇంతటితో తెగిపోవటం; నీ, ఎఱుగని, అదియో?= నీకు తెలియనిదా?; సత్త+ముని, స్తుతి= ఉత్తములైన బుములచేత కీర్తింపబడేవాడా! (వ్యాసుడా!); ఈ+కాల, త్రయ, ప్రస్తుతుల తోడన్= భూత, భవిష్యత్, ప్రతమానా లనే మూడుకాలాలయొక్క స్వభావాలతో కూడిన; జగముల్= లోకాలు; నీ, అందున్+అ, నిలిచినవి, కావే= సీయందే ఉన్నవికదా!

తాత్పర్యం: ఈ వంశం ఇంతటితో తెగిపోవటం (ఈవంశసంతతి పరంపర ఇంతటితో తెగిపోవటం) నీకు తెలియనిది కాదుకదా! మహామునులచే స్తుతింపబడే సీయందే మూడుకాలాలస్వభావాలతో మనలే జగత్తంతా నిలిచిఉన్నదికదా! (నీను సర్వకాలసర్వజ్ఞాడవు అనిభావం).

**క. ధృతి సీయముజం డై ఏ , శ్రుతుఁ దైన విచిత్రవీర్య సుక్షేత్రములన్
సుతులం బడయము కుల మపి , రతసంతతి నెగడ దేవరన్యాయమునన్.**

245

ప్రతిపదార్థం: నీ, అనుజండు+ఐ= నీతమ్ముడై; విశ్రుతుఁడు+ఐన= కీర్తికేర్కెసవాడైన; విచిత్రవీర్య, సుక్షేత్రములన్= విచిత్రవీర్యానియొక్క భార్యలయందు, ధృతిన్= సంతోషంతో; దేవరన్యాయమునన్= దేవరన్యాయంతో (జ్ఞతియవంశం సంతతిలేకుండ విచ్చిన్నమైపోతున్నప్పుడు ఉత్తమబ్రాహ్మణుడిలన జ్ఞతియవితలయందు సంతానం పొందటం దేవరన్యాయం); కులము= వంశం; అవిరత, సంతతి, నెగడన్= ఆపు లేని సంతానంతో వర్ధిల్లగా సుతులన్, పడయము= కొడుకులను పొందుము.

తాత్పర్యం: నీతమ్ముడుగా ప్రసిద్ధి చెందిన విచిత్రవీర్యాడియొక్క భార్యలయందు దేవరన్యాయాన్ని అనుసరించి సంతోషంతో ఈకులం ఎప్పుడూ ఎడతెగనిసంతతితో ఉండేటట్లు కుమారులను పొందుము.

విశేషం: భర్త అనపత్యాడై చనిపోతే స్త్రీ ఆ భర్తసోదరుడివలన సంతతిని పాందటం దేవరన్యాయము.

క. నీ కారణమున వంశ ము, నాకుల ఘై నిలుచుటయుఁ దదాప్తులుఁ బ్రజలున్
శోకభయంబులు విడుతురు, నాకును భీష్మునకుఁ గడు మనఃప్రియ మెసగున్.

246

ప్రతిపదార్థం: నీ, కారణమునన్= నీవు కారణంగా; వంశము= భరతవంశం; అనాకులము+ఇ= చెదరిపోనిదై; నిలుచుటయున్= స్థిరపడుటయుఁ; తద్+అప్తులు= ఆ వంశయోగక్షేమాలు కోరే హితులూ; ప్రజలున్= రాజ్యార్జజలు; శోక, భయంబులు, విడుతురు= దుఃఖాన్ని భయాన్ని విడిచిపెడతారు; (వంశం విచ్ఛిన్మాతుందనే శోకం విచిత్రవీర్యుని తరువాత రాజ్యానికి రాజండడేమో అనే భయం నిడిచిపెడతారని భావం); నాకును= (సత్యవతికిని); భీష్మునకున్, కడన్, మనన్+ప్రియము+ ఎసగున్= ఎక్కువయైన మానసికసంతోషం కలుగుతుంది.

తాత్పర్యం: నీవు కారణంగా భరతవంశం చెదరిపోకుండ స్థిరపడుటమూ, ఆ వంశహాతం కోరే ఆత్మియులు, దేశప్రజలు దుఃఖాన్ని భయాన్ని వదలిపెట్టటమూ జరుగుతుంది. నాకూ, భీష్ముడికీ ఎంతో సంతోషం కలుగుతుంది.

క. అని సత్యవతి నియోగింఁ, చిన వేదవ్యాసుఁ 'డట్ల చేయుదు; నిది యెం దును గల ధర్మహః యెప్పుడు, వినబడు నానాపురాణ వివిధత్రుతులన్.

247

ప్రతిపదార్థం: అని; సత్యవతి; నియోగించినన్= ఆజ్ఞాపించగా; వేదవ్యాసుడు= అట్లు+అ= ఆవిధంగానే; చేయుదును= చేస్తాను; ఇది, ఎందును, కల, ధర్మపు+అ= ఇది అన్నిచోట్ల ఉన్న ధర్మమే; నానా, పురాణ, వివిధ, ప్రతులన్= అనేకపురాణాల్లోనూ, వివిధ వేదాలలోనూ, జనప్రతి సంప్రదాయాల్లోనూ; ఎప్పుడున్= ఎల్లప్పుడూ; వినబడున్= ప్రచారంలో ఉన్నది.

తాత్పర్యం: ఈ విధంగా సత్యవతి ఆజ్ఞాపించగా వేదవ్యాసుడు ఇ ట్లన్నాడు - నేను నీవు ఆజ్ఞాపించినట్లే చేస్తాను. ఇది అంతటా ఉన్నధర్మమే. బహు పురాణాల్లోనూ, వేదాలలోనూ, జనప్రతిపరంపరలోనూ ఎప్పుడూ వినబడుతూ ఉన్నది.

క. 'ఇక్కాళీరాజ దుహితలయందు ధర్మస్థితిం బుత్రోత్పత్తిగావించెద; వీరలు నా చెప్పిన త్రతం బొకసంవత్సరంబు నేని పుఢాత్త లగుడురేని సత్పుత్తులు పుట్టుడు' రనిన సత్యవతి యి ట్లనియె. 248

ప్రతిపదార్థం: సుగమం.

తాత్పర్యం: 'ఈక్కాళీరాజ పుత్రీకలయందు ధర్మనియమంతో పుత్రులను పుట్టిస్తాను. వీరు నేను చెప్పిన వ్రతాన్ని (నియమాన్ని) ఒక సంవత్సరకాలం ఆచరించి పవిత్రమైన హృదయాలు కలిగినవారై ఉంటే ఉత్తములైన కొడుకులు పుట్టుతారు' అని అనగా సత్యవతి ఈవిధంగా అన్నది.

క. ప్రకటముగ వంశవిస్త్రు, రకు లగు పుత్రుకులుఁ జెచ్చెరం బడయుదు; రరా జక మయిన ధారుణీప్రజ, కొక నిమిషం బయినుఁ బ్రక్తతి సుండగ లావే.

249

ప్రతిపదార్థం: ప్రకటముగన్=లోకానికి తెలిసేటట్లుగా; వంశ, విస్తోరమలు+అగు, పుత్రులన్= వంశాన్ని పెంపాందించే కుమారులను; చెచ్చెరన్= వెనువెంటనే; పడయుదురు= పొందుతారు(కంటారు); అ, రాజకము+అంయన్, ధారుణీ, ప్రజకున్=

రాజులేనిరాజ్యప్రజలకు; ఒక, నిమిషంబు+అయినన్= ఒకక్షణకాలమైనప్పటికి; ప్రకృతిన్, ఉండఁగ, లావు+ఏ= సహజ శాంతస్వభావంతో ఉండటం అశక్యం కాదా!

తాత్పర్యం: ప్రసిద్ధంగా వంశాన్ని పెంపాందించే కొడుకులను వెంటవెంటనే వారు పొందుతారు. ఎందుకంటే రాజులేని రాజ్యప్రజలకు ఒకక్షణకాలమైనా సహజ శాంతస్వభావంతో ఉండటం అశక్యంకదా!

విశేషం: అలం: అర్థాంతరన్యాసం.

చ. అవని యరాజకం బయిన యష్టిద భూప్రజయందు సర్వద
ర్షువులు దొలంగు, దేవమునిముఖ్యులు వాయుదు, రోచి వృష్టిలే
దసు, మతి యర్థుపుల్ దఱుగు నందురు గావును గాలయాపనం
బవితథవాక్య! చేయక నయంబున రాజ్యము నిల్చు మిత్రతీన్.

250

ప్రతిపదార్థం: అవని= భూమి; అ, రాజకంబు+అయిన, అప్పుడు+అ= రాజులేనుండపోయినవెంటనే; భూ, ప్రజ, అందున్= రాజ్యప్రజలలో; సర్వ, ధర్మములు= ధర్మాలస్నీ; తొలంగున్= తొలగిపోతాయి; దేవ, ముని, ముఖ్యులు= దేవతలు, మునిశ్రేష్ఠులు లేదా దేవమునిశ్రేష్ఠులు; పొయుదురు= దేశంవది వెడలపోతారు; ఓలిన్= క్రమంగా; వృష్టి, లేదు+అపు= వానలు లేకుండా ఉంటాయి; (కాటకం (కరువు) ఏర్పడుతుంది); మతి= ఇంకను; అర్థుల్లో= వెలలు; తఱుగును= పడిపోతాయి; అంటారు= అని చెప్పుతారు; కావున్= కాబట్టి; అవితథవాక్య= మాటలతపునివాడా! (సత్యవాక్యపాలకుడా); కాల, యాపన, చేయక= ఆలస్యం చేయకుండ; ఇత్తతీన్= ఈసమయంలో; నయంబునన్= పొందికగా; నేర్పగా; రాజ్యము, నిల్చుము= రాజ్యాన్ని కాపాడు(ము).

తాత్పర్యం: రాజ్యంలో రాజు లేకుండ పోయినవెంటనే రాజ్యప్రజలలో ధర్మాలస్నీ తొలగిపోతాయి; దేవబుషిశ్రేష్ఠులు రాజ్యాన్ని వదలపోతారు; క్రమంగా వానలు లేకుండా పోతాయి; ఇక, వస్తువుల విలువలు పడిపోతాయి అని చెప్పుతారు కాబట్టి ఓ సత్యవాక్యపరిపాలకా! ఆలస్యం చేయక ఈ సమయంలో నేర్పగా రాజ్యాన్ని నిలుపు(ము).

క. దయ నీచే సుత్పాదితు, లయినసుతులు ద మైటుంగునంతకు భీష్ముం
దయ నయశాలి సమర్థుం, దయి చేకొని రాజ్యభార మారయుచుండున్.

251

ప్రతిపదార్థం: దయ, నీచేన్, ఉత్సాధితులు+అయిన, సుతులు= దయతో నీవలన పుట్టించబడిన కొడుకులు; తమ్మున్+ఎఱుంగు, అంతకున్= తమంతట తాము రాజ్యం నిర్వహించే తెలివి వచ్చేంతవరకు; భీష్ముండు; అయి, నయశాలి= శుభావహోలైన, నీతి యుక్త కార్యాలను, నిర్వహించే శక్తి కలవాడు. (“అయి: శుభావహో విధిః” - అమరకోశము, 1 కాండము, 29 శ్లో.) సమర్థుండు= నిర్వహకుడు; అయి; రాజ్యభారము; చేకొని= స్వికరించి; ఆరయుచున్+ఉండున్= రష్ట్రిస్తూ ఉంటాడు.

తాత్పర్యం: దయతో నీవలన పుట్టించబడిన కొడుకులు తమంతట తాము తెలిసికొని రాజ్యంచేసేంతవరకు, భీష్ముడే రాజ్యానికి ఆవశ్యకాలు మంగళకరాలు, నీతిమంతాలు అయినా కార్యాలస్నీ సమకూర్చేవాడై సామర్థ్యంతో రాజ్యకార్యభారాన్ని చేపట్టి నిర్వహిస్తూ ఉంటాడు.

వ. అని సత్యవతి కృష్ణాష్టోషాయను నియోగించి బుతుమతియు శుచిస్నేహయు నై యున్న యంజికకడకుం జని 'క్షేత్రజూం ధైనవాయు సుపుత్రుండు గావున ధర్మం బైన విధానంబున నీవు' రాజ్యధురంధరుం డయిన కొడుకుం బడసి భరతవంశంబు నిలువు; మెల్లధర్మంబులకంటే గులంబు నిలుపుటయు మిక్కెలి ధర్మంబు; నేటిరాత్రి నీకడకు దేవరుండు వచ్చుం; దదాగమనంబుఁ బ్రతీక్షించి యుండునబి' యని కోడలి నొడంబతిచి యనేకసహస్రమహిసురులను దేవతలను బుషులను నిష్పథోజనంబులం దనిపియున్న నారాత్రియందు .252

తాత్పర్యం: అని సత్యవతి వ్యాసుడిని ఆజ్ఞాపించి ముట్టయి పుద్దిస్నానం చేసిఉన్న అంబిక వద్దకు పోయి (యజమానునిభార్య కన్నవాడు) పుత్రులలో ఉత్తమపుత్రుడు కాబట్టి న్యాయమైన పద్ధతిలో రాజ్యాన్ని ధరింపగల సమర్థుడైన కొడుకును నీవు పాంచ భరతవంశాన్ని నిలుపుము. ధర్మాలన్నింటిలోకంటే వంశం నిలపటం ఉత్తమధర్మం. నేటిరాత్రికి నీవద్దకు దేవరుడు (భర్తము సోదరుడైన బ్రాహ్మణోత్తముడు) వస్తాడు. అతనిరాక్కొరకు ఎదురుచూస్తా ఉండవలసింది' అని కోడలిని అంగికరింపజేసి పెర్కువేల బ్రాహ్మణులకు, దేవతలకు, మునులకు ఇష్టమైనవిందులు పెట్టి తృప్తులను చేసిఉండగా, ఆనాటిరాత్రి. (తరువాతి పద్యంతో అన్వయం.)

విశేషం: 'దేవర'- అంటే భర్తయొక్క సోదరుడు, 'దేవరన్యాయం'- 'అపుత్రాం గుర్వమజ్ఞతో' దేవరః పుత్ర కామ్యయా'- అని యాజ్ఞవల్గ్య స్మృతి (1.68). పుత్రవతి కాకుండానే భర్తము కోల్పోయిన ట్రై (విధవ) యందు, అమె దేవరుడు (భర్తసోదరుడు) పెద్దల అనుమతితో సంతానాన్ని పాంచటం, దేవరన్యాయం.

ధృతరాష్ట్ర పాంచదురాజ విదురుల జననము (సం. 1-100-4)

క. 'తివిల సుతజన్మ మెన్నడం , డఫునొకా దేవరుని వలన?' నసుచును నవవ ల్లవకోమలాంగి యంజిక , ధవళేశ్వర విమలశయనతలమున నుస్త్రీన్. 253

ప్రతిపదార్థం: తివిల= మతుహాలపడి; నవపల్లవ, కోమల+అంగి= [క్రొత్తచిగురామవంటి దేవాం గల సుకుమారవలి; ధవళ+రాక్షణి= తెల్లనిచూపులు కలది; అంబిక; దేవరుని వలనన్= పతి సోదరుడు, సంతానాన్ని కలిగించటానికి నియోగించబడిన బ్రాహ్మణోత్తముని వలన; సుత, జన్మము, ఎన్నండు+అపున+బక్క= కొడుకు పుట్టడం ఎప్పుడు కలుగుతుందో; అనుచును= అని తలపోస్తా; విమల, శయన, తలమునన్, ఉన్నాన్= పుభ్రమైన శయ్యై ఉండగా.

తాత్పర్యం: క్రొత్తచిగురామవంటి సుకుమార శరీరం కలిగి తెల్లనిచూపులతో ఒప్పారే అంబిక- దేవరుని వలన 'నాకు ఎప్పుడు కొడుకు పుట్టుతాడో!' అని తలపోస్తా మతుహాలపడి పుభ్రమైన శయ్యై పరుండి ఉన్నది.

మధ్యాక్షర.

అపసరజ్ఞం డయి వ్యాసుఁ దేతెంచె నంత నత్తపసి
కవిలగడ్డంబును గవిలజడలును గవిలకన్నులును
దవినయన్నువ నల్ల ఔను చిర్ధన్పుందసున్నును జూచి
యువిద గన్నుంగవ మొగెచి తెఱవక యుండె భయమున.

254

ప్రతిపదార్థం: వ్యాసుడు; అవసర, జ్ఞాండు+అయి= తగినవేళ అది అని తెలిసినవాడై; ఏతంచెన్= వచ్చాడు; అంతన్= అప్పుడు; ఆ+తపసి= అమునియొక్క; కవిల, గడ్డంబును= (కపిలశబ్దభనం కవిల) గోరోజనంవంటి రంగుగల గడ్డాస్సీ; కవిల, జడలును= గోరోజనంవంటి రంగుగల జడలుకట్టిన తలజట్టునూ; కవిల, కన్నులును= గోరోజనంవంటి రంగులో ఉన్న కళ్ళునూ; తవిన= (తగిన); అన్నవ= సన్నవైన; సల్లన+బ= సల్లనిరంగుగలది అయిన; దీర్ఘస్వన్, తనుపును= పొడుగాటి శరీరమునూ; చూచి; ఉనిద= వనిత(అంబిక); భయమునన్= భయంతో; కన్నుంగవ, మొగిచి, తెఱవక, ఉండెన్= కన్నులజంటను మూసి తెరువకుండానే ఉండిపోయింది.

తాత్పర్యం: అది తగినవేళ అని తెలిసినవాడై వ్యాసుడు వచ్చాడు. అప్పుడు ఆ మునియొక్క గోరోజనంవంటి రంగులో ఉన్న గడ్డాస్సీ, జడలనూ, కళ్ళునూ, వాటికి తగినట్లుగా సన్నగా సల్లగా పొడుగ్గా ఉన్న శరీరాన్ని చూచి అంబిక భయంతో కన్నులురెండూ మూసికొని తెరువకుండానే ఉండిపోయింది.

విశేషం: మధ్యకృతరలోని ప్రతిచరణంలోనూ వరుసగా రెండు ఇంద్రగణాలూ, ఒక సూర్యగణం ఉంటాయి. నన్నయ అయిదవ గణం మొదటి అష్టరంతో యత్తిష్టై చేశాడు. ప్రాసనియమం ఉంది. “కవిలగడ్డంబును, కపిలజడలును, గవిలకన్నులును”- అనేపాదానికి “కపిలగడ్డంబును, కపిలజడలును, గవిలకన్నులును”- అనే పాతాంతరం కనబడుతున్నది. దీనినిగురించి ఆంధ్రమహాభారతసంశోధితముద్రణాలో శాక్రీందివిధంగా వివరింపబడిఉన్నది: “ ఇచ్చట కపిలగడ్డము అను పారము గ్రహించినచో వైరిసమాస మగుటయేకాక పవస్తాన మేర్పడుచున్నది. ఇది నన్నయకు సమృతమగునో కాదో నిర్మయించుట కాధారములేదు. తాజావుత్తిప్రతి లన్నియును, శాస ప్రతులును కపిలగడ్డము అను పారమునే గ్రహించినవి. ‘కవిల’ కపిలశబ్దమైక్కత మని శబ్దరత్నాకరము. కానీ, ప్రాచీనశాసనములందు కపిలగోవు అమటకు కవిల అనురూపము వినపచ్చును. వేగిరాశు వంటిరూపములు కాచ్చించుచున్నచి. దీనినిబట్టి కపిలశబ్దమును కవిలరూపము ప్రాచీనమైనది కలదు. నన్నయ యాకవిలరూపము నిచ్చట వాడెనని సరిపుచ్చుకోవలెను. మతియొక సందర్భమునందు కపిలశబ్దమును నన్నయ ప్రయోగించెను. ‘అమరసువర్ణశంగ (1-15) ఇత్యాదిపద్యమునందు కపిలం బగు గోశతంబు అని ప్రయోగము కన్నించుచున్నది. వ, వలకు, అభేదవర్ధయత్ని అప్పకవి యంగికరించెను. సంధిగత మైనపుడు గసదరవాదేశముచేవ, వలకు ప్రాస యంగికరింపబడినది. అట్టిచోప, వలకు అభేదవర్ధనియతిచే క్యాచిత్కుమైన ప్రాసముండనేమో తెలియదు. గపురుగడ్డంబును అనుపారమును వినపచ్చుచున్నది. (అముదితగ్రంథచింతామణి- సంపుటము 16, సంచిక2, పుట17, సం.1903). ఇచ్చట సంస్కృతమూలమునందు భిన్నవిశేషములు వాడబడియున్నపి. ‘తస్య కృష్ణస్య కపిలాం జటాం దీప్తే ఒలోచనే బిభూతిచైవ శ్మృత్సాంశి దృష్ట్యా దేవీస్యమీలయతో’. నన్నయ కూడ ఇదేమార్గము వపలంచించి భిన్నవిశేషములను వాడెనని భావించచ్చును. అప్పుడు గపురుగడ్డము, కపిలజడలును, కపిలకన్నులును అని నన్నయ ప్రయోగించియుండనని ఉంపాంపవచ్చును. (ప్రథమసంపుటము-పుట.245 (అథసూచిక).

v. కృష్ణదైషాయనుండును దానికింబుత్తదానంబు సేసి ‘యాయంజికయందు బులపరాక్రమవంతుం డయిన కొడుకు పుట్టు; వాడు మాత్రదీషంబును నంధుం డగు’ ననిన విని విషణ్ణుచిత్త యయి సత్యవతి వెండియుం గృష్ణదైషాయనుంబ్రాల్థించి’ యింకనంబాలికయం దొక్కకొడుకుంబడయు’ మని నియోగించిన నెపుటెయట్ల యమ్మునివరుండు నంబాలిక కడకుం జనిన, నదియుం దనవేషంబునకు వెఱచి వెల్లనైయున్న నక్షేములికిం బుత్తదానంబుసేసి’ యాయంబాలికయందు మహాబులపరాక్రమగుణవంతుందు వంశకరుండు నగుపుత్తుండు పుట్టు; వాడును మాత్రదీషంబును బాండుదేషుం డగు’ నని చెప్పి యిలగిన. 255

ప్రతిపదార్థం: కృష్ణచైపాయనుండును= వ్యాసుడును; దానికిన్= ఆమెకు; పుత్రు, దానంబు, చేసి= కొడుకు కలుగునట్లుగా చేసి; ఈ, అంచిక, అందున్= ఈ అంచికు; బల, పరాక్రమవంతుండు+అయిన= దేహబలం, పౌరుషం కలిగినవాడైన; కొడుకు, పుట్టున్= కొడుకు పుట్టుతాడు; వాడు= అతడు; మాత్ర, దోషంబునన్= తల్లియొక్క పారపాటువలన; అంధుండు+అగున్= గ్రుడ్డివాడౌతాడు; అనిరన్= అనిచెప్పగా; విని; విషణు, చిత్త, అయి= దుఃఖంతో నిండిన హృదయం కలిగినదై; సత్యవతి; వెండియున్= మరల; కృష్ణచైపాయనున్, ప్రార్థించి= వ్యాసుడిని వేడికొని; ఇంకన్= మరియు; అంబాలిక, అందున్; ఒక్క, కొడుకున్, పడయుము+అనిి= ఒకకొడుకును పొందు మని; నియోగించినన్= ఆజ్ఞాపీంచగా; ఎప్పటి+అట్లు+అ= ఇదివరమివలనే; ఆ, మునివరుండు= ఆ బుమిశ్రేష్టుడు; అంబాలిక, కడుకున్, చనినన్= అంబాలికవర్ధకు పోగా; అదియున్= ఆమెకూడ; తన, వేషంబునకున్= తనయొక్క (వ్యాసుడియొక్క) ఆకారానికి; వెఱచి= భయపడి; వెల్లన్+ఐ, ఉన్నన్= తెల్లబోయి ఉండగా; ఆ+కోమలికిన్= ఆ చక్కనిదానికి; పుత్రుదానంబు, చేసి= పుత్రుడిని ఇచ్చి (కొడుకు కలిగేటట్లుచేసి); ఈ, అంబాలిక, అందున్; మహాత్+బల, పరాక్రమ, గుణవంతుండు= గొప్పాడైన దేహబలం, పౌరుషం, అనే గుణాలు కలవాడు; వంశకరుఁడున్= వంశాన్ని నిలిపేవాడు; అగు; పుత్రుండు, పుట్టున్= కొడుకు పుట్టుతాడు; మాత్ర, దోషంబునన్= తల్లిపారపాటు కారణంగా; పొందు, దేహందు+అగున్= తెలుపు (మించిన పచ్చని) రంగుగల శరీరం కలవాడు దౌతాడు; అని, చెప్పి, అరిగినన్= అని, పలికి, వెడలిపోగా.

తాత్పర్యం: వ్యాసుడు అంచికు పుత్రుడు కలిగేటట్లు అనుగ్రహించి, ఆమెకు దేహబలం, పరాక్రమం కలవాడైన కొడుకు పుట్టుతాడనీ, తల్లిపారపాటువలన అతడు గ్రుడ్డివాడౌతా డనీ చెప్పాడు. ఆ మాటలువిని సత్యవతి విచారంతో నిండిన మనస్సుతో మరల వ్యాసుడిని వేడికొని అంబాలికయిందు ఒక్కకొడుకును పొందు మని ఆజ్ఞాపీంచగా, ఎప్పటివలనే ఆమునిశ్రేష్టుడు అంబాలికవర్ధకు వెళ్లగా, ఆమెకూడ వ్యాసుడి వేషాన్నిచూచి భయపడి తెల్లబోయి ఉన్నది. వ్యాసుడు ఆమెకు పుత్రుడిని ప్రసాదించి ఆ అంబాలికకు గొప్ప దేహబలం, పౌరుషం (అనే) మంచి గుణాలు కలవాడు, వంశాన్ని నిలిపేవాడు (వంశకర్తగా వంశానికి కీర్తితేచ్చేవాడు) అయిన కొడుకు పుట్టుతాడు. వాడుకూడ తల్లిపారపాటు కారణంగా తెల్లనిరంగు (పొందువర్ధం) గల దేహం కలవా దౌతాడు అని చెప్పి వెళ్లిపోగా.

విశేషం: వ్యాసుడు పుత్రుదానం చేసినప్పుడు అంచిక, అంబాలికలు ఉన్న స్థితులను బట్టి వారు కనే కొడుకులకు దోషాలు ఏర్పడ్డాయి. అంచిక కన్ములు మూసికొని తెరవలేదు కాబట్టి ఆమెకు పుట్టే కొడుకు (ధృతరాప్తుడు) గ్రుడ్డివాడైనాడు. అంబాలిక తెల్లబోయి ఉన్నది కాబట్టి ఆమెకొడుకు (పొందురాజు) పుట్టుకతోనే పొందువర్ధంతో వెలువడ్డాడు. వారిరువురి తారతమ్యంకూడ వ్యాసుడు నీర్దేశించాడు. గ్రుడ్డివాడు ‘బలపరాక్రమవంతుడు’ దౌతాడనీ, పొందురాజు ‘మహాబలపరాక్రమ గుణవంతుడు’ ‘వంశకరుడు’ దౌతాడనీ చెప్పాడు. భారతంలో ధృతరాప్త పొందురాజుల జాతకాలు వ్యాసుడు వారు పుట్టకపూర్వమే నిర్ణయించాడు. ఈ తారతమ్యాన్ని ముందు పద్యాలలో వివరిస్తున్నాడు నన్నయ.

K. బలవ త్వదనాగాయుతః బలయుతుండు సుతుండు పుట్టే బ్రజ్మాచక్తుం డలఫుండు ధృతరాప్తుం డా లలనకు నంజికకు గురుకులప్రవరుం షై.

256

ప్రతిపదార్థం: బలవత్+మద, నాగ+అయుత, బలయుతుండు= బలంతో మదించిన పదివేల ఏనుగులయొక్క బలంతోకూడినవాడైన; ప్రజ్ఞా చష్టుండు= బుద్ధియే కన్ములుగా కలవాడు; అనగా గ్రుడ్డివాడు అలఘుండు= అల్పుడుకానివాడు; ధృతరాప్తుడు; ఆ, లలనకున్= ఆయంతికి; అంచికున్; కురుకుల, ప్రవరుండు+ఐ= కురువంశంలో శ్రేష్టుడై; సుతుండు= కొడుకు; పుట్టున్= పుట్టుడు.

తాత్పర్యం: బలం కలిగి మదించిన పదివేలేనుగులబలంతో కూడుకొన్నవాడు. బుద్ధియే చూపుగా కలవాడు (కళ్ళు లేకపోయినా బుద్ధితో గ్రహింపగలిగినవాడు); అల్పుడు కానివాడు అయిన ధృతరాప్ర్షదు అంచికు కురువంశజ్ఞేషుడుగా కొడుకై పుట్టాడు.

**క. అంబాలికకును గుణర , తాత్తుంబుధి పాండుర విరాజితాంగుఁడు ప్రభవిం
చెం బాండురాజు గురువం , శంబు ప్రతిష్ఠింప ధర్మసర్వజ్ఞం దై.**

257

ప్రతిపదార్థం: అంబాలికకును= అంబాలికకుకూడ; గుణరత్న+అంబుధి= మంచిగుణాలు అనే రత్నాలకు సముద్రంవంటివాడూ; పాండుర, విరాజిత+అంగుఁడు= తెల్లనిరంగు గల చర్చంతో ప్రకాశించిన శరీరంకలవాడూ; (అయిన); పాండురాజు; కురు, వంశంబు, ప్రతిష్ఠింపన్= కురువంశాన్ని సుస్థిరంగా నిలపటానికి; ధర్మ, సర్వజ్ఞండు+ఐ= ధర్మాన్ని తెలిసినవాడై; ప్రభవించెన్= పుట్టాడు.

తాత్పర్యం: అంబాలికకుకూడ సద్గుణాలనే రత్నాలకు సముద్రవంవంటివాడూన్నా; తెల్లని రంగుతో ప్రకాశించే మేను కలవాడూ అయిన పాండురాజు కురువంశాన్ని స్థిరంగా నిలపటానికి సర్వధర్మాలు తెలిసినవాడుగా పుట్టాడు.

వ. ఇట్లు క్రమంబునం బుట్టీన ధృతరాప్త పాండుకుమారులకు బ్రాహ్మణసమేతుం దై భిష్మండు జాతకర్మాభిక్రియ లొనలించినంత. నాంబికేయు జాత్యంధుం జూబి దుఃఖిత యయి సత్యవతి వెండియుఁ బారాశర్యం దలంచుడు, నాక్షత్రంబ యమ్మునివరుండు వచ్చి పని యేమి యని యన్న ‘నీయంజికకుఁ బ్రథమపుత్తుం డంధుం దయ్యు; నింక నొక్కకొడుకు రూపవంతుం బడయు’ మనిన, ‘నియతతాత్త యగునేని సుపుత్తుండు పుట్టుననవుడు, సత్యవతి తొవ్వించియట్ల కోడలి నియోగించిన, నకోష్మలి యమ్మునివరు వికృతవేషరూప గంధంబుల కోపక రోసి, తనదాసి ననేక భూషణాలంకృతం జేసి తనశయనతలంబున నుండం బంచిన, వ్యాసభట్టారకుండు వచ్చి దాని చేసిన యిష్టేపభోగింబులం దుష్టుండై దానికిం బుత్స్తుదానంబు సేసిన.258

ప్రతిపదార్థం: ఇట్లు= ఈవిధంగా; క్రమంబున్, పుట్టీన= వరుసగా పుట్టిన; ధృతరాప్త, పాండుకుమారులకున్; బ్రాహ్మణ, సమేతుండు+ఐ= బ్రాహ్మణులతో కూడుకొనినవాడై; భీముండు; జాతకర్మ+అది, ద్రేయలు+బనరించిన, అంతన్= శిశువుపుట్టీనప్పుడు చేసే సంస్కారం మొదలైన చేయదగిన పను లస్మింటిఁ చేసిన తరువాత; సత్యవతి; అంబికేయున్, జాత్యంధున్, చూబి= అంబికయ్యుక్క కొడుకును పుట్టుగ్రుట్టివాడిగా చూబి; దుఃఖిత+అయి= బాధపడినటై; వెండియున్= మరల; పారాశర్యన్, తలంచుడున్= వ్యాసుడిని స్మరించటంచేత; ఆ డ్జంబు+అల= వెంటనే; ఆ, మునివరుండు, వచ్చి= ఆబుషిషేష్ముడు వచ్చి; పని+ఏమి, అని, అస్తన్= ఏమి పని ఉన్నది అని అడుగగా; ఈ, అంబికకున్; ప్రథమపుత్తుండు= మొదటికొడుకు; అంధండు+అయ్యున్= గ్రుడ్డివా డైనాడు; ఇంకన్, ఒక్క కొడుకున్= ఇంకను మరొకకొడుకును; రూపవంతన్= అందగాడిని; పడయుము+అనినన్= పాందుము అని అనగా; నియత+అత్మ, అగును+ఎని= నిగ్రహంతో కూడిన హృదయం కలిగినది అయితే; సుపుత్తుండు= మంచికొడుకు; పుట్టును= పుట్టుతాడు; అనవుడున్= అనగా విని; సత్యవతి; తొల్లింటి, అట్లు+అల= ఇదివరకువలనే; కోడలిన్, నియోగించినన్= కోడలిని ఆజ్ఞాపించగా; ఆ+కోష్మలి= ఆ అందగతై (అంబిక); ఆ+మునివరు, వికృత, వేష, రూప, గంధంబులకున్= ఆ మునియొక్క (వ్యాసునియొక్క) వికారమైన వేషానికీ, ఆకారానికీ, మేనివాసనకూ; ఓపక= సహించలేక; రోసి= అసహించకొని; తన, దాసిన్= తనయొక్క చెలికత్తెను; అనేక, భూషణ+అలంకృతన్, చేసి= పెక్కసాముగైలతో అలంకరించబడినదానిగా చేసి; తన, శయన, తలంబునన్= తా నుండపలసిన పడకమీద; ఉండన్,

పంచిన్= ఉండుమని ఆజ్ఞాపీంచగా; వ్యాసభట్టారమండు= వ్యాసమహర్షి వచ్చి; దాని, చేసిన, ఇష్ట+ఉపభోగంబులన్, తుష్టండు+ఖి= ఆ దాసి చేసిన ఇష్టమైన కామక్రీడల వలన సంతోషించినవాడై; దానికిన్= అమెరు; పుత్ర, దానంబు, చేసిన్= మగసంతానాన్ని ఇవ్వగా.

తాత్పర్యం: ఈవిధంగా ధృతరాష్ట్రుడూ, పాండురాజు వరుసగా పుట్టగా, వారికి భీష్ముడు బ్రాహ్మణులతోకూడి జాతకర్మమొదలైన సంస్కారాలను చేయించగా, సత్యపతి అంచికి కొడుకును పుట్టుగ్రుడ్దించుడుగా తెలిసికొని దుఃఖించి మరల వ్యాసుడిని తలచింది. ఆ మునివరుడు వెంటనే వచ్చి “పని ఏమున్నది?” అని అడుగగా, ఈఅంచికు పుట్టిన మొదటికొడుకు గ్రుడ్దివాడైనాడు కాబట్టి రూపవంతు డైన మరొక కొడుకును ఆమెయందు పొందు మని అడిగింది. ‘ఆమె నిగ్రహం కలిగిన హృదయంతో’ ఉంటే మంచికొడుకు పుట్టగలడని వ్యాసు ఉన్నాడు. ఆమాట విని సత్యవతి ఇధివరకు వలనే కోడలైన అంచికను ఆజ్ఞాపీంచింది. ఆమె ఆ మునియొక్క వికారమైన వేషాన్ని, ఆకారాన్ని, మేనివాసననూ సహించలేక, అసహ్యంచుకొని తనదాసి నొకదానిని పెరుగ్పాశ్ములతో అలంకరించి తా సుండవలసిన సెజ్జమీద ఆమె ఉండేటట్లు ఆజ్ఞాపీంచింది. వ్యాసమహర్షి వచ్చి ఆ దాసి ప్రీతితో చేసిన కామక్రీడలకు సంతోషించి ఆమెకు పుత్రుసంతానాన్ని ఇవ్వగా. (తరువాతి పద్యంతో అన్వయం.)

విశేషం: దేవీ తల్లికడుపులో పడినపుటినుండి మరణించేవరకు పడహోరు రకాలైన సంస్కారాలకు అర్థుడొతాడు. వాటిని పోడశకర్మ లని అంటారు. అపి - గర్భధానం, పుంసవనం, సీమంతం, జాతకర్మం, నామకరణం, అస్త్రప్రాశనం, చౌలం, ఉపనయనం, ప్రాజాపత్యం, సౌమ్యం, ఆస్నేయం, వైశ్వదేవం, గోదానం, సమావర్తనం, వివాహం, అంత్యక్రియ.

అ. చండకోపు దయిన మాండవ్యమునివరు, శాపమున జముందు సంభవిల్సె
విదురు దనంగ ధర్మవిదుయు పారాశర్య, వీర్యమును భువి నవార్థబలుయు.

259

ప్రతిపదార్థం: చండ, కోపుడు+అయిన= తీవ్రమైన కోపం కలవాడైన; మాండవ్య, మునివరు, శాపమున్= మాండవ్యము అనే పేరుకల మునివేష్టుడి యొక్క శాపంవలన; జముందు= యముడు; భువిన్= భూలోకంలో; పారాశర్య, వీర్యమునును= వేదవ్యాసుడి శుక్లంవలన; విదురుయు+అనంగ్= విదురుడు అని పిలువబడే; ధర్మ, విదుయు= ధర్మవిషయాలలో పండితుడు; అవార్య, బలుయు= అడ్డగించటానికి పీలులేని బలంకలవాడు; సంభవిల్నె= పుట్టాడు.

తాత్పర్యం: తీవ్రకోపస్వభావుభైన మాండవ్యమహర్షి పెట్టినశాపం కారణంగా యముడు భూలోకంలో వేదవ్యాసుడివీర్యంవలన ధర్మశాస్త్రపండితుడూ, ఎదురులేనిబలంకలవాడూ అయిన విదురుడుగా పుట్టాడు.

ఖ. అనిన విని జనమేజయుండు వైశంపాయనున కి ట్లనియె.

260

తాత్పర్యం: అనగా విని జనమేజయుడు వైశంపాయనుడితో ఈ విధంగా అన్నాడు.

మాండవ్యపాఖ్యానము (సం. 1-101-1)

అ. సకలజీవరాళి సుకృత దుష్టత ఫల, మెఱిగి నదుపుచున్న యట్టి ధర్ము
దొంద శూద్రయోనియందు మాండవ్యచే, తప్పుడై యదేల సంభవించే?

261

ప్రతిపదార్థం: సకల, జీవ, రాశి, సుకృత, దుష్టుత, ఫలము= సమస్తమైన జీవులయొక్క సమూహంయొక్క పుణ్యాలయొక్క పాపాలయొక్క ఫలాప్ని; ఎటిగి= తెలిసికొని; నడపుచున్+ఉన్న= ధర్మాన్ని నడుపుతూ ఉన్న; అట్టి; ధర్మాడు= ఇటువంటి యమధర్మరాజు; మాండప్యచేన్, శప్పుఁడు+ఇ= మాండప్యాడిచేత శపింపబడినవాడై; శాద్ర, యోని, యందున్= శాద్రవనితయందు; ఒందన్= పుట్టుకపొందటం; అది= అనేది; ఏల, సంభవించెన్= ఏకారణంవలన కలిగింది?

తాత్పర్యం: సమస్త జీవసమూహాల పుణ్యాపాపాల ఫలాలను తెలిసి వాటికి తగిన ధర్మం నడుపుతూ ఉన్నఇటువంటి యమధర్మరాజుకు మాండప్యాడిచేత శపింపబడి శాద్రవనితము పుట్టేప్పితి ఎందుకు కలిగింది?

విశేషం: ఈపద్యానికిబదులు- “సకలలోకధర్మమూర్తి యైన యముండుశాద్రుండైపుట్టుటయు మాండప్యమునివరుండు శాపంచిచ్చుటయు నాసతిమృనిన వానికి” అనే వచనం ఒకస్త్రిలో కసబడుతున్నదని శ్రీమదాంద్రవహోభారతసంశోధితముడ్రణం చెప్పుతున్నది. (పు. 248).

వ. అని యడిగిన వానికి వైశంపాయనుం డిట్లుని చెప్పే; మాండప్యం డసు బ్రహ్మల్చి దొన్ని మహివలయంబునుం గల తీర్థంబు లెల్ల నేకచాల యయి సేవించి యొక్క నగరంబును నెడ గలుగు నడవిలో నాశ్రమంబు గావించి తద్వారవుత్కమూలంబును నూర్ధ్యాబాహుం డయి మౌనస్తతంబునుం దపంబు సేయుచున్న నన్నగరంబు రాజు న్ధర్థంబు ప్రుచ్ఛిలికొని ప్రుచ్ఛు లారెకులచేత ననుధాప్యమాను లై మాండప్యసమీపంబునుం బాటి యయ్యాశ్రమంబులో డాగిన, వాల వెసుదగిలి వచ్చిన యారెకు లమ్మునిం గని ‘రాజధనాపవరీ లయున చోరులు సీయెద్దన పాతిరెటవోయి రెఱుంగుదెని చెప్ప’ మనిన నమ్ముని మౌనస్తతుండు గావునఁ బలుకకున్నం గినిసి యయ్యాశ్రమంబులోఁ జొట్టి వెదకి ధినంబుతోడ నాశ్రుచ్ఛులం బళ్ళీకొని. 262

ప్రతిపదార్థం: అని, అడిగినన్, వానికిన్= అని ప్రశ్నించగా, జనమేజయుడికి; వైశంపాయనుండు; ఇట్లు+అని, చెప్పేన్= ఈవిధంగా చెప్పాడు; తొల్లి= పూర్వం; మాండప్యండు+అను, బ్రహ్మల్చి= మాండప్యాడు అనే పేరుగల బ్రాహ్మణు దైన బుమి; మహి, వలయంబున్న, గల, తీర్థంబులు+ఎల్లన్= భూమండలంలో ఉన్న పుణ్యతీర్థాల నన్నింటిని; ఏకవారి+అయి, సేవించి= ఒంటిగా తిరిగి సేవించుకొని; ఒక్క, నగరంబున్న= ఒక పట్టణప్రాంతంలో; ఎడ, కలుగు, అడవిలోన్= దూరంగా ఉన్న అడవిలో; ఆశ్రమంబు, కావించి= కుటీరం కట్టుకొని; తద్ద+ద్వార, వ్యక్త, మాలంబున్న= ఆ ఆశ్రమద్వారంలో ఉన్న చెట్టుయొక్క మొదత్తోఁ; ఉండ్రు, బాహుండు+అయి= చేతులెత్తిఉంచినవాడై; మౌనస్తతంబున్న= మాటాడుండ ఉండే నియమంతో; తపంబు, చేయుచున్+ఉన్న= తపస్సుచేస్తూ ఉండగా; ఆ+నగరంబు, రాజు, అర్థంబు, మ్రుచ్చిలికొని= అపట్టణపురాజుయొక్క ధనాన్ని దొంగిలించి; ముచ్చులు= దొంగలు; ఆరెకులచేతన్, అమధాప్యమానులు+ఇ= తలారులచేత అనుసరింపబడుతున్నప్పారై; మాండప్య, సమీపంబున్న, పాటి= మాండప్యాని వద్దకు పరుగెత్తి; ఆ+ఆశ్రమంబులో, డాగినన్= ఆ ఆశ్రమంలో డాగుకొనగా; వారి, వెను, తగిలి, వచ్చిన, ఆరెకులు= వారిని అనుసరించి వచ్చిన తలారులు; ఆ+మునిన్, కని= ఆ బుమిని చూచి; రాజు, ధన+అపహరులు+అయిన, చోరులు= రాజుయొక్క డబ్బును దొంగిలించినవా రయున దొంగలు; నీ, యొద్దన్+అ, పాటిరి= నీదగ్గరికి పరుగెత్తారు; ఎట+పోయిరి= ఎక్కడకు వెళ్లారు; ఎలుంగుదు(పు)+ఎని, చెప్పుము+అనినన్= నీకు తెలిస్తే తెలియచెప్పు మని అనగా; ఆ+ముని, మౌనస్తతుండు, కావునన్= ఆ మని మాటాడని దీక్షపట్టినవాడు కాబట్టి; పలుకక+ఉన్న= మాటాడుండ ఉండగా; కినిసి= కోపగించి; ఆ+ఆశ్రమంబులోన్, చోచ్చి= ప్రవేశించి; ధనంబుతోడన్; ఆ ముచ్చులన్; పట్టికొని;

తాత్పర్యం: ఆవిధంగా అడిగిన జనమేజయుడికి వైశంపాయనుడు ఈవిధంగా చెప్పాడు; పూర్వం మాండప్య డనే బ్రహ్మల్చి ఒంటరిగా భూమండలంలో ఉన్న పుణ్యతీర్థాల నన్నింటిని తిరిగి తిరిగి సేవించి ఒక పట్టణానికి కొంతదూరంగా

ఉన్న అడవిలో ఆశ్రమం కట్టుకొని, దానిద్వారంలో ఉన్న వృక్షంమొదట్లో చేతులు పైకెత్తి ఉంచి మానవతంతో తపస్సుచేస్తూ ఉండగా, ఆపట్టణపు రాజుయొక్క ధనాన్ని దొంగిలించి దొంగలు తలారులు తమను వెంటాడుతూ ఉండగా మాండవ్యుడి సమీపానికి పరుగెత్తి ఆ ఆశ్రమంలో దాక్కొన్నారు. ఆ దొంగలను వెంటాడి వచ్చిన తలారులు ఆ మునిని చూచి 'రాజుధనం దొంగిలించిన దొంగలు నీదగ్గరికి పరుగెత్తి వచ్చారు. నీకు తెలిస్తే వారిజాడను చెప్పు' మని అడుగగా, ఆ ముని మానవతంతో ఉండటంచేత మాటాడకుండ ఉండగా, కోపగించి ఆశ్రమంలో ప్రవేశించి ఆ దొంగలను పట్టుకొని. (తరువాతి పద్మంతో అన్వయం.)

ఆ. తాన చోరులకును దాపికాదై వేషు, ధారి మిస్తుకేసి తపముసేయు

చుస్తుయట్టు పలుకున్నవాడని యెగ్గు, లాడి యారెకులు నయంబు లేక.

263

ప్రతిపదార్థం: తాను+అ= తానే; చోరులకును= దొంగలకు; తాపికాదు+ఐ= సంధానంచేసేవాడై; వేషధారి= మునివేషం ధరించినవాడై; మిస్తుక+ఎని, తపము, చేయుచున్+ఉన్న+అట్టు= పలకుండ ఉండే నెంటో తపస్సు చేయున్నట్లు; పలుకు+ఉన్నవాడు+అని= మానంగా ఉన్నా డని; ఎగ్గులు+అడి= నిందలు పలికి; ఆరెకులు= తలారులు, లేదా, రక్షకభటులు; నయంబు, లేక= నీతి తపి).

తాత్పర్యం: ఆ మునియే దొంగలకు సంధానం చేసే దళారి అనీ, వేషం వేసికొని మానంగా తపస్సు చేస్తున్నట్లు మాటాడకుండ ఉన్నా డని నిందలుపలికి తలారులు సీతిమాలి. (తరువాతి వచనంతో అన్వయం.)

వ. మాండవ్యు నామ్రుచ్ఛలతోనే కట్టికొని వచ్చి రాజునకుంజాపి ధనంబోష్టించిన, రాజు నామ్రుచ్ఛలం జంపించి తపాచేషంబునసున్న త్రుచ్చని యమ్మక్కండవ్యునిఁ బురంబువెలుపల శూలప్రాతితుం జేయించిన.

264

తాత్పర్యం: మాండవ్యుడిని ఆ దొంగలతో కలిపి కట్టి తీసికొని వచ్చి రాజుకు చూపి ధనాన్ని ఒప్పగించగా, రాజు ఆ దొంగలను చంపించి, తపస్సువేషంలో ఉన్న దొంగగా భావించి ఆ మాండవ్యుడిని నగరం వెలుపలిభాగంలో ఇనుపశాలానికి గుచ్ఛబడినవాడై - కొఱుత వేయబడినవాడై.

క. మునివరుఁ డట్టుండియుఁ దని, మనమున నతిశాంతుఁ దయి సమత్వమునుఁ దసు మొస్తునరించె ననశశుం దు, యుక్కను బహుకాలంబు ప్రాణయుక్తుం దగుచున్.

265

ప్రతిపదార్థం: మునివరుఁడు= మునిచ్చేష్టుడు; అట్లు+ఉండియున్= ఆ విధంగా ఉండికూడ; తన, మనమునన్= తన మనస్సులో; అతి, శాంతుండు+అయి= మిక్కిలి శాంతంతో కూడినవాడై (నిర్వికారుడై); సమత్వమునన్= సుఖదుఃఖాలలో చలించని మనస్సుగలయోగంతో (సమత్వం యోగఉచ్చతే); అనశనుండు+అయ్యును= ఆహారం తీసికొనని వాడైనపుటికి; బహుకాలంబు= చాలకాలం; ప్రాణ, యుక్కుండు+అగుచున్= ప్రాణాలతో కూడినవా దౌతూ; తపమ్ము+బనరించెన్= తపస్సు చేశాడు.

తాత్పర్యం: మునిచ్చేష్టు డైన మాండవ్యుడు ఆవిధంగా కొఱుత వేయబడికూడ తన మనస్సులో ఎటువంటి వికారంలేని శాంతభావంతో, సుఖదుఃఖాలలో కలతచెందని యోగచిత్తంతో ఆహారం తినకపోయినా చాలకాలం ప్రాణాలతో కూడినవాడై తపస్సుచేశాడు.

వ. ఇట్లు శరీరదుఃఖంబుదలంపక తపంబునేయుచున్న యమ్ముని తపంబు వేర్లుకి మెళ్లి మహాముసులు పక్షులయి రాత్రిపచ్చి ‘మునీంద్రా! యట్టి మహాతపస్వి వైన నీ కిట్టి దుఃఖంబు గావించిన వా రెప్ప’ రని యడిగిన వాలకి నమ్మాండవ్యం డి ట్లనియె. 266

తాత్పర్యం: ఈవిధంగా దేహానికి కలిగిన బాధను పట్టించుకోక తపస్సుచేస్తున్న ఆ ముని తపస్సుయొక్క అతిశయానికి (గొప్పతనానికి) మెచ్చి, గొప్పవారైన బుములు పద్మలాకారంతో రాత్రిఫేచ వచ్చి ‘ఓమునిశ్రేష్టుడా! ఇటువంటి గొప్పతపస్వి వైన నీకు ఇటువంటి బాధ కలిగించినవారు ఎవ్వరు?’ అని అడుగగా వారికి ఆ మాండవ్యుడు ఈవిధంగా అన్నాడు.

తే. ఎత్తిగి యెత్తిగి నన్నడుగంగ నేల టీని; సుఖము దుఃఖంబు భ్రాష్టించుచోట నరుఁడు దగిలి తనకర్మవశమునఁ దనరుఁ దాను; కర్తగా కన్ములకు నేమి కారణంబు? 267

ప్రతిపదార్థం: దీనిన్, ఎత్తిగి, ఎత్తిగి, సన్నున్+అడుగంగన్+ఏల= దీనిని బాగా తెలిసికూడ నన్న అడగటం దేనికి?; సుఖము, దుఃఖంబు, ప్రాష్టించు, చోటన్= సుఖదుఃఖాలు కలిగేటప్పుడు; నరుఁడు= మానవుడు; తన, కర్మవశమునన్= తాను స్వయంగా చేసిన పుణ్యపాపకర్మల నాశయించి; తగిలి= వాటిని పాంది; తనరున్= ఒప్పుతూ ఉంటాడు; తాను+అ= తానుమాత్రమే; కర్త, కాక= కారకుడు కాక; అమ్మలకున్= ఇతరులు కారకులు కావటానికి; ఏమి, కారణంబు= కారణ మేమి ఉంటాంది?

తాత్పర్యం: మీప్రశ్నకు సమాధానం మీకు బాగా తెలిసికూడ నన్నడగటం దేనికి? నరుడు తన పూర్వపుణ్యపాపకర్మల ఫలంగానే సుఖదుఃఖాలను పొందేటప్పుడు అనుభవిస్తూ ఉంటాడు. కాబట్టి నరుడు తనకర్మఫలాలకు తానే కర్త (కారకుడు) చోతాడు కానీ ఇందులో ఇతరులు కారణ మెందు కోతారు?

విశేషం: “అవస్య మనభోక్తవ్యం కృతం కర్కు పుభాషుభమ్” - అన్న సూక్తికి సన్నయగారి రచన రుచిరార్థ కవితాభిష్టకీ, మాండవ్యుడు గొప్ప ఆత్మజ్ఞాని, శంకరభగవత్సాదులు సాధనపంచకంలో చెప్పిన ఈ క్రింది శోకానికి అతడు ఉదాహరణాప్రాయుడు. “ఏకాంతే సుఖ మాస్యతాం, పరతరే చేతు: సమాధీయతాం, పూర్ణాత్మాము సమీక్ష్యతాం, జగదిదం తద్వాధితం దృశ్యతాం. ప్రాక్తర్పుత్రమిల్పత్తాం, చిత్తిబలాన్నప్యుత్తాం: ల్లిష్యతాం, ప్రారబ్ధప్యేష్టా భుజ్యతాం మధ పరబ్రహ్మత్తునా ప్యేయతామ్”. ఏకాంతప్రదేశంలో సుఖంగా కూర్చుండుము, పరబ్రహ్మాలో చిత్తాన్ని సమాధానం చేయుము, ఈ జగత్తును పూర్ణాల్పుంగా చూడుము, అది బ్రహ్మాలో విలీనమైనట్లు పరిగణించుము, పూర్వకర్మలను క్షయం చేసికొమ్ము జ్ఞానాన్ని ఆశ్రయించి రాబోయే కర్కులయందు ఆసక్తుడవ కాబోకుము, ప్రారబ్ధభోగాన్ని అనుభవిస్తూ బ్రహ్మాలో నెలకొని ఉండుము అని ఈ శోకభావం. ఇందులో చివరచెప్పిన అంశం మాండవ్యునిలో ముమ్మార్పులా గోచరిస్తున్నది.

వ. అని యమ్మహాముసులతో మాండవ్యుండు పలికిన పలుకు లస్ఫుగర రక్షకులు విని వచ్చి రాజున కెఱింగించిన, రాజునుం బఱతెంచి శూలప్రోతుం డయి యున్న మాండవ్యునకు నమస్కరించి ‘నా చేసిన యజ్ఞానంబు సహించి నాకుం బ్రసాదింపవలయు’ నని శూలంబువలన నమ్మునింబాచుచోనది పుచ్ఛరాకున్న దానిమొదలు మెత్తన తునిమించినఁ దత్తంరపార్ష్వంబునందు శూలశేషం బంతర్ఘతం ఔ యుండె: దానం జేసి యాముని యాణిమాండవ్యుండునాబరఁగుచునమ్మహాముని ఘోరతపంబునేసి యెల్లలోకంబులు గమించి యొక్కనాఁడు యమునిపురంబునకుం జని ధర్మరాజున కి ట్లనియె. 268

తాత్పర్యం: ఆ విధంగా ఆ మహామునులతో మాండవ్యదు పలికిన మాటలను ఆ నగరాన్ని రక్షించే భటులు వినివచ్చి రాజకు తెలుపగా, ఆరాజ పెంటనే బయలుదేరి శాలానికి (గ్రుచ్చబడి కట్టబడిఉన్న) మాండవ్యడికి మొక్కెనేను చేసిన తెలివితర్మువతనానికి (అజ్ఞానానికి) క్షమించి నన్ను అనుగ్రహించలే' నని శాలంనుండి ఆమునిని విడిపించబోగా అది తీయటానికి రాలేదు. అప్పుడు దాని మొదలును నెమ్ముదిగా నరికించగా అతని కంరంలోని ప్రకృభాగంలో మిగిలిన శాలభాగం శరీరంలోనే ఉండిపోయింది. దానివలన ఆ ముని ఆణి మాండవ్యదు అని పిలువబడినాడు. ఆ మహాముని గొప్పతపస్సు చేసి లోకాలన్నింటిని దాటి ఒకనాడు యమునినగరానికి పోయి యమధర్మరూపాలతో ఈవిధంగా అన్నాడు.

క. దండధర! యిట్టి దారుణి ! దండమునకు నేమిదుష్టుతముఁ జేసితి? ను

గ్రుండ వయి తగనిదండము , దండింపగ బ్రాహ్మణండఁ దగునే నన్నున్?

269

ప్రతిపదార్థం: దండధర= యముడా; ఇట్టి, దారుణి, దండమునకున్= ఇటువంటి భయంకరమైన శిక్షకు; ఏమి, దుష్టుతమున్, చేసితిన్= ఏమి పాపం చేశాను? నన్నున్, బ్రాహ్మణుండన్, ఉగ్రండవు+అయి= అధికమైన కోపంకలవాడవై; తగని, దండము, దండింపగన్= కూడని శిక్షచే శిక్షించటం; తగను+ఎి= న్యాయమా? (కాదని భావం).

తాత్పర్యం: యమధర్మరూపా! ఇటువంటి భయంకర మైన శిక్షకును నే నేమి తప్పుచేశాను? బ్రాహ్మణుడ మైన నన్ను ఇంతగా కోపించి కూడనిశిక్షతో శిక్షించటం న్యాయమా?

వ. అనిన మాండవ్యునకు ధర్మరా జి ట్లనియె.

270

తాత్పర్యం: అనగా మాండవ్యడితో ధర్మరూపా ఈ విధంగా అన్నాడు.

క. సాలయక తూనిగలం గో ! ఔలుఁ బెట్టితి సీపు సీచిఱుతకాలము త

త్వల మిప్పు దనుబుపించితిః । తొలగునే హింసాపరులకు దుఃఖప్రాప్తుల్.

271

ప్రతిపదార్థం: నీవు; నీ చిఱుతకాలము= నీ చిన్నతనంలో; తూనిగలన్; సాలయక= స్వేచ్ఛగా ఎగురకుండ; కొఔలన్, పెట్టితి(ఎి)= మేరులకు (శాలాలకు) గ్రుచ్చి పెట్టారు; తద్, ఫలము+అప్పుడు+అనుభవించితి(ఎి)= దానియొక్క ఫలాన్ని ఇప్పుడు అనుభవించారు; హింసాపరులకున్= హింస చేసేవారికి; దుఃఖప్రాప్తుల్= కష్టాలు కలగటాలు; తొలగున్+ఎి= తప్పుతాయా? (తప్ప వని భావం).

తాత్పర్యం: నీవు నీ చిన్నతనంలో తూనీగలను ఎగురనీయకుండా పట్టి ముండ్డలు గ్రుచ్చి ఉంచావు. దానిఫలాన్నే ఇప్పుడు అనుభవించావు. హింస చేసేవారికి కష్టాలు పాండక తప్పుతుందా?

విశేషం: అలం: అర్థాంతరన్యాసం.

వ. అనిన విని మాండవ్యం డలిగి 'జత్నుంబు మొదలుగాబదునాలుగువత్సరంబులు దాటునంతకుఁ బురుషుండు బాలుండు: వాడెడ్ది సేసిను బాపంబుం బెడ్డ పారయండు: వానికి నొరు లెగ్గుసేసిను బాతకు లగుదు: లభి నాచేసిన మర్మాదు: నీవిట్టి ధర్మంబు దలంపక బాల్యంబున నల్పుదీషంబుజేసిన నాకు

**బ్రాహ్మణోచితంబుగాని క్రూరదండంబు గావించినవాడవు మర్త్యలోకంబున శూద్రయోనిం బుట్టు'మని
శాపం జిచ్చుటంజేసి వాడు విదురుం ఛై పుట్టె.**

272

తాత్పర్యం: అనగా విని మాండవ్యుడు కోపించి ‘పుట్టినది మొదలుగా పథ్మలుగేండ్లు దాటేంతవరకు పురుషుడు
బాలు దనబడతాడు. అతడు ఏది చేసినా పాపాన్ని పెద్దగా పొందడు. అతడికి ఇతరులు కీడు చేస్తే పాపు లోతారు.
ఇది నేను చేసిన కట్టడి. నీవు ఇట్టిధర్మాన్ని భావించక బాల్యంలో స్వల్పమైన దోషాన్ని చేసిన నాకు బ్రాహ్మణులకు
యోగ్యంకాని కలినమైన ఇష్టము ఇచ్చావు. కాబట్టి నీవు మానవలోకంలో శూద్రవనితను పుట్టు’ మని శాపం ఇవ్వటంచేత
అతడు (యముడు) విదురుణై పుట్టాడు.

క. అని మాండవ్యాఖ్యానము । జనమేజయునకు సుదారచరితునకు ॥ ఔయం
బును ॥ జైపైను వైశంపా ॥ యను ॥ డవితథపుష్టవచసుడని కడుభక్తిన్.

273

ప్రతిపదార్థం: అని= ఈవిధంగా; మాండవ్య+అఖ్యానము= మాండవ్యనికథను; అవితథ, పుణ్య, వచనుడు= సత్యమైనవి,
పుణ్యప్రదమైనవి అయిన మాటలు కలవాడు; వైశంపాయనుఁడు; ఉదారచరితునకున్= ఉత్తమప్రవర్తన కలవాడికి;
జనమేజయునకున్; కడున్, భక్తిన్= మిక్కిలిభక్తితో; ప్రీయంబునన్= ప్రీతితో; చెప్పెను= చెప్పాడు. అని.

తాత్పర్యం: ఈవిధంగా మాండవ్యని కథను సత్యములు, పుణ్యప్రదములు అయిన మాటలుకల వైశంపాయనుడు
ఉత్తమప్రవర్తన గల జనమేజయుడికి మిక్కిలిభక్తితో ప్రీతిగా చెప్పాడు అని.

అశ్వాసాంతము

క. సత్యాత్మయకులశేఖర! నిత్యోదయ! రాజరాజస్వప! సుకవిజన
స్తుత్య మహాగుణ! విమలా । దిత్యాన్రతమాజ! విమలధీరమణీయా!

274

ప్రతిపదార్థం: సత్యాత్మయ, కుల, శేఖర= సత్యాత్మయడియొక్క వంశంలో శేష్మడైనవాడా!; నిత్య+ఉదయ= ఎల్లప్పుడు
అభ్యుదయం కలవాడా!; రాజరాజస్వప= రాజరాజనరేంద్రుడా!; సుకవి, జన, స్తుత్య, మహాగుణ= ఉత్తమకవులచేత కీర్తింపదగిన
గొప్పగుణాలు కలవాడా!; విమలాదిత్య+అగ్ర, తనుజా!= విమలాదిత్యడి పెద్దకుమారుడా!; అమల, ధీ, రమణీయా!= నిర్మల
మైన బుద్ధిచేత అందమైనవాడా!

తాత్పర్యం: సత్యాత్మయడివంశంలో మిన్నమైనవాడా! ఎల్లప్పుడు అభ్యుదయం కలవాడా! రాజరాజనరేంద్రా!
ఉత్తమకవులచేత కీర్తింపదగిన గొప్పగుణాలు కలవాడా!; విమలాదిత్యడి పెద్దకుమారుడా!; నిర్మలమైన బుద్ధిచేత
అందమైనవాడా!

ద్రుతవిలంజితము.

త్రిభువనాంకుశ ఢిప్పినిథి! సము । స్తుభువనాత్మయ ధర్మధురంధరా!

సుభయశః పరిశోభిత పూర్వాబి ! క్రృభువిలాస! కృపారసబంధురా!

275

ప్రతిపదార్థం: త్రిభువనాంకుశ, దీప్తి= మూడులోకాలను అంకుశంవలె నియమించగల తేజస్సుకు నిధి(పాతర)వంటివాడా! సమస్త భువన+ఆశ్రయ, ధర్మ, ధురంధరా= అన్నిలోకాలను ఆశ్రయించిన ధర్మాన్ని భరించేవాడా!; పుభు, యుశః, పరిశోభిత, పూర్వాదిక్, ప్రభు, విలాస= మంగళకరమైన కీర్తితో ప్రకాశించిన ఇంద్రుడియొక్క విలాసంకలవాడా!; కృపారసబంధురా= దయారసంతో ఒప్పినవాడా!.

తాత్పర్యం: మూడులోకాలను నియమించగల తేజస్సుకు నిధివంటివాడా!; లోకాలన్నింటిని ఆశ్రయించిన ధర్మాన్ని భరించేవాడా!, మంగళకరమైన కీర్తితో ప్రకాశించిన ఇంద్రుడియొక్క విలాసం (వైభవం) కలవాడా!; దయారసంతో ఒప్పినవాడా!

విశేషం: (ద్రుతవిలంబితవృత్తం జగతీచ్ఛందంలో పుట్టింది. ప్రతిపాదంలోనూ వరుసగా న,భ,ఫ,ర అనే నాల్గుగణాలు ఉంటాయి మొత్తం 12 అడ్డరా లుండే పాదంలో 7వ అడ్డరం యతిస్థానం. ప్రాసనియమం ఉన్నది. నన్నయ రచనలో ద్రుతవిలంబిత మొక్కలే ఉన్నది. అదే ఇది.

గద్యము.

ఇది సకల సుకవిజన విశుత సత్కయభట్ట ప్రసీతం బైన శ్రీమహాభారతంబునం డాబివర్షంబునం గౌరవ వంశ కీర్తనంబును, గంగా శంతను సమాగముంబును, వసూత్సుతీయు స్పష్టగమనంబును, దదంశ సంఘాతంబున గాంగేయు జస్తుంబును, ద్రుజ్ఞ నివర్తనంబును, బ్రహ్మచర్యప్రత ప్రతిజ్ఞాపరిపాలనంబును, సత్యవతీ వివాహంబును, జిత్రాంగద విచిత్రవీర్యల జస్తుంబును, జిత్రాంగద మరణానంతరంబున భీష్మందు విచిత్రవీర్య రాజ్యంబున నిలుషుటయు, విచిత్రవీర్యని వివాహంబును, వాని వరోక్షంబునఁ గృష్ణాష్టోవాయసువలన ధృతరాష్ట్ర పాండురాజుల జస్తుంబును, మాండవ్యశాపంబున విదురు జస్తుంబును నస్తుంది చతుర్భాశాస్నము.

276

తాత్పర్యం: ఇది సమస్తసత్కవులసమూహం కీర్తించే నన్నయభట్ట రచించిన శ్రీమహాభారతంలోని ప్రధానము తైన పదునెనిమిది పర్వాలలో మొదటి దైన ఆదిపర్వంలో కౌరవవంశాన్ని వర్ణించటం, గంగాశంతనుల కలయిక, వసువుయొక్క పుట్టుక, అతడు రాజ్యాన్ని పరిత్యజించటం, బ్రహ్మచర్యవతాన్ని గ్రహించిన ప్రతిజ్ఞను పాటించటం, చిత్రాంగదుడు చనిపోయినతరువాత భీష్మందు విచిత్రవీర్యానిని రాజ్యపాలమడిగా నిలపటం, విచిత్రవీర్యాడి వివాహం, అతని తరువాత వ్యాసుడివలన ధృతరాష్ట్రపాండురాజుల పుట్టుక, మాండవ్యాడి శాపం, విదురుడిపుట్టుక అనే కథార్థాలు కలది నాల్గవ ఆశ్చర్యసం.

అది పర్వంలో చతుర్భాశాస్నం సమాప్తం.

శ్రీమదాంధ్ర మ్యాప్ భారీతేము

సంపుటము - 1

ఆధివర్వము

మొదటి భాగము (1,2,3,4 అశ్వాసములు)

గద్యపద్య ప్రథమపాదసూచి

పద్యము	పుట	పద్యము	పుట	పద్యము	పుట
అ		అక్కాధకుండు శౌనకాది	109	అతనికి సరస్వతీనది	335
అంగనాజనుల	292	అక్కాధకుండు శౌనకాది	219	అతిరుచిరాగతుం డయిన	340
అంత	118	అక్కాధకుండు శౌనకాది	333	అతి వేగాకులచిత్తులై	203
అంత	149	అక్కుడుకుం జాచి పుత్ర	402	అతిశయ రూపయోవన	387
అంత	204	అక్కుమలి యొక్కానుడు	176	అతి సంధ్రమమున	297
అంత	239	అఫిలజలధివేలా	7	అతులతపంబునన్	405
అంత	276	అగ్గరుడని మాహాత్మ్యంబు	144	అతులబలాధ్యలైన	248
అంత	352	అజితశక్తియుతుల	251	అతులోర్మీసురముళ్ళు	214
అంత	426	అట జనమేజయుండు	179	అది యిచ్చటికిలడ్	142
అంత దేవాహితులమృతంబు	118	అట్టి కశ్యపుండును బ్రహ్మార్థి	190	అదియు నమ్మిశాపతి	400
అంత దౌషంతి సంతాన	388	అట్టి నసుమనకుఁ బ్రియవాస	263	అదియునుంగాక	86
అంత నయ్యయాతి	323	అట్టి యింద్రోత్సవంబున	234	అదియునుం బొష్యంబు	27
అంత నయ్యయరగులు	160	అట్టి రురుం డనుముని	98	అదియును సంబరంబున	155
అంత నేము శిష్యగణంబు	355	అట్టి విచిత్రవీర్య నారూఢ	423	అదియును ననంత	345
అంతరిక్షంబువలన	323	అట్లు చేయుదు నమృతంబు	132	అది యొట్లంబేని	401
అందు దనదృష్టి నాటుడు	354	అట్లు కశ్యపుం గ్రమ్మచేంచి	194	అది యొట్లనిన దొల్లి	261
అందు రోహింబును	139	అడవికి బువ్వులు దేరఁగ	271	అది యొట్లనిన నొక్కానుడు	225
అందు శాపానుభవ	126	అడవికి బువ్వులు దేరఁగ	187	అది యొట్లని యడిగిన	306
అంబాలికును గుణరత్న	447	అడవిలో నేకాంతమతి	94	అద్దేవయానిం	304
అంబుజముఖి యక్కన్య	238	అడిచినఁ దిట్టినన్	186	అధికపుణ్య మార్పులైన	397
అంబుజలోచన గని	353	అతండు మృగయావ్యసనంబున	389	అనం బరగిన	356
అక్కాధకుండు వెండియు	23	అతనికి ననంతపుణ్య			

పద్యము	పుటు	పద్యము	పుటు	పద్యము	పుటు
అనము యుది యేటి తపమే	170	అనిన నమృషోమునులు	172	అనిన విని పెద్దయుం	415
అనఫూ మున్న శమంత	59	అనిన నమృగైని కుమారుని	268	అనిన విని భీమ్మండు	428
అనఫూ యాయజ్ఞము	200	అనిన నమృగైనివరుండు	241	అనిన విని మాండప్యండలిగి	452
అనముఁడు పౌరవకుల	386	అనిన నయ్యంధ్రున	322	అనిన విని యుదంకుండు	70
అనముఁడు రాజర్షియై	350	అనిన నయ్యిరగులు	132	అనిన విని రోమహర్షణ	59
అనముఁడు వంశకరుండై	377	అనిన నాకచునకు	280	అనిన విని వెల్లానై	370
అనముఁడు సురగురు	256	అనిన నాగరుడని	136	అనిన విని శకుంతల	362
అనల తేజులు దీర్ఘ	110	అనిన నాయుదరంబు	276	అనిన విని శుక్రుండు	271
అనలనిభుండు	136	అనిన నుగ్రాశవసుం	24	అనిన విని శోకాది	58
అనవద్య ధర్మచరితంబున	324	అనిన నుదంకుం డట్ల	71	అనిన శకుంతల	380
అనవరతభ్తీఁ బాయుక	176	అనిన నుదంకుం డిట్లనియై	82	అనిన శర్మిష్ట	282
అనవరతప్రతాయాసు	173	అనిన నొడంబడి	175	అనిన సదస్య లందఱుఁ	213
అనవరతార్థదాస	86	అనిన భీమ్మాపులుకులు	438	అనిన సర్వజనానుమతంబుగా	214
అనవుడు నద్దిప్య	81	అనిన మాండప్యసుకు	452	అని పాండవ ధార్మరాష్ట్ర	221
అని గరుడండు దనకు	159	అనిన వాసి వచనం	201	అని పూరుం గఱపితి	321
అని చెప్పి గౌరముఖుం	188	అనిన వారల కయ్యయాతి	316	అని ప్రసన్నండై	154
అని చెప్పిన గరుడని	158	అనిన వారలలోఁ	166	అని బ్రహ్మ నియోగించిన	163
అని జనమేజయు నాతని	211	అనిన విని జనమేజయుండు	198	అని బ్రాహ్మణస్వరూపంబు	135
అని తపోభిమానంబున	322	అనిన విని జనమేజయుండు	248	అని మాండవ్యాఖ్యానము	384
అని తలంచి చింతాక్రాంతమై	368	అనిన విని జనమేజయుండు	259	అనిమిష కాంతయున్	453
అని దాని రమణీయ	340	అనిన విని జనమేజయుండు	264	అనిమిషనాథసుగుష్ఠ	352
అని దీనవదనుండై	100	అనిన విని జనమేజయుండు	390	అనిమిషలోక	159
అని దుష్యంతుండు	361	అనిన విని జనమేజయుండు	448	అని యందఱుఁ దమలో	392
అనినం బొమ్మం డిట్లై	69	అనిన విని జనమేజయునకు	249	అని యడిగిన	125
అనినఁ బ్రతీపుఁ డిట్లనియై	396	అనిన విని జరత్కారుం డతి	171	అని యడిగిన నారాజునకు	260
అనిన దానికి దుష్యంతుం	361	అనిన విని దుష్యంతుండు	370	అని యడిగిన వానికి	349
అనిన దేవయాని	273	అనిన విని నగుచు	192	అని యడిగిన వారికి	449
అనిన నబ్బలి సంతానాథి	437	అనినవిని నాగరాజునజండైన	166	అని యడిగిన వినత	88

పద్యము	పుటు	పద్యము	పుటు	పద్యము	పుటు
అని యడిగి వాని	66	అనుషమబలులగు	45	అమితార్థయుత్తితో	52
అని యమ్మహమునులతో	451	అనుషమముగ	125	అమితోగ్రాటవిలోనఁ	365
అని యయాతి యష్టకాదు	329	అనుషమనియమాన్వితులై	287	అమిత్ర మదభేది	181
అని యాసతిచ్ఛిన	15	అనుషమరాజ్యసంపదకు	440	అమృతముతో నుద్ధవమై	121
అని యాస్తికుండు వాసుకి	206	అన్య లెఱుఁగమిఁ జేసి	384	అమృతాశనంబు చేయక	154
అని యట్టియ్యదంకుండు	88	అపరిమితాజ్ఞిఁ జేసియు	100	అమ్మనుజేంద్రుడైననలు	209
అని యట్టిర్ధటు నొండోరులకు	124	అప్పరశురాముండు	61	అమ్మహమునివచనంబు	97
అని యట్లు గంగావసువు	395	అప్పలుకులు సపిస్తరంబుగా	167	అమ్మహముని వచ్చి	297
అని యట్లు పాండవ	221	అప్పరుషుం ఔంద్రు	83	అమ్మహశాఖ నవలంబించి	139
అని యట్లురగపతులనెల్ల	78	అభిమతంబగు	51	అమ్మహశ్వంబు ధవళ	124
అని యట్లు సత్యవతిని	420	అభిమన్యునకు విరాటాత్మజ	180	అమ్మోహతి యొక్కనాడు	337
అని యొడంబడకున్న	314	అభ్యప్తవేదవేదాంగులు	259	అమ్మునియల్లి చూచుడును	351
అని రురుం డలిగి	103	అమరపతి భ్రాండపము	339	అమ్మును లడిగిన కథ	60
అనిలజవంబునం	426	అమరవిభుండు దాని విని	325	అయినను దేవా నీయనుమతంబున 16	
అనిలుడు పశ్చయుగ్మ	133	అమర సస్విభ యేసు	285	అయినను నాకు	11
అని విచారించి	90	అమరాధిపుఁ డమృతము	160	అయినను నాడెందంబునం	413
అని విచారించి హస్తి	191	అమరారిమర్మనుడు	117	అయినను నార్మిపిధంబున	352
అని విచారించుచున్న	302	అమరాసురముఖ్యల	245	అయినను వచ్చిమిన్నక	369
అని శాపంచిచ్ఛిన	435	అమరాసురపీరులు	113	అయ్యదికయు మానుష	238
అనిపుక్రుండు సురాపానంబు	275	అమరుడ వజరుడ	156	అయ్యమోఘపీర్యం బొక్క	236
అని సకలభువన	2	అమరేంద్రారాతులు	119	అయ్యయాతియుఁ	293
అని సత్యవతి కృష్ణ	444	అమలసుధారమ్మ	429	అయ్యయాతియు దానింబట్ట	310
అని సత్యవతి నియోగించిన	442	అమలసువర్ణశ్యంగ	13	అయ్యహీంద్రవిష	192
అని సభాసదులకెల్ల	419	అమలినతారకా	15	అయ్య సీపు బ్రాహ్మణుండవు	105
అని సరమ యద్భుత్యైన	65	అమిత జగద్భుయంకర	88	అయ్యుదంకుండు	68
అని సాప్రాభ్యాసుశ్రవణ	106	అమిత తపోవిభవంబున	324	అయ్యురగంబులం	153
అని స్తుతియించి	130	అమితపరాక్రమంబును	132	అరిది తపోవిభూతి	75
అనుచు మదనాతురుండయి	358	అమితాభాసకశాఖలం	53	అరుదుగ సర్వశేలముల	113

పద్యము	పుటు	పద్యము	పుటు	పద్యము	పుటు
ఆలఘుఁడు కామక్రోధాదుల	257	ఆయతపక్షతుండహతి	130	ఇట్లన్నయుం దమ్ముండు	137
ఆలఘుఁఫణీంద్ర	122	ఆ యతులపుణ్యానకు	330	ఇట్లమృతహరణార్థంబు	142
ఆలయక యేన	99	ఆ యమునాదీపమున	243	ఇట్లగి యవ్వనంబునఁ	291
ఆలసత యొప్పగా	353	ఆయురర్థలకు దీర్ఘాయు	31	ఇట్లరుగుదెంచి యథిక	308
ఆలిగిన నలుగక	288	ఆయుష్మంతుఁడై	196	ఇట్లు కుపిత శతమఫ	325
ఆలుక మొయమున్న	187	ఆయుష్యం బితిపోస	224	ఇట్లు కృతనిశ్చయుండై	199
అవని యూజికంబయిన	443	ఆరణ్యపర్వమునగా	40	ఇట్లు క్రమంబునం బుట్టిన	447
అవసరజ్ఞండయి	444	ఆర్థ్రి హర్షియాభిరతుఁడై	211	ఇట్లు గురుపుత్రాపా	269
అవిచారం బని పల్చ	316	ఆ విష్ణకర్మనిర్మిత	252	ఇట్లు చిత్రాంగదుండు	422
అసదృశయోవనంబిది	300	ఆ వైశంపాయముండును	222	ఇట్లు జరత్కారుండు	174
ఏ					
ఆ కము డత్యంతపిష్టాదా	279	ఆశ్రితపోషణంబున	182	ఇట్లు జరాకాంతుండైన	313
ఆతతపక్షమారుత	126	ఇ	5	ఇట్లు దద్దుయు దుఃఖించి	382
ఆతని నత్యగ్రానల	215	ఇంబుగ సర్వలోక	60	ఇట్లుదయించి పెరిగి	398
ఆతని రాజ్యంబున	336	ఇక్కమలాష్టి శకుంతల	349	ఇట్లు దుర్యోధను చేయు	227
ఆ త్రసునకు గాథింది	335	ఇక్కశీరాజుడుహితల	442	ఇట్లు దుష్యంతుండు	348
ఆదిక్షత్రచరిత్ర	107	ఇక్కశ్యపుండైన	344	ఇట్లు దేవయాని నుద్దరించి	287
ఆదిత్యదైత్యదానవ	248	ఇక్కురువంశంబున	431	ఇట్లు నాగలోకంబున	80
ఆ దీర్ఘతముండును	437	ఇగ్గరుడండు భువన	140	ఇట్లు నిఖిలక్షతియ	425
ఆ దుష్యంతుఁ డనంత	336	ఇచ్చునది పాత్రునకు	319	ఇట్లు నిజజననికి	128
ఆ దోషంబెట్లు పరిహారం	418	ఇటు వృషపర్వ కూతురు	281	ఇట్లు నిర్మరపరుల	152
ఆ నసుషాత్కుండగు	283	ఇట్టి భరత కుల ముఖ్యల	231	ఇట్లు పదునొకండు	114
ఆ నారాయణ పాండవేయ	231	ఇట్లే మహాభారతంబు కృష్ణ	56	ఇ ట్లుపాయంబున నసురుల	117
ఆ పన్నగముఖ్యల	128	ఇట్టి మహాభారతంబు ననేక	54	ఇట్లు పెక్కుమృగంబుల	338
ఆ పూర్వతేజుఁ డపగత	178	ఇట్టి మహాత్మాతంబులు	143	ఇట్లు బ్రాహ్మణావీర్యప్రభవ	246
ఆ ప్రదేశంబునకు	63	ఇట్టి లోక విరుద్ధంబుల	381	ఇట్లు యమ నియమప్రత	395
ఆ ప్రపోద	250	ఇట్టి శ్రీమహాభారతంబునకుం	232	ఇట్లురగు లమ్మతంబు	161
అమిషమని దానిం గొనగా	237	ఇట్లతిప్రయత్నంబున	277	ఇట్లు లోకంబెట్లు	408
ఆయతకీర్తితో వివిధ	66	ఇట్లనవరత శాంతిక	67	ఇట్లు వనంబులోని	365

పద్యము	పుట	పద్యము	పుట	పద్యము	పుట
ఇట్లు వికలాంగుండై	112	ఈయగ్నిదేవుఁ డసురకు	92	ఎట్టి సాధ్వులకును	366
ఇట్లు విగతలజ్ఞ	240	ఈయన్వయ విచ్ఛేదము	441	ఎఱీగి యెఱీగి	451
ఇట్లు శరీరదుఃఖంబు	451	ఈయున్న పొమ్మపాలికిఁ	82	ఎఱుగుడౌకో నన్ను	367
ఇట్లు సకలరాజులోకంబు	428	ఈయేనింటియందు	305	ఎఱుకగలవారి	319
ఇట్లు సకలవ్యాపార	429	ఈఁ రాజునంద నాహృదయంబు	301	ఎల్లవారును జూడంగ	242
ఇట్లు సముద్రతీరంబున	120	ఈఁవల్గులాజినములకు	358	ఏ	
ఇట్లు హృదయసుఖావపాం	342	ఈఁవసుధాధినాధుల	425	ఏచి తుస్రు తులిర్పిన	341
ఇట్లులవారలకు	383	ఈఁవ్యషపర్మపురం	289	ఏడక్కొపాణలెన్నుఁ బాండవ	56
ఇట్లేకతంబ యేకవస్తుయై	239	ఈఁవోవర్ధాఖ్యానము	161	ఏ వశుత్రకుండ్రై	436
ఇది మునికస్యయేని	347	ఉ		ఏ నమ్మహోమునివచనంబున	305
ఇది మునినాథ కస్యయని	357	ఉండు నితండు పద్మజ్ఞ	146	ఏ నిద్దేవయానియందు	312
ఇది సకల సుకవిజన	108	ఉడుగక యొండొరుం	115	ఏను గచుం డనువాడ	267
ఇది సకల సుకవిజన	218	ఉత్తమూళశమనిష్టేతుఁ	348	ఏను గుర్వర్త మర్మిషై	69
ఇది సకల సుకవిజన	332	ఉదంకుండు గరంబు	79	ఏను జహ్నుకస్య	396
ఇది సకల సుకవిజన	454	ఉదంకుండును వానితోడవ	74	ఏను దాశరాజు కూతుర	413
ఇనతేజం డతిభక్తిఁ	420	ఉదరభిదాముఖమున	276	ఏను నీయంతియును	384
ఇనుడస్తమింపుఁ బోయిన	177	ఉరగకచేబర	183	ఏను మదీయ మాతృ	156
ఇన్నరేంద్రుచేత మున్న	298	ఉరగపతి తలలవల	115	ఏను సహస్రపాదుండు	103
ఇప్పురంబున బ్రాహ్మణుం	193	ఉరగమషైయుండి	103	ఏనెట నీవెట సుతుడెట	380
ఇమ్మహోభారతం బిమ్ముల	57	ఉర్మీరుహనివహముతో	335	ఏను నెక్కుడి	370
ఇమ్మహో ద్రయోదశ	261	ఉ		ఏమి కారణమయ్య	102
ఇమ్ముగ సరస్వతీ	334			ఏమి తపం బొరించితి	321
ఇరువదియొక్క వేయు	62	ఊరుమూల మేర్పడఁగ	391	ఏము వసిష్ట మునివరు	393
ఇరువురు నొండొరువులు	400	ఊ		ఏయది హృద్య మపూర్వం	24
ఇని మీకన్నియుఁ జేయఁగ	166	ఊతుమతిట్టు పుత్రోరము	311	ఏల యెఱుకలేని	371
ఇని యేనున్ సతతంబు	12	ఊ		ఒ	
ఈ		ఎంతకాలమయిన నిప్పాట	435	ఒక్కనాఁడు సప్తమారుత	129
ఈ దేవయానికెట్టి యిష్టంబు	290	ఎందుండి వచ్చితిందుల	436	ఒనర జరత్కారు	216
ఈ మునిపల్లెనుండు టెది	358	ఎందులదాన వేకతమ	412	ఒనరుఁ ద్రయోదశపర్వం	50

పద్యము	పుటు	పద్యము	పుటు	పద్యము	పుటు
ఒరులవలనఁ బుట్టు	106	కశ్యపుండును నష్టుడ	193	క్షమ విడిచి నీవు	185
ఓ		కాదన కిట్టిపాటి యపకారము	87	క్షీతినాథ కడు నకరుణా	64
ఓసరిలి పఱచు	338	కాదన కిట్టిపాటి	197	క్షోణీవక్తభరంబు	114
ఔ		కాఇడవిబుఅచు	341	గ	
కడవబడి మున్మపహొం	206	కాపున నాకశక్యంబు	73	గంగనిజాంగదీష్టులెసఁగం	395
కడు సనురక్తియు	288	కాపున నియతాత్ము	438	గతమదమత్సురుండు	239
కడు సుగ్రుము దలక్రిందుగ	169	కాపున నాకు నీ జన్మంబునఁ	298	గరుడండుము గద్రువ	128
కద్రువ కొడుకుల	125	కాపున నీవు కృతదార	173	గరుడండుము దల్లి	133
కద్రువయు విసతయు	121	కాపున సీవిక్కుమారునిం	366	గరుడండుము నిజపక్ష	149
కనక మహీధర ప్రతిము	140	కాపున నేన సత్యంబునకు	93	గురుకులమునందు	68
కనక ప్రతతీవితతుల	138	కాపున బుట్టి గలవారికి	288	గురునాళమంబునను	367
కనకావదాతకోమల	411	కాపున మృతసంజీవనిఁ	266	గురులకు శిఖ్యలు పుత్రులు	279
కని కద్రువ విసతం జూచి	123	కాపున సత్యము మిక్కులి	379	గొస్కొని వీడు నీకును	382
కని సీవ్యురిదాన విట్లేల	284	కుండలమ్ములు వేగ	80	గోత్రమహోమహీధర	77
కని పుట్టిసనాఁడ	409	కుష్మిమ్ముతుండై	92	ఘ	
కని మునీంద్రా నాచేత	181	కువలయంబునవారి	208	ఘనదురితానుబంధ	4
కని యయ్యగురుకశేబరంబు	184	కృష్ణధైపాయనుండును	445	ఘనపక్షానిలచలితావని	142
కనియె ముందట సమ్మహే	408	కొడుకు జవ్వనంబుగాని	319	ఘనబుజుఁ డచ్చియు	427
కని వనక్యయో	399	కొడుకులు సమర్పలైనం	131	ఘనముగ సయ్యందోత్సువ	234
కన్నియలతోడ నాడుచు	98	కొని వ్రచ్ఛుడు లోపల	196	ఘెరవికార సన్నిహిత	152
కమసీయ ధర్మార్థ కామ	223	కోపితుండైన విప్రండు	134	ఘెరప్రతములు సలుపుచు	168
కర మిష్టము సేసితి	84	క్రచ్చాల వేట వచ్చియట	346	చ	
కరుణానిరతులు	360	క్రూరాకారుల జగద్ధ	167	చండకోపుఁ డయిన	448
కరుణించి యిండు నాకు	66	క్రోధమ తపముం జెఱచును	184	చతురంభోధిపరిత	262
కరువలిచేఁ దూలు	307	ఛ		చని చని ముందట	342
కలయఁగ నార్పుల బొబ్బల	337	క్షత్రపరుండైన	380	చనుదెంచి యమ్మహజనపతి	283
కలహమున నిట్లు	153	క్షత్రియకన్యకల	296	చను బొంకఁగఁ బ్రాణాత్యయ	305
కల్పంతానలకీలా	149	క్షత్రియవంశ్యలై	185	చపలాష్మిమాపుల	240
కశ్యపప్రజాపతి	110	క్షమలేని తపసి	184	చఱచియొకచేతఁ గూర్జము	138

పద్యము	పుటు	పద్యము	పుటు	పద్యము	పుటు
చల్లని దక్కిణమారుత	352	తడయక మైక్కియున్న	128	తాన తనసీడ నీళ్లులో	375
చిరముగ బ్రహ్మకుం	163	తత్కుఫాప్రారంభం	22	తా నలిగి యిచ్చే శాపం	137
చెలగి లేవనేడ్పు	355	తత్పరిజనంబు లందఱు	196	తిరుగుచుం బుట్టలం బొదల	101
చ్యాపనసుతుడైన ప్రమత్తి	179	తన కాజ్ఞావశవర్మలై	407	తివిరి సుతజన్మ	444
చ్యాపనసునకు సుకన్యకు	97	తనకు మచ్చి తాన చుట్టంబు	361	తెరల వలైచి జాలరుల్	237
జ					
జంబూభండవినిర్మాణం	43	తనగర్భండంబుల	111	త్రిభువనాంకుశదీష్వనిధి	453
జగతీవల్లభ యే	347	తనజనకు నఱుత	182	త్రేతాగ్నులెల్లను దేజరిల్ల	95
జనకునకును స్వామిత్వము	440	తనదివ్య తేజమున	297	త్రేతాద్యాపర సంధి	60
జననాథ వేట నెపమున	369	తనపురంబునకు వచ్చి	411	ద	
జననీశాపభయ	215	తనయుండు తల్లిదండ్రులు	317	దండధర యిష్టి దారుణ	452
జనమత కృష్ణదైపాయన	14	తనయెతీగినయుర్ధం	93	దండితాహితపీరసూరి	331
జనసుత సర్వధర్మములు	431	తనర జనకుండు నష్టు	356	దయ నీచే నుత్సుదితు అయిన	443
జనమేజయుండు విద్యజ్ఞన	222	తనవిష వప్పు మజ్జనకు	198	దాన నపరార్థకాయ	112
జనమేజయునకు వైశంపాయ	245	తనసతి కపకారము	101	దానికి భీతుడై	311
జనమేజయుని చేయు	165	తమమధ్య దానోక్క కన్య	398	దాని నప్రియంబులు వలికి	403
జనవినత యగ్నిహోత్రం	416	తమవును జీవము సత్కుం	275	దాని నెఱింగి కరుణా	98
జలధివిలోలవిచి	286	తమవు మీవ్పొలవల్పి	241	దాని నెఱింగి దేవతలెల్ల	265
త					
తక్కకుం డతిభీతుండై	204	తరళనయనాబ్లదళములు	293	దాని శరీరసౌరభము	411
తక్కకుండను పన్నగుండు	191	తరళాయతలోచన	399	దారుణకల్యాంత మరుత్	127
తక్కకుండీ కుండలముల	71	తరుణప్రదేశిములు	308	దివిజమునీంద్ర దానవ	255
తగియెడు పుత్రులం	172	తలపుగనాడు పల్గున	368	దితి యనుదానికి	250
తగిలి జరయు రుజయు	313	తలరంగరేణుక్రథన	151	దితి సుత దానవ యక్క	247
తగు నిది తగదని	64	తలవడక దొడగె	313	దివ్యభూషణాలంకృత	409
తడబుడబడియెడు	203	తల్లి నీకుల గోత్ర సాందర్భు	363	దీని పాలు ద్రావి మానవుల్	405
తడబుడ నేసియు	149	తల్లియు నా సహాదరులును	162	దుహిత్ స్నేహంబునం జేసి	267
తడయక పుట్టిననాడ	381	తాన చోరులకును దాపికాడై	450	దేవగురునందనుండమరా	280

పద్యము	పుటు	పద్యము	పుటు	పద్యము	పుటు
దేవతలన్ జయించుచు	289	నాకట్టినపుట్టంబు	282	నీవర్షధర్మార్థతిపాల	233
దేవమనుష్యోకముల	76	నాకభిమతంబు నిట్టిద	393	నీలనం బరమ సంప్రీత	85
దేవయాని యను దానఁ	285	నాకభిమత మొనరించిత	158	నీప్రతి శత్రు విద్య	416
దేవాసురరణమున	265	నాకొండైటియు నిష్టంబు	414	నీజియోత్సాహమునకు	153
ద్యుతి దఱిగి నిజనియోగ	392	నాజన్మాప్రకారంబు	349	నీవు ధర్మమూర్తివి	406
ద్వారవతి కేగి యర్షను	228	నాజరాభారంబుఁ దాల్చిన	317	నీవు నీకవమానంబు	178
ద్విజవరులం గుమారుల	194	నాయనజునకు వివాహము	423	నీవు భ్రాహ్మణుండవు	94
ధ					
ధస్యంబయ్య భవత్యులం	174	నాయెంటిగి నట్ల యిన్నియు	372	నీపును బ్రహ్మచారివి	277
ధరణిఁ జరాచరభాత	190	నారాయణుండు కృతిమ	116	నీవు మాచుట్టమవసోలె	171
ధరణియెల్లను రస్సించు	191	నా వచనం బమోఘుం బనిసె	115	నీవులకు నీయమృతం	156
ధరణిసుర మంత్రహోమ	201	నిండుమనంబు నష్యనవ	187	మతజలపూరితంబులగు	378
ధరణిసురవిరహితమగు	141	నిగ్రహమేది నన్ను దరణి	72	మతసోష్టికాదిపర్వ	47
ధర్మతత్వజ్ఞులు ధర్మశాస్త్రంబని	26	నిజమహీమండలప్రజఁ	294	నెఱిసుటక వైరివీరుల	425
ధర్మార్థ కామసాధన	374	నిరతంబు బ్రహ్మ మొదలుగు	6	వైమిశారణ్యపుణ్యాశ్చేత	22
ధృతిఁ బూని బ్రహ్మచర్య త్రత	420	నిరవద్యనరేశ్వర	431	వంకజబవనన్నిభు	67
ధృతి నీయనజుండై	441	నిరపమ ధర్మమార్గ	107	పక్షతుండ్రాగ్రనభక్తత	150
ధృతిమెయి శతసంఖ్యయు	427	నిరుపమ శౌర్య	260	పడయంగరాని కొడుకుల	403
న					
నన్ను మున్న యొఱుంగు	294	నీకతమున నా దాస్యము	155	పతిద్వీధరధాతు	120
నన్ను వివాహై నమామ	295	నీకారణమున వంశ	131	పతిఁ బడసి సుతులు	301
నరగంధర్మాధిపు	422	నీ తదర్థమ కాగ దేవ	442	పతియు భరియించుఁ గావున	434
నరచాపప్రవిముక్త	119	నీధర్మ చరితంబునకు	199	పతివిహితానురాగమున	309
నరనాగాశ్వవరూఢ	424	నీపుణ్య తనుపువలన	364	పతిపీనలలున భామిను	435
నరమత నీ ప్రసాదమున	361	నీమందులు మంత్రంబులు	376	పదంపడి యేబండ్రు గూతులుం	250
నరలుగలకామువైనను	314	నీలగళోపమాన కమనీయ	192	పదిదినంబులు భీమ్ము	55
నరవరుడగు శంతమన	390	నీలగిరీంద్రశృంగమున	303	పనియేమి పంచినఁ	268
నరసురసిద్ధ కింపురుష	129	నీవఫిలధర్మ విదుడవు	439	పరఁగ నన్ను సాల్వపతి	428
నాటంగోలే రాహువునకు	118	నీవతిక్రూరుండవు	419	పరనిందయు నాత్మగుణోత్సర	157
			92	పరమగురూపదేశమున	230

పద్యము	పుటు	పద్యము	పుటు	పద్యము	పుటు
పరమతపోనిధి	168	ప్రతిహాతశత్రువిక్రముడు	63	భీమ్మండును దనరథంబు	426
పరమల్భహృషిధిం	219	ప్రతీపుండును దానిం జూచి	396	భూసురులాదిగఁ గల	275
పరమవివేకసారభ	18	ప్రల్లము దైనయొక్క	87	భూనాథనీకు భార్యంగా నన్ను	401
పరమేష్ఠికల్యాండగు	242	ప్రస్తుతపణిసప్త్రభయ	205	భూనుతకీర్తి బ్రాహ్మణుడు	104
పరశు కులిశ కుంత	150	ప్రీయమొనరగఁ సిద్ధియు	258	భూపాల నీకు నిక్కేమలి	414
పరశురాముండు భీకర	245	ప్రీతితో మీరును భీష్మాది	221	భూరిగుణు నిట్టికుల	378
పరాశరుండును సత్యతి	243	బ		భూరిత్రజ్ఞవిరంతర	247
పర్యిసభాప్రభృతిగ	36	బలవత్థగేంద్ర కోపానల	150	భూవినుత నిన్ను ప్రిభువన	70
పర్యుచు వైరాణ్యాదిక	40	బలవన్నదునాగాయుత	446	బృగుండను విప్రండు	89
పర్యుచు ప్రీ పర్వాదిక	48	బలయుతులు నూటయిరువది	386	మ	
పలుకుల ముద్దును గలికి	235	బహుపుత్రార్థంబు	417	మందభాగ్యలమయిన	170
పాండుకుమారులుపాండుభూపతి	225	బహుభాషల బహువిధముల	14	మతిలోకోత్తరుండైన	273
పాత్రాక్షేకనికేతనా	79	బహువనపాదపాష్టి	75	మదిఁ బౌషపర్వమాదిగ	35
పాదంబులు పెట్టుడు	139	బాలవయ్య నత్యుత్తమశిల	306	మనపక్షంబున	266
పాయక పాకశాసనికి	19	బాలహరిణములఁ బట్టెడు	335	మనపితృవర్ధమువడసిన	137
పితృప్రథజాతకోపవరి	433	బాలార్గుతేజాండగు నీబాలుండు	369	మనమునకు బ్రియంబును	320
పుట్టినప్పుడ కన్యకబోలు	413	బాలుండవు నియమప్రత	266	మనుజయోనిఱుట్టు	406
పుట్టుజీకు వృథ్యు బూతి	436	బ్రహ్మణ్యుండగు కశ్యపల్భహృ	144	మనుజాధిప వృషపర్వం	265
పున్నమ్మునరకాత్రాయుత	376	బ్రహ్మయు భృగుశాప	96	మరుతులయంశంబున	258
పురందరుండును దౌల్చి	204	బ్రహ్మావచనంబు నిట్టిద	205	మర్యాలోకంబున	392
పురూరవుండును రాజ్య	262	బ్రాహ్మంబు దైవంబు	359	మర్యాలోకంబున	406
పులోమయు నక్కొడుకు	91	బ్రాహ్మంబు మొదలుగాగల	423	మఱచినఁ దలపింపఁగ	368
పూరుండు గొండుకయయును	317	భ		మఱి పాండవధార్థార్థ	390
పృథివ్యాదిమహాభూతంబులు	432	భజ్ఞణవిషయంబున	134	మఱి యంగిరసుండను	251
పెంచితి ధర్మమార్గమున	197	భరతుఁ డశేష భూభువనభార	385	మఱి యక్కేమలికులగోత	398
పొడుపునఁ బ్రాయంబున	381	భవత్పిత్పుషపితామహంషైన	180	మఱి యదియునుంగాక	12
పోరను మృతసంజీవని	266	భవరభిరక్షితక్షిలికి	415	మఱి యదియునుంగాక	397
ప్రకటముగ వంశ విస్తార	442	భవరభిరక్షయములగు	158	మఱి యదియునుంగాక	434
ప్రకటితభూతసంతతికి	96	భారతభారతీశుభగభస్తి	17	మఱి యమృతమధనంబు	164

పద్యము	పుటు	పద్యము	పుటు	పద్యము	పుటు
మఱియుఁ గర్జాభిషేకంబును	45	మఱియు భారతరణోద్యోగులైన	41	మీవచనం బమోఘుంబు	147
మఱియుఁ గోటిశమానస	202	మరియు భారతవీరులెల్ల	46	ముదమునఁ బ్రిభాసుండను	256
మఱియుఁ బితామహండగు	49	మఱియు భార్యాపురుషునం	374	మునివరుఁ డట్లుండియుఁ	450
మఱియుఁ బులస్యుండను	252	మఱియు భీము గదాభి	46	మేనకయు విశ్వామిత్రు	354
మఱియుఁ బొప్పోదంక	32	మఱియు మర్యాలోకంబునందు	255	మేరుమహామౌధరము	113
మఱియు గర్జామోనియందు	327	మఱియు మహారణ్యంబునందు	37	మొదలి పెక్క జన్మముల	274
మఱియు జంబూఫండవినిరాణాం	43	మఱియు యాదవలెల్ల	52	య	
మఱియు జ్యేష్ఠయుఱంద్రుండును	116	మఱియు లక్ష్మీయంశంబున	256	యదుఁ డగ్గతనూజ్ఞాఁడు	316
మఱియు దక్షప్రజాపతి	405	మఱియు విరాటనగరంబునకుం	40	యమునంశమునఁబుట్టె	258
మఱియు దేవారైత్యదానవ	244	మఱియు విషాపహరంబులయు	189	యాదవవంశంబున	255
మఱియు దేవయానియు	298	మఱియు వీరపట్టి విలాపంబు	48	ర	
మరియు ద్రోణాభిషేకంబును	44	మఱియు సకలలోక	167	రజనీనాథకులైక	207
మఱియు ధర్మరాజునకు	35	మఱియు సింహాకయునుదానికి	251	రణవిజయుఁ డనలతేజాం	145
మఱియు ధృతరాష్ట్రండును	51	మఱియు స్కామునకు	253	రథమును రథ్యంబులు	427
మఱియు సగ్గిచేపుచేత	229	మఱిపుపులు పుట్టుచు	404	రయమున ప్రింగుడు గాలము	134
మఱియు నత్తితానాగతులైన	386	మాండవ్యండును మునివరు	258	రాజకులాగ్రగణ్య	106
మఱియు నత్యంతశోకారపంబున	430	మాండవ్య నామ్రుచ్చులతోన	450	రాజకులైకబూషణుఁడు	3
మఱియు నయూష్టీకుచరితంబు	216	మానాగ్నిహోత్రమున	329	రాజమహాంద్ర కాంద్ర	217
మఱియు నశ్వరేధారంభంబును	50	మానితసత్యవాక్య	212	ల	
మఱియు నస్కుర్వంశకరుం	265	మాయందొక్కుక్కళ్ళ	394	లలితాంగి శయనమైక్కఁడు	304
మఱియు నీకును	389	మాయయ్కుము బాయక	282	లాలితరూప యోవనవిలాస	428
మఱియును	18	మాయూదాస్యము వాయు	131	లోకోత్తరచరితుండగు	281
మఱియును	341	మితవచన నీయధార్థ	78	వ	
మఱియును	373	మితహిత సత్యవాక్య	85	వగవక సంజీవని	272
మఱియును	409	మిమ్ముట్లుచూచి మీకు హితమ్ముట్లుగు	172	వదన బాణాసనవ్యక్త	320
మఱియు నేకాదశరుద్రుల	257	మీకుం బుణ్యాలోకంబులు	330	వదలక కురుపతి	226
మఱియు బంధువర్ధంబునెల్ల	49	మీరలు నాపిత్యదేవత	171	వదలక మాయాయుధ్మ	422
మఱియు బ్రహ్మకు ధాతయు	254	మీరలు స్నాతాలంకృతులరై	159	వనకేళీకొతుకమునఁ	291

పద్యము	పుటు	పద్యము	పుటు	పద్యము	పుటు
వనజబవర్షభావు	350	వినతకు నాత్మజండయిన	162	శ	
వనజాసను సనుమతమున	247	విన నేడగు పర్మము	44	శంకరనిభుడగు విప్రు	80
వనమును బదియు రెండేడు	230	వినవయ్యయేకపుత్రుడు	415	శంతనుండు దానింజూచి	401
వరరథ మొక్కండు	61	విని దాని సుడుపగా	262	శంతనుండునుబరహమసురాగంబున	421
వరుణు డాదిగీగల	402	విని భీమ్ముడనియె	432	శంతను సంతానంబును	430
వర్షధర్మర్ముల్ గాచుచు	264	వినుడు ప్రసిద్ధులైన	419	శాపజలంబు లెత్తికొని	183
వలయు నమాత్ములం	345	విను గార్ఘపత్యమును	375	శాపమిచ్చున్నాడు జనని	116
వసునిభుడు పైత్యకంబగు	423	వినుతపరాక్రముల్	223	శుక్రుండును సురాపాన	272
వసువులకు మనఃప్రియంబగా	394	వినుషైనను సాపత్యం	418	శ్రవణసుఖంబుగా	344
వసువు లనువా రపేత	404	విపరీతప్రతిభాష	377	శ్రీమచ్ఛుళక్యవంశశిఖామణి	219
వాఁడిమయూభముల్ గలుగు	269	విపులతేజంబునను	264	శ్రీలలనాస్తనఫుటిత	333
వాఁడు రెండవయింద్రుం డయ్యుడు	146	విప్రుడ సున్నవాడ సపమిత	135	శ్రీవవితావల్లభ	109
వానింజూచికాని కుడువ	274	విములతసోవిచ్చవంబున	205	శ్రీవాఁగిరిజాశ్చీరాయ	1
వానిపేరం గురుష్టైత్రంబు	386	విములమతిం బురాణములు	11	శ్రీవెలుగ రోహికి	256
వారణ షోటుకభాండాగారం	290	విలమయశోనిధి పురుష	371	స	
వారల నందఱోద్రాకారుండై	424	విములాదిత్యతనూజుడు	4	సంచితపుణ్యం డంబురువా	244
వారల సర్పాపియసత్యారుల	195	వివిధోత్తుంగ తరంగ	123	సంతతగ్సూమేధిఫలం	373
వారల బహుప్రకారాకారులు	147	విషణుధిక్షి ససంఖ్యము	134	సంధ్యలం దౌనరించుసద్విధుల్	176
వారు వచ్చునంతకున్కూ	346	విషయాపభోగాభీలపణ	263	సకలజీవరాళి సుకృత	448
వాలుపయు నడుచునట్లు	175	వీరలు నీకులపుత్రులు	437	సకలధర్మవిదుండవు	329
వాసవప్రతిముండు	232	వీరశ్రీవనితాశ్రీత	331	సకలహితంబై శాంత్యాదిక	49
విగతజీవుడై పడియున్న	277	వీరావతార సుకవిస్తుత	217	సకలోర్ధీశుడు డతిప్రయత్న	189
విగతాముడైన యాభ్యాగునకు	253	వీరుడు ప్రతీపుఁ డఖిల	395	సతియును గుణవతియు	373
విడిచి దిగంబరవేషము	74	వీరైలులు బొరవులును	389	సత్యవతియునుబెద్దకాలంబునకు	440
వితతమఖ ప్రయోగవిధి	209	వెలయంగ నశ్చమేధంబులు	379	సత్యాశ్రయ కులశేఖర	453
వితతోల్గుశని పుంజమొక్కూ	148	వెలయఁగ ధర్మాధర్మంబులు	296	సద్గోగర్భంబున నహిమ	242
విదితంబై యుద్యోగము	42	వేదవిహితవిధుల	326	సభల విష్టరిల్లి	46
విద్వస్ముఖ్యాడు ధర్మమూర్తి	210	వైశంపాయన ప్రభుతి	220	సమకట్టి యొక్క మొగి	148

పద్యము - పుటు	
సముదిత సూర్యసహస్రాపోవమ	91
సరభసపరిచరిత	338
సర్వయాగం బిట్టిదని	199
సర్వతీర్థాభిగమనంబు	379
సర్వభూతదయకు	326
సాంగంబు లగుచుండ	410
సాత్యవతేయవిష్ణుపద	57
సారమతిం గవీంద్రులు	20
సుతు లనష్టులు వేష్టు	249
సునిశిత తుండహతిని	237
సురాంత్రీయక్షరాక్షస	322
సురపతి నాతపమున	324
సురపతిసభఁ జూడంజూడ	142
సూరెలనున్న మంత్రులను	195
సాలయక తూనీగలం	452
స్కావరజంగమ ద్రవితతం	157
హ	
హరికులిశక్తి	127
హరిహరాజగజసనార్ప	16
హిమకరుడు శైత్యమును	432
హిమకరుఁ దొట్టి పూరు	13
హిమశైలకందరాభాగము	141
